

TAMMION KILPAPURJEHDUSHISTORIA 1890–1919

LASTEN LEHTI / 1892 / 15.06.1892 NO 6

PENTTI PITKÄNEN 2025

TAMMION
KILPAPURJEHDUSHISTORIA 1890–1919

*Julkaisun on kirjoittanut Pentti Pitkänen
Taitto Pentti Pitkänen
Kuvien ja karttojen alkuperä kuva- ja karttasivuilla
Karttojen lisämerkinnät Pentti Pitkänen
Copyright Pentti Pitkänen©*

SAATTEEKSI

Samanaikaisesti kuin Tammion kilpapurjehduksen historia 1875-1890 julkaistaan myös teoksen toinen osa Tammion kilpapurjehduksen historia 1890–1919. Osat on toimitettu samalla tavalla. Lähdeaineistona ovat ensisijaisesti alkuperäiset lehtileikkeet, jotka ovat tavoitettavissa netistä haku-sanajonolla digitaaliarkisto>sanomalehdet>kappsegling tai kilpapurjehdus.

Uutisten luonne muuttuu ajan myötä siten, että selostukset purjehduskilpailuista lyhenevät ja niiden elävyys väljähtyy. Toista maailmansotaa lähestyttäessä kilpailuselostukset pelkistyvät lyhytuutisiksi ja tuloluetteloiksi. Myös kilpapurjehduksen paikallinen merkitys vähenee. Tammiolaiset miehet kiinnostuvat yhä enemmän rahtipurjehduksesta laivoilla. Kun konealukset syrjäyttävät rahtauksesta purjelaivat ja kun Suomi itsenäistyy, rajoittuvat saarelaisten mahdollisuudet harjoittaa merenkulkua elinkeinokseen. Kilpapurjehduksen aikakausi Tammiossa päättyy 1919. Kipinä ei ole kuitenkaan kokonaan sammunut, kuten tämän teoksen jälkisanoissa kerrotaan.

Kirjoittamassani Tammion kilpapurjehduksen historiassa on runsaasti leikkeitä ruotsin- ja suomenkielisistä sanomalehdistä sekä otoksia ja suurennuksia kartoista kilpailupaikoille. Lukija, joka ei ole kiistä kiinnostunut, voi aloittaa asiaan paneutumisen suoraan siirtymällä teoksen tämän osan loppupuolelle. Sinne on sisällyllytetty suomenkielisiä taulukoita ja tekstejä asiaan perehtymisen helpottamiseksi. Tutkailemalla taulukkoa Tammiolaiset kilpapurjehtijat 1875–1912 saa nopeasti tarkan tiedon kilpailuista, joihin tammiolaiset ovat osallistuneet. Taulukossa on mainittu kilpailupaikka ja aika, sijoitus ja purjehtijan nimi, veneen nimi ja kilpailuluokka, purjehdusaika ja joitakin lisätietoja siinä määrin kuin lehdistössä näitä tietoja on julkaistu. Jaksossa Palkinnot ja osallistuminen esitetään purjehtijakohtaisesti hänen menestymisensä ja saamansa palkinnot. Tietoja on ryhmitelty kronologisessa järjestyksessä sijoittaen useimmiten tietyn talon purjehtijat yhteen ja samaan taulukkoon ja sitä seuraavaan tekstikappaleeseen. Lukemalla jakson Tiive aukeaa muutamalla silmäyksellä yleiskuva kilpailutoiminnasta. Jaksossa Lyhennelmä suomeksi Tammion kilpapurjehdushistoriasta 1875–1919 sisältää lähes sanatarkasti teoksen koko tekstin tältä ajalta.

Suomesta ei ole tavoitettu juurikaan valokuvia purjehduskilpailuista eikä pursista ajanjaksolta 1890–1919. Kuitenkin virolainen Edmund Russow on ottanut 1895 erinomaisen kuvasarjan Käsmun regatista. Käsmu oli se paikka, johon 5-6 venettä Tammioista purjehti ainakin 1888–1896 vuodesta toiseen kaksi kertaa sepramatkoilla. Näitä kuvia Tarton yliopiston kuvakokoelmasta samoin kuin muutamia kuvia Käsmun merimuseon kuvakokoelmista olen saanut mahdollisuuden sijoittaa julkaisuihini, mistä olen erityisen kiitollinen.

Teokseni julkaistaan omakustanteisesti kirjoina pieninä painoksina ja netissä kulttuurisina tuotteina ilman minkäänlaista voiton tavoittelua.

Tikkurilassa 5.1.2025

Pentti Pitkänen

ONNETTOMUUS

Vuonna 1890 kesäkuun 14. päivänä Haminassa järjestettyihin yhdistyksen sisäisiin kilpailuihin oli ilmoittautunut 10 veneä. Ilma oli kaunis ja aurinkoinen, tuuli kohtalainen. Klo 11 ap kokoontuivat kilpailijat ja kilpailua seuraamaan tulleet höyrylaivat matkustajineen hilpeän tunnelman vallitessa Hailikarin luo. Kohta startin jälkeen huomattiin höyrylaiva Estherin kannelta, kuinka kilpailua johtavan tammiolaisen talollisen Johan Suomalaisen vene Onni käännöksessä sukelsi aaltoihin ja upposi. Muutamassa minuutissa oli Esther paikalla, mutta mitään ei ollut enää tehtävissä: venettä eikä ketään sen miehistön jäsenestä enää näkynyt. Vain pari öljytakkia ja saapasta kellui vedessä. Onnettomuudessa menettivät henkensä talollinen Suomalainen ja hänen kolme poikaansa iältään 20, 17 ja 13 vuotta sekä talollinen Tammelin. Sanoma järkyttävästä onnettomuudesta levisi pian katselijoiden ja kilpailijoiden keskuuteen. Liput puolimastossa palasivat veneet kilpailujen jälkeen Hailikarille. Kaikki palkinnonsaajat palauttivat palkintonsa yhdistykselle ja niiden arvo luovutettiin Suomalaisen leskelle ja hänen perheelleen.

Onnettomuuden syyksi arveltiin liikkuvaa painolastia, joka halssia vaihdettaessa siirtyi ja kaatoi veneen. Veneessä ei myöskään ollut pelatusrenkaita. Tämän jälkeen kiinnitettiin huomiota veneiden turvallisuuteen. Yhdistyksen kilpailuihin ei enää saanut osallistua, ellei veneessä ollut tarvittavia pelatusvälineitä eikä painolastia saanut siirtää kilpailun aikana, vaan sen oli oltava paikallaan. Pari vuotta myöhemmin hylättiin erään voittajaveneen suoritus, kun oli käynyt ilmi, että painolastia oli siirretty kilpailun aikana.

Onnettomuuden jälkeen saaristolaisten osoittama kiinnostus yhdistyksen järjestämiin kilpailuihin laimeni. Osanottajamäärä väheni seuraavina vuosina. Varsinkin tammiolaisia alkoi jäädä pois kilpailuista.

1890 0620 WIIPURIN SANOMAT

WIIPURIN SANOMAT / 1890 / 20.06.1890 NO 140

— **Haminan—Kotkan purjehdus yhdistyksen** ensimmäinen kilpapurjehdus oli viime sunnuntaina Haminan läheisillä. Kilpapurjehdukseen, johon ainoastaan yhdistykseen sisänsirjoitetut veneet saivat osaa ottaa, ilmoittautuivat 9 veneä, 5 Kotkasta ja 4 Haminan piiristä. Veneet jaettiin kahdelle osastolle.

Ensimmäiseen kuuluvat: hra D. Karlssonin omistama ja hra R. Rärkäsen johtama, „Alto“ Kotkasta, hra E. Vasslin omistama ja M. Tähtisen johtama „Aino“ Haminasta sekä hra A. Nymälmin omistama ja B. Tällin johtama „Gira“, sekä toiseen seuraavat alukset: hra M. Andersenin „Glimt“ Kotkasta, A. Gullichsenin „Solweig“ Kotkasta, G.

Hornborgin „Gulej“ Haminasta, J. Suomalaisen „Onni“ Tammioista, A. Björklundin „Tähti“ Kotkasta ja S. Edlundin „Vaine“ Kotkasta, kaikki paitsi viime mainittu omistajiensa johtamina.

Purjehtijalle oli matka pitempi ensimmäiseen luokkaan kuuluville veneille ja tulos seuraava: **Ensimmäisen** palkinnon sai „Alto“, joka oli tehtävänsä suorittanut 3 t. 2 m. 12 sek., **toisen** palkinnon „Aino“ purjehdijien 3 t. 13 m. ja 15 sek., „Gira“ pääsi perille, purjehdittuaan 3 t. 38 m. 32 sek.

Toisen luokan veneistä otti **ensimmäisen** palkinnon „Glimt“ purjehdittuaan 3. 26 m. 30 sek., **toisen**

„Solweig“, 3 t. 31 m. 49 sek., ja **kolmannen** „Gulej“ 3 t. 35 m. 50 sek.

Tuuli, joka oli pohjoisessa, kiihtyi kiihtymistään purjehdittaessa.

Kilpatuomareina olivat hrt J. Favre, W. Björklund ja R. Wilén Haminasta sekä hrt D. Appelberg,

G. G. v. Schantz ja Chr. Holst Kotkasta. Olipaälläkön ollessa estettynä kilpailussa läsnäolemasta, ja kun alapaälläkko itse tahtoi ohjata veneensä kulkua tilaisuudessa, valitsivat kilpatuomarit keskenään hra Björklundin kilpailun johtajaksi kert. R. S:mat.

HAMINASSA 15.6. 1890 järjestettyihin purjehduskilpailuihin saivat ottaa osaa vain Haminan-Kotkan purjestyshdistykseen sisäänkirjoitetut weneet. Tammiolaisista näitä olivat Moses Tähtisen johtama Aino, jonka omisti E. Bask, ja Johan Suomalaisen Onni. Aino sijoittui toiseksi ajalla 3 t. 13 m. 15 sek. Onni kääntyi nurin ja miehistö hukkui.

Onnettomuuden jälkimainingit jatkuivat yhä lehdistössä.

1890 0625 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1890 / 25.06.1890 NO 26

— Viime keskiwiikkona haudattiin nuot tuossa onnettomassa filpapurjehdusessa hukkuneet wiisi henkeä.

Tilaisuuteen oli saapunut joukko purjehdistykseen kuuluvia Sammalaisia, ja haudan siunauksen toimitti pastori Molander.

1890 0625 KOTKAN SANOMAT

— Soitto- ja lauluilta, viime filpa purjehdusessa hukkuneiden perheen hyväksi, oli viime lauantaina toimeen pantu W. P. R:n huoneustossa. Waikka kuulijoita ei suuren suuresti ollut tilaisuuteen saapunut,

saatiin kuitenkin kokoon rahoja noin 500 marffaa, kun näet paljon vapaaehtoisia antoja tehtiin. Kaunistawuulun- ja pianonsoittoa oli tarjona, ja lisäksi lauloi miesääninen kwartetti muutamia lauluja. Wilffailla käfien taputuksilla palkittiin esiintyviä.

1890 0709 FRERIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1890 / 09.07.1890 NO 53

— Kapprodd och folkfest ämna skärgårdsbönderna på Kuorsalö föranstalta i nästa söndag. Kuorsalöbornas sedvanliga kappsegling tyk-

kes nu blifvit utbytt mot kapprodd; detta troligen i anledning af de fem stamöbornas så sorgliga drunkning under senaste kappsegling i Fredrikshamn.

Kilpasoutu ja kansanjuhla on saaristotalonpoikien tarkoitus järjestää Kuorsalon saarella ensi sunnuntaina. Kuorsalon asukkaiden perinteinen purjehduskilpailu näyttää nyt vaihtuneen kilpasoutuun: tämä luultavasti johtuu viiden vakituisen saarelaisasukkaan niin surullisesta hukkumisesta viimeimmän purjehduskilpailun aikana Haminassa.

1890 0712 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1890 / 12.07.1890 NO 24

Oleijöltä.

Haminan Sanomain toimitukselle.

Haminan ja Kotkan purjehdus-seuran filpapurjehduksesta tänä vuonna, oli mielestäni laimattanut pitää enemmän puhetta julkisesti kuin on sanomalehdissä tapahtunut: pyydän siis tässä tehdä moniaan kysymyksen:

1:ksi. Kaikilla filpailuilla on joku tarkoitusperänsä, joko niillä tarkoitetaan

ihmisen aineellista eli henkistä hyötyä, vaan filpapurjehdusista en minä ainakaan ymmärrä olevan juuri mitään hyötyä; mutta joskin niistä olisi jemmaista, niin eikö niitä voisi wiettää ilman päihdyttäviä juomia sekä arkipäivinä eikä kuten nyt on tavallista ollut?

2:ksi. Eikö filpapurjehdukseen oja ot-tawain weneitten miehistö olisi warustettava forffi-linveillä y. m. pelastus-aseilla, janoin alus, jolla purjehditaan, ettei heti wahingon tullessa upota?

3:ksi. Eikö olisi edes palkinnon me-
nettämisen uhalla kiellettävä muutta-
masta painolastia puolelta toiselle, ja
kun kilpa-purjehdusessa tietysti tekee
mieli ponnistamaan viimeiseen nippuun
asti, jotta pienikin jattumus voisi tuot-
taa vahingon, niin eikö olisi välttämät-
tömästi höyryveneillä seurattava pur-
jehtijoiden mukana, jotta myöskin pitäisi
oleman varustettuna pelastus-aseilla ja
joiden velvollisuus olisi pitää tarkasti
jokaista purjehtijaa silmällä omalla edes-

vastuullansa, ja heti rientää vahingon
jattuesä avuksi?

4:ksi. Näihin kysymyksiin pitäisi ole-
man kylliksi syitä niissä monissa onnet-
tomuuden tapauksissa ja ihmishengen
katoamisissa, joita monomat kilpailut o-
vat tuottaneet, ja varsinkin on meille
vielä tuoreessa muistossa mainitun seu-
ran viime kesäkuun 15 p:nä tapahtunut,
joka, ikävä kyllä, alkoi myöskin firman
ajalla tai kello 11 e. p.p. ja jossa 5
 miestä upposi. Nämä eivät juinkaan
hukkuneet, luullakseni, väkijoumoin eikä

affinääjyyden tähden, sillä niin veneen
ohjaaja kuin toisetkin miehet olivat me-
rimiehiä ja raittiita, vaan heiltä puit-
tui kaikki pelastus-neuvot veneestä, joka
vajosi pohjaan 9 hien jymyntein. Po-
putti ja

5:ksi pyydän kysyä arvoijilta purje-
hdusseuran jäseniltä: Ettette tehneet kaikki
mitä olisitte voineet tehdä tässä tapauk-
sessa lähimmäisemme hengen pelastamiseksi?
Ettkö olisi voineet heti ja edes jämäna
päivänä ryhtyä, tai kärkeä edes muita,
pelastus-toimeen, eikä vasta, kuten ta-

pahtui, toijena päivänä, waikka onnetto-
muus tapahtui jo puolipäivän aikana.
Sika menee takaamaan ettei niistä wii-
destä joku olisi täällä, jos heti olisi te-
hokkaasti apuun ryhdytty. Vai pitä-
wätkö herrat purjehtijat ihmis-henkeä
misjään arvoissa? — Pelastuspiihat
eivät ainakaan jiltä näyttäneet! Ker-
naasti joisin ajiaa arvoissa pitävään
lausuvan ajatuksensa tästä Haminan
Sanomisja.

Kannalla olija.

1890 0806 KOTKAN SANOMAT

1 890 0820 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1890 / 06.08.1890 NO 32

1 k. Vb. bl. H. bl. U. S., 2 k. F. T. Ham. S.

Yleinen Kilpapurjehdus KOTKASSA

24 p:nä Elokuuta.

KOTKAN SANOMAT / 1890 / 20.08.1890 NO 34

Yleinen Kilpapurjehdus KOTKASSA

24 p:nä Elokuuta.

1890 0816 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1890 / 16.08.1890 NO 29

Haminan—Kotkan purjehdistyksen Yleinen Kilpapurjehdus

tapalittuu sunnuntaina 24 p. elokuuta

Kotkassa. Ilmoittaminen on tehtävä
huvimajassa Elisabethin saarella kello
10 a. p.

Huom.! Alukset, jotka tahtovat ot-
taa osaa kilpapurjehdukseen, paitsi
maalaisveneet, ovat sitä ennen mitat-
tavat. Purjehduksen jälkeen keskus-
telu huvimajassa uuden aluksen raken-
tamisesta yhdistykselle.

— **Kotkan—Haminan purjehdistys-**
sen toinen yleinen kilpapurjehdus tänä
 kesänä oli Elisabetin saaren läheisyydessä
 viime sunnuntaina. Aamulla oli hyvin
 huono ilma, satoi raskaasti ja oli melkein
 tyyni, josta syystä jo aiottiin lykätä kil-
 pailu toistaiseksi, kun ei osanottajiakaan nä-
 kynyt saapuvan, mutta asiasta keskustel-
 taessa herkesi satamasta, alkoi tuulla, we-

neitä saapua, mielet muuttua ja purjehdus-
 festa tulikin tosi asia. Mainitusta syystä
 päästiin toki valmiiksi vasta klo 12 jäl-
 keen, noin tuntia myöhemmin kuin alusta
 määrä oli ollut.

Kilpailuun otti osaa 14 veneettä, jotka
 laifki täyttivät purjehdusen, paitti E. Vastin
 „Alno“ Haminasta. Sen johtaja, hra E.
 Lindblad, väisti väärin erästä länsiwiit-

taa, eikä jennuuoiki voitu tälle antaa II:sen
 luokan ensimmäistä palkintoa vaikka se
 purjehdi paraiten, (j. a. 2 t. 32 m. 50 sek.)

II:sen luokan ensimmäisen palkin-
 non, kolme pelastusvyötä, sai D. Karl-
 sonin omistama, E. Kärffäsen johtama
 „Alto“ Kotkasta (j. a. 2 t. 33 m. 53 s.)

I:sen luokan ensimmäisen palkinnon,
 hengenpelastusliivit, sai Viktor Pitkän
 omistama ja johtama „Tammio“ Tam-
 miosta (j. a. 2 t. 35 m. 11 sek.)

I:sen luokan toisen palkinnon, kaffi
 hengenpelastuspoijua, sai M. Andersenin

omistama ja johtama „Glint“ Kotkasta
 (j. a. 2 t. 46 m. 29 sek.)

I:sen luokan kolmannen palkinnon,
 suuntaneulan, sai A. Bärhndin omistama,
 G. A. Nordströmin johtama „Tähti“ (j.
 a. 2 t. 53 m. 11 sek.)

Palkinnon pieniä weneitä warten,
 sprit-työkin, sai R. Pitkän omistama ja
 johtama „Liuhto“ Tammioista.

Waiffa alusta näytti toiwottomalta, oli
kilpapurjehdusen tulos jofteenkin hywä.
 Tuuli tääntyi purjehdusen kuluessa lounaa-
 sen päin ja kohosi mainioiksi purjetuuleiksi.

Sama selostus Wiipurin Sanomissa 30.08 ja ruotsiksi lehdessä Kotka 1890 0830.

Kotkan-Haminan purjehdistyksen toinen yleinen kilpapurjehdus tänä kesänä järjestettiin Elisabetin saaren läheisyydessä KOTKASSA 24.8.1890. Aamulla oli hyvin huono ilma, satoi raskaasti ja oli melkein tyyni, josta syystä jo aiottiin lykätä kilpailu toistaiseksi, kun ei osanottajiaakaan näkynyt saapuvan, mutta asiasta keskusteltaessa herkesi satamasta, alkoi tuulla ja kilpailu voitiin järjestää.

Tammiolaisista Wiktor Pitkän weneellään Tammio voitti I:sen luokan ensimmäisen palkinnon hengenpelastusliivit ajalla 2 t. 35 m. 11 sek. ja Kristian Pitkän pienten weneiden kilpailunweneellään Liuhto spriikeittimen.

Ensimmäisessä hukkumisonnettomuuden jälkeisessä kilpailussa useimmilla jaetuilla palkinnoilla pyrittiin kohentamaan purjehdusturvallisuutta.

— „Berhonen“, **Tammion** saarelta
 fotoisiin olewa jahti, on Wironrannoilla

myrskyn heittämänä joutunut maalle,
 jossa se osaksi peittyi pehmeään hiekkaan.
 Alustalle, joka suurella wainwalla on hie-

bastä irti saatu, ei liene sanottawaa
 wahinkoa tapahtunut.

Miehistö.

Haminan Sanomain toimitukselle.

Haminan ja Kotkan purjehdus-seuran filppurjehdussesta tänä vuonna, olisi mielestäni kannattanut pitää enemmän puhetta julkisesti kuin on sanomalehdissä tapahtunut: pyyhdän siis tässä tehdä moniaan kysymyksen:

1:ksi. Mitä kyllä filppailuilla on jutu tarvoitusperänsä, joko niillä tarvoitetaan ihmisen aineellista eli henkistä hyötyä, vaan filppurjehduksesta en minä aina laan ymmärrä olevan juuri mitään hyötyä; mutta joskin niistä olisi jemmaista, niin eikö niitä voisi viettää ilman päihdyttäviä juomia sekä arkipäivinä eikö kuten nyt on tavallista ollut?

2:ksi. Eikö filppurjehdusseen osaa otavain weneitten miehistö olisi warustettava kofki-linveillä y. m. pelastusaseilla, janoin alus, jolla purjehditaan, ettei heti wahingon tullessa upota?

3:ksi. Eikö olisi edes palkinnon menettämisen uhalla kiellättävä muuttamasta painolastia puolelta toiselle, ja kun filppurjehdusessa tietysti tekee mieli ponnistamaan viimeiseen nippuun asti, jotta pienikin jattumus voisi tuottaa wahingon, niin eikö olisi wälttämättömästi höyryweneillä seurattawa purjehtijoiden mukana, jotta myöskin pitäisi oleman warustettuna pelastusaseilla ja joiden welhvollisuus olisi pitää tarkasti jokaista purjehtijaa silmällä omalla edeswastuullansa, ja heti rientää wahingon jattuesä awuksi?

4:ksi. Näihin kysymyksiin pitäisi oleman kylliksi syitä niissä monissa onnettomuuden tapauksissa ja ihmishengen katoamisissa, joita motomat filppailut ovat tuottaneet, ja warjintin on meille vielä tuoreessa muistossa mainitun seuran viime kofäkium 15 p:nä tapahtunut, joka, itäwä kyllä, alkoi myöskin kirkon ajalla tahi kello 11 e. p.p. ja jossa 5 miestä upposi. Nämä eivät juinkaan hukuneet, luullakseni, wätkjuomain eikä

ta mitätöntä tullia vastaan *) saadaan maahan tuoda ja jotta suuressa määrässä ehkäisewät silakkakaupan omasja maasfamme sekä tekevät kalastajan elämän työlääksi. Tämän tähden olisi toiwottawaa, että säädyn ensi waltiopäiwillä korottaisiwat tullin wieraan waltakunnan kaloille ja etupäässä sillille sekä siten koettaisiwat lailla turwata kalastajanfin elämän. Onhan maatarwilewän kansan elämää koettu kaikin tawoin parantaa, sience siis paifallaan että kalastajienfin elämä huomioon otetaan.

Tuskin oli kewät talanpyhyt loppunut, kun kaikkien kauhuksi ja hirmuksi tapahtui tuo mieliäjännittäwä J. Suomalaisen kumoonpurjehdus Haminan filppurjehdusessa 15 p:nä kofäkium. Jo ensimmäisten kirkkoaiesten mukana lewisi huhu, että J. Suomalainen on kumoonpurjehtinut ja hukkinut kolmen potansa sekä W. Tammelinin kanssa. Sydäntä tuo sanoma järsti, eikä sitä miten käään olisi tahtonut todeksi uskoa. Järkähtämätön totuus se kuitenkin oli, sillä kaikki kirkosta tulijat kertoiwat samaa. J. Suomalainen oli taitawa purjehtija ja tarkka weneen kuljettaja, eikä myöskään mikään uhkarohkea, jonka tähden tähtyy ihmetellä tuota tapaturmaa. Sattumhan wahinko wiisaallekin, waikka tyhällä se on toisessa kädesä.

Ei ollut vielä suru ennättänyt haistua Suomalaisen kumoonpurjehdusjohdosta, kun jo tuo Kefäkium 2 p:nä raiwonnut myrsky sai kaikkien mielet alakuloiiksi. Se oli hirmuisin myrsky, mikä maasfamme lie mies muistiin raiwonnut. Koin kello 5 aikoina illalla se alkoi itäkaakosta hirmuisilla tuulen puhalluksilla; raiwoisjaan se lytkäsi erään kolme sylisen silakka-aitan pois perustuksiltaan. Sitten se tyyntyi. Tuuli kääntyi nyt myötäpäiwään, länsiluoteeseen ja alkoi uudelleen raiwota mitä kauheimmalla woimalla. Nyt saattoi ihmislapsi nähdä millä woimalla tuuli mursi huoneitten tattoja, laudoista tehtyjä halkowajoja

ja kuinka se aitoja nurin heitteli. Ilmasja lenteli puunpirstaleita, tuohen lewyjä, jotta oli mitä vaorallisin liikkua ulkosalla. Pilvet peittivät taivaanranan ja muuten oli niin pimeä ettei puolen wirstan päässä olevia saaria nähty nyt. Vesi meressä tupruksi kuin hirmuisja lumipyry talvella. Elokuun 28 p:nä rainvonnut myrsky ei ollut saaresjamme niin ankara kuin edellinen, mutta meri nousi silloin mahdollittoman korkealle, jonka vuoksi se kuitentkin sai tuhoja aikaan. Ylimalkaan ovat myrskyt tänä kesänä rainvonneet, jotta saarelaiselämä on ollut mitä tufalinta. Kaikkialla saaresjamme huomaa myrskyjen tuhotoita ja ne, paremmin kuin mikään kynä, puhuvat Sumalan kaikkivaltiaasta voimasta.

Kutufaloja emme janottavasti ole saaneet mutta sen verran kumminkin, että moniaan kalastajan on kannattanut tehdä matka Wiroom niiden tähden. Wirosja ovat syysilakat olleet hyvisjä hinnoisja. Kotiin ovat jo saapuneet Wirosja kävijät wiljalastineen ja kalastaja, samoin kuin peltomieskin, forjaa elonja aittaan.

Kaikholla kairvataan saaresjamme kouluja. Tuo kaipaas on jo usein leimautanut janoiksi ja vaatimuksiksi, että kunta perustaisi meillekin kansakoulun. Mutta kaikki vaatimuksemme on kunta epäntanut janoen: „emme tarvitse kouluja, niitä on kylliksi.“ Niinpä niinkin, kyllä kessi kunnan vaatimukset ovat koulujen suhteen tyydytetyt, kaskapahan kolme koulua sijaitsee melkein yksillä paikoilla. Me, pitäjän tällä puolen asuvat, saamme tyytyä ainoastaan koulujen kylläpitoon, mutta emme saa nauttia niiden hyötyä. Emme edes kiertokouluopetustakaan saa kuin pikkusen jostus, nim. 4 viikkoa kerrallaan, vaikka muualla pidetään 7 viikkoa. Kun on pyydetty kiertokoulua pitemmäksi aikaa, on kyllä luvattu, mutta lupauksia ei ole täytetty. Puolitoinsta ruotta on jo aikaa, kun viimeksi kiertokoulu täällä oli ja pitäisi nyt joulun tienoissa tuleman. Eiköhän nytkään olisi mahdollista saada kiertokoulu aika pitennetyksi, ainakin 6

*) 5 marffaa 100 kilogr.

viikoksi? Minako pitäjäläiset tahtovat olla kowakorwaijet vaatimuksillemme? Mutta jos nytkin pitäjäläiset korwanja lufkoon painavat ja eivät edes kiertokoulutaan anna yhtä pitkäksi aikaa, kuin esimerkiksi Mäntylahdella, niin saattaa pa niinkin tapahtua että saaremmen ennen pitkää eroaa kunnan yhteisistä kouluista ja rakentaa itselleen kansakoulun. Jos maanwiljelijä turvallisessa asemassaan luulee olevansa koulun tarpeessa,

pitäisi tuo tarve kalastajan tufalassa elämässä oleman ainakin yhtä oikentettu

Muuten täällä eletään hiljaista kalastaja-elämää. Sanomalehtiä saareemme tulee: 12 Haminan Sanomaa, 13 Kyläkirjaston Kuvalehteä Raamatun kansja, 3 Wiipurin Sanomaa, 3 Terweydenhoito-lehteä, 1 Suometar, 1 Kaifu, 1 Suomen Wiikkolehti ja 1 Matti Meikäläinen. Kalastaja.

1891 0319 KOTKA NOTIS- OCH ANNONSBLAD

KOTKA / 1891 / 19.03.1891 NO 11

Torsdagen den 19 Mars.

KOTKA NOTIS- och ANNONSBLAD.

Årsberättelse,

gifven af öfverbefälhafvaren för Fredrikshamn—Kotka segelförening öfver föreningens verksamhet under seglationsåret 1890

Föreningen har under året, det andra efter dess stiftelse, haft

otur på otur. Redan vid dess första kappsegling i Fredrikshamn den 15 juni, hvarvid endast i föreningen inskrifna farkoster deltog, inträffade den sorgliga olyckan, att en af föreningens bästa båtförare, Johan Suomalainen från Stamö, jemte sin besättning, be-

stående af tre söner och en femte Stamöbo seglade omkull med sin kända pristagare „Onni“ och omkom innan olyckan observerades och hjälp han tillkomma.

Allmänna kappseglingen den 24 augusti, återigen drabbades af tjocka, så att efter det vädret nå-

got stadgat sig mot eftermiddagen endast 10 farkoster deltog i täflingen.

För de starka stormarna under sommaren voro föreningens farkoster äfven utsatta. Den 2 juli öfverföllos nemligen „Aino“ och „Eira“, hvilka voro ute på Fred-

rikshamnsfjärden af orkanen och led o hvardera betydliga hafverier. „Aalto“ befann sig samma dag utanför Hogland och öfverraskades äfven af stormbyarne, men räddade sig länsande undan för topp och tackel till Hoglands norra hamn.

Afsigten var, att en af föreningens farkoster, „Eira“ skulle utmana „Nyländska Jaktklubben“ till täflan om Sportklubbens pokal. Utmaningen skedde äfven, men af täflingen vardt intet, af orsak att „Östra Nylands segelförening“ inlämnade utmaning, åtföljd af fullständigare handlingar.

Men äfven några ljusglimtar saknades icke. I slutet af maj månad hade Kotka distrikt nöjet inviga sin nya paviljong å Elisabeth, hvilken uppförts under våren, och Midsommardagarne hade „Aalto“ och „Elli“ en angenäm färd till Lovisa, der de sammanträffade med Nyländska Jaktklubbens eskader. Till följd af Lovisabornes gästvänlighet blef vistelsen i Lovisa så behaglig, att

deltagarene i färden ej på länge komma att glömma densamma.

Samseglingar voro föranstaltade tvenne. Den ena med utgångspunkt från Högholmarne till Elisabeth. I denna deltog farkoster såväl från Fredrikshamn som Kotka distrikt. Den andra hade som utgångspunkt Elisabeth och ställdes kosan till Wehkaluoto. I denna deltog endast båtar från Kotka.

I kappseglingar å andra orten deltog af föreningens farkoster endast „Aalto“ vid allmänna kappseglingen i Wiborg, der den var i tillfälle att mäta sig med de kände snabbseglarene „Mary Wetzera“, „Maria“ och „Anna“ Dervid hedrade sig „Aalto“ som vanligt, i det att den seglade snabbast af alla. Dock erhöll den icke något pris, till följd af den stora respittid den måste gifva sina medtäflare.

Föreningens kappseglingar voro för öfrigt fåtaligare besökta än vanligt. Isynnerhet lyste de, på dessa trakter för segelsporten synnerligt intresserade skärgårdsborna med sin frånvaro. Vid mindre kappseglingen i Fredrikshamn

deltego endast nio och vid allmänna kappseglingen i Kotka endast tio farkoster.

Vid den förstnämnda kappseglingen tog bland kuttrarne „Aalto“ första priset och „Aino“ andra, samt af sluparne „Glimt“ första, „Solveig“ andra och „Gulej“ tredje priset. Prisen återlemnades dock af båtegarene till föreningen, hvilken förärade deras inköpspris åt Onnis vid täfningen förolyckade besättnings arfvingar.

Vid kappseglingen i Kotka togs bland kuttrarne enda priset af „Aalto“ och bland sluparne första priset af „Tammio“, andra af „Glimt“ och tredje af „Tähti“. Bland mindre allmogebåtar (haapio) togs enda priset af „Liuhto“ från Stamö.

Som prisdomare vid dessa kappseglingar fungerade i F:hamn hrr J. Favre, W. Björklund, K. Wilén, O. I. Appelberg, C. E. von Schantz och Chr. Holst; i Kotka hrr J. Favre, G. A. Becker, A. Lilius, Chr. Holst, H. Alfthan och A. Danska.

Under året vöro i föreningen inskrifna 19 farkoster, deraf 10 i Fredrikshamn och 9 i Kotka distrikt. Af nya farkoster har under året tillkommit endast „Eira“ bygd å Blekholmens båthvarf.

Medlemmar ha i föreningen varit inskrifne inalles 165, deraf i F:hamn 49 och i Kotka distrikt 116. Medlemsantalet har under året ökats i Kotka distrikt, hvar-
emot detsamma i Fredrikshamns distrikt minskats.

Föreningens funktionärer hafva under året varit:

Öfverbefälhafvare: Kapten Enok Blomberg, Kotka, underbefälhafvare: stadsläkar Georg Hornborg, F:hamn, bestyrelsemedlemmar: ölbryggar Edv. Bask, d:o, fältprosten V. W. Lindqvist, d:o, stadsfiskal J. W. Stenberg, Kotka, disponent Chr. Holst d:o, suppleanter: bankagent C. G. Forstén, F:hamn, hofrådet V. Sohlman, d:o, sågförvaltar W. Husgafvel, Kotka, kontorist C. Kärkkänen, d:o, revisorer: kronolänsman A. G. Lilius, F:hamn, sågförvaltar Edv. Danska, Kotka, supleanter: ap-
Alfons Nymalm, F:hamn, handl. M. Silvo, Kotka.

Paviljongskomitén i Kotka distrikt bestod af tulluppsyningsman G. B. Hellsten, ordf., stadsläkar O. I. Appelberg, kassör C. Lönnström, medlemmar samt handlanden A. Bärlund och kontorist A. Gullichsen supleanter.

Föreningens räkenskaper ultimo dec. 1890 utvisade följande ställning:

Debet:

Behållning	268: 30
Influtna medlemsavgifter	
från F:hamn	243: —
D:o d:o från Kotka	536: —
Båtinskrifningsavgifter	
från F:hamn	47: —
D:o d:o från Kotka	45: —

Mätningssafgifter från	
Kotka	4: —
Inskriftningssafgifter vid	
kappseglingarne . .	19: —
Räntor	4: 37
Diverse inkomster i	
F:hamn	15: 85
D:o d:o i Kotka . . .	45: 10
S:ma Fmk	1,227: 62

Kredit.	
100 st. medlemsmärken	202: 50
100 st. årsberättelser .	20: —
Priser	283: 25
Annonser	83: 25
Diverse utgifter . . .	20: 70
Behållning till år 1891 .	617: 92
S:ma Fmk	1,227: 62

Vuoden 1890 yhdistyksen vuosikokouksessa maaliskuussa 1891 päätettiin m. m., että muuan yhdistykseen kuuluva Tammion vene erotettiin yhdistyksestä syystä, että se rahtia kuljettaessaan oli käyttänyt yhdistyksen lippua. Sama tieto toistui Kotkan Sanomissa 28.6.1891 Kotkassa järjestettyjen kilpailujen selostuksessa.

1891 0630 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1891 / 30.06.1891 NO 49

— **Kilpapurjehdus** panttiin Kottas-
sa toimeen viime sunnuntaina, t. k. 28
p:nä Haminan—Kotkan purjehdusyhdis-
tyksen toimesta yhdistyksen omien paat-
tien kesken.

Ilma oli kaunis ja hohtava, waan
purjehtialle vähemmin mieluinen, kun
tuuli oli tavallista heikompi koto päi-
män.

Kello 12 alkoi kilpailu Elisabetin
saaren edustalta, johon palkintotuoma-
rien höyrypurji oli ankkuroinnut.

Purjehdukseen otti osaa kaikkiaan
10 wenettä: 7 pienempää, I luokassa ja
3 suurempaa, II luokassa.

I luokan weneiden oli kulkeminen Eli-
sabetista neljännen merimerkin ympäri
Ranfin malotornin luona ja takaisin
lähtöpaiikkaan, 9 meripenink.

II luokan weneiden matka oli sama
kuin edellisten Ranffiin asti ja siitä
Wiikarin saaren ympäri Elisabetiin, 12
meripenink.

Tuuli oli vastainen ja kuten sanottu
heikko Ranffiin asti ja sieltä myötäinen
lähtöpaiikalle.

Palkinnoita oli I luokassa 3, ja
toisessa 1, nimittäin I luokan 1:n pal-
kinto 2 pelastusmyötä; 2:n palk. 1 pe-
lastusmyö ja 3:s palk. 1 lämpömittari.
II luokan ainoa palkinto oli 1 ruo-
takori.

Palkintotuomareina olivat Ha-
minasta Ratteini R. Lönnberg, Ho-
wineuws B. Sohlman ja Ranfinhoi-
taja W. Sundqwist sekä Kottasta
Herrat Ch. S. Holst, A. Dansla ja
H. Alfthan. Kilpailun johtajana oli
Ratteini Enot Blomberg, Kottasta, ja
ajan merkitsejänä Herra J. R. Welin,
myös Kottasta.

Palkinnot ottivat:

I Luokassa:

1:sen palkinnon Boy, omistaja G.
Holst, johtaja W. Holst, aika 3 t. 32
min. 5 sek.

2:sen palk. Glimt, omistaja M. An-
dersson, johti itse, aika 3 t. 42 min.
25 sek.

3:nen palk. Solweg, omistaja herra
A. Gullichsen, johtaja Suomalainen, ai-
ka 3 t. 46 min. 2 sek.

II Luokassa:

1:sen palk. Aino, omist. herra Bast
Haminasta, johtaja herra Lindblad, aika
3 t. 55 min. 17 sek.

Kilpapurjehduksen päätyttyä ja palkin-
noiden jaettua syötiin hilpeän mielialan
vallitessa yhteinen päivällinen.

Sitte piti yhdistyksen jäsenet tawan-
mufaisen vuosikokouksen, jossa muun
muassa päätettiin:

että muuan yhdistykseen kuuluva
Tammion wene erotettaisiin yhdistykse-
stä, syystä että se rahtia kuljettaessaan
oli käyttänyt yhdistyksen lippua;

että 19 p:nä Heinäkunta pide-
tään yhteispuurjehdus johon osan-
ottajat kokoontuvat Korfisaarten luo;
ja että Haminassa pannaan toi-
meen yleinen **kilpapurjehdus** Elokuun 23
p:nä tänä vuonna.

Iltaa wietettiin sitten hauskaasti kes-
kusteluilla weneen hoidosta y. m. kun-
nes myöhään yöllä erottiin.

Kuka Suomalainen oli 28.6.1891 KOTKASSA ohjaamassa purjehduskilpailussa A. Gullichsenin Solweg-venettä, jää vaille vastausta. Samana päivänä kilpailujen jälkeen pidettiin yleinen vuosikokous purjehdusyhdistyksen paviljongissa.

1891 0703 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1891 / 03.07.1891 NO 50

— **Kanjanjuhla**, jolloin myös on kilpapurjehdus ja arpajaiset, pidetään Tammionsaarella ensi kuum 19 p. Tammion saaren kanjakoulun hyväksi.

1891 0722 FRERIKSHAMNS TIDNING ja 1891 0730 KOTKA

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1891 / 22.07.1891 NO 56

F:hamn den 22 Juli.
Folkfesten på Stamö.

KOTKA / 1891 / 30.07.1891 NO 30

Kotka, den 30 Juli
Folkfesten på Stamö.
(Ur F:hamns tidning.)

Ungefär två mil härifrån på vägen till Wiborg ligger en tätt befolkad ö, benämnd **Stamö**. Med sina af kala klippor bestående stränder, där otaliga båtar ligga uppdragna bland massor af tång, med sin förkrympta och förtorkade växtlighet, utan spår

af jordbruk, gör ön ett mycket kargt intryck. På dess nordliga sida ligger den vackert belägna byn, omfattande ungefär 40 väluppförda gårdar, hvilkas ägare uteslutande äro fiskare — hurtiga och modiga män, som mer än en gång sett döden i

hvitögat på det försåtliga hafvet, icke blott under sina fiske- och sälfångstfärder, utan äfven — därom vittna de medaljer för räddning af menniskolif, som här bäras af icke så få — mången gång då det icke gällt eget förvärf. Kvinnorna några bärande äfven de dylika medaljer, äro raska och vana att sköta sina farkoster då stormen rasar bland dessa ödsliga skär, där månet fartyg gått sin undergång till mötes, hvarom man lifligt påminnes vid åsynen af de å gårdarnas uthus vidhäftade namnplåtarna från förolyckade fartyg.

I söndags bar ön en festlig prägel med lif och rörelse i alla gårdar, kring alla stränder, men isynnerhet ute på festplanen, belägen på ett tätt bredvid liggande liten holme, förenad med den stora ön medelst en för tillfället uppbyggd bro. Det gällde en folkfest, hvaraf inkomsten skall anslås till en folkskola, välbehöflig på den från fastlandet så isolerade ön — en skola som helt säkert får ett tacksamt värksamhets fält bland den vakna och intelligenta befolkningen.

Såväl hos oss stadsbor som hos landsboarna från när och fjärran förspordes ett lifligt intresse för festen. Från Fredrikshamn och en närbelägen egendom hade några af segelföreningens båtar, fyllda så långt utrymmet tillät med passagerare, ankommit redan kvällen förut och kastat ankar utanför ön. Tidigt påföljande morgon såg man den ena segelbåten efter den andra närma sig och slutligen, samlade på ort och ställe, bilda en helt prydlig flotilj. På förmiddagen anlände lustbåtar från Fredrikshamn och Weckelaks socken, öfverfulle med passagerare, hvilka alla samlades på festplanen. Flitiga händer hade här smyckat planen med girlander, en majstång, upprest tält, ett ör servering af läskdrycker etc (ingen spirituosa förekom), ett annat, där de för lotteriet afsedda, till ett antal af öfver 400 uppgående vinsterna voro exponerade, och slutligen hade man arrangerat ett dansgolf, där ungdomen skulle taga sig en sväng på e. m.

bland större herremanna båtar togs första priset, en svart regnrock af »Eira», Alfons Nymalm från Fredrikshamn 2 t. 0' 59".

bland mindre herremannabåtar togs första priset, ett cigarrställ, af »Glint» M. Andersin från Kotka (2 t. 23' 6")

bland större allmogebåtar togs första priset, en gul oljerock, af »Kurki», Tobias Rantala från Stamö, (2 t. 5' 32").

andra priset ett väckarur, af »Ah-ti», Kristian Pitkänen från Stamö (2 t. 8' 37")

Klockan 1 börjades kappseglingen, till hvilken hade anmälts inalles 13 farkoster, fördelade i fyra kategorier: 1) 2 stora herremannabåtar, 2) 2 mindre herremannabåtar, 3) 4 större allmogebåtar och 4) 5 mindre allmogebåtar.

Vägen, som skulle seglas, gick från Stamö, där prisdomarbåten låg åt Kuorsalö och så längs denna ö utåt hafvet rundtom en aflägsen ostprick hvarifrån de större båtarna hade att återvända samma väg, de mindre däremot genvägen. En gynsam frisk sydväst blåste hela tiden, så att de täflande voro i tillfälle att pröfva både sina båtar och sina egna krafter. En vacker anblick erbjöd den lilla eskadern där den med sina hvita segel ilade framåt dykande upp och ned i de höga skumkrönta vågorna. Vidpass klockan tre började de första båtarna återkomma till prisdomarbåten, som under tiden gjort en tripp ut till ostpricken, där båtarna vände om. Resultatet af täflingen utföll sålunda:

bland mindre allmogebåtar tillföll första priset, en vattenkaraff med glas, »Aalto», Evert Mäkelä från Stamö (1 t. 50' 23").

andra priset, en kombinerad barometer och termometer, »Wellamo», N. Suomalainen, från Stamö, (1 t. 53' 15")

tredje priset, ett par ljusstakar, »Hilma», Tihon Sergejeff (1 t. 54' 53")

Den seglade tiden för de öfriga båtarna var följande:

»Aino», E. Bask, 2 t. 1' 0". »Gulej», G. Hornborg, 2 t. 27' 33", »Kuikka», K. Haaken, 2 t. 13' 8", »Sirkka», J.

Römpötti, 2 t. 22' 28".

„Wilkas“, H. Pitkänen, och „Kulkia“
V. Pitkänen, tillföljde ej täflingen.

Fredrikshamn; samt Aaron och Anton Pitkänen från Stamö. Till deras förfogande var ångbåten „Björn“, fr. Fredrikshamn välvilligt stäld.

Sedan prisen utdelats vidtog folkfesten, som var besökt af flere hundra personer. Man trängde sig kring tälten för att köpa lotter och förfriskningar, medan sång utfördes af Fredrikshamns arbetarförenings sångkör, aflöst af Norska sågens i Kotka hornkapell och Wederlaks sockens

Prisdomare voro doktor G. Hornberg och ölbryggare E. Bask från

stråkorkester. Kring majstången roade sig flera tiotal barn med ringdanser och uppe på dansgolvet trädde dansen med lif och lust af ungdomen.

Under festens fortgång framträdde kommunalnämndens ordförande i Wederlaks socken, Kalle Mäkelä, som i enkla men anslående ord lag tolkade dagens betydelse och folkskolans välsignelsebringande syftemål, önskande

lycka åt den skola, som nu höll på att grundläggas på Stamö.

Senare på eftermiddagen anställdes prisskjutning. Hvarje skytt hade att på ungef. 100 stegs afstånd, på fri hand aflossa tre skott mot taflor, ställda på stranden mellan stenar. De täflande, 17 till antalet, voro nästan uteslutande allmogemän, försedda med goda gevär af nyaste konstruktion, förfärdigade i Ryssland, England, Amerika, Tyskland, Schweitz etc., endast en och annan ärlig, hemgjord sällbössa stod där blygsamt i bredd med de utländske sprättarne.

Första priset, en Fiskars puukkoknif med slida och skulpteradt skaft,

tillföll handlanden Ferd. Ahonen, från Wederlaks, för 38 cent. andra priset, ett kruthorn, Matti Kotonen från Wederlaks för 48 c. och tredje priset, en Fiskars puukkoknif med slida, Anton Suomalainen, från Stamö för 53 c.

På kvällen anträdde man återfärden från ön, belåten med sin dag, tillbringad i den friska luften vid hafsbandet, under det härligaste solskensväder, bland en allmoge, som man måste skänka sin aktning för dess oklanderliga uppförande, dess anspråkslösa och tillmötesgående väsen.

TAMMIOSSA kansanjuhlan yhteydessä 19.7.1891 järjestetyissä kilpailuissa suurempien kansanveneiden sarjassa sijoittui toiseksi Kristian Pitkänen weneellä Ahti ajalla 2 t. 8 min. 37 sek. Kilpailun voittaja ei ollut Tammiosta, vaan Pitkäpaadesta. Pienempien kansanveneiden kilpailun voittaja Evert Mäkelä weneellä Aalto oli sen sijaan tammiolainen voittaja ajalla 1 t. 50 min. 23 sek. Hän sai palkinnoksi vesikaraffin laseineen. Toisen palkinnon yhdistetyn barometrin ja lämpömittarin sai N.

Suomalainen weneellä Wellamo ajalla 1 t. 53 min. 15 sek. Muut selostuksessa mainitut tammiolaiset H. Pitkänen weneellä Wilkas ja V. Pitkänen weneellä Kulkia eivät saapuneet maaliin. Kansanjuhlan tuotto kerättiin 1891 perustetun Tammion kansakoulun hyväksi.

1891 0725 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1891 / 25.07.1891 NO 56

— Tammion kilpapurjehduksesta
saimme eilen illalla tietoja, vaan ne olivat fiksi jefawia, ettemme uskalla niit-

tä siinä muodossa julkaista. „Kotka”
kertoo, että ainoa kotkalainen paatti,
„Glimt”, joka otti osaa kilpailuun, sai
ensi-palkinnon luokassaan.

Tammion kilpapurjehduksesta saimme eilen illalla tietoja, vaan ne olivat siksi sekavia, ettemme uskalla niitä siinä muodossa julkaista. ”Kotka” kertoo, että ainoa kotkalainen paatti ”Glimt”, joka otti osaa kilpailuun, sai ensi-palkinnon luokassaan.

1891 0821 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1891 / 21.08.1891 NO 64

Haminan—Kotkan purjehdusyhdistys
toimeenpanee
Yleisen
Kilpapurjehduksen
Haminassa
sunnuntaina 23 p:nä elok.

Kilpailuun ovat oikeutetut osaa ot-
tamaan niinhysin yhdistykseen kuulu-
vat kuin yhdistyksen ulkopuolellakin
olevat veneet.

Kokoonnutaan Hailikarille kello
11 a. päivällä.

Kilpapurjehduksen loputtua kokoon-
tuvat yhdistyksen jäsenet Meyerin ho-
telliin väliaikaiseen kokoukseen päät-
tämään viime vuosikokouksessa pöy-
dälle pannuista asioista.

TOIMIKUNTA.

1891 0825 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1891 / 25.08.1891 NO 65

— Haminan—Kotkan purjehdus-
yhdistyksen kilpapurjehdus oli viime
sunnuntaina. Palkinnoita saivat:

I luokassa: 1 palkinnon, 3 lantteer-
naa, Baskin „Aino”, 3 t. 1 m. 57 s.

II luokassa: 1 palk., suuren kom-
passin, W. Holstin Kotkasta „Boj”,
3, 12’ 25”; 2 palk., 2 lantteerna, W.
Andersenin Hallasta „Glimt”, 3, 18’
44”; 3 palk., forkkivyhön, Hornborgin
Haminasta „Gulej”, 3, 30’ 55”.

III luokassa: 1 palkinnon 40 mark.
T. Rantalan Pitkäpaadesta „Kurfi”, 2,
52’; 2 palk., 30 mk., B. Pitkäsen Tam-
mioista „Tammio” 2, 52’ 45”; 3 palk.,
20 mk., R. Pitkäsen Tammioista „Ahti”
2, 55’ 7”.

IV luokassa: 1 palk., sadepu’un D.
Siparin Kuorjalosta „Ahti”, 2, 9’ 58”;
2 palk., kompassin, A. Pitkäsen Tam-
mioista „Lempi”, 2, 21’ 36”; 3 palk.,
T. Sergejeffin Haminasta „Silma”, 2,
23’ 24”.

— **Kilpapurjehdus** **Haminassa**

oli viime sunnuntaina. Kilpailu, johon otti osaa Haminan-Kotkan purjehdusseuran weneitä sekä maalaistenkin purjeweineitä, tapahtui kowassa itätuulesa. Noin kello 10 aikaan jelseni itäinen taimaanranta, jolloinka lähdettiin weneitten luo, purjeet pingoitettiin ja matka suunnattiin Hilikaria kohti — wuorennapale aiwan Haminan kaupungin edustalla ja yleisesti käytetty lähtöpisteenä tällaisissa tilaisuuksissa. Hucon ilman tafia ei osasto purjehdusseen ollut niin wilkasta, kuten tavallista on näissä kilpailuissa, joihin paitsi purjehdusseurojen weneitä saapuu tavallisesti joukko saaristolaisia aluksiin läheltä ja kaukaa. Kilpailu alkoi kello 12 ja melkein samaan aikaan alkoi sadekin tulwimalla. Kilpailussa olemat 13 wenetä jaettiin neljään eri osastoon. Ensi osastossa kilpaili ainoastaan kaksi wenetä: „Mino“, hra Baskin omistama Haminasta, rakennettu hra Lindbladin piirustusten mukaan, sekä „Elli“, hra Blombergin omistama Kotkasta. Toisessa osastossa kilpaili seuraawat neljä wenetä: „Boy“ hra Holstin Kotkasta, „Glimt“ hra Anderssenin Kotkasta, „Solweig“ hra Gulichsenin sekä „Gulej“ hra Hornborgin Haminasta. Kolmannessa osastossa: „Ahti“ hra Siparin Kuorjalosta, „Hilma“ hra Sergejffin Haminasta sekä „Lempi“ Pitkäsen Stamöstä. Neljännessä osastossa kilpailivat: „Kurki“ Nantalan Pitkäsaaresta, „Tammio“ A. Pitkäsen Stamöstä sekä „Ahti“ E. Pitkäsen Stamöstä. Suu-

rinta huomiota epäilemättä herättiwät kolmannen osaston weneet ja niiden joukossa erittäinkin kapteni Siparin pieni „Ahti“, joka ensikerran jai näyttää kuntoansa. Se pääsikin woittajaksi kilpailussa, joka näkyn seuraawasta taulusta:

I osasto:

„Mino“ 3 t. 1 m. 57 sek.

„Elli“ jätti kilpailun kesken.

II osasto:

„Boy“ 3 t. 8 m. 26 sek.

„Glimt“ 3 t. 11 m. 27 s.

„Solweig“ 3 t. 31 m. 41 s.

„Gulej“ 3 t. 23 m. 2 s.

III osasto:

„Ahti“ 2 t. 9 m. 54 s.

„Hilma“ 2 t. 23 m. 24 s.

„Lempi“ 2 t. 21 m. 36 s.

IV osasto:

„Kurki“ 2 t. 52 m.

„Tammio“ 2 t. 52 m. 45 s.

„Ahti“ 2 t. 55 m. 7 s.

Tämän mukaan jaettiin seuraawat palkinnot: I osastossa jai ensi palkinnon, merkinanto-lyhtyjä, „Mino“. II osastossa ensi palkinnon „Boy“, kompassin; toisen palkinnon „Glimt“, kaksi merkinanto-lyhtyä; kolmannen palkinnon „Gulej“, korffivyön. III osastossa ensi palkinnon „Ahti“, sadepukin; toisen „Lempi“, kompassin; kolmannen „Hilma“, korffivyön. IV osastossa ensi palkinnon „Kurki“, 40 mk.; toisen „Tammio“, 30 mk. ja kolmannen „Ahti“ 20 mk.

HAMINASSA järjestettiin yleinen kilpapurjehdus elokuun 23 p:nä. Tammiolaisten tulokset ja palkinnot:

III luokka: 2. W. Pitkänen weneellä Tammio 2 t. 52 min. 45 sek., 30 mk.

3. R. Pitkänen weneellä Ahti 2 t. 55 min. 7 sek., 20 mk.

IV luokka: 2. A. Pitkänen weneellä Lempi 2 t. 21 min. 36 sek., kompassi

Kappseglingen

i söndags hade ej att glädja sig åt vackert väder i vanlig bemärkelse, men blef icke desto mindre ovanligt lyckad, tack vare den friska bris, som blåste lika ihärdigt som regnet hällde ner i strömmar. Ett riktigt ruskväder var det väl, sedt från landtkrabbors och till och med lustseglares synpunkt, men för kappseg-

larena visade det sig gynnsamt nog. Många af segelsportens vänner läto ej håller afskräcka sig från att som åskådare på ett par stycken ångbåtar följa med de seglande ut till hafs och sålunda tillbringa flere timmar litet frusna och mycket våta af regnet, som tidtals riktigt öste ner. I de praktiga segelsluparna, som alt jämt dök ned för väldiga vågor och tvättades grundligt af skummande saltsjöstänk, sutto

sportsmän ex professo och stadiga skärigubbar, färdiga att parera brisen, som med sjungande fart förde dem lätt öfver de framvältande böljornas toppar.

Till kappseglingens ledare utsågs hofrådet Sohlman, då öfverbefälhafvaren, d:r Hornborg, själf förde sin båt och underbefälhafvaren, kapten Blomberg, var hindrad att närvara. Efter det alla farkoster, stora och små, samlats vid bryggan på Hailikari kl. 11 och alla förberedelser, såsom uppteckning af namn och utdelning af båtnummer försiggått, styrde prisdomarbåten ut med Kotka-musikkapell ombord. Gällt ljud ångbåtshvislans startningssignal, och tretton kappseglare kryssade för fulla segel och stark S. O. ut på kursen, som för de två största båtarna gick rundt nordpricken i Lehtinens sund, för de medelstora rundt sydpricken mellan holmarna Uolio och Lehtinen och för de små rundt västpricken å norra ändan af Uolio. Herr Nymalms lustjakt „Eira“ startade denna gång icke. Det första segerpriset, en omgång lanternor, tog inom första kategorin nu som ofta förut „Aino“, till-

hörig herr Bask härstädes och förd af herr E. Lindblad, för seglad tid 3 t. 1' 57''. Inom andra kategorin togs första priset, en stor kompass, af „Boj“ tillhörig herr W. Holst i Kotka och förd af ägaren, för reducerad tid 3 t. 12' 25''. Andra priset inom denna kategori, ett par lanternor, tillerkändes „Glimt“, tillhörig herr Andersen i Kotka och förd af ägaren, för reducerad tid 3 t. 18' 44'' och samma kategoris tredje pris, ett korkbälte „Gulej“, tillhörig d:r Hornborg härstädes och förd af ägaren, för reducerad tid 3 t. 30' 55''.

Bland mindre båtar togs första priset, en omgång regnkläder, af „Ahti“ från Kuorsalö, förd af ägaren D. Sipari, för seglad tid 2 t. 9' 58''. Andra priset, en kompass, af „Lempi“ från Stamö, förd af ägaren A. Pitkänen, för seglad tid 2 t. 21' 36'' och tredje priset, ett korkbälte, af Hilma, tillhörig herr T. Sergejeff härstädes och förd af E. Mäkelä, för seglad tid 2 t. 23' 24''.

De minsta båtarna gjorde äfven de sina förare all heder. Det var nå-

gra raska, från tidigare **kappseglingar** välkända sjömän, som blefvo de segrande inom den tredje kategorin. Första priset, 40 mark, gafs åt T. Rantala från Pitkäpaasi, hvilken förde sin båt „Kurki“ den bestämda kursen på 2 t. 52' 0''. Andra priset 30 mark, tog „Tammio“ från Stamö, förd af ägaren V. Pitkänen på 2 t. 52' 45'', och tredje priset, 20 mark, tillerkändes „Ahti“ från Stamö, förd

af sin ägare R. Pitkänen på 2 t. 55' 07''.

Efter prisutdelningen, som under fanfarer och hurrarop och oupphörligt ösregn försiggick på Hailikari udde, anträdde många deltagare hemfärden i sina slupar öfver hafvet, andra begåfvo sig till Meyers hotell, där man efter hållet möte dröjde i festligt lag tils dagen var ändad.

Slutligen ansåg komitén det visserligen vara rättare att segelarean uppmättes efter „lik“ än efter „rundhult“, men föreslog likväl en öfvergång till det senare mätningssättet för att få öfverensstämmelse med Nyländska jaktklubben, som i alla fall måste anses vara den ledande inom landet. Sedan mötet beslutit att of-

vanuppräknade förändringar sku'le för framtiden blifva gällande, enades man äfven om att å nästkommande marsmöte väcka fråga om och diskutera huruvida icke gemensam öfverbefälhafvare borde utses för flere år framåt och ej som härtills endast på ett års tid och för hvardera distriktet särskildt.

1891 0901 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1891 / 01.09.1891 NO 67

Kotka I p. Syysk.

— **Rilpapurjehdus** Haminassa oli toissa sunnuntaina. Kilpailu, johon otti osaa Haminan-Kotkan purjehdusseuran weneitä sekä maalaistenkin purjeweineitä, tapahtui kowassa itätuulesa. Noin k:lo 10 aikaan selkeni itäinen taivaanranta, jolloinka lähdettiin weneitten luo, purjeet

pingoitettiin ja matka suunnattiin Hailikaria kohti — nuorennypäle aiwan Haminan kaupungin edustalla ja yleisesti läytetty lähtöpisteinä tällaisissa tilaisuuksissa. Huonon ilman takia ei osanotto purjehdusseen ollut niin wilkasta, kuten tavallista on näissä kilpailuissa, joihin paitsi purjehdusseurojen weneitä saapuu tavallisesti joukko saaristolaisia aluffineen läheltä ja laulaa. Kilpailu alkoi k:lo 12 ja melkein samaan aikaan

alkoi sadefin tulwimalla. Kilpailussa olawat 13 wenettä jaettiin neljään eri osastoon. Ensi osastossa kilpaili ainoastaan kaffi wenettä: „Aino“, hra Baffin omistama Haminasta, rakennettu hra Lindbladin piirustusten mukaan, sekä „Elli“, hra Blombergin omistama Kotkasta. Toisessa osastossa kilpaili seuraawat neljä wenettä: „Boy“ hra Holstin Kotkasta, „Glint“ hra Anderssenin Kotkasta, „Solweig“ hra Gullichsenin sekä „Gulej“ hra Hornborgin Ha-

minasta. Kolmannessa osastossa: „Ahti“ hra Siparin Kuorjalosta, „Hilma“ hra Sergejeffin Haminasta sekä „Lempi“ Pitkäsen Tammioista. Neljännessä osastossa kilpaili: „Kurki“ Rantalan Pitkäpaadesta, **„Tammio“** A. Pitkäsen Tammioista sekä „Ahti“ E. Pitkäsen Tammioista. Suurinta huomiota epäilemättä herättiwät kolmannen osaston weneet ja niiden joukossa erittäinkin kapteni Siparin pieni „Ahti“, joka enjiferan

sai näyttää funtoansa. Se pääsikin voit-
tajaksi kilpailussa, joka nähty seuraava-
ta taulusta:

I osasto:

„Uino“ 3 t. 1 m. 57 sek.
„Elli“ jätti kilpailun kesken.

II osasto:

„Boy“ 3 t. 8 m. 26 sek.
„Glimt“ 3 t. 11 m. 27 s.
„Solweig“ 3 t. 31 m. 44 s.
„Gulej“ 3 t. 23 m. 2 s.

III osasto:

„Nhti“ 2 t. 9 m. 54 s.
„Silma“ 2 t. 23 m. 24 s.
„Lempi“ 2 t. 21 m. 36 s.

IV osasto:

„Kurki“ 2 t. 52 m.
„Lammio“ 2 t. 52 m. 45 s.
„Nhti“ 2 t. 55 m. 7 s.

Tämän mukaan jaettiin seuraavat pal-
lot: I osastossa sai ensi palkinnon, mer-
finanto-lyhtyjä, „Uino“. II osastossa
ensi palkinnon „Boy“, kompassin; toi-
sen palkinnon „Glimt“, kassi merfinanto-
lyhtyjä; kolmannen palkinnon „Gulej“,
korffimyon. III osastossa ensi palkin-
non „Nhti“, sadepukin; toisen „Lem-
pi“, kompassin; kolmannen „Silma“,
korffimyon. IV osastossa ensi palkin-
non „Kurki“, 40 m.; toisen „Lammio“,
30 m. ja kolmannen „Nhti“ 20 m.
ll. S.

1891 0826 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1891 / 26.08.1891 NO 66

— **På segelföreningens ex-
tra sammanträde** i söndags hvar-
vid som ordförande fungerade dr.
H. Alftan från Kotka, afhandlades
från årsmötet den 28 juni hänskjutna
frågor, och godkändes därvid de för-
slag, som uppgjorts af den vid års-
mötet för ändamålet tillsatta komitén,
bestående af herrar Bask, Blomberg
och Hornborg. Det nu antagna komi-
tébetänkandet var af följande inne-
håll.

Ändring af § 3 i föreningens stad-
gar i syfte att för framtiden förebyg-
ga alla missbruk af föreningens flagg
skulle vidtagas därhän att paragra-
fens senare moment får följande ly-
delse:

Slutligen ansåg komitén det vis-
serligen vara rättare att segelarean
uppmättes efter „lik“ än efter „rund-
hult“, men föreslog likväl en öfver-
gång till det senare mätningssättet
för att få öfvereensstämmelse med Ny-
ländska jaktklubben, som i alla fall
måste anses vara den ledande inom
landet. Sedan mötet beslutit att of-

„Dessutom erlägges för hvarje i
föreningens matrikel inregistrerad far-
kost en årsavgift af 5 mark.“ Häri-
genom kommer det att stå bestyrel-
sen eller mättningsnämnden fritt att
afgöra, om en farkost är så beskaf-
fad att den kan i föreningen inskrif-
vas eller icke.

Hvad bokföringen vidkommer, an-
ser komitén det vara förenadt med
lika stora olägenheter, om böckerna
föras på annan ort än den, där öf-
verbefälhafvaren är bosatt, och skulle
för den skull frågan härom lämnas
beroende till dess möjligen i en fram-
tid någon förändring af stadgarna i
afseende å val af öfverbefälhafvare
kan komma att ske.

vanuppräknade förändringar sku'le
för framtiden blifva gällande, enades
man äfven om att å nästkommande
marsmöte väcka fråga om och disku-
tera huruvida icke gemensam öfver-
befälhafvare borde utses för flere år
framåt och ej som härtills endast på
ett års tid och för hvardera distrik-
tet särskildt.

Purjehdusyhdistyksen kokouksessa 23.8.1891 käsiteltiin vuosikokouksen asettaman komitean ehdotusta purjepinta-alan mittaamisesta. Komitea katsoi, että purjepinta-ala olisi tosin oikeampaa mitata liikistä kuin puomista, mutta ehdotti kuitenkin siirtymistä jälkimmäiseen mittaustapaan saadakseen yhtenevääsyyttä Uudenmaan pursiseuran kanssa, jota kuitenkin täytyy pitää maan johtavana. Kun kokous oli päättänyt, että yllä mainitut muutokset tulisivat voimaan tulevaisuudessa, sovittiin myös, että seuraavassa maaliskuun kokouksessa herätettäisiin kysymys ja keskusteltaisiin siitä, eikö yhteinen ylipäällikkö tulisi valita useammaksi vuodeksi eteenpäin eikä kuten tähän asti vain yhdeksi vuodeksi kullekin alueelle erikseen.

1891 0825 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1891 / 25.08.1891 NO 65

KANSANHUVINTAPAISET

Huvit

toimeenpanee

Wirolahden Riipysseura

Sunnuntaina t. k. 30 p:nä Riipysseuran uusien huoneiden avajaisiksi kello 5 j- pp.

Ø H J E L M A.

Puhetta,
Laulua,
Kilpapurjehdus,
Kilpa-ampuminen, y. m.

Illemmällä seuraa ilotulitusta ja tanssia.

Huom.! Purjehdus ja ampuminen alkaa kello 3 j. pp.

Vara-esimies
V. Tolonen.

1891 0901 HAMINAN SANOMAT

— Wirolahden Riipysseuran toimeenpanemisja huweisja w. t. 30 p. saivat kilpailuissa palkinnoita seuraavat:

Kilpailuista: V. Tolonen 1:sen M. Pietula 2:sen ja A. Pietula 3:nen palkinnon. Purjehdusessa T. Rantala 1:sen V. Pitkänen 2:sen ja T. Tammola 3:nen palkinnon.

1891 0902 VIIPURIN SAMOMAT

WIIPURIN SANOMAT / 1891 / 02.09.1891 NO 202

— Wirolahden Riipysseuran toimeenpanemassa kilpapurjehdusessa elol. 30 p:nä sai ensimmäisen palkinnon talollinen Toppas Rantala wenheellään „Kurki“, toisen palkinnon talollinen Viktor Pitkänen wenheellään „Tammio“ ja kolmannen palkinnon talollinen Taneli Tammola.

Kilpa-ampumisessa sai ensimmäisen palkinnon Viktor Tolonen, toisen Matti

Pietula ja kolmannen Anton Pietula.

Kilpailujen loputtua mentiin seuran uutta omaa taloa viihtimään. Seuran varaesimies V. Tolonen piti a-mauspuheen, kauppias Reino F. Ahonen lausui runon, tilapäisesti loottu mieskwartetti lauseli, muutamia lauluja jotka hyvin näkivät yleisöä miellyttävän ja lopuksi alkoi innokas tanssela, joka kesti myöhään yöhön.

WIROLAHDEN Riipysseuran 30.8.1891 järjestämässä purjehduskilpailussa Viktor Pitkänen sijoittui toiseksi wenheellään Tammio.

— **Tammiossa pidettiin kansanjuhla ja arpajaiset** kansakoulun hyväksi viime sunnuntaina. Kansanjuhlan yhteydessä pidettiin myös **kilpapurjehdus** ja kilpa-ammunta. Haminasta oli saapunut juhlaan yleisöä joltisestikin. Höyrylaiva „Esther“ teki huvimatkan saareen ja useampia yksityisiä pursia meni niinkään sinne. Väkeä ei kuitenkaan ylipääten ollut niin runsaasti, kuin suotavaa olisi ollut. Tähän mahtoi osaksi olla syynä sekin että Wehkalahden Nuorisoseuran vuosijuhla osui olemaan samana päivänä.

Wieraita otettiin erittäin ystävällisesti vastaan saaresa. Paitsi kilpailu-

ja saatiin juhlassa kuulla puheita, laulua ja torvisoittoa. Vieläpä pistettiin dieneffi tanssiksiin. Saaren kansakoulun opettaja J. Halonen piti pontewan puheen, jota yleisö mielihyvällä kuunteli. Tyseolainen W. Tompuri piti myös puheen ja lopettajaisiksi kiitti opettaja Halonen juhlaan saapuneita vieraita osanotosta.

Kilpapurjehdusessa saivat palkintoja: I:sen suuremmista maalaisveneistä, kiikarin, Antton Kristianinpoika Suomalaisen vene „Elsa“, 2 t. 7 m. 34 s.; II:sen, seinätaulun, Kristian Topianp. Pitkäsen „Ahti“, 2, 7' 53" ja III:nen Antton Heikinp. Suomalaisen „Tyhne“, 2, 12' 17".

Saapioista sai palkinnon, parin kynttelijalkoja, J. Laurénin „Hurja“, 2, 0' 50"

Raupunkilaisveneistä sai I:sen palkinnon tupakkapöydän, hra Baslin „Mino“, 1, 50' 10" ja II:sen, samppanja-serveihin, hra Timofejeffin „Impi“ 1, 51' 7".

Amputuksesta sai I:sen palkinnon, tuppiveitsen, Alfr. Suomalainen, 25 cm., II:sen, Kristian Sipari, 26 cm., III:nen, ruutisarven, Heikki Pitkänen, 26 cm., IV:nen, ruutisarven, Erkki Rännänen, 27 cm. ja V:nen, ruutineljänneksen, Mikko Sadownikow, 35 cm.

TAMMIOSSA pidettiin kansanjuhla ja arpajaiset vuoden ikäisen kansakoulun hyväksi sunnuntaina 17.7. 1892. Kansanjuhlan yhteydessä pidettiin myös kilpapurjehdus ja kilpa-ammunta. Purjehdus- kilpailujen tulokset ja palkinnot:

Tulokset ja palkinnot:

Suuremmat maalaisveneet: 1. Anton Kristianinp. Suomalainen veneellä Elsa 2 t. 7 min. 34 sek. Kiikari, 2. Kristian Topianp. Pitkänen veneellä Ahti 2 t. 7 min. 53 sek. Seinätaulu ja 3. Anton Heikinp. Suomalainen veneellä Tyhne 2 t. 12 min. 17 sek. Papyros fodral eli savukekotelo tai holkki.

Kilpa-ammunta: 1. Alfr. Suomalainen 25 cm Tuppiveitsi, 3. Heikki Pitkänen 26 cm Ruutisarvi, 5. Mikko Sadownikow Ruutineljännes

Haminasta oli saapunut juhlaan yleisöä joltisestikin. Höyrylaiva Esther teki huvimatkan saareen ja useampia yksityisiä pursia meni niinkään sinne. Väkeä ei kuitenkaan ylipääten ollut niin runsaasti, kuin suotavaa olisi ollut. Tähän mahtoi osaksi olla syynä sekin että Wehkalahden Nuorisoseuran vuosijuhla osui olemaan samana päivänä.

Vieraita otettiin erittäin ystävällisesti vastaan saarella. Paitsi kilpailuja saatiin juhlassa kuulla puheita, laulua ja torvisoittoa. Wieläpä pistettiin pieneksi tanssiksikin. Saaren kansakoulunopettaja F. Halonen piti pontevan puheen, jota yleisö mielihyvällä kuunteli. Lyseolainen W. Tompuri piti myös puheen ja lopuksi kiitti opettaja Halonen juhlaan saapuneita osanotosta.

1892 0720 FRERIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1892 / 20.07.1892 NO 54

F:hamn den 20 Juli.

Folkfesten på Stamö.

Uti det härligaste sommarväder afseglade vi i lördags på eftermiddagen ut till folkfesten på Stamö. Sällskapet som utgjordes af familjerna — æus, — ius, — qvist, fröken — bom, herrarne, — thal, — stam, — blad och — rén, var i den gladaste stämning. Sedan vi en stund sutit och betraktat naturens härlighet och utbytt ömsesidiga försäkningar öfver en färds till sjös stora företräden och behag framför en ditos till lands, började vi redan känna att „sjön suger“. En stor kaffe-panna sattes på, och om en stund började luktorganerna känna att kaffetåren ej var särdeles aflägsen. Sedan beställsamma värdinnor uppdukat ett prydligt kaffebord, och pannan under iubel framburits. dracks

Kvällsvard intogs emellertid och oaktadt vindstillan och utsikterna att få tillbringa natten ombord, var sinestämningen den muntraste. Men annorlunda var det bestämt i de ofvanom oss tindrande stjernorna. Ty just då vi hunnit utse plats, der kuttern skulle förankras för natten, fingo vi återigen luft i seglen, och undan gick det, fastän sakta. Då liggplatsernas antal betydligt understeg passagerarenes, måste man soffa i tur, och mången föredrog att ej njuta af hvila, utan sitta uppe och njuta af sommarnattens, kaffets och munkens svalka. Under sång och muntert samspråk försvann timme efter timme och kl. 3 på morgonen landstego vi välbehållna på Stamöns gästfria strand.

första kappen med dopp. Efter denna följde naturligtvis en annan med „avec“. Sedan kaffet och „avecen“ väl voro undanstökade vidtog diskning af koppar och glas, uti hvilken förrättning, hvarje gång en sådan företogs, herrarnes hjälp ingalunda föraktades. Roligt var det att se ett exemplar af det starkare könet sitta och med den mest allvarsamma min i verlden, aftorka ett tefat eller ett glas.

Kl. 8 tiden på kvällen mojnade vinden totalt af och vi befunno oss lugnt liggande på det spegelblanka hafvet. Tiden och tillfället ansågos särdeles lämpliga till en stilla afton tutning, som äfven inmundigades, medan fruarna iordningställde kvällsvarden. Emedan utsigterna till vidare segling för den dagen voro inga, sändes två man ut för att bogsera kuttern närmare en holme för att ankarkettingen skulle hinna till.

Efter att hafva inkvarterat oss här och där uti gårdarne, där vi med tillmötesgående och vänligt emottogs af värdsfolket, följde en välbehöflig hvila. Kl. 8 tiden purrades vi upp och efter ett uppfriskande bad i det salta och klara hafsvattnet kände man sig helt kry och rask igen. Kl. 10 serverades en splendid frukost å kuttern, dit äfven några andra stadsbor, som seglandes hade anländt till Stamö, blifvit inbjudna. Efter frukosten gjordes en tripp ut till sjös och besågs holmen från sjösidan. Dymeldels kompletterades de intryck man på natten, genom sina mer eller mindre sömniga ögon erhållit af ön. Sedan vi åter landstigit togs ön i närmare skärskadande.

Innan vi fortgå i beskrifningen af vår lilla utfärd, torde några ord om själfva ön vara på sin plats.

Stamön ligger ungefär två å tre mil från F:hamn åt Hogland till. Med sina af kala klippor bestående stränder, där otaliga båtar ligga uppdragna bland massor af tång, med sin förtorkade växtlighet, utan spår

af jordbruk, gör ön ett mycket kargt intryck. På dess nordliga sida ligger den vackert belägna byn, omfattande ungefär 40 väluppförda gårdar, hvilkas ägare uteslutande äro fiskare, hurtiga och modiga män, som mer än en gång sett döden i hvitögat på det försåtliga hafvet, icke blott under sina fiske- och sålfångst färder

utan äfven — därom vittna de medaljer för räddning af människolif, som här bäras af icke så få — mången gång då det icke gått eget lif. Kvinnorna, några bärande äfven de dylika medaljer, äro raska och vana att sköta sina farkoster då stormen rasar bland dessa ödsliga skär, där mångt fartyg gått sin undergång till mötes, hvarom man lifligt påminnes af de å gårdarnas uthus vidhäftade namnplåtarna från förolyckade fartyg.

I söndags bar ön en festlig prägel med lif och rörelse på alla gårdar, kring alla stränder, men isynnerhet ute på festplanen, belägen på en liten holme, förenad med den stora ön medels en för tillfället uppbyggd bro. Det gälde en folkfest hvaraf inkomsten skall anslås till underhåll af en, sedan fjol hösten derstädes i verksamhet varande folkskola. Såväl hos oss stadsbor som hos landsboarne från när och fjärran förspordes ett lifligt intresse för festen. Från F:hamn hade flere af segelföreningens båtar anländt under kvällens och nattens lopp och kastat ankar utanför ön.

Kl. 12 anlände ångaren Esther, under klingande musik, med en talrik skara lustresande. Ångaren inlöpte till stranden under tonerna af 30-åriga krigets marsch, sjungen af en blandad kör, bildad af öf-folknin-gen.

Festplanen var smyckad med girlander och en majstång. Tvännetält voro uppslagna, det ena för inrymmande af vinsterna till det i gemenskap med festen arrangerade lotteriet, det andra för serverande af kaffe, the, smörgåsar och läskdrycker. Spirituosa försäljning förekom ej, hvarför rusiga personer ej häller sågos.

Kappseglingen, som var afsedd att börja kl. 11 måste uppskjutas i anledning af den svaga vind som rådde. Dock blef det segling af, ehuru under högst ogynsamma vind förhållanden och 12½ startade båtarna. Resultatet af kappseglingen var följande:

1:sta, af större allmogebåtar, en kikare, Anton Kristiansson Suomalainens „Elsa“ 2 t. 7' 34".

2:dra, en tafla, Kristian Pitkänens „Ahti“ 2 t. 7' 53" och

3:dje, ett papyros fodral, Anton Henriksson Suomalainens „Tyne“ 2 t. 12' 17". Af herremannabåtar fingo följande pris:

1:sta priset, rökboard, hr Basks „Aino“ för 1 t. 50' 10" och

1:sta priset, en likörservis, hr Timofejeffs „Impi“ för 1 t. 51' 7".

Egendomligt föreföll det att Aino fick pris, då den, varande ensam uti sin kategori, ej hade någon medtäflare.

Efter kappseglingens slut och sedan hela menigheten samlats på festplanen, uppsteg Folkskolläraren Halonen på talaretribunen och höll ett kraftigt och innehållsrikt tal. Talaren påpekade först huru beträckt

Finlands folk dessa tider kändt sig, i anledning af de hotande moln, som uppstigit på dess politiska horisont. Derpå öfveigick han till folkbildningsfrågan och tolkade, huruledes ett litet folk säkrast kan bibehålla sin nationalitet. Det förnämsta medlet härtill vore bildning åt vårt folk. Och att ju högre vi skulle hinna på bildningens trappsteg, desto lugnare kunde vi gå en okänd framtid till mötes. Derpå uttryckte han sitt hjärtligaste tack till den församlade menigheten, för att de, lämnande sina lugna hem, kommit dit ut bland skär och bränningar, för att bidraga till den unga folkskolans fortbestånd. Efter talets slut belönades den käcke talaren med bravorop och handklappningar.

Kort efter talets slut begynte lott — försäljningen, hvilken dock ej tog någon synnerlig fart ty dåliga tider som det är, ansågo gubbarne sig ej hafva råd att spendera för mycket. En fjerdedel af lotterna lär hafva blifvit osåld, men ansåg festbestyrelsen det ej vara förenadt med ekonomisk fördel, att medels auktion utbjuda dem, utan skulle de sparas till nästa års folkfest.

Den förnämsta vinsten var en smäcker roddbåt, som vanns af Herr Sergejff här i staden.

Målskjutning med pris förekom äfven, och tycktes skyttarnas antal hafva varit ansenligt stort, att bedöma af det täta smattrandet.

Pris fingo följande:

1:sta en knif med slida, Alfr. Suomalainen för 25 cm.

2:dra Kristian Sipari för 26 cm.

3:dje ett kruthurn, Heikki Pitkänen för 26 cm.

4:de ett kruthorn, Erik Rännänen för 27 cm. och

5:te ett paket krut, Michael Sadownikoff, för 35 cm.

Dansen som nog tråddes med lif och lust under vår vistelse på holmen, lär dock antagit en lifligare prägel, sedan herrskapena afseglat.

Innan dess intogo vi dock, samtliga kutter-passagerare på inbjudan af en af de förmögnare fiskarene på ön, en enkel landtlig middag, efter hvilken vi genast begåfvo oss till kuttern.

Kl. var då ungeför något öfver 6. Vinden, som vid vår affärd var ganska flau, friskade till under färden, så att vi kl $1\frac{1}{2}$ tiden kastade ankar på redde, utanför staden. Från ångaren Oulu, som då för tillfället låg på redde och lossade, fingo vi sjöformän, som i en handvändning rodde oss till Tjärholmsbryggan, derifrån hvar och en förtogade sig till sitt. Att minnena efter en sådan färd, som man sällan får vara med om, äro mer än angenäma, är här onödigt att ens omnämna. Vi våga tro, att alla som hade nöjet att deltaga uti densamma och som möjligen läsa dessa rader, med nöje skola instämma uti det tack, som vi för vår del frambära till initiativtagaren af utfärden.

1892 0809 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1892 / 09.08.1892 NO 62

— Ruorjalolaiset toimeenpanivat suunnutaina arpajaiset ja kansanjuhlain kansakoulurahastonja hywäksi. Väkeä oli saapunut runsaasti sekä purje- että

höyryalusilla. Ohjelmaan kuulumaan kilpapurjehdukseen osaaottawat alukset jaettiin kolmeen eri luokkaan. Purjehdusen tulos oli seuraava:

I Luokka.

Nino, omistaja oluenpanija Basf
Haminasta purj. aika 2 tunt. 20 min.
1 sek.

Elise, omist. ravintoloitsija Edlund
Kotkasta 2 t. 38 m. 12 sek.

Tullia, omist. tullinhoitaja Hohen-
thal Haminasta 2 t. 40 m. 28 sek.

II Luokka:

Glimt, omistaja konttoristi Mar-
tin Andersen Kotkasta purj. aik. 2 t.
24 m. 52 sek.

Glöör, omist. hra Husgafwel Kot-
kasta 2 t. 29 m. 26 sek.

Jempi, om. Timofejff Haminasta
2 t. 35 m. 20 sek.

III Luokka:

Lempi, om. Alfr. Pitkänen 1 t.
53 m. 59 s.

Onni, Anton Suomalainen 1 t. 55
m. 38 s.

Ahti, Ristian Sipari 1 t. 56 m.
26 sek.

Aalto, om. Alfred Suomalainen 1
t. 57 m. 16 s.

Työne, om. Aug. Mustamaa 2 t.
1 m. 45 s.

Kolme palkintoa, yksi joka luokkaa
päälle, jaettiin parhaimmille purjehti-
joille.

Purjehduksen jälkeen huviteltiin tans-
silla ja tilpa-ampumisilla. Huveissa
kun ei tarjottu wäkijuomia, oli järjestys
kiitettävä.

KUORSALOSSA 7.8.1892 pidettyjen purjehduskilpailujen tammiolaisten tulokset ja palkinnot.

III luokka 1. Alfr. Pitkänen Jerolasta weneellä Lempi 1 t. 53 min. 59 sek. Kello 2. Anton Suomalainen weneellä Onni 1 t. 55 min. 38 sek. Pöytälamppu ja 4. Alfred Suomalainen Willelästä weneellä Aalto 1 t. 57 min. 16 sek.

1892 0809 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1892 / 09.08.1892 NO 60

— **Kuorjalosia** pidettiin sunnuntai-
na 7 p:nä t. k. Kansanjuhla arpajais-
ten, **tilpapurjehduksen** y. m. urheilujen
kanssa kansakoulun hyväksi runsaslukui-
sen yleisön osanotolla. Namusta päi-
win wallinnut kova sade tuotti tuntu-
vaa haittaa tilaisuuteen matkustajille

mutta myöhemmin asettui ilma siisti et-
tei suurempaa haittaa ollut siitä juhlan
vietolle.

Tilpapurjehdus, mikä toimitettiin 3:sja
eriluokassa, alkoi heikonpuoleisen tuulen
ollessa, joka purjehduksen alettua kiihtyi
suotuisaksi purjehtijoille.

1892 0810 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1892 / 10.08.1892 NO 60

— **Folkfesten i söndags** på
Kuorsalö var ej gynnad af riktigt
vackert väder. Luften var dimmig
och disig och solen var ej benägen
att visa sig. Regn föll dock just ej
under sjelfva festen, men de som fo-
ro och kommo från festen fingo det
i stället.

Kuorsalöboarnas folkfest började
för dem sjelfva med en surpris, som
de troligtvis ej skola glömma så snart.

för dem sjelfva med en surpris, som
de troligtvis ej skola glömma så snart.

Kl. 9 på morgonen anlände nämli-
gen Baron Nikolaj, egare af Mon-
repos med sin lustjakt till Kuorsalö och
höll bönestund med öbefolkningen och
utdelade åt dem små andliga brosky-
rer. Baron Nikolaj lär hafva för
afsikt att besöka alla öförsamlingar
vid finska viken.

På förmiddagen började lustafarande anlända till ön. Ångbåtar och slupar både ifrån Kotka och Fredrikshamn, segel- och roddbåtar ifrån kringliggande holmar och land, medförde till festen en ganska talrik skara gäster, som trotsande regn och blåst hade begitvit sig ut, för att med sin skärf bidra till inrättandet af en folkskola ute på Kuorsalö.

vågor, storartad. Snart hade seglarenne försvunnit bakom en udde, och då hade man tid att kasta en blick på festarrangemangerna. Festplanen var smyckad med flaggor och äreportar. Tält voro uppslagna för utställning af vinsterna och utskänkning af läskdrycker. Ett dansgolf var uppbyggt, för att tillfredsställa de danslystnas anspråk. Dansen tycks verkligen vara en sport, som är mycket omtyckt af vårt folk. Det såg man äfven här, ty ständigt, utan rast och ro trädde der jänkor, valser och polkor. Musiken utgjordes af en harmonika, en triangel, en fiol och en „tombour de basque“. Vinsterna, som voro smakfullt ordnade i ett enkom därtill afsedt tält, voro många till

Sedan alla slupar, som antogs komma att deltaga i kappseglingen, anländt, vidtoges med arrangerandet af densamma. Prisdombarebåten ångade ut till start — platsen och en stund derpå sköto 12—15 seglare med god fart förbi densamma ut till hafs. Vinden var utmärkt och anblicken af den lilla flotttiljen, der den arbetade sig framåt bland skummande

antalet, om och ej af mera betydande värde. Här, liksom på Stamö, utgjordes den förnämsta vinsten af en nätt roddbåt. Dessutom förekom bland vinsterna, tråkär, leksaker och virkade ylleveror, allt arbeten utförda och skänkta af Kuorsalöborna själfva, Lottköpandet var ganska lifligt, att bedöma af den människomassa som trängde sig kring urnorna. Sedan några kappseglare började blifva synliga, drogs uppmärksamheten åter ut åt sjön, och allmänheten lägrade sig på strandstenarne, spejande, väntande och gissande hvem som skulle komma till först, och hvem sen o. s. v. Då alla seglare återkommit, utdelades priserna och upplästes resultatet af seglingen, hvilket gestaltade sig sålunda:

I 1:sta kategorin

1:sta priset, *Aino*, Bask för 2 t. 20' 1'', en bordssortun;

2:dra kategorin.

1:sta priset *Glimt*, Andersén, ifrån Kotka för 2t. 24' 52'', cigarställ;

2:dra priset *Slöör*, Brunila ifrån Kotka för 2t. 29' 26'' ett te glas;

3:dje kategorin

1:sta priset, *Lempi*, Pitkänen ifrån **Stamö** för 1 t. 53' 59'' en klocka;

2:dra priset, *Onni*, D. Suomalainen ifrån **Stamö** för 1 t. 55' 38'' en bordslampa;

3:dje priset, *Ahti*, Sipari, ifrån Kuorsalö för 1 t. 56' 26'' ett skriftyg.

I anledning af de numera så korta kvällarne var afresan för ångbåtarne bestämd till kl. $\frac{1}{2}$ 8. Dessförinnan hade redan de flesta seglare afseglat. Tungt lär det hafva känts för en och annan, att så tidigt måsta bryta upp, just då dansen var som lifligast, men så brukar det vanligtvis vara, att just då det är treffligast, då skall man hem. Vacker var återfärden, med det af solens sista strålar belysta himlahvalfvet framför oss och en af mörka åskmoln fördystrad himmel bakom oss, och slutligen månen som uppsteg majestätisk och då och framträttade bakom molnen.

— Kilpapurjehdus Kotkassa. Haminan—Kotkan purjehdusyhdistyksen toimeenpanemaan kilpapurjehdusseen sunnuntain oli osanottajia paitsi kotkalaisia saapunut sekä Viipurista, Haminasta, Porvooasta ja saaristosta. Sitä paitsi oli purjehdusta katsomassa pari Pietarin wirtajahdistiklubin jäsentä, jotka ihailen kiittelivät meidän alustemme somaa ulkonäköä ja nopeutta. Sää oli launis. Kokoontuttiin Elisabetin paviljongille, jossa ensin syötiin aamiaista, ennen kuin lähdettiin matkalle. Noin klo 11 aikaan läksivät palkintotuomarit, joiksi olivat valitut hovineuvos Sohlman, asessorit Jawre ja kapteeni Vönnberg Haminasta sekä kotkalaisia insinööri Nielsen, sahanhoitaja Dansta ja wiskalahti Stenberg höyryalus „Alertille“, joka meni ankuriin pari sataa sylvä Elisabetin saaresta. Klo 11,40 annettiin „Alertilta“ starttimerkki ja kilpailun osaan ottawat alukset läksivät niinä aikoina, kuin myötä liitetty taulu osoittaa. Tuuli oli vähän heikko, joten muutamat alukset, jotka tarwitsawat wahwaa tuulta eivät woineet osottaa kelvollisuuttansa ja kesäwyyhtänsä siinä määrässä, kuin oli odotettu. Noin kesäpuolen kilpailua laimentui tuuli vielä enemmän ja parantui vasta purjehdusloppupuolella. Kilpailun tulokset nähdään seuraavasta taulusta:

Purjehdusloppu, jolloin taas kokoontuttiin paviljongille, jaloit Haminaan—Kotkan purjehdusyhdistyksen ylipäällikkö asemainspehtori A. Andsten palkinnot, jotka lankeiwat seuraaville:

III:sta luokassa: hopeainen pifari hra G. Wahlille Viipurista;

II:sta luokassa: 1:nen palkinto, kirjoitusneuvot, hra A. Wahlille Viipurista;

2:nen palkinto, lahwiakannu, herra A. Rymalmille Haminasta;

3:s palkinto, lasi lynttiläjalaa, hra E. Vastille Haminasta;

I:stä luokassa 1:sen palkinnon hopeapifarin, hra G. Wahlille, Kotkasta;

2:n palkinto, paperossiisäiliö, herra Chr. Holstille Kotkasta;

3:s palkinto, tähtystin, herra A. Sulichsenille Kotkasta;

Saaristolaisaluksista saivat:

1:sen palkinnon, 30 markkaa **Viktor Vittänen**;

2:sen palkinnon, 20 markkaa Kristian Pittänen;

3:nen palkinnon, 10 markkaa, A. Ruskamaa.

Kuten ylläolewista tuloksista nähtyy, eivät Kotkan alukset tässä kertaa onnistuneet, ensimmäisen luokan purjeita lukuun ottamatta. Ylipäällikkö Andstenin kutterille sattui se onnettomuus lesken kilpailua, että waterstagi joutui epäsuuntoon, jonka tähden alus korjaustyössä menetti aikaa ja myöhästyi. Olkoon kutteri Alicen luettajalle kuitenkin tunniaksi, että se tästä huolimatta jatkoi matkansa loppuun saakka. Sitä vastoin emme ymmärrä, minkä tähden kutteri „Kalto“ ei kilpailut loppuun

asti, emmekä me myös ole selwää selitystä asiassa saaneet.

Palkintojen jaettua syötiin päivälliset, joiden aikana iloinen ja ystävällinen mieliala vallitsi. Uterian kulussa pidettiin useampia puheita Viipurin

läänin purjehdusyhdistykselle ja sen päällikölle, Kotkan purjehdusyhdistyksen jäsenille sekä kotkalaisille että haminalaisille j. n. c. Keskustelu jatkettiin myöhäiseen iltaan saakka.

Slip- No.	Musjen nimi.	Musjen omistaja.	Musjen fulettaja.	Musjen kotipaikka.	Valvori.	Luokka.	Lähtö- aika.	Tulo- aika.	Purjeh. aika.	Laske- ttu aika.
1	Mice	N. Andsten	Omistaja	Kotka	10,	III	11 58 46	4 0 6	—	—
2	Edith	C. Wahl	"	Wiipuri	10,	III	12 — 31	3 18 20	3 17 49	4 1 1
3	Dirk	C. Lönnström	"	Kotka	1,3	I	12 13 45	3 16 47	3 3 2	3 6 43
4	Eira	N. Nymalm	G. Hornberg	Hamina	3,	II	12 6 39	4 5 43	3 59 4	4 22 10
5	Margit	N. Wahl	Omistaja	Wiipuri	4,9	II	12 4 44	3 33 39	3 28 55	4 — 44
6	Elice	S. Edlund	"	Kotka	2,5	II	12 7 2	4 30 47	4 23 45	4 43 21
7	Arla	Karpoff v. m.	N. Grönstrand	Loviisa	1,93	I	12 3 35	3 1 27	2 57 52	3 6 35
8	Alto	D. Karlsson	C. Kärffänen	Kotka	4,9	II	12 2 59	—	—	—
9	Glunt	N. Andersen	Omistaja	"	1,5	I	12 1 11	3 0 11	2 59 —	3 4 38
10	Slöör	C. Wahl	N. Brunila	"	2,	I	12 5 44	2 55 55	2 50 11	2 59 32
11	Tullia	N. Hohenthal	Omistaja	Hamina	2,8	II	12 2 9	4 16 53	4 14 44	4 36 31
12	Boy	Chr. Holst	B. Holst	Kotka	1,5	I	12 13 55	3 9 5	2 55 10	3 — 48
13	Aino	C. Bask	Oskar Bask	Hamina	3,3	II	12 5 59	4 13 42	4 7 43	4 32 38
14	Silma	T. Sergejeff	N. Rönin	"	0,7	I	12 9 57	4 3 9	3 53 12	3 47 52
15	Tammio	B. Pittänen	Omistaja	Tammio	—	—	12 9 6	2 49 24	2 40 18	— — —
16	Ahti	K. Pittänen	"	"	—	—	12 9 35	2 58 35	2 49 —	— — —
17	Solveig	N. Gullichsen	N. Rörjus	Kotka	1,3	I	12 10 14	3 10 33	3 — 19	3 4 —
18	Raisa	Anton Niemelä	Omistaja	Wilhelms	—	—	12 12 30	3 31 47	3 19 17	— — —
19	Aura	N. Mustamaa	"	Wetkal.	—	—	12 12 5	3 27 33	3 15 28	— — —
20	Jempi	N. Timofejeff	Mäkelä	Hamina	1,4	I	12 10 39	3 14 14	3 3 35	3 8 17
21	Amvainen	C. Wifman	Omistaja	Kotka	—	—	11 56 29	4 12 40	4 16 11	— — —

KOTKASSA 21.8.1892 järjestetyn kilpailun tammiolaisten tulokset ja palkinnot:

Saaristolaisalukset: 1. Jooselan Viktor Pitkänen veneellä Tammio 2 t. 40 min. 18 sek. 30 mk, 2. Joosen Topin Kristian Pitkänen veneellä Ahti 2 t. 49 min. 20 mk. Jooselaiset purjehtivat koko kilpailun nopeimmat ajat.

1892 0824 FRERIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1892 / 24.08.1892 NO 64

— **Kappseglingen** i Kotka för-
liden söndag gynnades af det bästa
väder med frisk tris. Härifrån ha-

de redan om lördag i det närmaste
alla till segelföreningen hörande lust-

båtar afseglat för att deltaga i kapp-
seglingen, och i samma ändamål hade
äfven flere båtar anländt från Vi-
borg, så att alla kappseglare denna
gång bildade tillsammans en flotta
på c. 20 segelslupar. Startningen
skedde kl. 12, och som prisdomare
fungerade härifrån: hofrådet Sohl-
man, assessor Favre och kapten Lönn-
berg samt från Kotka: Sägförvaltar
A. Danska fiskal J. W. Stenberg och
ingenjör J. Nielsen.

Pris tilldelades följande mindre bå-
tar inom första kategorin: E. Wahls
„Slöör“, förd af A. Brunila, första
priset för seglad tid 2 t. 50 m. 11 s.
och reducerad tid 2 t. 59 m. 32 s;
Holsts „Boj“ andra priset för segl.
tid 2 t. 55 m. 10 s. och reducerad
3 t. 0 m. 48 s.; tredje priset erhö-
ll Gulligsens „Solveig“ för segl. tid 3
t. 0 m. 19 s. och reducerad 3 t. 4 m.

Inom andra kategorin tillföll första
priset (skrifttyg) A. Wahls „Margit“
för segl. tid 3 t. 28 m. 55 s. och
reducerad 4 t. 0 m. 44 s; andra priset
(kaffekanna af alfenid) Nymalms „Eira“
för segl. tid 3 t. 59 m. 4 s. och reduce-
rad 4 t. 22 m. 10 s.; tredje priset
Basks „Aino“ för segl. tid 4 t. 7 m.
43 s. och reducerad 4 t. 32 m. 38 s.

Inom tredje kategorin (större bå-
tar) tilldelades första priset (silfver-
bägare) C. Wahls „Edith“ för segl.
tid 3 t. 17 m. 49 s. och reducerad
4 t. 1 m. 1 s.

Af s. k. skärgårdspris utdelades
det första priset 30 mk åt V. Pit-
känen „Tammio“ från Stamö för
segl. tid 2. 40 m. 18 s; andra priset,
20 mk fick K. R. Pitkänen „Ahti“
från Stamö för segl. tid 2 t. 49 m.
och tredje priset, 10 mk, A. Musta-
maas „Aura“ från Vederlaks för segl.
tid 3 t. 15 m. 28 s.

KOTKA / 1892 / 25.08.1892 NO 34

— **Kappseglingen i Kotka.** Klart och soligt väder rådde det i söndags, då Fredrikshamns—Kotka segelförenings kappsegling egderum. Deltagare hade infunnit sig från Wiborg, Fredrikshamn, Lovisa och skärgården. Därjämte hade par af Petersburgs flodjaktklubbss medlemmar infunnit sig för att åse täflingen. Nämde gäster kunde icke nog berömma våra farkosters såväl utseende som snabbhet.

Kl. $\frac{1}{2}$ 10 f. m. ångade „Alert“ med prisdomarnämnden, bestående af herrar hotrådet Sohlman assessor Favre och kapten Lönnberg från Fredrikshamn samt ingenjör Nielsen, sågförvaltar Danska och stadsfiskal Stenberg, från Kotka ut till Elisabet holme, utanför hvilken småningom de täflande farkosterna samlades. Först afåts frukost under aminerad sinnestämning, hvarefter prisdomarbåten lade ut från Elisabet brygga och ankrade utanför holmen. Kl. 11,40 gafs startsignal och de täflande farkosterna startade i den ordning bifogade tabell utvisar. Vinden var svag, midtunder täflingen till

och med mycket svag och friskade i först efter täflingens avslutande. Kursen gälde de för större farkosterna till Fagerös nordprickar och därifrån tillbaka, för de mindre till Rankö och förbi Wiikari till utgångspunkten. Resultatet af täflingen ses af tabellen här ofvan:

Efter täflingens slut, då man åter samlades till paviljongen, utdelade Fredrikshamns—Kotka segelförenings kommodor, stationsinspektör A. Andstén prisen, hvilka tillfällö följande personer:

III kat: 1:sta priset, skriftyg, hr A. Wahl, Wiborg.

II kat: en silfverpokal, hr. C. Wahl fr. Wiborg;

2:ra priset, kaffekanna, hr A. Nymalm, Fredrikshamn:

3:dje priset, två ljustakar hr E. Bask, Fredrikshamn;

I:sta kat: 1:sta priset, silfverbägare, hr G. Wahl, Kotka;

2:ra priset, papyrosshållare, hr Chr. Holst, Kotka;

3:dje priset, kikare, hr A. Gullichsen, Kotka;

Bland skärgårdsbåtarna fingo följande pris:

1:sta, priset, 30 mark, Wiktor Pitkänen;

2:dra priset, 20 mark, Kristian Pitkänen;

3:dje priset, 10 mark A. Mustamaa.

Såsom af ofvanstående framgår, hade icke Kotka farkosterna denna gång lycka med sig med undantag af dem hörande till första kategorin. Alice, egare och förare kommodor Andstén råkade ut för den olyckan att waterstaget sprang hvarigenom då reparationen

tog god tid, det blef omöjligt, att anställa jämförelsen mellan Alice och hennes medtäflare. Hedrande för Alice är det att hon oaktadt sitt missöde fullföljde kursen till slut. Däremot är det förvånande, att „Aalto“ som på länge icke haft världiga medtäflare, nu icke fullföljde seglatsen. Oss synes det, som om Aalto bort, just för att den märkte sig blifva slagen, gentlemannalikt slutfölja sin seglats.

Hvad manne de främmande tänkte härom?

Efter prisutdelningen afåts festmiddag, under hvilken den mäst kordiella sinnestämning rådde. Under måltidens förlopp hölls tal för Wiborgs segelförening och dess kommodor, för Kotka segelförenings medlemmar, för Fredrikshammarne o. s. v.

Samvaron fortsattes under den mest animerade sinnestämning långt in på kvällen.

— Till kappseglingen i Kotka instundande söndag afseglade härifrån kuttrarna Margit och Edith.

Kiinnostusta Kotkan kilpailuja kohtaan riitti vielä Viipurissa ja Helsingin seudullakin. Viipurista olivat Kotkaan lähdössä kutterit Margit ja Edith ja Wiborgsbladet julkaisi kilpailuista uutisen samoin kuin Helsingissä painetut vasta perustettu Nya Pressen ja Hufvudstadsbladet. Lehdistön kiinnostus oli kuitenkin hiipunut eivätkä Tammion kilpailut niitä enää 1892 kiinnostaneet. Tammiolaiset eivät myöskään kilpailleet 1890-1892 Kymenlaakson ulkopuolella.

— Kappseglingen i Kotka.

Klart och soligt väder rådde det i söndags, då Fredrikshamn—Kotka segelförenings kappsegling eyste rum. Deltagare hade infunnit sig från Viborg, Fredrikshamn, Lovisa och skärgården. Därjämte hade par af Petersburgs flodjaktklubbns medlemmar infunnit sig för att åse täfningen. Nämde gäster kunde icke nog berömma våra farkosters såväl utseende som snabbhet.

Kl. half 10 f. m. ångade „Alert“ med prisdomarnämnden, bestående af herrar hofrådet Sohlman, assessor Favre och kapten Lönnberg från Fredrikshamn samt ingenjör Nielsen, sågförvaltar Danska och stadsfiskal Stenberg, från Kotka ut till Elisabet holme, utanför hvilken smänigom de täflande farkosterna samlades. Först afåts frukost under animerad sinnesstämmning, hvarefter prisdomarbåten lade ut från Elisabet brygga och ankrade utanför holmen. Kl. 11.40 gaf startsignal. Vinden var svag, midt under täfningen till och med mycket svag och friskade i först efter täfningens afslutande. Kursen gälde för större farkosterna till Fagerörs nordprickar och däri-

från tillbaka, för de mindre till Rankö och förbi Wiikari till utgångspunkten.

Efter täfningens slut, då man åter samlades till paviljongen, utdelade Fredrikshamn—Kotka segelförenings kommodor, stationsinspektör A. Andstén prisen, hvilka tillföll följande personer:

III kat.: 1:sta priset, skrifttyg, hr A. Wahl, Viborg;

II kat.: en silfveipokal, hr C. Wahl, Viborg;

2:ra priset, kaffekanna, hr A. Nymalm, Fredrikshamn;

3:dje priset, två ljustakar, hr E. Bask, Fredrikshamn;

I:sta kat.: 1:sta priset, silfverbägare, hr G. Wahl, Kotka;

2:ra priset, papyrossbällare, hr Chr. Holst, Kotka;

3:dje priset, kikare, hr A. Gullichsen, Kotka.

Bland skärgårdsbåtarna fingo följande pris:

1:sta priset, 30 mark, Viktor Pitkänen;

2:dra priset, 20 mark, Kristian Pitkänen;

3:dje priset, 10 mark, A. Mustamaa. — K.

— Kappseglingen i Kotka för-

tiden söndag gynnades af det bästa väder med friskt bris. Ifrån F.hamn hade redan om lördag i det närmaste alla till segelföreningen hörde lustbåtar afseglat för att delta i kappseglingen, och i samma ändamål hade äfven flere båtar anländt från Wiborg, så att alla kappseglare denna gång bildade tillsammans en flotta på c:a 20 segelslupar.

Pris tilldelades följande mindre båtar inom första kategorin: C. Wahls „Elöör“, förd af A. Brunila, första priset för seglad tid 2 t. 50 m. 11 s. och reducerad tid 2 t. 59 m. 32 s.; Solfs „Boj“ andra priset för segl. tid 2 t. 55 m. 10 s. och reducerad 3 t. 0 m. 48 s.; tredje priset erhöill Gulligens „Solveig“ för segl. tid 3 t. 0 m. 19 s. och reducerad 3 t. 4 m.

Snom andra kategorin tillföll första priset (skrifttyg) A. Wahls „Margit“ för segl. tid 3 t. 28 m. 55 s. och reducerad 4 t. 0 m. 44 s.; andra priset (kaffekanna af alfenid) Nymalms „Cira“ för segl. tid 3 t. 59 m. 4 s. och reducerad 4 t. 22 m. 10 s.; tredje priset Basks „Mino“ för segl. tid 4 t. 7 m. 43 s. och reducerad 4 t. 32 m. 38 s. Snom tredje kategorin (större båtar) tilldelades första priset (silfverbägare) C. Wahls „Edit“ för segl. tid 3 t. 17 m. 49 s. och reducerad 4 t. 1 m. 1 s. Af s. f. skärgårdspris utdelades det första priset 30 mk åt W. Pitkänens „Tammio“ från Stamö för segl. tid 2 t. 40 m. 18 s.; andra priset 20 mk fick A. A. Pitkänens „Ahti“ från Stamö för segl. tid 2 t. 49 m. och tredje priset 10 mk A. Mustamaas „Mura“ från Wederlafs för segl. tid 3 t. 15 m. 28 s. — F. T.

Vuoden 1892 toiminnasta julkaistiin perinpohjainen selvitys kahdessa Kotka-lehden artikkelissa Hamina-Kotka purjehdusyhdistyksen vuosikertomuksesta.

1893 0330 KOTKA

ja 1893 0413 KOTKA

KOTKA / 1893 / 30.03.1893 NO 13

Årsberättelse

afgifven till Fredrikshamn—Kotka
segelförenings **ordinarie vårmöte**
den 26 mars 1893 af föreningens
öfverbefälhafvare.

KOTKA / 1893 / 13.04.1893 NO 15

Årsberättelse

afgifven till Fredrikshamn—Kotka
segelförenings **ordinarie vårmöte**
den 26 mars 1893 af föreningens
öfverbefälhafvare.

(Fortsättn.)

Tammiolaisten osallistumisesta yhdistyksen kilpailuihin mainittiin saaristolaisveneiden tulosten yhteydessä näin.

Bland skärgårdsbåtarna fingo följande pris:

I:sta priset, 30 mark, Wiktor Pitkänen från **Stamö**, med sin båt „Tammio“ för en seglad tid af 2 t. 40 m. 18 s.

II:dra priset, 20 mark, Kristian

Pitkänen från **Stamö**, med sin båt „Ahti“ för en seglad tid af 2 t. 49 m. 0 s.

III:dje priset, 10 mark, A. Mustamaa från Vederlaks, med sin båt „Aura“ för en seglad tid af 3 t. 15 28 s.

Lisäksi todettiin, että myös Tammiassa järjestetystä kilpailusta olisi vuosikertomuksessa mainittu muutama sana, mutta sieltä ei onnistuttu tietoja saamaan,

Ännu vore det några ord att omnämna om allmogekappseglingen vid **Stamö**, men då jag hvarken lyckats

erhålla några uppgifter eller tidningsreferat därom, måste meddelandet uteblifva.

1893 0609 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1893 / 09.06.1893 NO 44

— **Haminan—Kotkan purjehdusyhdistyksen** purjehdusohjelma w. 1893 on seuraava: Sunnuntaina heinäkuun 9 p:nä **filpapurjehdus** yhdistykseen si-
jäänkirjoitettujen alusten välillä. Samalla vuosikokous Kotkassa.

Sunnuntaina elokuun 20 p:nä yleinen **filpapurjehdus** Haminassa; eskaaderipurjehdus Pikkäpaadelle on sitä paitsi

aiojottu toimeenpanna, joten alukset voivat ottaa osaa Wiipurin läänin toimeenpanemaan **filpapurjehdukseen**, jonka ohessa wietetään kansanhuwit ja toimeenpannaan filpa-ammunta.

Täten oikaistaan siis J. T:n julkaisema väärä uutinen tämänwotijista **filpapurjehduksista**. — Kotk. S.

— **Kilpapurjehdus** Kottasja viime
sunnuntaina tuli kotoon, niintuin lasa-
retin murtina, heitonlaisen tuulen vuoksi.

1893 0627 KOTKAN SANOMAT

— Arpajaisluvan on läänin kuver-
nööri myöntänyt Tammion saarelaisille

heinäkuulla pidettäväksi kansakoulun hy-
väksi. — H. S.

Läänin kuvernööri oli myöntänyt arpajaisluvan Tammion saarelaisille kansakoulun hyväksi heinäkuulla 1893 pidettävien purjehduskilpailujen yhteydessä.

1893 0718 HAMINAN SANOMAT

Huvituksia.

(Jr. T. ja Kotk. S. 1 k. 1 s. 20 r.)

Kansanhuvit

ja

ARPAJAISET

pidetään

pidetään

Tammion saarella

sisällä olevan heinäkuun 23 p:nä.

O H J E L M A :

Kilpapurjehdus neljässä luokassa al-
kaa kello 12 p.

Avauspuhe ja juhlapuhe.

Kilpa-ampuminen.

Arpojen myynti y. m.

Lopuksi yleinen tanssi.

Tolmikkunta.

1893 0720 KOTKA

Kotka Arbetareförening

anställer en

Lustfärd

till

Stamö

Söndagen den 23 Juli kl. 7 f. m.

med Angbåten

A H T I.

 Biljetter à 2 mark finnas till
salu i bokhandeln, nykterhetsvårds-
huset samt å ångbåten under färden.

 Affärden från Stamö sker ef-
ter folkfestens slut.

Obs! Hornkapell medföljer, å
Stamö folkfest, kappseg-
ling, lotteri m. m.

Festbestyrelsen.

KOTKA / 1893 / 27.07.1893 NO 30

— **Lustfärd till Stamö** med ångbåten Ahti anställde härvarande arbetareförening i söndags. Deltagarene voro få. På **Stamö** mottogos de lustfarande hjärtligt af öboarne, hvilka arrangerat lotteri och folkfest till förmån för sin folkskola. Festen öppnades af ortens folkskollärare F. Halonen med ett kortare tal. Senare höll tulluppsyningsman Grönberg från Fredrikshamn också ett tal, hvori han uppmanade den s. k. ståndspersonsklassen att arbeta för höjandet af de djupa leden, icke allenast med granna fraser, utan med allvarlig håg.

I sammanhang med folkfesten var en kappsegling arrangerad, hvori följande erhöilo pris: „Aino“, ägare hr Bask från Fredrikshamn, seglad tid 3 t. 35 m. 51 sek., reducerad tid 3 t. 47 m. 46 sek., „Glimt“, Andersen, Kotka segl. tid 3 t. 57 m. 13

red. tid 4 t. 1 m. 26 sek., „Waltti“, Pitkänen, **Stamö**, segl. tid 3 t. 46 m. 52 s.; „Aura“ A. Mustamaa, Wederlaks 3 t. 34 m. 43 s. samt A. Pitkänen. Winden var svag hvarför de täflande farkosternas sjöduglighet icke kunde bedömas.

Täflingsskjutning hörde äfven till till programmet. Följande prisbelönades: 1:sta pr. A. Sadownikoff (73 etm.), 2:dra handlanden F. Ahonen från Wederlaks (67 etm.) 3:dje läraren F. Halonen (64 etm.) och 4:de E. Rännänen fr. Wederlaks (55 etm.)

Musik eksekverades af Kotka stadskapell samt kadettkårens kapell. Sångföreningen „Leivo“ från Fredrikshamn sjöng några fosterländska, med bifall mottagna sånger. Ordningen var mönstergill ty endast läskdrycker serverades i bufetten. — Sent på kvällen återvände lustfararne till Kotka. „Och alla va' nöjda.“

KOTKAN SANOMAT / 1893 / 25.07.1893 NO 56

— **Huvimattkan Tammiöön** höyrslaiwa Ahtilla toimeenpani Kotkan työwäenyhdistys sunnuntaina. Waikka ilma oli launis, pilettihinta niin halpa — ainoastaan 2 marffaa — ja laupungin torwifcittokunta mukana, fokuon-tui ofanottajia peräti wähän. Näyttää fittä, ettei työwäenyhdistyksen jäsenistä eikä työfaujasta yleensä muut huwit ole minfään arwoifia kuin tansfihuwit, waikka että wiimemainittujen ohesja tahi mahdollifefsti juuri fentähden, usein on muita „huweja“ tarjona, nämät owat niin „erinomafia“.

Tammiossa oliwat faarelaiset juhlapuwnisja huvimattkailijoita wastaaja, joita wielä faapui Haminasta ja ulfofaaristosta. Tammiolaiset toimeenpaniwat näet paitfi arpajaisia ja lausanhuwia lausanfoulunja hywätfi wielä filpapurjehdusen ja filpa-ammunnan. Juhlan awafi puheella lausanfoulunopettaja Halonen ja myöhempänä piti tullipäälysmies Grönberg Haminasta puheen, jossa pontewin fanoim fehoitti fiwistyneitä lausanluoffia työfcentelemään sy-

wien riwien fiwistytämifefji, ei ainoastaan launifilla fanoifilla, waan todenteolla.

Filpapurjehdusessa fawat pallintoja: „Aino“, omistaja Bask Haminasta (purjehdittu aifa 3 t. 35 m. 51 sek. ja lafsettu aifa 3 t. 47 m. 46 sek.); „Glimt“, omistaja M. Andersen Kotlasta (purjehdittu aifa 3 t. 57 m. 13

sek. ja lafsettu aifa 4 t. 1 m. 26 sek.); „Waltti“, omistaja M. Pitkänen Tammiofsta (purjehdittu aifa 3 t. 46 m. 52 sek.); „Aura“, omistaja A. Mustamaa Wirolahdelta (purjehdittu aifa 3 t. 34 m. 43 sek.) sekä M. Pitkänen, joka purjehhti tawallifella haapiolla. Munten oli filpapurjehdus epäonnifstumut, tuuli kun oli kowin heiffo.

Kilpa-ampumisessa saivat palkintoja: 1:sen M. Sawodnikoff Narwista (73 sentimetr.), 2:sen kauppias J. Ahonen Wirolahdelta (67 ftm.), 3:nen opettaja J. Halonen (64 ftm.) ja 4:nen E. Rännänen Wirolahdelta (55 ftm.)

Suweisä soittelivat Kotkan soittokunta ja Haminan kadettikoulun torwi-

soittokunta. Vauluyhdistys „Veivo“ Haminasta lauloi muutamia isänmaallisia lauluja. Bätiajoilla tanssittiin, joten tanssihaluisetkin tulivat tyydyttyiksi. Juomuttamia juomia ei tarjottu ja järjestys oli mallitelpoinen. Hilpeä mieliala vallitsi koko ajan. — Myöskin illalla tultiin tyytyväisinä takaisin Kotkaan.

1893 0725 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1893 / 25.07.1893 NO 57

— **Tammion saaren kansakoulun hyväksi pidettyihin arpajaisiin** viime sunnuntaina oli väkeä saapunut Haminasta, Kotkasta, Haapasaaresta, Kuorsalosta, Pitkääpaadesta ja Wirolahdesta useilla höyrylaivoilla ja pursilla. Jo lauantai-iltana alkoivat ensimmäiset vieraat saapua ja tulijoita tulla liehki pitkin yötä ja seuraavana aamuna. Kello 12 aikana alkoi **kilpapurjehdus**, mutta tuuli oli heikonlaista, joten noin 9 englannin penikulman purjehdusmatka suu-

remmille aluksille kesti monia tunteja. Sillä välin alkoi juhla itse juhlatentillä. Sen avasi opettaja J. Halonen lyhyellä puheella. Väliin oli soittoa ja tanssia ja esiintyivät siellä Veivo lauluseurakin lajauttaen ilmoille useita laulukappaleita. Puheen piti niinkään tulipäällismies M. Grönberg, kummiten Wiiron ja Puolan kansojen kotia ja huomauttaen mitä velvollisuus meillä siwiistyneeltä säätyluokalta vaatii kansan

walistustyössä. Juhlan päättyttyä kiitti opettaja Halonen juhlaan saapuneita vieraita ja varsinkin haminalaisia, jotka aina ovat olleet alttiit edistämään saaren koulu-asiaa.

Kärsivät lienevät kumminkin kaupaksi käyneet pitkänveteisesti, mutta myydyksi ne tulivat, lopulta alennetuilla hinnoilla.

Kilpapurjehdusessa sai I:sen palkinnon, maustintarjottimen, suuremmista herraswenheistä hra E. Bastin „Mino“ Haminasta, purjehdusaika 3 t. 35 min. 51 sek. ja I:sen palkinnon, kannuksaan juomalasin, pienemmistä herraswenheistä hra M. Andersenin „Glimt“ Kotkasta, purjehdusaika 3 t. 57 min.

13 sek. sekä I:sen palkinnon, herätyksellön, suuremmista saarelaiswenheitä Alfred Pitkäsén „Waltti“ Tammiossa, purjehdusaika 3 t. 46 min. 52 sek. ja haapioista I:sen palkinnon, piirustuslaatikon, August Mustamaan „Mura“ ja II:sen, syltyastian, Anton Pitkäsén „S“; edellisen tulos 3 t. 34 min. 43 sek. ja jälkimmäisen 3 t. 38 m. 7 sek.

Kilpa-ammunnassa sai 1:sen palkinnon, kirjoituskoneen, Aleksanteri Sawodnikoff, tulos 73cent., II:sen sateenvarjon, Ferd. Ahonen, tulos 67; III:nen, metsästyslaukun, J. Halonen, tulos 64 ja IV:nen, poroastian, Erkki Rännänen, tulos 55 cent.

TAMMION saaren kansakoulun hyväksi pidettyjen arpajaisiin ja kilpailuihin oli sunnuntaina 23.7.1893 väkeä saapunut Haminasta, Kotkasta, Haapasaaresta, Kuorsalosta, Pitkääpaadersta ja Wirolahdelta useilla höyrylaivoilla ja pursilla. Jo lauantai-iltana alkoivat ensimmäiset vieraat saapua ja tulijoita tulla liehki pitkin yötä ja seuraavana aamuna. Kello 12 aikana alkoi kilpapurjehdus, mutta

tuuli oli heikonlaista, joten noin 9 englannin peninkulman purjehdusmatka suuremmille aluksille kesti monia tunteja. Sillä välin alkoi itse juhla juhlakentällä. Sen avasi opettaja F. Halonen lyhyellä puheella. Väliin oli soittoa ja tanssia ja esiintyipä siellä Leiwo lauluseurakin kajauttaen ilmoille useita laulukappaleita. Puheen piti niinkään tullipäälyismies A. Grönberg kuvaten Wiron ja Puolan kansojen kohtaloa ja huomauttaen, mitä velvollisuus meillä sivistyneeltä säätyluokalta vaatii kansan valistustyössä. Juhlan päätyttyä kiitti opettaja Halonen juhlaan saapuneita vieraita ja varsinkin haminalaisia, jotka aina ovat olleet alttiit edistämään saaren koulu-asiaa.

Arvat lienevät kumminkin kaupaksi käyneet pitkänveteisesti, mutta myydyksi ne tulivat, lopulta alennetuilla hinnoilla.

Kilpapurjehduksessa sai I:senpalkinnon, herätyskellon, suuremmista saaristolaisvenheistä Alfred Pitkäsen "Waltti" Tammioista, purjehdusaika 3 t. 46 min. 52 sek. ja haapioista II:sen, sylkyastian, Anton Pitkäsen "S" 3 t. 38 min. 7 sek.

Kilpa-ammunnassa sai I:sen palkinnon, kirjoituskoneen, Aleksanteri Sadownikoff, tulos 73 cm., III:n, metsästyslaukun, F. Halonen, tulos 64 cm.

1893 0801 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1893 / 01.08.1893 NO 58

Kilpapurjehdus Kotkassa

viime sunnuntaina alkoi vähää jälkeä k:lo 12. Noin k:lo 10 aikaan kokoontuivat kilpailuun osanottavat alukset ulkopuolelle Elisabetin saarta. Paitsi kotkalaisia ilmoittautui kilpailuun kuusi purjealusta Haminaasta ja yksi Tammioista. Paikkien kokoonnuttua syötiin aamiaiset, jonka jälkeen karsit määrättiin. Suurimman aluksen oli purjehdettava Raunissaarelle ja sieltä Raunin ympäri takaisin, keskikokoisten Raunissaarelle

ja sieltä takaisin ja pienimmille määrättiin matka Harvoissaaren kautta alkupisteelle.

Vähää ennen k:lo 12 lähtivät palkintotuomarit höyrylaiva Mhtilla, jonka herra Wahl kuten ennenkin huvantahastoisesti oli ilmaiseksi jättänyt palkintotuomarein ja heidän kutsuunsa henkilöiden käytettäväksi, Elisabetilta ja ankkuroivat lähelle Fort Slawaa. „Startti“ tapahtui kuten sanottu vähän jälkeen k:lo 12. Ilma oli suotuisa.

Purjehduksen tulokset näkyvät seuraavasta taulusta:

Aluksen nimi.	Aluksen omistaja.	Aluksen kuljettaja.	Aluksen kotipaikka.	Valööri.	Luokka.	Lähtö-aika.	Tulo-aika.	Purjehdus aika.	Las-kettu aika.
Solveig	A. Gullichsen.	D:o	Kotka	1,5					
Glimt	M. Anderssen	D:o	d:o	1,5	II	12 17 58	4 10 40	3 52 42	3 59 16
Eira	A. Nymalm	D:o	Hamina	3,0	III	12 24 38	4 27 9	4 2 31	4 25 37
Elli	Pirhonen.	J. Klingberg.	Sunila	0,8	I	12 22 51	3 21 33	2 58 42	2 55 43
Slöör	G. Wahl.	A. Brunila	Kotka	2,0	II	12 21 15	4 7 —	3 45 45	3 56 40
Alice	A. Andstén.	A. Andstén.	d:o	10,0	IV	12 17 20	3 54 53	3 37 33	— — —
Aino	O. Bask.	O. Bask.	Hamina	3,4	III	12 20 13	4 17 36	3 57 23	4 22 50
Tullia	A. Hohenthal	E. Hohenthal	d:o	3,0	III	12 22 20	— — —	— — —	— — —
Tähti	B. Fronden	Nordström	d:o	1,6	II	12 22 8	— — —	— — —	— — —
Elise	Edlund	D:o	Kotka	2,5	III	12 19 15	— — —	— — —	— — —
Waltti	A. Pitkänen.	D:o	Tammio	1,5	II	12 23 19	4 5 40	3 42 21	3 48 55
Hilma	T. Sergejeff	Esaias Sipari	Hamina	0,7	I	12 26 18	3 18 6	2 51 48	2 48 25
Aalto	Otto Karlsson	K. Kärkkänen	Kotka	4,9	III	12 22 29	4 5 15	3 42 46	4 14 35

Purjehdusessa tapahtui muntamia onnettomuuksia kilpailuille. Niin esimerkiksi „Alice“, sattui Kaunisjärven edustalla niin hullusti, että „fluufallin plokki“ joutui epäkuuntoon, joten forjauksessa mainittu alus menetti

paljon aikaa. Samaten joutuivat epäkuuntoon purjeet „Tähti“ aluksessa, omistaja hr Fronden, jonka tähden se wene ei voinut jatkaa kilpailua. Pari muutaakin kilpailijaa heittivät koko kilpailumisen fikseen.

Purjehduksen jälkeen kokoonnultiin Elisabetille, jossa purjehdusyhdistyksen alipäällikkö tohtori Alfthan jakoi palkinnot eläköönhuutojen lausessa. Palkintoja saivat seuraavat:
IV:ssä luokassa: „Alice“, omistaja ja kuljettaja Andsten Kottasta, ulimääräisen palkinnon kauniit firjoitusneuvot;
III:ssa luokassa: 1:sen palkinnon „Malto“ omistaja Karlsson, kuljettaja Kärffänen, Kottasta, tekeittiön;

2:sen palkinnon „Mino“ omistaja ja kuljettaja Bask Haminaasta, n. f. salamaiteittiön;
II:ssa luokassa: 1:sen palkinnon „Waltti“ M. Pitkänen Tammiosta, hopeoitettun kahvikannun;
2:sen palkinnon „Sköör“ omistaja G. Wahl, kuljettaja M. Brunila Hietasta, matkatarwelaukun.
Palkintojen jaettu jatkettiin hilpeän mielialan vallitessa yhdesjöloa iltaan saakka.

KOTKASSA 30.7.1893 järjestettyihin purjehduskilpailuihin osallistui Tammiosta vain yksi wene, Alfred Pitkänen Waltti. Se voitti II luokan kilpailun purjehtien matkan ajassa 3 t. 42 min. 21 sek. saaden palkinnoksi hopeoidun kahvikannun.

1893 0801 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1893 / 01.08.1893 NO 59

— **Heminan--Kotkan purjehdusyhdistyksen toimeenpanemassa kilpapurjehdusessa** viime sunnuntaina saivat palkintoja

I luokassa ottivat osaa:

T. Sergejeffin „Silma“ Haminaasta ja J. Pirhosen „Elli“ Sunilaasta.

Purjehdittu aika.	Laskeutu aika.
2. 51' 48"	2. 48' 25"
2. 58' 42"	2. 55' 43"

Tässä luokassa ei kumminkaan palkintoja jaettu, syystä että „Silma“ oli purjehtinut wäärää reisiä.

no“ Haminaasta 2:sen palkinnon, spirttu-työtiin. Vähimmän tuloksen saavutti M. Rymälmin „Eira“ Haminaasta.

Purjehdittu aika:	Laskeutu aika:
3. 42' 46"	4. 14' 35"
3. 57' 23"	4. 22' 50"
4. 2' 31"	4. 25' 37"

II luokassa:

Alfred Pitkänen „Waltti“ Tammiosta 1:sen palkinnon, kahvikannun ja G. Wahlin „Sköör“ Kottasta 2:sen palkinnon, parranajo kapineet. Vähinnä purjehdusessa oli M. Andersenin „Glimt“ Kottasta.

Purjehdittu aika:	Laskeutu aika:
3. 42' 21"	3. 48' 55"
3. 45' 45"	3. 56' 40"
3. 52' 42"	3. 59' 16"

III luokassa:

D. Karlssonin „Malto“ Kottasta 1:sen palkinnon samowarin ja E. Baskin „Mi-

IV luokassa:

Andsténin „Alice“ Kottasta, 1:sen palkinnon, firjoituskapineet.

Purjehdittu aika:	Laskeutu aika:
3. 37' 33"	4. 20' 45"

— **Wiinan työtä jefin.** Wiime sunnuntaina fun erään haminalaisen omistama feilimwenhe oli faapunut **filpa-purjehdustesta** Kotkan rantaan ja fun purjehtijat olivat lähteneet maihin, pisti erään Haminaasta kotoisin olewan B. Seppälän päähän semmoinen „furaafi.“ että nyt hän woisi näyttää kapteeniryhtiään ja lähteä yfsin Haminaan päin luorwimaan. Kyskähän ne purjehtijat sinne pääsivät höyryllä ja hevosilla, arweli äijä, mutta minäpä wien tutun miehen „paatin“ ajoisja kotiin. Mitäs muuta fun feilit ylös ja peräjinneen. Ehdit-tyään Hallan jefälle rupefi meri tefemään pientä pilaa kapteenille, lähettäen

laineen toisensa perään onnettoman urheilijan syliin, joka nyt harjoitteli uima-taitoaan wesiilästiin joutuneessa wen-heessä. Hasjusti olifi tuo leikki loppu-nut, jos ei erään ulkolaisen laivan kap-teeni olifi komentanut miehiään pelasta-maan purjehtijaa aaltojen fourista, jo-ten hänet eheänä wiettiin tafaijin lähtö-paikkaan. Wieläpä maanantai-aamuna-fin oli tuohon holipomppelin liifutta-maan päähän iskenyt ajatus lähteä jat-kamaan samaa „tuuria“; mutta hywät naapurit äffäfiwät ajoisja reifun tarfoi-tuksen ja lähettiwät kapteenin edelpäin höyrylaivalla Haminaan.

— Kappseglingen i Kot- ka förliden söndag försiggick under

gynnsammare vindförhållanden än på länge. En frisk toppsegelkultje rådde, och där ute till hafs gick det rätt hög sjö, så en och annan af båtarna utsattes för lindrigare haverier; på en föll storseglet ner, och på en annan sprang vattenstaget etc. Sådana små missöden oräknade, var kappseglingen i allo lyckad. Båtarna voro in-delade i fyra kategorier från mindre till större båtar, och utföll seglingen på följande sätt. *Inom första ka-tegorin: Hilma, F:hamn, Tihan Ser-gejeff, 2 t. 51 m. 48 s. seglad tid och 2 t. 48 m. 25 s. reducerad tid; Elli, Sunila, Viktor Pirhonen, 2 t. 58 m. 42 s. seglad tid och reduce-rad 2 t. 55 m. 43 s. Inom andra kategorin: Valtti, Stamö, Alfr. Pit-känen, seglad tid 3 t. 42 m. 21 s. och reducerad 3 t. 48 m. 55 s; Slöör, Kotka, G. Wahl, segl. tid 3 t. 45 m. 45 s. och reducerad 3 t. 56 m. 40 s. Glimt, Kotka, M. Andersen, segl. tid 3 t. 52 m. 42 s. och reducerad 3 t;*

59 m. 16 s. Inom tredje kategorin: Aalto, Kotka, O. Karlsson, segl. tid 3 t. 42 m. 46 s. och reduc. 4 t. 14 m. 35 s; Aino, F:hamn, E. Bask segl. tid 3 t. 57 m. 23 s. och reduc. 4 t. 22 m. 50 s; Eira, F:hamn, A. Ny-malm, segl. tid 4 t. 2 m. 31 s. och reduc. 4 t. 25 m. 37 s. samt inom fjärde kategorin: Alice, Kotka, A. Andstén segl. tid 3 t. 37 m. 33 s. och reduc. 4 t. 20 m. 45 s.

Prisen utgäfvos sålunda att för-sta priset i 2:dra kategorin, en kaf-fekanna af alfenid, tilldelades Pit-käneus Waltti. Andra priset inom samma kategori, en necessär, erhöi G. Wahls Slöör. Första priset i 3:dje kategorin, ett tekök, tog Karls-sons Aalto och andra priset inom samma kategori, en blytkokare, vann Basks Aino. Ett extra pris, skriftyg, tilldelades Andsténs Alice. Inom första kategorin kunde intet pris ut-delas, emedan den båt, som här skulle fått första priset, nämligen Sergejeffs Hilma, seglade orätt om en prick. Trenne båtar, en inom hvarje af de tre första kategorierna, blefvo efter och fullföljde ej täfingen.

Fredrikshamn—Kotka segel-förenings kappsegling

hvilken för vindstiltje den 9 juli uppskjuten, gick af stapeln söndagen den 31 juli och gynnades omsider af en rätt frisk bris som pröfvade både farkosterna och deras besättningsmans manöfver skicklighet

Vinden var ostlig ostadig med täta skarpa byar som stundom uppnådde en styrka af 7—8 beauforts skala, hvilket dock icke afskräckte våra båtförare att gå med full duk, de flesta bärande sina toppor vitnande om goda sjöbåtar. Kuttern „Alice“ tillhörig stationsinsp. A. Andstén hemkommen från sin långfärd dagen för kappseglingen begagnade sig till och med af balong toppen under hela täfningen, utan att ens skaredä-

ket berörde sjöarne, dock inträffade det ledsamma missödet för „Alice“ att kloffalls block strappen sprang utanför Pyttis-Fagerö, med den påföljd att storseglet kom med brak i däck hvilket dock icke afskräckte den med Nyländska jaktklubbens disciplis vana föraren hr Andstén att reparera skadan (tagande kontrollerade 20 minuter i anspråk) och fortsätta den föreskrifna kursen, och det oaktadt behålla ledningen under hela täfningen, af denna kappsegling framgår af den Collin Archerska båttypen är speciellt att rekommendera för styfva vindar och sjö.

Hr Carlssons „Aalto“ fördes upperlighet under hela täfningen af hr Kärkkänen, och visade kuttern vid denna täflan prof att den fortfarande äger förmåga till ett godt record.

Förutom Kotka distrikts farkoster anmälades seks från Fhamn och en

Kursen bestämdes för de större till Pyttis-Fagerö och därifrån rundt Rankö till utgångspunkten för de medelstora till Pyttis-Fagerö och retur, de minsta fingo en kortare kurs anvisad nämligen ? och retur.

Kl. 12 lättade prisdomarena ankar

på dykeribåten Ahti hvilken äfven denna gång välvilligt af herr G. Wahl blifvit gratis ställd till segelförenings disposition, några minuter efter 12 skedde starten af till täfningen anmälda båtar, hvilken skedde i den ordning nedanstående tabell utvisar.

Båtens namn.	Båtens ägare.	Båtens förare.	Båtens hemort.	Valör.	Kategori.	Afgångs- tid.	Ankomst- tid.	Seglad tid.	Reducerad tid.
Solveig	A. Gullichsen	D:o	Kotka	1,5		—	—	—	—
Glimt	M. Anderssen	D:o	d:o	1,5	II	12 17 58	4 10 40	3 52 42	3 59 16
Eira	A. Nymalm	D:o	Fhamn	3,0	III	12 24 38	4 27 9	4 23 31	4 25 37
Elli	V. Pirhonen	J. Klingberg.	Sunila	0,8	I	12 22 51	3 21 33	2 58 42	2 55 43
Slöör	G. Wahl.	A. Brunila	Kotka	2,0	II	12 21 15	4 7 —	3 45 45	3 56 40
Alice	A. Andstén	A. Andstén.	d:o	10,0	IV	12 17 20	3 54 53	3 37 33	— — —
Aino	O. Bask.	O. Bask.	Fhamn	3,4	III	12 20 13	4 17 36	3 57 23	4 22 50
Tullia	A. Hohenthal	E. Hohenthal	d:o	3,0	III	12 22 20	— — —	— — —	— — —
Tähti	B. Fronden	Nordström	d:o	1,6	II	12 22 8	— — —	— — —	— — —
Elise	H. Edlund	D:o	Kotka	2,5	III	12 19 15	— — —	— — —	— — —
Waltti	A. Pitkänen	D:o	Stamö	1,5	II	12 23 19	4 5 40	3 42 21	3 48 55
Hilma	T. Sergejeff	Esaias Sipari	Fhamn	0,7	I	12 26 18	3 18 6	2 51 48	2 48 25
Aalto	Otto Karlsson	K. Kärkkänen	Kotka	4,9	III	12 22 29	4 5 15	3 42 46	4 14 35

Fyra båtar afbröto af en eller annan orsak täflingen, deribland en utlåtningsbåten »Elise« tillhörig herr Hilmer Edlund, denna nämnda farkost hade bordt i främsta rummet fullfölja sin gifna kurs såsom varande skyldig att i 3 år deltaga i alla föreningens **kappseglingar**, men ansåg väl föraren som klokast att förankra Elise i en säker hamn, heldre som att sänka den i hafvets djup!

Efter **kappseglingen** samlades alla till Elisabet, hvarifrån underbefälhafvaren doktor Alfthan utdelade, under fanfarer, pris till följande:

IV kategorin: »Alise» egare och förare Andstén Kotka ett hederspris

bestående af ett skrifttyg.

III kategorin: 1:sta priset »Aalto» egare Karlsson, förare Kärkkänen från Kotka, ett teekök; 2:dra priset »Aino» egare och förare Bask från F:hamn, en blikstkokare;

II kategorin: 1:sta priset »Waltti» A. Pitkänén från Stamö, en silfver kaffekanna; 2:dra priset »Slöör» egare G. Wahl, förare A. Brunila från Hietanen, en räsväska.

Efter prisutdelningen intogs en gemensam middag, uuder musikens ljufva toner. Den animerade festen fortsattes ända in på småtimmarna.

1893 0803 WIIPURIN SANOMAT

WIIPURIN SANOMAT / 1893 / 03.08.1893 NO 177

— **Haminan—Kotkan purjehdusyhdistyksen toimienpanemassa tilpapurjehdusessa** viime sunnuntaina ottivat osaa I luokassa: L. Sergejeffin »Gilma» Haminasta ja J. Pirhosen »Elli» Sunilasta. Tässä luokassa ei kumminkaan palkintoja jaettu, syystä että »Gilma» oli purjehtinut wäärää reisiä ja »Elli» wiippi kowin kauvan. — II luokassa: Alfred Pitkänén »Waltti» Tammiosta, joka sai 1:sen palkinnon, kahwifannun

ja G. Wahlin »Slöör» Kotkasta, 2:sen palkinnon, parranajo-kapineet. Lähinnä purjehdusessa oli M. Andersénin »Glimt» Kotkasta. — III luokassa: D. Karlénin »Aalto» Kotkasta, 1:sen palkinnon, samowarin, ja E. Baskin »Aino» Haminasta, 2:sen palkinnon, spirttutyyhökín. Lähimmän tuloksen saavutti A. Rymälmin »Eira» Haminasta. — IV luokassa: Andsténin »Alice» Kotkasta, 1:sen palkinnon, kirjoituskapineet. — Sam. S.

1893 0804 NYA PRESSEN

NYA PRESSEN / 1893 / 04.08.1893 NO 208

— **Vid Fredrikshamn-Kotka segelförenings** kappsegling i söndags för till föreningen hörande båtar togs enl. H S inom andra kategorin **första priset** af Alfred Pitkänéns

ja 1893 0805 HUFVUDSTADSBLADET

HUFVUDSTADSBLADET / 1893 / 05.08.1893 NO 181

från **Stamö** »Waltti» och andra priset af G. Wahl från Kotka »Slöör». Inom tredje kategorin tillföll första priset O Karlsons »Aalto». andra priset E. Baskin »Aino». inom fjärde, första priset A Andsténs »Alice» I första kategorin kunde pris icke utdelas

1893 0812 HUFVUDSTADSBLADET

HUFVUDSTADSBLADET / 1893 / 12.08.1893 NO 187

Kappseglare ohoj!

En uti **Stamö** sistlidne vinter byggd 18 fot lång yachtriggad

segelbåt står till salu under **Kejsarpalatset** till om **lördag** middag. Obs.! Båten utmärkt god seglare.

Tammiossa veistettiin edelleenkin laadukkaita purjeveneitä.

1893 0815 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1893 / 15.08.1893 NO 63

— **Änörjalossa pidetyssä tilpapurjehdusessa** viime sunnuntaina saivat palkintoja:

I luokassa: 1:sen, alfeniidi-fahwifannun, hra Nymalmin „Eira“, ennätysellä 2. 0' 40"; 2:sen, alfen. sokeriastian, hra Lönnbergin „Tertia“, 2. 12' 52".
 II luokassa: alfen. fahwifannun, hra Andersenin „Glimt“, 2. 9' 10".

III luokassa: 1:sen, liemi-astian, hra Mr. Pitkäsén „Pohjantähti“, purj. aika 2. 26' 28", lastet. aika 2. 31' 9"; 2:sen, tulitikkuaasettimen M. Pitkäsén „Lempi“, purj. aika 2. 26' 55", last. aika 2. 13, 44."

1893 0816 FRERIKSHAMNS TIDNING

FRERIKSHAMNS TIDNING / 1893 / 16.08.1893 NO 62

F:hamn den 16 augusti.

— **Folkfesten å Kuorsalö**
 den 13 aug. gynnades af ett särde-

Första priset i första kategorin, en alfenid kannan, togs af Apotekar Nymalms vackra kutter „Eira“, som seglade den 10 eng. mil. långa vägen på 2 t. 0 m. 43 sek. reduc. tid 2 t. 12 m. 52 sek. Andra priset, en sockerskål, togs af kapten Lönnbergs „Tertia“ seglad tid 2. t. 9 m. 10 sek., reduc. 2 t. 20 m. 20 sek.

Inom andra kategorin togs första priset, en mindre alfenidkanna, af herr Anderssens „Glimt“ från Kotka

les vackert väder samt en ganska frisk vind, hvarför äfven den därvid föranstaltade kappseglingen gaf goda resultat. Till densamma hade anmält sig 12 båtar.

segl. tid 2 t. 26 m. 28 sek. reduc. tid 2 tim. 31 m. 9 sek.

Inom tredje kategorin togs första priset, en soppskål af Eskos båt „Loue“ från **Stamö** seglad tid 2 t. 20 m. 39 sek.

Andra priset, en stickhållare, af K. Pitkänens båt „Pohjantähti“ seglad tid 2 t. 26 m. 55 sek.

Tredje priset, ett par ljustakar, af Alfr. Pitkänens båt „Lempi“ från **Stamö** seglad tid 2 t. 30 m. 44 sek.

Kuorsalossa 13.8. 1893 järjestetyn kilpailun kolmannessa kategoriassa suomeksi ja ruotsiksi julkaisu tulokset poikkeavat toisistaan. Edellisessä kerrotaan Kristian Pitkäsén voittaneen kilpailun veneellä Pohjantähti ajalla 2 t. 26 min. 28 sek. ja Alfred Pitkäsén sijoittuneen toiseksi veneellä Lempi ajalla 2 t. 26 min. 55 sek. Jälkimmäisessä kilpailun ilmoitetaan voittaneen Eskon Topin veneen Loue Tammiosta ajalla 2 t. 20 min. 39 sek. palkintona soppakulho. Kristian Pitkäsén kerrotaan tulleen toiseksi veneellä Pohjantähti ajalla 2 t. 26 min. 55 sek. ja Alfred Pitkäsén kolmanneksi veneellä Lempi ajalla 2 t. 30 min. 44 sek.

20.8.1893 järjestettiin purjehduskilpailut HAMINASSA.

1893 0822 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1893 / 22.08.1893 NO 64

— **Kilpapurjehduksen** toimeenpani Haminan—Kotkan purjehdusyhdistys viime sunnuntaina. Kurssi määrättiin kaikille aluksille sama, nimittäin Sailifarin edustalta Ruotsinsalmen ensimmäiselle pohjoislippureimarille ja tafasiin. Tuuli oli juuri semmoinen, kuin **kilpapurjehduksissa** aina pitäisi olla, sillä osanottavat alukset saivat näyttää, mihin voimansa riittivät ja moni heittifin kesken kilpailun fikseen — pelostalo waimuista syistä.

IV:sfä luokassa purjehdi yfsin „Alice“, omistaja hra Andstén Kotkasta, waan

toska palkintotuomarit eiwät fatfoneet sen purjehdusta niin erinomaiseksi, ei alukselle annettu mitään palkintoa;

III luokassa sai 1:sen palkinnon, telttiängyn, „Nalto“, omistaja hra Karlsson, kuljettaja hra Kärffänen, joka jo ennestään on tunnettu taitawaksi aluksenkuljettajaksi, purjehdittu aika 3 t. 5 m. 6 sek., lastettu aika 3 t. 27 m. 57 sek. ja 2:sen palkinnon, kalastusneuvot, „Alino“ omistaja oluenpanija Wast Haminaasta, purjehdittu aika 3 t. 19 m. 22 sek. ja last. aika 3 t. 37 m. 38 sek.;

II:sen luokan kilpailijoista olisi „Waltti“ omistaja Alfred Pitkänen Tammioista, saanut ensi palkinnon, jollei hän kilpailun aikana olisi siirrellyt aluksensa painolastia. Olkoon varoituksesi kilpailijoille tästä edes! Sen sijaan sai 1:sen palkinnon, mukavan tuolin, „Slöör“, omistaja Wahl ja humpp., kuljettaja J.

Tommi, purjehdittu aika 3 t. 59 m. 19 sek. ja laskeutu aika 4 t. 10 m. 14 sek. 2:sen palkinnon samassa luokassa voitti „Glimt“, jota kuljetti omistaja M. Andersen Rottasta, purjehditulla ajalla 4 t. 4 m. 55 s. ja lasl. ajalla 4 t. 11 29 sek.

I:stä luokassa ei jaettu palkintoja.

Saaristoaluksista saivat palkintoja: 1:sen 20 mk „Nhti“ Willnäsistä, omistaja ja kuljettaja Emil Silwo, purj. aika 3 t. 56 m. 32 sek. 2:sen, 15 mk. „Pyntäjä“ jota kuljetti omistaja W.

Mustonen Mustamaalta, purjehdittu aika 4 t. 7 m. 29 sek. ja 3:nen 10 mk. „Pohjantähti“ Tammioista, purjehdittu aika 4 t. 28 m. 47 sek. Viime mainitun aluksen omistaa Aleks. Pitkänen Tammioista, joka itse johti sen kulkua.

Toisen luokan kilpailijoista olisi Waltti omistaja Alfred Pitkänen Tammioista saanut ensi palkinnon, jollei hän kilpailun aikana olisi siirrellyt aluksensa painolastia. Olkoon varoituksi kilpailijoille tästä edes. Saaristoaluksista sai 3:nen palkinnon 10 mk Pohjantähti Tammioista, purjehdittu aika 4 t. 28 min. 47 sek. Viime mainitun aluksen omistaa Aleks. Pitkänen Tammioista, joka itse johti sen kulkua. Myös V. Pitkänen osallistui kilpailuun veneellä Tammio, mutta keskeytti.

1893 0822 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1893 / 22.08.1893 NO 65

— **Haminan Rottan purjehdusyhdistyksen toimeenpanemaa kilpapurjehdusta Haminassa** viime sunnuntai-
na suosi erittäin hyvä melkein päliin kova tuuli, niin että muutamat wä. hän ajan kuluttua saivat palata takaisin tahi hakea suojaa saarien takaa. Purjehdittava matka oli Hailifariista Ruot-

sin salmeen ja sieltä takaisin ja otti siihen kaikkiaan osaa viijitoista wenhettä, joista I luokassa:

J. Sergejeffin „Silma“ Haminasta ja J. Pirhosen „Elli“ Sunilasta. Tästä luokassa ei voitu jakaa palkintoja syystä, että „Elli“ kovan tuulen tähden ei voinutkaan pitkittää purjehdusta määräpaik-

kaan ja „Silma“, jota hylä purjehti määrätyn matkan, suoritti sen suhteellisesti huonosti.

II luokassa:

G. Wahlin „Slöör“ Rottasta sai 1:sen palkinnon, pajutuolin ja M. Andersenin „Glimt“ Rottasta 2:sen palkinnon, matkalautun. Ensimmäinen palkinto tässä luokassa olisi oikeastaan langennut Alfr. Pitkäsen „Waltille“ Tammioista, mutta koska huomattiin, että „Waltissa“ oli korrattu painolastia, niin ei sille jaettu ollessaan palkintoa.

Purjehdittu aika. Laskeutu aika.

„Waltti“	3. 43' 50"	3. 50' 24"
„Slöör“	3. 59' 19"	4. 10' 14"
„Glimt“	4. 4' 55"	4. 11' 29"

III luokassa:

D. Carlssonin „Nalto“ Rottasta sai 1:sen palkinnon, telttasängyn ja E. Basfin „Nino“ Haminasta 2:sen palkinnon, ongenwavan.

Purjehdittu aika. Laskeutu aika.

„Nalto“	3. 5' 6"	3. 27' 57"
„Nino“	3. 19' 22"	3. 37' 38"

IV luokassa:

purjehti ainoastaan A. Andsténin „Mice“ Rottasta.

Purjehdittu aika. Laskeutu aika.

2. 53' 13"	3. 24' 14"
------------	------------

Saaristolaiswenheille jaettiin kolme palkintoa, joista 1:sen, 20 markkaa, sai E. Silwon „Nhti“ Wilniemel-

tä, 2:sen, 15 markkaa, B. Mustamaan „Pyhtäjä“ Mustamaasta ja 3:nen, 10 markkaa, R. Pittäjän „Pohjantähti“.

	Purjehdittu aika.
„Uhti“	3. 56' 32"
„Pyhtäjä“	4. 7' 29"
„Pohjantähti“	4. 28' 38"

Ikävä häirinki waan kilpapurjehdusen loputtua tuli häiritsemään kilpailun hyviä tuloksia. Asia koski tuota jo muutamaisen vuotta kiellettyä painolastin korttaamista. Eräs purjehtija teki nim. huomautuksen palkintotuomareille, että toiset purjehtijat luowiessa olivat muuttelleet painolastia, jonka johdosta palkintotuomarit kahden syytetyn weneen miehistöltä tiedustiwat, josko niin oli ollut laita. Toisen, „Slöör'in“ mie-

histö, kielsi, waan „Waltti“ sanoi korttanneensa, sekä lisäsi että kaikki muutkin liikkuwalla painolastilla purjehtiwat weneet olivat tehneet samoin. Harkittuaan asiaa, tuomittiin „Waltti“ menettäneeksi ensimmäisen palkintonsa. — Tässä siis ei luulisi olewan mitään sanansijaa, koska kielto oli woimassa, waan luulemme kuitenkin, etteiwät palkintotuomarit woineet olla tietämättä että sitä tehdään tuosta kiellosta huolimatta, ja että ennen purjehdusta eilen olisi woitu kieltoa uudistaa. Tutkittaessa taas olisi pitänyt kaikilta purjehtijoilta tiedustaa, josko korttaamista oli käytetty, ja silloin olisi warmaan useampi kuin yksi jäänyt ilman palkintoa, sillä käydessämme weneitä tarkastamassa, huomasimme

useimmassa painolastin lepäämässä toisella puolella. — Olisi siis ehkä parasta seuraavissa purjehduksissa, jos korttaamista tahdotaan estää, asettaa

„katsantomies“ joka weneeseen, sillä muuten sitä kaikista kielloista huolimatta yhä waan tehdään.

Ikävä häirinki waan kilpailun loputtua tuli häiritsemään kilpailun hyviä tuloksia. Asia koski tuota jo muutaman vuoden kiellettyä painolastin korttaamista. Eräs purjehtija teki nim. huomautuksen palkintotuomareille, että toiset purjehtijat luowiessa olivat muuttelleet painolastia, jonka johdosta palkintotuomarit kahden syytetyn weneen miehistöltä tiedustiwat, josko niin oli ollut laita. Toisen, Slöörin miehistö, kielsi, waan Waltti sanoi korttanneensa, sekä lisäsi, että kaikki muutkin liikkuwalla painolastilla purjehtiwat weneet olivat tehneet samoin. Harkittuaan asiaa, tuomittiin Waltti menettämään ensimmäisen palkintonsa. — Tästä siis ei luulisi olewan mitään sanansijaa, koska kielto oli woimassa, waan luulemme kuitenkin, etteiwät palkintotuomarit woineet olla tietämättä että sitä tehdään tuosta kiellosta huolimatta, ja että ennen purjehdusta eilen olisi woitu kieltoa uudistaa. Tutkittaessa taas olisi pitänyt kaikilta purjehtijoilta tiedustaa, josko kortkaamista olisi käytetty, ja silloin olisi warmaan useampi kuin yksi jäänyt ilman palkintoa, sillä käydessämme weneitä tarkastamassa, huomasimme useimmassa painolastin lepäämässä toisella puolella, - olisi siis ehkä parasta seuraavissa purjehduksissa, jos kortkaamista tahdotaan estää, asettaa ”katsantomies” joka veneeseen, sillä sitä kaikista kielloista huolimatta yhä waan tehdään.

Näin Slöör Kotkasta sai II luokan I:sen palkinnon, pajutuolin.

1893 0823 FRERIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1893 / 23.08.1893 NO 64

— **Fredrikshamn—Kotka segelförenings störré kappsegling** gick af stapeln i söndags utanför Hailikari holme. Vädret var gynnsamt, och en mängd båtar, c. tjugu till antalet, hade infunnit sig. Kl. 11 f. m. skedde starten för frisk bris. och kl. 1½ 3 e. m. var den för-

sta båten tillbaka efter att ha tillryggalagt den föreskrifna kursen ända till Svensksund. Kursen var den samma för alla båtar, hvarför de mindre icke hunno återvända förrän kl. 5-tiden. Det var en vacker anblick de talrika sluparna erbjödo, där de lågo segel vid segel utmed den

flaggbeprydda stranden vid Hailikari. Båtarna voro indelade i fyra kategorier; till den fjärde och största kategorin fördes endast en båt, herr A. Andsténs från Kotka „Alice“ af 10 valörer. Såsom naturligt var seglade „Alice“ den utsatta sträckan på kortaste tid, men kunde likväl icke erhålla något pris, då den var ensam inom sin kategori.

Prisutdelningen värkställdes af segelföreningens kommodor, hofrådet Sohlman, som därvid framhöll det otillbörliga i att, såsom besättningen i en allmogebåt hade gjort, flytta om ballasten under seglatsen, ett brott mot seglingsreglerna, hvilket förekommit äfven under tidigare kappseglingar och då liksom nu straffats med förlust af i annat fall tillkommande pris.

	Segl. tid.	Reduc. tid.
Alice, A. Andstén, Kotka,	2 t. 53 m. 13 s.;	3 t. 24 m. 14 s.
Slöör, G. Wahl, „	3 t. 59 m. 19 s.;	4 t. 10 m. 14 s.
Elli, V. Perhonen, „	fullföljde icke.	
Elise, H. Edlund, „	4 t. 9 m. 45 s.;	4 t. 23 m. 49 s.
Aino, E. Bask, Fredrikshamn,	3 t. 19 m. 22 s.;	3 t. 37 m. 38 s.
Alli, K. Lajunen, „	fullföljde icke.	
Louve, T. Suomalainen, Stamö,	4 t. 40 m. 41 s.	
Perho, W. Ketvell, Fredrikshamn,	fullföljde icke.	
Aalto, O. Karlsson, Kotka,	3 t. 5 m. 6 s.;	3 t. 27 m. 57 s.
Pohjan Tähti, A. Pitkänen, Stamö,	4 t. 28 m. 47 s.	
Ahti, E. Silvo, Villnäs,	3 t. 56 m. 32 s.	
Glimt, M. Andersen, Kotka,	4 t. 4 m. 55 s.;	4 t. 11 m. 29 s.
Vilho, Kr. Sipari, Kuorsalö,	4 t. 35 m. 22 s.	
Valtti, A. Pitkänen, Stamö,	3 t. 43 m. 50 s.;	3 t. 50 m. 24 s.
Tullia, A. Hohenthal, Fredrikshamn,	3 t. 51 m. 52 s.;	4 t. 8 m. 27 s.
Tammio, V. Pitkänen, Stamö,	fullföljde icke.	
Pyytäjä, V. Mustamaa, Mustamaa,	4 t. 7 m. 29 s.	
Hilma, T. Sergejeff, Fredrikshamn,	4 t. 48 m. 5 s.;	4 t. 41 m. 52 s.
Tähti, B. Frondén, „	fullföljde icke.	

Prisen utdelades på följande sätt: Första priset inom 3:dje kategorin, en fältsäng, gafs åt herr O. Karlssons från Kotka „Aalto“, som fördes synnerligen väl af herr C. Kärkkänen. Andra priset inom samma kategori, ett värdefullt metaspö, erhöill herr E. Basks från Fredrikshamn välkända kutter „Aino“. Första priset inom andra kategorin, en hvilstol, eröfrades af herr G. Wahls från Kotka

„Slöör“, förd af Julius Lommi, och andra priset inom denna kategori, en resnecessär, af herr. M. Andersens från Kotka „Glimt“. Bland allmogebåtar inom 3:dje kategorin togs första priset, 20 mark, af Emil Silvos från Villnäs „Ahti“, andra priset, 15 mark, af V. Mustamaas från Mustamaa „Pyytäjä“ och tredje priset, 10 mark, af Alex. Pitkänens från Stamö „Pohjan Tähti“.

Kotka, den 24 Aug.

Fredrikshamn—Kotka segelförenings

mindre kappsegling försiggick senaste söndag under vindförhållanden, som vore egnade att gifva de täflan-

de farkosterna tillfälle att visa sin duglighet. Kursen gälde för alla farkoster till Svensksunds första nordflagg och tillbaka. En del af de täflande ansågo seglatsen öfverskrida deras krafter och afstod från hela täflingen. Resultatet af täflingen framgår af vidfogade tabell.

Båtens namn.	Båtens ägare.	Båtens förare.	Båtens hemort.	Valör.	Kategori.	Afgångstid.	Ankomsttid.	Seglad tid.	Reducerad tid.
Alice	A. Andstén	Egaren	Kotka	10,	IV	11 45 36	2 38 49	2 53 13	3 24 14
Slöör	G. Wahl	J. Lommi	Kotka	2,	II	11 46 12	3 45 31	3 59 19	4 10 14
Elli	V. Pirhonen	W. Klingberg	Kotka	0,8	I	11 52 38	—	—	—
Elise	H. Edlund	Egaren	Kotka	2,5	III	11 47 47	3 57 32	4 9 45	4 23 49
Aino	E. Bask	O. Bask	F:hamn	3,4	III	11 49 45	3 9 7	3 19 22	3 37 38
Alli	K. Lajunen	A. E. Rönn	F:hamn	—	—	11 55 44	—	—	—
Louve	T. Suomalainen	Egaren	Stamö	—	—	12 10 44	—	—	—
Perho	V. Ketuel	W. Seppälä	F:hamn	—	—	11 56	—	—	—
Aalto	O. Karlsson	C. Kärkkäinen	Kotka	4,9	III	11 48 55	2 54 1	3 5 6	3 27 57
Pohjantähti	A. Pitkänen	Egaren	Stamö	—	—	11 59 51	4 28 38	4 28 47	4 28 47
Ahti	E. Silvo	Egaren	Willnäs	—	—	11 52 26	3 48 58	3 56 32	3 56 32
Glimt	M. Andersson	Egaren	Kotka	1,5	II	11 46 41	3 51 36	4 4 55	4 11 29
Vilho	K. Sipari	Egaren	Kuorsalö	—	—	11 54 1	4 29 23	4 35 22	4 35 22
Valtti	Alfr. Pitkänen	Egaren	Stamö	1,5	II	11 51 3	3 34 53	3 43 50	3 50 24
Tullia	A. Hohenthal	E. Hohenthal	F:hamn	3,	III	11 47	3 38 52	3 51 52	4 8 27
Tammio	V. Pitkänen	Egaren	Stamö	—	—	11 49 19	—	—	—
Pyytjä	W. Mustamaa	Egaren	Mustamaa	—	—	11 57 4	4 4 33	4 7 29	4 7 29
Hilma	T. Sergejeff	E. Sipari	F:hamn	0,7	I	11 56 13	4 44 18	4 48 5	4 41 52
Tähti	B. Frondén	A. Rehnberg	F:hamn	1,5	II	11 56 4	—	—	—

I IV kategorin deltog endast »Alice», ägare och förare hr Alexander Andstén från Kotka. Något pris tilldelades icke denna farkost, enär prisdomarene icke ansågo densamma hafva presterat något synnerligt.

I III kategorin vanns första priset, en tälotsång af »Aalto», förd af hr Kärkkäinen, som så mången gång förut dokumenterat sig såsom en duktig båtförare. Andra priset erhöill »Aino» från Fredrikshamn, ägare hr Bask. Priset bestod af ett svirfvelspö.

I II kategorin skulle »Valtti», ägare Alfred Pitkänen från Stamö sannolikt fått första priset, om icke flyttning af ballast förekommit, hvarför prisdomarne tillerkände priset, en hvilstol åt »Slöör», ägare firman Wahl

& C:o, förare J. Lommi. Andra priset en plädrem, tillföll »Glimt», ägare och förare M. Andersen från Kotka.

I I kategorin utdelades icke pris.

Af skäribåtar erhöillo pris: 1:sta 20 mk »Ahti» från Willnäs, 2:dra 15 mk »Pyytjä» från Mustamaa samt 3:dje 10 mk »Pohjantähti» från Stamö.

Ofvanstående uppgifter officiella. Wi framhålla detta därför att vi, då vi icke närvaro vid täflingen, naturligtvis åtminstone tills vidare måste betrakta dem som riktiga. Därför böra icke heller de personer, hvilka i ett eller annat afseende anse sig blifvit förorättade, vara oförsynta nog att fordra, det redaktionen utan vi-

dare skall göra sig till deras språkrör. Det är allom bekant, att vår tidnings spalter alltid stått öppna för en ärlig polemik. Och oförknuf-tiga fordriugar bör man allra minst basera därpå, att man i fackfrågor

gjort red. tjänster. Som sagdt finnes rubriken „Från allmänheten“ och den som icke under densamma vill visa sig vara karl för sin hatt, må vända sig till „större tidningar.“ Sat sapienti!

1893 0826 HUFVUDSTADSBLADET

HUFVUDSTADSBLADET / 1893 / 26.08.1893 NO

— **Fredrikshamn—Kotka segelförenings större kappsegling** gick af stapeln i söndags utanför Hailikari holme. Vädret var gynnsamt, och en mängd båtar, c:a tjugu till antalet, hade infunnit sig. Kl. 11 f. m. skedde starten för frisk bris, och kl. half 3 e. m. var den första båten tillbaka, efter att ha tillryggalagt den föreskrifna kursen anda till Svensksund. Kursen var den samma för alla båtar, hvarför de mindre icke hunno

återvända förrän kl. 5-tiden. Det var en vacker anblick de talrika sluparna erbjödo, där de lågo segel vid segel utmed den flaggbeprydda stranden vid Hailikari. Båtarna voro indelade i fyra kategorier; till den fjärde och största kategorin fördes endast en båt, hr A. Andsténs från Kotka „Alice“ af 10 valörer. Såsom naturligt var seglade „Alice“ den utsatta sträckan på kortaste tid; men kunde likväl icke erhålla något pris, då den var ensam inom sin kategori.

Prisen utdelades på följande sätt: Första priset inom 3:dje kategorin, en fältsäng, gafs åt hr O. Karlssons från Kotka „Aalto“, som fördes synnerligen väl af hr C. Kärkkänen. Andra priset inom samma kategori, ett värdefullt metspö, erhöill hr E. Basks från Fredrikshamn välkända kutter „Aino“. Första priset inom andra kategorin, en hvilstol, eröfrades af hr G. Vahls från

Kotka „Slöör“, förd af Julius Lommi, och andra priset inom denna kategori, en resnecessär, af hr M. Andersens från Kotka „Glimt“. Bland allmogebåtar inom 3:dje kategorin togs första priset, 20 mk, af Emil Silvös från Villnäs „Ahti“, andra priset, 15 mk, af V. Mustamaas från Mustamaa „Pyytäjä“ och tredje priset, 10 mk, af Alex. Pitkänens från **Stamö** „Pohjan Tähti“. — F. T.

Haminalaiset rakensivat oman paviljonkinsa Pienelle Vuohisaarelle 1894. Kilpailujen jälkeen paviljongilla vietetyt palkintojenjakotilaisuudet yhteisine illallisineen, puheineen, maljoineen ja purjehdusmuisteloineen saattoivat venyä myöhäiseen iltahetkeen. Kohteliaat isännät asettivat vieraittensa käyttöön paluumatkaa varten höyrylaivan, jonka hinaamina veneet palasivat kotisatamaan yön hiljaisina hetkinä yli vaahtoavan veden kauniissa kesäyössä.

— **Kansanjuhla ja arpajaiset** pidettiin viime sunnuntaina Haapasaarella. Väkeä oli saapunut tilaisuuteen runsaasti sekä läheltä että kaukaa. Arpajaiset eivät kumminkaan käyneet kaupaksi niin kuin olisi ollut toivottavaa. Syynä lienee ollut arpojen kalleus, ne kun maksoivat 35 penniä kappale. Tulokset käytetään paloruiskun hankkimiseksi kylään. Tavallisen kansanjuhlan ohjelman ohessa oli toimeenpantu kilpa-ammusta ja **kilpapurjehdus**. **Kilpapurjehduksessa** oli kumminkin vähänlaisesti

osanottajia. Ensimmäisen palkinnon sai R. Pitkäsén vene Jymy, Tammioista, joka purjehti määrätyn matkan 1 tunnissa 44 minuutissa 16 sekunnissa ja toinen palkinto annettiin Alfred Pitkäsén Waltille, Tammioista, tuloksesta 1 t. 45 m. 48 s., kun R. Siparin Hurja, Kuorsalosta, joka ennätti matkan 1 t. 44 m. 48 sekunnissa oli purjehtiesiä lisännyt purjeita, ettei sille voitu palkintoa antaa. Neljäs veneistä, tullisvaimimestari T. Sergejeffin Kulkija suoritti matkan 1 t. 47 m. 34 sekunnissa.

HAAPASAARESSA 8.7.1894 järjestetyissä kilpailuissa saavuttivat tammiolaiset kaksoisvoiton. Kilpailun voitti Kristian Pitkäsén Jymy ajalla 1 t. 44 min. 16 sek. Toiseksi tuli Alfred Pitkäsén Waltti tuloksella 1 t. 45 min. 48 sek.

— **Tammion kilpapurjehdus**. Viime sunnuntaina vietettiin toasen urheiden saarelaistemme kesken tavaksi tullut **kilpapurjehdus** Tammiossa, jonka yhteyteen oli toimeenpantu kansanjuhla sekä mytthjen myyntiä, joista tulot lankeisivat saaren kansakoulun hyväksi. Oleisöä

vaan oli vähän muualta saapunut, ja ne jotta olivat tulleet, melkeinpä kaikki yksinomaan **kilpapurjehdusta** varten, ja jopa se suurimman huomion vetikin puoleensa. Vounastuuli puhalteli aika lailla, kun kellon 2:sta kädessä purjehtijat, 13 luvultaan, lähtivät ulapalle voimiaan

mittelemään. Veneet jaettiin kolmeen luokkaan, nimittäin suuremmat jahtialukset, tavalliset saarelais- ja kaupunkilaisveneet sekä pienet haapiot ja kaupunkilaisveneet. Purjehdittava matka oli ensi luokalla noin 16 sekä toisella ja kolmannella luokalla noin 12 wirstaa. Palkintoja saivat:

tintoja saivat:

I luokassa, jossa oli ainoastaan yksi palkinto, spriifeittion, E. Bastin „Alino“, ennätuksesta 1 t. 58 m. 4 s.

II luokassa, 1 palkinnon, sadetakin T. Sergejeffin Haminasta „Kulkija“, 1 t. 31

m. 39 s. 2 palk., ilmapuntarin, Alfr. Pitkäsén Tammioista „Waltti“, 1 t. 32 m. 33 s. 3 palk., firjoitusneuvot, Kristian Siparin Kuorsalosta „Hurja“, 1 t. 42 m.

III luokassa, 1 palkinnon, juomakannun & lasin, W. Mustamaan Mustamaasta „Pyhätäjä“, 1 t. 53 m. 31 s. 2 palk., sadetakin, Alef. Pitkäsén Tammioista „Pohjantähti“, 1 t. 53 m. 40 s.

Kilpa-ammuntaa oli myöskin. Siellä tytöt paukuttelivat jotta jymy kuului. Ampujista saivat palkintoja: 1 palk., sateenvarjon, Erik Rännänen, tulos 69 sm.; 2 palk., kompassin, W. Tahko, 63 sm.; 3 palk., lasin, E. Saakkola, 61 sm.; 4 palk., wyön, Alfr. Suomalainen, 59 sm. Kolme ensinmainittua olivat Wirolahdelta, viimeainittu Tammioista.

TAMMIOSSA 22.7.1894 järjestetyn kilpailun II luokassa Alfred Pitkäsén Waltti sijoittui toiseksi veneellä Waltti ajalla 1 t. 32 min. 33 sek. saaden palkinnoksi ilmapuntarin. III luokassa Aleksanteri Pitkänenkin sijoittui toiseksi veneellään Pohjantähti ajalla 1 t. 53 min. 40 sek. saaden palkinnoksi sadetakin. Kilpa-ammunnassa vyöllä palkittu Alfred Suomalainen oli neljäs.

1894 0725 FRERIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1894 / 25.07.1894 NO 58

F:hamn den 25 juli.

— Folkfesten på Stamö.

Den på Stamö arrangerade folkfesten och kappseglingen i söndags hade märkvärdigt nog tillockat jämförelsevis litet folk både från Kotka och härifrån. Vädret var härligt och vinden god, så man kunde vänta sig goda resultat vis-à-vis kappseglingen. Tyvärr var densamma denna gång

af mindre intresse då i den största kategorin endast deltog två båtar. Resultaten af kappseglingen blefvo följande:

I kat. 1:sta priset W. Mustamaas „Pyytäjä“. 2:dra pr. Alex. Pitkänens från Stamö „Pohjantähti“.

II kat. 1:sta priset T. Sergejffs från F:hamn „Kulkija“. 2:dra priset Alfr. Pitkänens från Stamö „Valtti“ 3:dje priset Siparis från Kuorsalö „Hurja“.

I tredje kategorin togs första och enda priset af hr E. Basks „Aino“.

1894 0726 WIIPURIN SANOMAT

WIIPURIN SANOMAT / 1894 / 26.07.1894 NO 170

— Tammion kilpapurjehdus.

Me sunnuntaina vietettiin taas urheitten saarelaistemme kesken tawatti tullut kilpapurjehdus Tammiossa, jonka yhteyteen oli toimeenpantu kansanjuhla sekä myytyjen myyntiä, joista tulot lankeiwat saaren kansatoulun hywäksi. Oleisöä waan oli wähän muualta saapunut, ja ne jotka olivat tulleet, melkeinpä laitti ystfinomaan kilpapurjehdusta warten, ja sepä se suurimman huomion wetikin puoleensa. Lounastuuli puhalteli aika lailla, kun kellon 2:sta läpdesä purjehtijat,

13 luwultaan, lähtiwät ulapalle woi-miaan mitteleämään. Weneet jaettiin kolmeen luokkaan, nimittäin suuremmat jahtialukset, tawalliset saarelais- ja kaupunkilaisweneet sekä pienet haapiot ja kaupunkilaisweneet. Purjehdittawa mat-ta oli ensi luokalla noin 16 sekä toi-jella ja kolmannella luokalla noin 12 wirstaa. Palkintoja saivat:

I luokassa, jossa oli ainoastaan yksi palkinto, spriikeittiön, E. Baskin „Aino“, ennätysestä 1. t. 58 m. 4 s.

II luokassa, 1 palkinnon, sadetakin, T. Sergejffin Haminasta „Kulkija“, 1 t. 31 m. 39 s., 2 palk., ilmapuntari, Alfr. Pitkäsén Tammiossa „Valtti“, 1 t. 32 m. 33 s., 3 palk., kirjoitusneuvot, Rist-tian Siparin Kuorsalosta „Hurja“, 1 t. 42 m.

III luokassa, 1 palkinnon, juoma-kannun ja lasin, W. Mustamaan Mustamaasta „Pyytäjä“, 1 t. 53 m. 31 s., 2 palk., sabelatin, Alefs. Pitkäsén

Tammiossa „Pohjantähti“, 1 t. 53 m. 40 s.

Kilpa-ammuntaa oli myöskin. Siellä kytät paukutteliwät jotta jymy kuului. Ampujista saivat palkintoja: 1 palk., sateenwarjon, Erik Rännänen, tulos 69 sm.; 2 palk., kompassin, W. Tahlo, 63 sm.; 3 palk., lasin, E. Jaakkola, 61 sm.; 4 palk., wyön, Alfr. Suomalainen, 59 sm. Kolme ensinmainittua olivat Wirolahdelta, viimeainittu Tammi-osta. — Sam. E.

Purjehduksesta vähän.

Että saaristolaisemme panewat suurta arvoa purjehdustaidolle, sitä on todistuksena ne monet kilpapurjehdukset, joita he ovat toimeenpanneet. Mutta kumma kyllä, ettei rannikko kylissämmme mantereella ole otettu **purjehdusta** parempaan huomioon. Rannikkokylissämmme löytyy vielä kalastajia, joita voi sanoa „weneissä kaswaneiksi“, mutta jotka töintus-

kin ymmärtävät asettaa mastot pystyyn, purjeiden käyttämisestä ei puhuttakaan. Purjeet kyllä omistaa melkein jokainen kalastaja, mutta niitä käytetään harvoin muuten kun myötätuulesa — vastatuulella pistetään „näreet“ esille. Onko sitte syy weneissä, ettei niillä saada tulla kysymykseensä „luowiminen“, wai olisiko miehissä taidon puute? Ehkäpä on vähän molemmissa.

Mutta woisihan nämät syyt poistaa, edellinen poistuisi weneitä parantamalla, jälkimäinen harjoituksella. **Purjehdukseen** ai'ottu wene saattaa ehtä olla epämuutawa

kalastuksessa, mutta ei luulisi olevan mitkikään haitaksi, jos wene tehtäisiin semmoiseksi että se edes johonkin määrin woisi käyttää buriemeneen sijaan, waiikka ei sem-

moiseksi tulisikaan että se kilpailijoille wectoja wettäisi — ja ilman sitä, luulisi että mantereessa woisi käyttää yhtä hywin purjeweineitä kuin saarissakin. Sentähden lausun sen toiwomuksen että mantereenkin miehet alkaisiwat seurata saarelaiusten esimerkkiä, ja ottaisiwat harjoittaakseen purjehtimista, enemmän kuin tähän asti on ollut tavallista. Wanhoista ei enään tule „konfaria“, mutta nuorille se kyllä sopisi, ja luulisin että heistä kehittyisi yhtä reippaita purjehtijoita kuin saaristolaisistakin. Silloin käyttäisiwät he sa-

maa luonnonvoimaa palvelukseensa, joka nykyisissä oloissa on heidän wastustajansa. Se kyllä on heidän mielestä turha asia, ja ilman aikainen „reistaaminen“, mutta minun mielestäni sillä on kumminkin se arwo, että jokaisen rantalaisen olisi siihen harjaantumisen, sillä **purjehdus** on jo nykyaikana niin suosittua että sitä käytetään pelkästään urheilunakin, jossa ei käytännöllinen puoli tule ollenkaan kysymykseen, joka suinkaan ei lienee vähemmän arwoinen.

Sylwi.

— **Kansanhuvit** arpajaisten ja **kilpapurjehduksen** kanssa toimeenpanewat Kuorsalon saarelaiset t. k. 29 p:nä. Woittoien ioukossa kuuluu olewan ar-

wokkaitakin esineitä, m. m. pieni haapio. Huvimatkan huveihin tekee „Lotta Swärd“ Haminasta.

— **Arpajaiset, kilpapurjehdus ja kilpasaamunta** pidettiin viime sunnuntaina Kuorsalossa saaren aijutun kansakoulun hyväksi. Erittäin launis ilma oli houkutelut sinne kansaa jostifestiin, niin weneillä kuin höyrylaiva Lotta Swärdillä, joka sinne teki huvimatkan. Rattoisasti kuluihin aika saarella, jonka

raitis ilma ja metsän tuoksu käävijään niin terveellisesti woikuttawat. Usujatkin ovat niin perin wieraswaraista ja ystävällistä kansaa, ettei suinkaan kadu siellä käymistään. Kuorsalolaiset ovat jo vuosikausia sitten hommanneet kansakoulua saarensa, ja wähitellenpä se

nousneekin asukasten innokkaitten ponnistusten kautta. Puheen, jossa selitettiin juhlan taroitusta, piti kauppias Joel Römpötti.

Alfoi sitte **kilpapurjehdus**. Wienon pohjoistuulen puhaltessa läksi purjehdukseen ilmoittautuneet 9 weneittä palkintotuomori-saiwan siwuntaen Wiipuriin wiewää kulkurwänlää myöten, jossa I ja II luokan weneillä oli kuljettava matka $8\frac{1}{2}$ sekä III luokan weneillä 5 engl. penikulmaa. Wähän ajan kuluttua käänsi tuuli lounaiseksi, jossa se sitten pöysyi koko purjehdusajan.

Palkintoja saivat:

I luokassa, pöytäserwuihin, A. Hohenthalin Haminasta „Tullia“ jonka purjehdittu aika oli 2, 20' 10".

II luokassa 1 palkinnon, seinäkellon, Alfr. Pitkän Tammioista „Waltti“, 2, 12' 50 $\frac{1}{2}$ ". 2 palk., joppaastian ja kompassinselityksen, T. Sergejeffin Haminasta „Kulkija“, 2, 19' 19 $\frac{1}{2}$ ". 3 palk., lämpömittarin, M. Andersenin Kotkasta „Glimt“, 2, 20' 45 $\frac{1}{2}$ ".

III luokassa, lämpömittarin, W. Mustamaan Mustamaasta „Pyhtäjä“, 1, 27' 3 $\frac{1}{2}$ " sekä 2 palk., karahwin, W. Ketvelin Haminasta „Perho“, 1, 30' $\frac{1}{2}$ ".

Ampumisesta saivat palkintoja: I:sen, revolverin, Matti Harju Wirolahdelta tulos 34 cm. II:sen, ruutisarwen, A. Sommi Haapasaaresta tulos 35 sm. III:nen, mustepullon maiest. A. Viljus, tulos 47 sm. IV:nen, lynttelijalat, Anton Piettilä Wirolahdelta, tulos 48 sm. - - Ampumiseen otti osaa kaikkiaan 14 ampujaa.

KUORSALOSSA 29.7.1894 järjestetyn kilpailun II luokassa Alfred Pitkän weneellä Waltti oli paras ajalla 2 t. 12 min. 50 $\frac{1}{2}$ sek. saaden palkinnoksi seinäkellon. Tästä kilpailusta alkaen Jerolan Alfred Pitkän noli Tammion ja Haminan-Kotkan seudun paras purjehtija 1894-1895.

1894 0801 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1894 / 01.08.1894 NO 60

— Folkfesten och Kappseglingen på Kuorsalö i söndags gynnades af det allra härligaste väder. Lördag e. m. och söndag morgon sågs den ena seglaren efter den andra styra ut åt nämnda ö och festen belf sålunda rätt talrikt besökt. Stämningen var hela tiden den angenämaste och dansen trädde med lif och lust ända till sent på kvällen.

Resultaten af kappseglingen, som till följd af den svaga vinden icke var särdeles lyckad, blefvo följande:

I första katekorin: I:sta priset W. Mustamaas „Pyhtäjä“, II:ra priset Rustmästar W. Ketvels „Perho“.

I andra katekorin: togs första priset af Alfr. Pitkänens från **Stamö** „Waltti“, andra priset af T. Sergejeffs „Kulkija“ och tredje priset af herr Andersens från Kotka „Glimt“.

I tredje kategorin: togs första priset af Tullförvaltar Hohenthals „Tullia“.

Med festen var äfweo förenad en målskjutning där fyra pris utdelades.

1894 0731 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1894 / 31.07.1894 NO 60

Purjehdusseuran pawiljongi. Otettiin käsiteltäväksi tehty ehdotus, että kaupunki luowuttaisi Pikku Wuohijaaren pawiljongin rakentamista warten Kotkan —Haminan purjehdusseuralle. Sittenkun useampia ehdotuksia mainitun saaren

wuokraamistawaista oli tehty, päätettiin 8 äänellä 3 vastaan tohtori Hornborgin tekemän ehdotuksen mukaan luowuttaa wuodesta 1895 saari 15 wuodeksi purjehdusseuralle ilman wuokraa ja kahden wuoden ylössanomis-ajalla.

Yleisen
kilpapurjehduksen
 toimeenpanee
 Haminan-Kotkan Purjehdusseura
 Sunnuntaina Elokuun 26 p:nä
 kello 10 e. pp.

Weneiden ilmoittaminen tapahtuu Elisabetin paviljongissa k:lo 9 e. pp.
Huom.! Rahvaan veneiden tulee olla varustettuna hengenpelastus-pojjulla tai vöillä, sekä kiinteällä eikä muutettavalla pohjalastilla, ja tulee se vene jossa pohjalastin muuttaminen purjehtiessa tapahtuu, suljettavaksi palkinnon saamisesta.

Johtokunta.

— **Kilpapurjehdus.** Tavanmukaisen kyskilpapurjehduksen pani Kotkan-Haminan purjehdusyhdistys toisapäivänä toimeen täällä. Kun aamufella meni purjehdusseuran paviljonkiin Elisabetsissä tarjoutui erittäin hauska nähty. Walskopurjeisia weneitä leijaili edestafaisin wienon tuulen tuudittamina; jää oli lämpöinen, launis. Yleistä osanottoa oli saamuttanut tämä purjehdus. Haminasta oli saapunut useita aluksia, Wiipurin läänin purjehdusyhdistystä edusti 5 alusta: Hoopoo, Margit, Arla, Virgo ja Sabawa, jotka olivat tänne yhteispurjehduksen tehneet. Hoopoota kohtasi matkalla kova onni, se näet purjehti karille toisissa aamuna Kotkan ja Haminan välillä. Sitä autamaan lähti pelastushöyry Ahsti, joka hymäntähtöisesti oli palkintotuomarien lähtettäväksi annettu ja se seikka wiiwotti purjehduksen alottamista. Kello 9 oli määrätty ilmoituksen tapahtumaan mutta jo oli k:lo 11 ennenkuin tähän

päästiin. Odotettiin myöskin tuulta kowenemaan sillä purjehduksen hywin onnistumiselle oli se melkein liian leuto.

Kello $\frac{1}{2}$ 12 aikaan oli kaikki walmiina. Ahsti asettui paikoilleen Elisabethin edustalle; antoi valmistusmerkin ja pian sen jälkeen lähtömerkin. Vähitöaika oli myönnetty 15 minuuttia, ja tuskin oli lähtömerkki annettu, kun asemapäällikö Andersenin komea „Alice” omistajansa kuljettamana purjehti Ahstin perän ohitse k:lo 12 t. 39 m. 27 s. Sen jälkeen tulivat muut ilmoitetut alukset, yhteensä 19, seuraawassa järjestyksessä:

„Glimt” M. Andersson Kotkasta, koto 1,5, klo 12 t. 41 m. 9 sek.

„Ella” B. Pirhonen Kotkasta, W. Klingberg kuljettajana, koto 1,1, klo 12 t. 42 m. 43 s.

„Virgo”, R. J. Lund Wiipurista, A. Brandt kuljettajana, koto 1,1, klo 12 t. 43 m. 9 s.

„Tullia”, A. Hohenthal Haminasta, E. Hohenthal kuljettajana, koto 3,1, klo 12 t. 45 m. 3 s.

„Perho”, A. Retwell Haminasta, W. Seppälä kuljettajana, saaristolaiswene klo 12 t. 45 m. 5 s.

„Margit” A. Wahl Wiipurista omistaja kuljettajana, koto 4,8, klo 12 t. 46 m. 27 s.

„Elise”, S. Edlund Kotkasta omistajansa kuljettamana, koto 2,5, klo 12 t. 46 m. 56 s.

„Arla”, J. Rysyläinen Wiipurista omistajansa kuljettamana, koto 6,1, klo 12 t. 47 m. 4 s.

„Anna”, R. Drofila Haminasta omistajansa kuljettama, saaristolaiswene klo 12 t. 47 m. 36 s.

„Hoopoo”, W. Wahl Wiipurista omistajan kuljettamana, koto 3,2, klo 12 t. 48 m. 17 s.

„Gira”, A. Rymalm Haminasta omistajansa kuljettamana koto 3, klo 12 t. 49 m. 4 s.

„Kalto”, G. Hornborg Haminasta, omistajansa kuljettamana, koto 4,9, klo 12 t. 49 m. 33 s.

„Kullia”, L. Sergejeff Haminasta, A. Paukosen kuljettamana, koto 1,7, klo 12 t. 50 m. 59 s.

„Mino”, E. Basf Haminasta, D. Basfin kuljettamana, koto 3,4, klo 12 t. 50 m. 43 s.

„Ahsti”, R. Rajunen Haminasta omistajansa kuljettamana, koto 1,6 klo 12 t. 50 m. 19 s.

„Waltti” Alfr. Pittänen Tammiossa omistajan kuljettama, saaristolaiswene, klo 12 t. 51 m. 18 s.

„Kil i wind” A. Lindfors Lomijasassa omistajansa kuljettamana, saaristolaiswene, klo 12 t. 51 m. 34 s.

-- **Haminan—Kotkan purjehdusseuran juurempi kilpapurjehdus** laskettiin teloiltaan viime sunnuntaina. Harvoin, tuskin koskaan ennen on yhdistyksemme kilpapurjehdus muodostunut niin suurenmoisiksi ja jännittäväksi, kuin juuri tämä, sillä semmoisia purjehtijoita kuin viime sunnuntaiset, ei ole ennen näillä vesillä nähty. Purjehdusta kunniotti nimittäin siihen saapumalla Wiipurin läänin purjehdusseuran alukset „Saba-wa“, „Margit“, „Ulla“ sekä tuo waikka vielä aiwan uusi, jo mainioiksi tullut „Hoopoo“. Tälle viimeksimainitulle satui pieni kaurileajo Ruotsinsalmessa, josta se kuitenkin suuremmatta wauriota pääsi höyryl. Ahdin avulla. Kello 10 a. p. saapuivat wierailewat alukset Elisabethin luo, laskien ankkurinsa kannunantautauksilla ja eläköön-huudoilla vastaanotetuina. Haminaasta oli lähtenyt liikkeelle „Uino“, „Eira“, „Tullia“, „Kulkija“ y. m., Kotkasta „Alice“, „Malto“, „Elise“, „Glimt“, Tammiosta „Waltti“, j. n. e.

muuta mainitsematta. Siis, kuten nähty, kaiffi kilparadalla tuttuja ja tunnetuita aluksia. Purjehdusystävän sydäntä oikein hiweli nähdesjään tuon komean laiwaston Elisabethin edustalla.

Kello 12 aikaan sitä lähdettiin liikkeelle. Palkintotuomarilainwasta kolme wihellystä ja jokaisen oli asetuttawa funtoon neljänneštunnin kulussa ja senjälkeen neljänneštunnissa startattawa. Ensinnä läksi Andstenin „Alice“, ja sen jälessä yksi toisensa jälkeen lewitti siipensä ulappata kohti. Oli purjehdittawa ulos myötäpäiwää Rantien ympäri sekä siitä sitte suuremmilla pyörrettämä eräs meriwiitta Kaunisjaaren luona sekä I ja II luokan ynnä saarelaisweneitten luowittawa ylös Harwoisjaaren pohjawiitan luokse ja siitä siwutuulella tatakia lähtöpaiikkaan. Tuuli oli luoteinen (NW), waan jotenkin heikko ja kierteli hiukan purjehduksen kulussa, milloin sinne, milloin tänne.

Palkinnot ja purjehdusajat, joista emme ole woineet saada tietoa, julkaisemme ensi numerosia.

— **Purjehduksen tulokset** Haminan — **Kotkan purjehdusyhdistyksen** viime

sunnuntaisessa **kilpapurjehduksessa** olivat seuraawat:

„Hoopoo“ purjehdittu aika 3 t. 26 m. 48 s. laskettu 3 t. 49 m. 15 s.
 „Margit“ purj. aika 3 t. 23 m. 47 s., laskettu 3 t. 52 m. 49 s.
 „Ulla“ purj. aika 3 t. 26 m. 16 s., laskettu 3 t. 59 m. 1 s.
 „Malto“ purj. aika 3 t. 42 m. 46 s., laskettu 4 t. 12 m. 8 s.
 „Alice“ purj. aika 3 t. 34 m. 3 s. laskettu 4 t. 13 m. 55 s.
 „Eira“, purj. aika 3 t. 55 m. 31 s., laskettu 4 t. 16 m. 50 s.
 „Uino“, purj. aika 3 t. 58 m. 59 s., laskettu 4 t. 22 m. 28 s.
 „Tullia“, purj. aika 4 t. 4 m. 28 s., laskettu 4 t. 26 m. 22 s.
 „Elise“ purj. aika 4 t. 9 m. 16 s., laskettu 4 t. 27 m. 22 s.

Kolmannen sarjan aluksille:

„Glimt“, purj. aika 3 t. 45 m. 35 s., laskettu 3 t. 52 m. 9 s.
 „Kulkia“, purj. aika 3 t. 49 m. 36 s., laskettu 3 t. 58 m. 6 s.

„Mhti“, purj. aika 3 t. 54 m. 53 s., laskettu 4 t. 2 m. 27 s.

„Eldör“ purj. aika 4 t. 2 m., laskettu 4 t. 11 m. 23 s.

Saaristolaisweneille:

„Waltti“, 3 t. 37 m. 35 s.

„Kil i wind“ 4 t. 3 m. 8 s.

„Perho“ 4 t. 8 m. 38 s.

Kilpailusta luopuivat lesken „Virgo“, „Ella“ ja „Anna“.

Palkinnoita saivat:

1 sarjassa funniapalkinnon „Ulla“, ensi palkintoa ei woitu antaa, fun seuraawassa sarjassa oli paremmin purjeh-tineita.

2:sja 1:sen palkinnon hopeafilwen, Hoopoo, toisen, hopeamaljan, Margit ja kolmannen, teesiilin, Malto.

3:sja 1:sen, pifarin, Glimt, toisen, serwiettirentaan, Kulkia.

Saaristolaisweneistä 1:sen, 20 mf. Waltti, toisen, 10 mf. Kil i wind.

— Vid Fredrikshamn—Kotka segelförenings kappsegling i Kotka senaste söndag togos följande pris:

I första kategorin: ett hederspris silfverbägare af „Arla”, ägare J. Ryysyläinen (Wiborg)

I andra kateg. första priset (silfverplåt med inskription) af „Hoopoo”, ägare V. Wahl (Wiborg); andra priset (silfverbägare) af „Margit” ägare A. Wahl (Wiborg); tredje priset (silfvertesil) af „Aalto”, ägare G.

Hornborg (F:hamn).

I tredje kateg.: första priset (silfverplåt med inskription) af „Glimt”, ägare M. Andersén (Kotka); andra priset (silfverserviettring) af „Kulkija”, ägare T. Sergejeff (F:hamn).

Af allmogebåtar togs första priset (30 mk.) af „Waltti”, ägare A. Pitkänen (Stamö); andra priset (20 mk.) af „Kil i vind” ägare E. Lindfors (Lovisa). — F. T.

KOTKASSA 26.8.1894 pidetyn kilpailun saaristolaisveneiden sarjan ykkönen oli jälleen Alfred Pitkänen veneellään Waltti nyt ajalla 3 t. 37 min. 35 sek. ansaiten voitollaan 20 mk.

Wähän Kotkan kilpapurjehduksesta.

Niin suuremmoinen ja onnistunut kuin tämä kilpapurjehdus oltiin, on siinä tuitenkin moittimista jossakin kohdassa. Täältä Haminasta oli sinne saapunut, muitten suurten alusten mukana, eräs pienempikin haapio, kilpail-

herra A:n välityksellä saatiin tämä alus ottamaan osaa kilpailuun. Vielä herra A:n waikuttaessa että jos kaffi kilpaillee keskenään jalkaa purjehdusseura yhden palkinnon, waan jos voitaisiin saada vielä kolmas kilpailija, jaettaisiin kaffi palkintoa. Onneksi saatiinkin vielä eräs Haminalaisista ottamaan osaa ja näin oli kaffi valmiina, eikä wenheitten sijään- tirjoitukseksaakaan tehty mitään muistutusta.

todellakin oli asia, niin kysyn mistä herra A. oli saanut päähänjät tuon, että palkintoja jaetaan myös haapioille ja mitfi herra A. tulee toimimaan asiaa, jota hän ei itsekään tiedä ja johtamaan wieraita, purjehdukseen osaa otajia alwan wäärälle tolalle, wai tapahtuiko- han tuo kaffi waan kohteliaisuudesta? Mistä sitä wieras tietää, kuulimme hänen kuuluvan palkintotuomareihin tahi purjehduksen toimeenpanowiin henkilöihin. Mielestämme olisi ollut palkintotuomarein welvollisuus korjata tämä epäkohta. Waikka tosin kyllä, palkintoja jaksamaan ruwetessa kysyttiin josko kellä olisi purjehdusta vastaan mitään muistutettawaa, niin tuokoon sen nyt esille. Mutta mistä sitä edeltäpäin tiesi mitä seuraisi ja koska haapioista oli kolme, jotka kilpailivat keskenään ja kaffi läwi jääntöjen mukaan, niin eihän siinä mitään

latseen muitten samankokoisten alusten kanssa. Mutta sattuihin niin onnettomasti ett'ei ollutkaan purjehdukseen osaaottawain joukossa muuta kuin yksi saman kokoinen alus ja tämäkin purjehdusseuraan kuuluwana ei tarwinnut kilpailia, seuran ulkopuolella olewien alusten kanssa, jos se ei itse tahtonut. Mitä nyt neuwoffi? Kysellään ja tuumitaan. Wiimein tuitenkin erään purjehdusseuraan kuuluvan

ei edes kysytty wenheitten suurutta. Purjehdus suorituihin erittäin hywin, niin että eräs näistä pikku haapioista siwusi jonkun sunnistaikin wenheistä. Nyt seurasi palkintojen jako ja kutin purjehtija rieni kuulemaan purjehduksen tulosta, waan kaffi ihmeekki, täällä ei edes mainittukaan mitään haapioiden purjehduksesta. Kysyttäessä palkintotuomareilta syitä siihen, sanoivat he, ei olleen aikomusta- taan jalkaa palkintoja haapioille. Kos niin

muistutettawaa ollut. Eikä koskaan ole ollut tapana pakoittaa haapioita kilpailuun suurten alusten kanssa ilman reduseerausta, sillä onhan 14 jalan ja 20 jalan pituisilla wenheillä juuri ero. Eikä palkintotuomarein, tästä tiedon saatuaan, olisi ollut welvollisuus, edes mainita että sellainen erehdys on tapahtunut ja että oikeastaan, reduseerauksen (lastun) mukaan se ja se palkinto olisi tullut sille ja sille, waikka ei palkintoja enään olisi woinut tafsai- in ottaa, josta menettely myöskin olisi ollut wäärin. Tällaiset epäkohdat ja erehdykset tuotawat purjehtijalla mielipahaa, harmia ja wälinpitämättömyyttä saapuakseen seuraawiin kilpailuihin. Sentähden on näisjätin annetta- wa sunnia sille, jolle se oikeastaan kuuluu. —i.

— Från härvarande **navigations-skola** utexaminerades i går följande elever:

Från sjökapstensafdelningen styrmannen K. A. Silvendoin, från Kuopio, med vitsordet nöjaktiga, 42 (r.)

Från kofferdiskeppareafdelningen understyrmannen O. N. Mattila, fr. Wederlaks, med vitsordet försvarliga, (39 röster.)

Från understyrmansafdelningen A. Nukari, från Nurmijärvi, med vits-

ordet berömliga, (51 röster) samt i ryskan försvarliga (5 r.), S. Muuronen, från Trångsund, med vitsordet försvarliga, (26 röster), O. Tampio, från Kronoborg, med vitsordet nöjaktiga, (35 röster) samt i ryskan försvarliga (4 r.) och Pitkänen, fr. Tammi, med vitsordet försvarliga, (25 röster.)

Såsom belöningar utdelades åt kapten Silvendoin Fryckholms ångmaskinlära och en atlas samt 60 mk,

åt Mattila nämnda maskinlära jämte 50 mk, åt Nukari samma maskinlära, atlas och 90 mk, åt Tampio m-

skinläran och 80 mk, åt Muuronen 60 mk samt åt Pitkänen 100 mark.

1895 keväällä A. Pitkänen Tammiosta suoritti Viipurin navigaatiokoulussa tutkinnon aliperämiesosastossa hyväksyttävästi pienellä äänimäärällä, mutta sai koneopissa palkinnoista parhaan 100 mk.

„Miranda.“

„Vendetta.“

Suomesta ei ole tavoitettu juurikaan valokuvia purjehduskilpailuista eikä pursista ajanjaksolta 1890–1910. Kuitenkin virolainen Edmund Russow on ottanut 1895 erinomaisen kuvasarjan Käsmun regatista. Käsmu oli se paikka, johon 5-6 venettä Tammiosta purjehti vuodesta toiseen kaksi kertaa separamatkoilla. Niin myös 1895.

Kuvasarjassa virolaiset kilpapurjehtijat kokoontumassa lähtöalueelle.

Tarton yliopisto. Edmund Russow 1895

Kilpailun tuomaristo asettui laivalleen valvomaan kilpailua ja kilpailu voi alkaa.

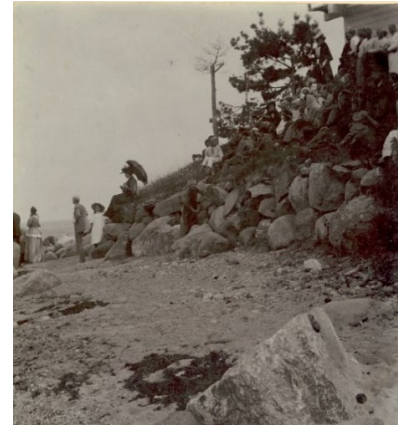
Vauhdikasta menoa.

Tarton yliopisto. Edmund Russow 1895

Purjehdusta seurattiin kivikkoisilta rannikoilta sekä saarten rinteiltä.

Tarton yliopisto. Edmund Russow 1895

1895 tammiolaisia ei kilpailuissa juurikaan näkynyt. Virossa ei heidän tiedetä koskaan kilpailleen.

1895 Tammiossa ei kisoja pidetty, mutta Kuorsalossa ja Haminassa sentään kilpailtiin.

KUORSALOSSA 14.7.1895 kansanjuhlan ja kansakoulun hyväksi toimitettujen arpajaisten yhteydessä järjestetyn kilpapurjehduksen voitti Alfred Pitkänen weneellään Waltti Tammiosta ajalla 1 t. 45 min. 11 sek. Kilpailuun osallistui vain kolme wenettä. Avauspuheen piti aiemmin suurella purrellaan Perhonen voitokas J. Römpötti ja juhlapuheen Kuorsalossa kesäänsä viettänyt tohtori K. Krohn.

1895 0716 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1895 / 16.07.1895 NO 53

— **Kansanjuhla ja arpajaiset** pidettiin Kuorsalossa viime sunnuntaina. Oleisjää oli saapunut Haminasta ja lähiseuduilta jotenkin runsaasti. Avauspuheen piti J. Römpötti ja juhlapuheen tohtori K. Krohn.

Kilpapurjehduksessa saivat palkintoja: I:sen palkinnon Alfr. Pitkäsen „Waltti” purjehdittu aika 1 t. 45 m. 11 sek.; II:sen K. Lajusen „Nhti” 1 t. 45 m.

54 sek. Raikkiaan kilpaili 3 wenettä.

Kilpa-ammunnassa sai I:sen palkinnon J. Klami 8 sentim.; II:sen E. Rännäsen 18 f., III:nen E. Tahto 19 f. ja IV:nen Ar. Sipari 28 f. Raikkiaan oli 10 osanottajaa. Kilpajuoksua y. m. pikkukilpailuja oli lapsille. Muusta ohjelmasta mainittakoon Veivo-köörin laulua, runon ja sadun kertomista y. m. Arvat menivät kaupaksi jotenkin hyvin.

— **Yhden tulo** Kuorsalon kansakoulun hyväksi pidetyissä arpajaisissa t. k. 14 p. oli noin Smk 330.

1895 0827 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1895 / 27.08.1895 NO 62

— **Haminan—Kotkan purjehdusyhdistyksen kilpapurjehdusta** Haminassa viime sunnuntaina eivät tuuletta-
ret juosineet. Sängin heikosti kävi tuulen henki, joten **tulofia** ei voida arwostella niin tarkoin. Osanottajia oli ilmoittautunut runsaasti, paitii oman yhdistyksen weneitä oli Uudenmaan ja Akriston purjeklubi edustettu, jälkimäi-
nen siten, että eräs siihen kuuluwa alus on ostou kautta siirtynyt Kotkaan. Emme saata wielä julkaista täydellisiä **tulofia**, kun emme ehtineet saada pöytä-

kirjaa tänne, mainitsemme waan että suurempien weneiden sarjassa sai ensi palkinnon apteekari Rymalmin Haminasta „Gira”, 2:sen insin. Frosteruksen Helsingistä „Diana” 3:nen „Nora”. Pienempään weneiden sarjassa sai I:sen hra Eslanderin Helsingistä „Roulette”, toisen hra Lajusen Haminasta wene. Saaristolaisweneille jaettiin 3 palkintoa.

Miotusta wnosikokouksesta ei nytään tullut mitään, waan siirrettiin se wiefin toistaiseksi.

— **Haminan-Kotkan purjehdusseuran** juurempi **kilpapurjehdus** oli sunnuntaina t. k. 25 p:nä Haminassa. Kilpailuun otti osaa 20 alusta, joista 4 Helsingistä. Tuuli, joka edellisinä päivinä oli ollut hywintin kova, hiljeni hiljenemistään. Kun tuossa 12 aikana lähdettiin purjehtimaan, oli ilma melkein tyhni, tuon

tuostakin toi kumminkin sateenfuuro lounaismihurin muassaan. Herraswenheet olivat jaetut 3 luokkaan ja saaristolaiswenheet 2 osastoon. II ja III luokan alusten oli purjehdittawa 16 engl. penikulmaa, I luokan ja saaristolaispurjien 10 engl. penikulmaa.

Palkintoja saivat seuraawat:

Herraswenheistä:

I luokassa:

1 palk. **Roulette**, omistaja G. Eslander, Helsingistä, hopeapikarin. Purjehdittu aika 3. 4. 48, lasfettu 3. 4. 48. 2 palk. **Ahti**, R. Lajunen, Haminasta, hopeapikarin. Purj. aika 3. 7. 15, lasf. aika 3. 13. 32.

II luokassa:

1 palk. **Cira**, A. Nymalm, Haminasta, wiinifannun. Purj. aika 4. 5. 17 lasf. aika 4. 24. 45. 2 palk. **Titania**, Th. Frosterus, Helsingistä, weitsen ja kahvelin. Purj. aika 4. 17. 7 lasf. aika 4. 32. 33.

Saaristolaiswenheistä:

1. Suuremmista:

1 palk. **Waltti**, A. Pitkanen, Tammio, 30 mkaa. Lasf. aika 3. 2. 38. 2 palk. **Wilka**, R. Sipari, Kuorsalo, 20 mkaa. Lasf. aika 3. 8. 46.

2. Pienemmistä:

Palkinnon sai kahdesta kilpailuwasta wenheestä **Pohjantähti**, A. Pitkanen, Kuorsalo, 20 mkaa. Lasf. 3. 21. 34.

Kolmannessa luokassa ei jaettu mitään palkintoa, koska kilpailijat purjehtiwat huonoinn kuin toisen luokan palkinnon saajat.

Palkinnot jaettiin purjehdusseuran paawiljongissa, Pienellä Wuohisaarella, jossa musiikki soitteli myöhään iltaan saakka.

Kotkan Sanomissa julkaistiin vain kilpailun tulokset. Kotkan Sanomissa A. Pitkäsén mainitaan olleen Kuorsalosto, vaikka hän oli tammiolainen.

— **Kilpapurjehduksesta**, jonka Kotkan—Haminan purjehtusyhdistys pani viime sunnuntaina toimeen, voimme nyt antaa tarkempia tietoja. Purjehdukseen ilmoittautui 20 wenettä, joista 2 luopui kesken. Palkintoja saivat I luokassa: 1 palk. **Roulette**, omistaja G. Eslander, Helsingistä, hopeapikarin. Purjehdittu aika 3. 4. 48, lasfettu 3. 4. 48. 2 palk. **Ahti**, R. Lajunen, Haminasta, hopeapikarin. Purj. aika 3. 7. 15, lasf. aika 3. 13. 32.

II luokassa: 1 palk. **Cira**, A. Nymalm, Haminasta, wiinifannun.

Purj. aika 4. 5. 17 lasf. aika 4. 24. 45. 2 palk. **Titania**, Th. Frosterus, Helsingistä, weitsen ja kahvelin. Purj. aika 4. 17. 7 lasf. aika 4. 32. 33.

Saaristolaiswenheistä: Suuremmista: 1 palk. **Waltti**, A. Pitkanen, Tammio, 30 mkaa. Lasf. aika 3. 2. 38. 2 palk. **Wilka**, R. Sipari, Kuorsalo, 20 mkaa. Lasf. aika 3. 8. 46.

Pienemmistä: Palkinnon sai kahdesta kilpailuwasta wenheestä **Pohjantähti**, A. Pitkanen, Kuorsalo, 20 mkaa. Lasf. 3. 21. 34.

Haminan—Kotkan purjehdusyhdistyk- sen suurempi kilpa- purjedus

pidettiin viime sunnuntaina Haminassa. Purjehtijoita oli kokoontunut läheltä ja kaukaa, sillä paitsi yhdistyksen wenheitä ja saaristolaisia, oli Helsingistä Uuden-

maan purjeklubiin kuuluvat W. Orn'in „Rör i wind“, de la Chapellen „Mora“, Frosteruksen „Titania“, sekä Estlanderin „Roulette“, kaikilla omistajat kulettajina. Alkuaan warhain lupaili tuuli yhdeksän hyvää, kahdeksan launista, vaan eipä sitä kauankaan kestänyt. Kello 10 oli määrä kokoontua Wuohisaaren parvijo-
tiin, jossa purjehdusyhdistyksen wuosi-
kokous oli pidettävä, mutta kun aika
kävi täperäksi, lykättiin se tuonnem-
maksi.

Kello 1/2 12 aikaan alettiin tehdä läh-
töä merelle, huonosta tuulesta ja hie-
nosta sateesta huolimatta. Palkinto-
tuomarilainwa „Karhu“ lasi ankkurin
ulkosatamaan ja waroituserkin annet-
tua 12,28 kokoontuivat purjehtijat sen
läheisyyteen. Meljonnestunti myöhemmin
annettiin lähtömerkki, jonka jälkeen we-
neet, yksi toisensa jälkeen, hiljalleen al-

koivat liutua ulapalle. Purjehdusjou-
rain weneitten jälkeen oli urheain saa-
ristolaistemme wuoro lähteä, ja niillepä
jo alussa tuulen haltija osoitti suosio-
taan, antaen tavallisen länsi-etelätuulen,
jolla waan oli se wika, että purjehdus-
sen kulussa aina joskus wetäytyi hie-
nan länteen, siten tehden pieniä
keppoja. Purjehdittawa matka oli

määrätty II ja III luokan wenheille
ulkowäylää myöten Ruotsinsalmeen ja
takaisin (noin 16 engl. penik.) ja I
luokan sekä saaristolaiswenheillä Korke-
usaaren salmeen, ja sieltä takaisin (10
engl. penik.). Palkintotuomarilainwa seu-
rasi purjehtijoita ja lasi ankkurin Kor-
keusaaren salmeen, eikä siinä kauan huo-
linutkaan olla, ennenkuin etewimmät
purjehtijat alkoivat saapua. „Gira“,
jolla tänään olisin oikea Giran tuuli,
pistää hyvällä wauhdilla ensimmäisenä
ulos salmesta, waan heti sen jälkeen on
„Titania“ sen kiintereillä, ja sen jäl-
keen saapuvat perättäin „Mora“ ja
„Alno“. Hornborgin „Gormille“ ta-
pahui pieni waurio, kun kolkapurjeen
„falli“ katkesi, joten siltä palkinnon saan-
nin mahdollisuus oli menetetty. Pie-

nistä wenheistä on „Roulette“, jonka
runto on aivan sifarinnäköinen ja pur-
jeet triangelinmuotoiset, ensimmäisenä fier-
tämässä salmessa olevaa pohjoiswiittaa,
ja alkoi perälistä tuulta kiittää lähtö-
paikkaan. Takaisin oli „Karhunkin“
kiiruhdettawa, jos mieli aikoja merkitä.
„Roulette“ etupäässä saapuvat I luo-
kan herraswenheet sekä saaristolaiset läh-
töpaikkaan, hyvässä järjestyksessä olin
sanoa, ellen olisi pakotettu huomautta-
maan eräästä pahasta tawasta, jota
„Wilka“ ja „Tymy“ keskenään itsensä
ja toisensa wahingoksi käyttivät. Kun
nimittäin „Wilka“ tuulen päältä pyrki
„Tymyn“ siivutse, ei tämän suljettaja
sitä sallinut, waan nousi ylös tuuleen,
jouduttaen siten niinhyywin kilpailijan
kun itsensäkin vois suunnalta. ja uudisti

1 palkinnon, wiinitannun, arvoltaan 40 m., M. Nymalmin "Gira". — 2 palkinnon, weitsen ja kahvelin, arv. 28 m., Th. Frosteruksen "Titania". — 3 palkinnon, hopeapitarin, arv. 22 m., de la Chapellen "Nora".

I luokassa: 1 palkinnon, hopeapitarin, arv. 25 m., Estlanderin "Roulette". — 2 palkinnon, hopeapitarin, arv. 20 m., Lajusen "Nhti".

Suuremmista saarelaisvenheistä sai 1 palkinnon, 30 m., Alfr. Pitkäsän Tammioista "Waltti" ja 2 palkinnon 20 m., Kr. Siparin Kuorsalosta "Wilkas".

Haapioista sai palkinnon, 20 m., A. Pitkäsän Tammioista "Pohjantähti".

Sitäpaitti oli palkintotuomarien aikomus jakaa palkintoja hyvässä funnoissa

oleville saarelaisvenheille, vaan kun ei saarelaisien joukossa ollut ainoatakaan, joka olisi ollut valmistettu omilla hengenpelastuskapineilla tai muuten semmoisessa funnoissa, että niistä olisi voinut tehoitusta antaa, jäi tällaisien palkintojen jako jätteen, joka oli erittäin ikävä asia. Toivoo kuitenkin jopii että saarelaisemme tässäkin suhteessa, etenkin mitä hengenpelastuskapineihin tulee, alkaisivat edistystä hankkimalla niitä itselleen.

Palkintotuomareina olivat: hrat G. B. Hellstén Kotkasta, A. Andersson, E. Bask, J. Fawre, A. Hohenthal ja R. Vönnberg Haminasta.

Nix.

HAMINASSA 25.8.1895 järjestettyjen purjehduskilpailujen suurempien saarelaisveneiden kisan voitti Alfred Pitkänen Tammioista ajalla 3 t. 2 min. 38 sek. saaden palkinnoksi 30 mk. Toiseksi tuli maaliin Kristian Sipari Weneelläan Wilkas ajalla 3 t. 8 min. 46 sek. saaden palkinnoksi 20 mk. Kristian Pitkäsän Jymy jäi kolmanneksi ajalla 3 t. 10 min. 12 sek. Myös haapioitten sarjan paras oli Tammioista: Aleksanteri Pitkäsän Pohjantähden voittoaika oli 3 t. 21 min. 34 sek ja palkintona 20 mk.

Saaristoveneet eivät selviytyneet kilpailusta moitteetta. Kilpailun tuoksinassa Tammion Kristian Pitkäsän Jymy yritti estää Kuorsalon Kristian Siparin Wilkaan ohitusyritykset useita kertoja lopulta epäonnistuen. Hyvässä kunnossa oleville saaristoveneille oli varattu palkintoja, mutta ne jäivät jakamatta, koska yhdessäkään näistä weneistä ei ollut hengenpelastuskapineita

Ruotsinkieliset selostukset julkaistiin lehdissä Fredrikshamns Tidning, Kotka ja Hufvudstadsbladet ja tulokset lehdessä Nya Pressen.

1895 0828 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1895 / 28.08.1895 NO 68

Fredrikshamn—Kotka segelför- enings allmänna kappsegling

ägde rum i söndags utanför Fredrikshamn. Redan tidigt på morgonen företedde Getholmen en ovanlig anblick, i det ett antal främmande kuttar, hit anlända från Helsingfors, Wiborg och Kotka, lagt till vid stranden. Några allmogebåtar från Stamö och Kuorsalö hade äfven infunnit sig till täflingen. Vid tiotiden samlades man på den för tillfället flaggbeprydda paviljongen å Getholmen. Sedan

en liten frukostrip intagits, bestämdes kurserna för seglatsen. Farkosterna af I:a kategorin (under 2 valörer) och allmogebåtarna skulle runda nordpricken i Korkeussaarisundet och de större kuttrarne nordflaggen strax öster om Svensksund. Den förra kursen beräknades till 10 och den senare till 16 eng. mil.

Vinden var på morgonen en svag sydvest, men det befarades allmänt att föregående dags storm skulle upprepas, hvarför äfven flere af farkosterna hade ansenligt ökat sin barlast.

Kl. 12 tiden ångade Karhu med prisdomarnämnden ombord ut ytterom fartygen i hamnen, där den kastade ankar för att invänta de täflande båtarna. Den redan förut svaga vinden mojnade emellertid nästan h. o. h. af och det ifrågasattes, huruvida man alls under sådana förhållanden borde ge signal till start. Sådan gafs dock kl. 12,43 p. d. och starttiden skulle vara 10 minuter. Till följd af den ytterst svaga vinden förlängdes denna tid dock med 5 minuter.

Starten skedde i följande ordning:

1) Inskrifna farkoster:

1. Vivat, M. Andersen	II k.	kl.	12,25,40
2. Karin, R. Golin	III "	"	12,47,18
3. Gorm, G. Hornborg	" "	"	12,48,42
4. Lodona, K. Kärkkäinen	II "	"	12,51,24
5. Roulette, G. Estlander	I "	"	12,51,35
6. Eira, A. Nymalm	II "	"	12,53,30
7. Titania, S. Frosterus	II "	"	12,54,51
8. Kör i vind, W. Örn	" "	"	12,55,10
9. Elice, H. Edlund	" "	"	12,55,32
10. Glimt, G. Blom	I "	"	12,55,35
11. Aino, O. Bask	II "	"	12,55,42
12. Tullia, E. Hohenthal	" "	"	12,56,39
13. Nora, O. de la Chapella	" "	"	12,57,42
14. Ahti, K. Lajunen	I "	"	12,58,53
15. Kulkija, A. Laukkanen	" "	"	12,59,20

2) Allmogeboatar:

1. Waltti, A. Pitkänen	II k.	kl.	1,0,45
2. Jymy, R. Pitkänen	" "	"	1,1,10
3. Vilkas, Kr. Sipari	" "	"	1,2,52
4. Ihme, W. Seppälä	I "	"	1,3,10
5. Pohjantähti, A. Pitkänen	" "	"	1,3,36

Vinden friskade snart något i, men var hela tiden svag och ojämn med regnbyar. När den var som starkast, torde den varit något öfver 2 Beaufort. Kryssen mot vändmålet gick emellertid tämligen väl, men under länsen hemåt aftog brisen åter allt mer och mer i styrka. De oregelbundna vindförhållandena gjorde att resultatet af denna kappsegling måste betraktas som ett svagt kriterium på de täflande farkosternas relativa seglingsförmåga. Under kryssen träffades Gorm af missödet att klyfvarfallet sprang; skadan reparerades dock raskt och seglingen fortsattes.

Resultatet af seglingen gestaltar sig sålunda:

1) Inskrifna farkoster.

Kat. III.

	Segl. t.	Red. tid.
1 Karin	4, 27, 37,	4, 52, 32
2 Gorm	4, 44, 18,	5, 10, 42

Kat. II.

1 Eira	4, 5, 17, 4, 24, 45
2 Titania	4, 17, 7, 4, 32, 33
3 Nora	4, 19, 49, 4, 35, 54
4 Aino	4, 29, 14, 4, 50, 7
5 Elice	4, 50, 20, 5, 6, 25
6 Kör i vind	4, 47, 20, 5, 6, 48
7 Lodona	4, 59, 53, 5, 13, 55

Vivat och Tullia fullföljde ej seglatsen.

Kat. I.

1 Roulette	3, 4, 48, 3, 4, 48
2 Ahti	3, 7, 15, 3, 13, 32
3 Kulkija	3, 11, 10, 3, 18, 34
4 Glimt	3, 16, 10, 3, 20, 51

2) Allmogeboatarna

Kat. II.

1 Valtti	segl. tid	3, 2, 28
2 Vilkas	" "	3, 8, 48
3 Jymy	" "	3, 10, 12

Kat. I.

1 Pohjantähti	segl. tid	3, 21, 34
2 Ihme	" "	3, 25, 35

Efter täflingens slut samlades seglarene på paviljongen, där resultatet afkunnades.

I III:dje kategorin (3,5 — 5 val.) kunde priset ej utdelas emedan flere båtar i II:a kat. i seglad tid slagit de bägge båtar, som tillhörde III kat.

I II:a kat. (2—3,5 val.) tillföll 1:a priset, en vinkanna (värd 40 mark), *Eira*, andra priset, knif & gaffel (28 mk), *Titania* och tredje priset, en silfverbägare (22 mk), *Nora*.

I första kat. (mindre än 2 val.) tillföll första priset, en silfverbägare (25 mk), *Roulette* och andra priset en dito (20 mk) *Ahti*.

Bland allmogebåtarna erhöill i II:a kat. *Valtti*, A. Pitkänen, första priset, kontant 30 mk och andra priset, 20 mk, *Vilkas*, Kr. Sipari.

20 mk, *Vilkas*, Kr. Sipari.

II:a kat. (de s. k. haapio- båtarna) erhöill *Pohjantähti*, A. Pitkänen, ett pris af 20 mk.

Ett extra pris hade af bestyrelsen anslagits till uppmuntran åt allmogebåt, som vore väl utrustad med lifräddnings redskap o. d., men ansågo prisdomarne ej skäl föreligga att utdela priset åt någon af de båtar, som deltagit i seglingen.

Täflingen åsågs af en mängd intresserade, hvilka med ångbåtarna *Selma* och *Onnen-toivo* lustfärdat ut till *Korkeussaari*.

Af årsmötet, som var utlyst att hållas kl. 10 f. m. blef till följd af att några funktionärer till följd af andra göromål voro förhindrade att infinna sig, ingenting af.

1895 0829 KOTKA

KOTKA / 1895 / 29.08.1895 NO 33

—F:hamn—Kotka segelförenings stora kappsegling ägde rum i söndags utanför Fredrikshamn. Windarnas gud var denna gång icke bevågen, ty då seglatsen skulle enligt programmet kl. 11 f. m. vidtaga, märktes knappast någon vind. Middagstiden började det blåsa litet, men icke ens närmelsevis

tillräckligt; vindstyrkan var knappast 1. Under seglatsen friskade det dock litet. Till starttid bestämdes 15 min. och startsignal gafs kl. 12 t. 43 min.

I täflingen deltog följande båtar, hvilka seglats framgår af nedanstående tabell:

N:o	Farkostens namn.	Hemort	Egare.	Förare.	Valör.	Kateg.	Start tid.	Återkomst tid.	Seglad tid.	Ber. tid.
1	Elise,	Kotka	H. Edlund	Egaren	2,5	II	12,55,30	5,45,50	4,50,20	5, 6,25
2	Glimt,	"	G. Blom	"	1,5	I	12,55,32	4,11,42	3,16,10	3,20,51
3	Lodona,	"	Kärkkänen	"	2,2	II	12,51,24	5,51,24	4,59,53	5,13,55
4	Aino,	F:hamn	E. Bask	O. Bask	3,4	II	12,55,55	4,24,59	4,29,14	4,50, 7
5	Köri Vind	Wiborg	W. Örn	Egaren	3,1	II	12,55,11	5,42,31	4,47,20	5, 6,48
6	Titania,	H:fors	Th. Frosterus	S. Frosterus	2,4	II	12,54,52	5,11,59	4,17, 7	4,32,33
7	Roulette,	"	G. Estlander	Egaren	1,0	I	12,51,35	3,56,23	3, 7,48	3, 4,48
8	Nora,	"	O. del. Chapelle	"	2,5	II	12,57,42	5,17,31	4,19,49	4,35,54
9	Kulkija,	F:hamn	T. Sergejeff	A. Laukkanen	1,7	I	12,59,20	4,10,30	3,11,10	3,18,34
10	Gorm,	"	G. Hornborg	Egaren	5,0	III	12,48,42	5,33,00	4,44,18	5,10,42
11	Karin,	Kotka	R. Golin	"	4,5	III	12,47,18	5,14,55	4,27,37	4,52,32
12	Eira,	F:hamn	A. Nymalm	"	3,1	II	12,53,30	4,58,47	4, 5,17	4,24,45
13	Ahti,	"	K. Lajunen	D. Sipari	1,6	I	12,58,53	4, 6, 8	3, 7,15	3,13,32
14	Vivat,	Kotka	M. Andersen	Egaren	2,4	II	12,45,40	fullföljde	ej seglats.	
15	Tullia,	F:hamn	A. Hohenthal	E. Hohenthal	3,1	II	12,56,39	d:o		
Allmogebåtar.										
1	Waltti,	Stamö	A. Pitkänen	Egaren		II	1,0,45	4, 3,23		3, 2,38
2	Wilkas,	Kuorsalö	Kr. Sipari	"		II	1,2,52	4,11,38		3, 8,46
3	Jymy,	Stamö	R. Pitkänen	"		II	1,1,10	4,11,22		3,10,12
4	Ihme,	Kuorsalö	E. Sipari	W. Seppälä		I	1,3,10	4,28,45		3,25,35
5	Pohjantähti,	Stamö.	A. Pitkänen	Egaren.		I	1,3,36	4,25,10		3,21,34

Pris erhöillo:

I II kat. 1:sta priset „Roulette“ G. Estlander, 2:ndra „Ahti“ K. Lajunen.

Bland allmogebåtar: 1:sta priset „Waltti“, A. Pitkänen, 2:dra „Wilkas“, K. Sipari, samt bland mindre båtar „Pohjantähti“ A. Pitkänen.

— Fredrikshamn — Kotka
segelförenings allmänna
kappsegling ägde rum i söndags
 utanför Fredrikshamn.

Resultatet af seglingen gestaltade sig sålunda:

1) Inskrifna farkoster.

Kat. III.

	Segl. t.	Red. t.
1. Karin	4,27,37	4,52,32
2. Gorm	4,44,18	5,10,42

Kat. II.

1. Eira	4, 5,17	4,24,45
2. Titania	4,17, 7	4,32,33
3. Nora	4,19,49	4,35,54
4. Aino	4,29,14	4,50, 7
5. Elice	4,50,20	5, 6,25
6. Kör i vind	4,47,20	5, 6,48
7. Lodona	4,59,53	5,13,55

Kat. I.

1. Roulette	3, 4,48	3, 4,48
2. Ahti	3, 7,15	3,13,32
3. Kulkija	3,11,10	3,18,34
4. Glimt	3,16,10	3,20,51

höll Pohjantähti, A. Pitkänen, ett pris af 20 mk.

Ett extra pris hade af bestyrelsen anslagits till uppmuntran åt allmogebåt,

2) Allmogebåtar.

Kat. II.

1. Valtti	segl. tid	3, 2,28
2. Vilkas	" "	3, 8,48
3. Jymy	" "	3,10,12

Kat. I.

1. Pohjantähti	" "	3,21,24
2. Ihme	" "	3,25,35

Efter täfningens slut samlades seglarene på paviljongen, där resultatet afkunnades.

I III:dje kategorin (3,5—5 val.) kunde priset ej utdelas, emedan flere båtar i II:a kat. i seglad tid slagit de bägge båtar, som tillhörde III kat.

I II:a kat. (2—3,5 val.) tillföll 1:a priset, en vinkanna (värd 40 mk), Eira, 2:a priset, knif och gaffel (28 mk), Titania och 3:e priset, en silfverbägare (22 mk), Nora.

I I:a kat. (mindre än 2 val.) tillföll första priset, en silfverbägare (25 mk), Roulette och andra priset, en dito (20 mk), Ahti.

Bland allmogebåtarna erhöi i andra kat. Valtti, A. Pitkänen, första priset, kontant 30 mk, och andra priset, 20 mk, Vilkas, Kr. Sipari.

I I:a kat. (de s. k. haapio-båtarna) er-

som vore väl utrustad med lifräddningsredskap o. d., men ansågo prisdomarene ej skäl föreligga att utdela priset åt någon af de båtar, som deltagit i seglingen.

— Fredrikshamn — Kotka
segelförenings allmänna
kappsegling ägde rum i söndags
 utanför Fredrikshamn.

Redan tidigt på morgonen företedde Getholmen en ovanlig anblick, i det ett antal främmande kutterar, dit anlända från Helsingfors, Viborg och Kotka, lagt till vid stranden. Några allmogebåtar från Stamö och Kuorsalö hade äfven infunnit sig till täfningen. Vid tio-tiden samlades man på den för tillfället flaggbeprydda paviljongen å Getholmen. Sedan en liten frukostrip intagits, beständes kurserna för seglatsen. Farkosterna af I:a kategorin (under 2 valörer) och allmogebåtarna skulle runda nordpricken i Korkkussaarisundet och de större kutterarna nordflaggan strax öster om Svensksund. Den förra kursen beräknades till 10 och den senare till 16 eng. mil.

Efter täfningens slut samlades seglarene på paviljongen, där resultatet afkunnades.

I III:dje kategorin (3,5—5 val.), kunde priset ej utdelas emedan flere båtar i II:a kat. i seglad tid slagit de bägge båtar, som tillhörde III kat.

I II:a kat. (2—3,5 val.) tillföll 1:a priset, en vinkanna (värd 40 mark), Eira, andra priset, knif & gaffel (28 mk), Titania från Helsingfors och tredje priset, en silfverbägare (22 mark), Nora från Helsingfors.

I första kat. (mindre än 2 val.) tillföll första priset, en silfverbägare (25 mk), Roulette fr. H:fors och andra priset en dito (20 mk) Ahti.

Bland allmogebåtarna erhöi i II:a kat. Valtti, A. Pitkänen, första priset, kontant 30 mk, och andra priset, 20 mk, Vilkas, Kr. Sipari.

II:a kat. (de s. k. haapio-båtarna) erhöi Pohjantähti, A. Pitkänen, ett pris af 20 mk.

Ett extra pris hade af bestyrelsen anslagits till uppmuntran åt allmogebåt som vore väl utrustad med lifräddningsredskap o. d., men ansågo prisdomarene ej skäl föreligga att utdela priset åt någon af de båtar, som deltagit i seglingen.

1896 KUORSALOSSA järjestettyihin purjehduskilpailuihin osallistui vain muutama purjehtija. Tammiolaisia ei Kuorsalon kilpailusta ilmaantunut lehdistön selostuksiin. Ehkäpä ei heitä mukana ollutkaan. Muistona tammiolaisten huimasta menestyksestä 1880-luvulla oli II luokan voittajan wene Kulkija. Kyseessä lienee Viktor Pitkäsen maineikas Kulkia, joka oli ainakin jo 1894 päätynt Haminaan Tihan Sergejeffille. III luokan kakkonen oli E. Baskin Aino. Kulkijasta ja Ainosta otetut valokuvat ovat vanhimpia Haminan seudun purjeveneistä otettuja valokuvia (Haminan pursiseura 1882-1982 s.18 ja s. 65).

T. Sergejeffin Kulkia v 1896.

TAMMIOSSA järjestettiin kansanjuhlan ja arpajaisten yhteydessä purjehduskilpailut 19.7.1896.

1896 0724 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1896 / 24.07.1896 NO 57

— **Kansanjuhlan ja arpajaiset** pitiwät Tammion saarelaiset viime sunnuntaina kansakoulunsa hyväksi. Väkeä oli saapunut Haminaasta, Kotkasta sekä

muualta lähisenduilta jotenkin runsaasti. Opettaja Risto Puhakka piti tervehdyspuheen. Ohjelmassa oli tarjona laulua, torvisoittoa sekä tanssia. Urivat menivät kaupaksi hyvin.

Kilpapurjehdus oli myöskin toimeenpanttu. Siinä saivat palkintoja:

1 sarjassa: I palkinnon Baslin „Alto“ Haminaasta ja II:sen Andersinin „Wiwat“ Kotkasta.

2 sarjassa: I palk. R. Piittöjen „Synny“ Tammioasta ja II:sen T. Sergejffin „Kultija“ Haminaasta.

3 sarjassa: I palk. N. Mustamaan „Onni“ Mustastamaasta ja II:sen E. Siparin „Alto“ Kuorjalosta.

Kilpa-ampumisessa sai I palk. 80 nel. tuloksesta Emil Tahko, II:sen 72 nel. tuloksesta Anttu Piittänen ja III:nen 71 nel. tuloksesta Leonteï Sadownikoff.

1896 0725 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1896 / 25.07.1896 NO 57

— **Huvimatkan Tammion arpajaisiin ja kilpapurjehdus** tefi höyrylaiva „Alert“, täältä viime sunnuntaina. Noin 30 henkeä, etupäässä Hietasta oli mukana. Kauniin ilman vallitessa klo 8 aamulla lähti laiva viiltämään määräpaikkaan. Mennessä poikettiin Haminaassa väkeä lisää otamassa, mutta kun juuri höyryalus „Esther“ irroitti itsensä satamasta, jonne oli laiva täyteen tullut huvimatkailijoita, jaatiin melkein omin väkine me jatkaa matkaa eteenpäin. Noin klo 1/2 12 ankkuroitiin laiva kylän edustalle, josta saaren tottuneet merimiehet suurilla wenheillään tuljettivat maahan. Ensinnä katseltiin kylää, jonka tiheään rakennettu 40 taloa saaren rannalle muodostawat ikäänkuin siivon kauppalan. Ja tavallaan elämäkin sen asukkailla on samaa laatua, sillä maanviljelystä ei tässä karussa saaresta ole tuskinnimekkijään. Kalastus ja hylkeen pyynti ovat pääelinkeinot.

Siirryttiin sitten saaren viereiseen pienempään saareen, joita siltä yhdis-

tää toisiinsa, katjelemaan saaren neitosten ja nuorukaiden puuhaamia arpajaisia, jotka siikalaisen kansakoulun hyväksi oli toimeenpanttu. Voittojen näytely tarjosi katsojalle etupäässä itse valmistettuja esineitä, joista naisten käsitöet ja miesten puutyöt — jälkimäisiin kuului warfin siivä joutowene, joka ensin ostohalua lisäsi — kaikki valmistettu vaatimattomasti mutta warfin siivosti, josta päättäen näyttävät saaren nuoret olevan — etenkin naiset komeistareita. Urivat joskaan eivät menneet ihan kaikki, niin kuitenkin hyvän puoleisesti kaupaksi, katsoen siihen että väkeä oli verrattain vähän, johon jhy kuului olleen se että oman kylän mieshenkilöt olivat rahaansioilla muualla. Lähiseudun muista saarista, etupäässä Kuorjalosta oli joukottain saapunut yleisöä.

Mitä ohjelman suorittamiseen tulee kävi se wäsyttävän pitkäweteisesti päinsä. Niinpä kun oli alettawa klo 1 arpajaiset, jaatiin tervehdyspuhe kuulla noin klo 7 i. p. jonka opett. Puhakka mainitusta saaresta piti. Puheen saarelaisille piti seminaaril. Miemela ja

laulua, jekäänistä saaren omalta lauluseuralta saatiin kuulla. Soitosta piti huolta Sunilan soittofuntta, joka myös fin täältä menewässä huvilaiwasja soiteli. Innoffaasja karkelosja pyöri nuorisjo.

Kilpapurjehdukiesja, jota juoji kohtalainen tuuli, kilpailtiin kolmesja sarjassja joiden matka oli ensin. 18 kilom. Palkintoja saivat seuraavat.

I sarjassja: 1:n palkinnon kirjoituseliseet „Aino“ Haminasta, kuljettaja Bask, joka kulki matkan 2 tun. 51 min. 1 sek.

2:n palkinnon kuffaiswaasit „Bivat“ Kotkasta kuljettaja M. Andersen, joka suoritti matkan 3 tun. 11 m. 43 sek.

II sarjassja: 1 palkinnon Öljytakin „Jymy“ Tammiossa kuljettaja Risto Pikkänen ennätys 2 tun. 29 min. 19 sekuntii.

2:n palkinnon lämpömittarin „Kulfi-ja“ Haminasta, kuljettaja J. Sergejeff, ennätys 2 tun. 36 min. 13 sek.

III sarjassja: 1:n palkinnon kahwitarjottimen „Onni“ Mustastamaasta, kuljettaja W. Mustamaa; ennätys 2 t. 50 m. 27 sek. 2:n palkinnon „Alto“ Wirolahdelta?, kuljettaja E. Si pari; ennätys 3 t. 1 m. 52 sek.

Myinikään oli kilpaammuntaa joisja palkintoja saivat Emil Tahko, Anton Pikkänen ja Tanikoff.

TAMMIOSSA 19.7.1896 järjestettyjen kansanjuhlan ja arpajaisten yhteydessä järjestetyn purjehduskilpailun 2. sarjan voitti Kristian Pitkänen weneellään Jymy ajalla 2 t. 29 min. 19 sek. saaden palkinnoksi öljytakin. Kristian Pitkäsestä Jymyineen tuli Haminan ja Kotkan seudun paras purjehtija 1896–1899 ja menestystä tuli Helsingissäkin.

1896 0715 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1896 / 15.07.1896 NO 56

Offentliga nöjen. LOTTERI och KAPPSEGLING

tillställas å **Stamö holme** söndagen den 19 dennes.

Kappseglingen börjar kl. 12 på dagen och få däri deltaga såväl stads- som skäribåtar. Flere pris utdelas.

1896 0716 KOTKA

KOTKA / 1896 / 16.07.1896 NO 29

Ångbåten „ALERT“

gör lusttur till folkfesten och lotteriet å **Stamö** söndagen den 19 dennes kl. 8 f. m. ifall ett tillräk-

Programmet bjuder på:

Hälsningstal,
Hornmusik,
Sång,
Declamation,
Föredrag,

Pris-skjutning, däri 3 pris utdelas.

Dans! Dans!

Inträdesavgift 25 p. Lotter å 25 p:ni st.

Från F:hamn afgår ångbåt till festplatsen kl. $\frac{1}{2}$ 10 söndag f. m.; pris tur & retur 1: 25 p:i. Biljetter finnes till salu hos handl. M. Könönen härst. och E. Villi i Strömsby. H. S. 1 g. 1 s. **Lotteribestyrelsen.**

ligt antal deltagare anmäla sig före kl. 8 söndagsmorgonen vid ångbåtsbryggan.

Pris: tur & retur Fmk. 1: 50 per person.

OBS! Musik medföljer.

— Om folkfesten och lotteriet på **Stamö** i morgon taga vi oss friheten påminna allmänheten. Programmet är särdeles rikhaltigt; dessutom borde ju en färd, till den ute vid hafsbandet belägna ön, i och för sig vara synnerligen angenäm. Kappseglingen, i hvilken såväl stads- som skäribåtar få deltaga, kommer säkert att erbjuda mycket af intres-

se, då antagligen F:hamns kuttrarna där åter komma att mäta sig med hvarandra, såväl med afseende å hastighet som sjöduglighet. Ångbåt afgår härifrån, såsom af annons i vår senaste nummer framgår, till festplatsen kl. $\frac{1}{2}$ 10 f. m. Biljetter för färden erhålles i handl. M. Könörens och E. Willis butiker.

Fredrikshamn d. 22 Juli.

Folkfesten på **Stamö.**

Få äro de stadsbor, som, under de sedan några år ständigt återkommande folkfesterna på **Stamö** och Kuorsalö icke gjort en lusttur ut till någondera af dessa holmar. I söndags var åter en folkfest jämte lotteri samt kappsegling föranställd på den förstnämnda ön, hvilken ligger ungefär två mil från Fredrikshamn på vägen till Viborg, och med sina af nakna klippor bestående stränder, sina förkrympta och förtorkade växtlighet, där hvarje spår af jordbruk saknas, gör ett mycket kargt intryck på den besökande, som sällan lägger till vid densamma. Men detta intryck utplånas så snart man kommit i beröring med öns modiga, hurtiga, invånare,

som mer än en gång sett döden i hvitögat ej endast då det gällt att ur hafvet upphämta sin knappa bärgning, utan äfven då andras lif varit i fara att uppslukas af det försåtliga hafvet.

I söndags bar ön en festlig prägel med lif och rörelse i hvarje gård, men isynnerhet vid festplatsen belägen på en närbelägen holme, som med den stora ön är förbunden med en bro. Behållningen af festen skulle tillfalla öns folkskola.

Till festplatsen anlände söndag morgon tvänne ångbåtar, en från Kotka och en härifrån, båda medförande en glad och nöjeslysten festpublik. Redan om lördags afton hade tre af Fredrikshamns segelslupar anländt till ön, samtidigt anlände en från Kotka, samt om söndag morgon ännu en Fredrikshamns jakt.

Från närbelägna öar och byar anlände äfven flere båtar fulla med passagerare. En rätt stor publik sam-

lade sig sålunda på festplatsen, där en hög majstång reste sig. Dessutom var platsen smyckad med flaggor och guirlander. Där hade äfven upprests tvänne tält ett för servering af läskdrycker, samt ett annat, där de mycket talrika vinsterna voro exponerade, och slutligen hade man arrangerat ett dansgolf, där ungdomen på e. m. skulle taga sig sväng. Kl. $\frac{1}{2}$ 1 tiden öppnades festen med ett hälsningstal af folkskollärar R. Puhakka, som helsade menigheten välkommen tolkande för den festens betydelse.

Omr. kl. 1 börjades kappseglingen, till hvilken hade anmält sig inalles 10 båtar, fördelade i tre kategorier.

Sträckan, som skulle seglas var för första kategorin 22 verst samt gick från **Stamö**, där prisdomarbåten „Alert“ låg åt NW rundt en mellan Uolio och Lehtinen-belägen sydprick. En frisk NW, ilgängen såsom vanligt blåste, så att de täflande fingo pröfva såväl sina båtars sjöduglighet som sina egna krafter. Skada blott att två af Fredrikshamns jakterna ej voro i tillfälle att deltaga i seglatsen.

I:sta priset inom första kateg. hvar-
est endast tre täflare fuunos, togs af
hr E. Bask „Aino“, seglad tid 2 t.
51 m. 1 s. samt reduc. tid 3 t. 9 m.
59 s.

II:dra priset inom samma kategori
af hr Andersins, från Kotka, „Vivat“
segl. tid 3 t. 11 m. 43 s. reduc. tid
3 t. 26 m. 41 s.

Andra och tredje kategorins båtar
täflade åt samma håll som första,
men sträckan var för dessa kortare.

I:sta priset inom andra kateg. togs
af R. Pitkänens, från **Stamö**, „Jymy“
för en tid af 2 t. 29 m. 19 s.

II:dra priset togs af hr T. Serge-
jeffs från Fredrikshamn „Kulkija“, för
en tid af 2 t. 36 m. 13 s. „Kulkija“
var under sin seglats utsatt för tvän-
ne missöden.

I:sta priset inom tredje kateg. togs
af V. Mustamaas, från Mustamaa,
„Omni“ för en tid af 2 t. 50 m. 27 s.

II:dra priset togs af E. Siparis
från Kuorsalö „Aalto“ för en tid af
3 t. 1 m. 52 s.

Efter kappseglingen vidtog folk-
festen, som fortgick intill sena kväl-
len. Man trängdes kring tälten för
att köpa lotter och förfriskningar, me-
dan sång utfördes af en blandad kör,
aflöst af en hornsensett från Kotka.

På dansplanen tråddes dansen med
lif och lust.

Senare på kvällen anställde man
prisskjutning till hvilken 14 delta-
gare hade anmält sig. Åt de tre bä-
sta skyttarne utdelades pris.

Klockan $\frac{1}{2}$ 8 tiden började ång-
båtarna genom hvisslingar påminna
sina passagerare om att hemfärden
snart skulle anträdas. Det var ej
vidare att göra, än att foga sig i det
undvikligen och snarast möjligast
skynda sig ned till stranden för att
därifrån med båt slippa ut till ång-

båtarna hvilka gjorde sig färdiga att
lätta ankar.

Belåtna återvände alla efter att
hafva tillbragt sin dag ute i den fri-
ska luften vid hafsbandet under det
härligaste väder, bland en allmogen,
hvilken man måste gifva sin aktning
för dess gästvänlighet och hurtiga
väsen.

Foto: E. Russow. Kùlarand. 04.08.1896.

Allikas: Aarne Vaigu erakogu

Foto: E. Russow. Kùlarand. 04.08.1896

Haminan—Kotkan purjehdus- seuran kilpapurjehdus

pidettiin viime sunnuntaina Kotkassa Elisabethin edustalla. Ilma, joka aamulla näytti hyvin hurkealta, sadetta kun tuulen mukana tulla ropsutteli oikein kopsolta, ei kuitenkaan peljästyttynyt urheita purjehtijoita saapumasta tilaisuuteen. Niinpä Haminaasta oli saapunut „Aino“, „Eira“, „Ahti“ ja „Tul-

lia“, Wiipurista „Vendetta“, Wahl, „Karin“, Golin ja „Kampanj“, Lund, kaikkisja omistajat mukana. Helsingistä oli pieni sifarinmuotoinen „Roulette“, omistajansa hra Estlanderin yhsin kuljettamana, saapunut, sekä useita saarelaisweneitä lähiseudulta. Eivätkä he turhaan tulleetkaan. Ilma jatkettiin puolelta päiwin ja pysyi aiwan kauniina koko purjehdus-ajan. Kello hiukan yhtä käydessä lähti palkintotuomarien laiva „Alert“ Elisabethistä ja asettui ankku-

riin Fort Slawan linnoituksen kohdalle ja antoi kohta **lähtömerkin** aluksille, jotka risteilivät edestataisin valmistautuen kovaan olteluun. **Lähtömerkin** annettua pisti he yksi toijensa jälkeen ulos ulapalle navaan OSO tuulen kuljet-

tamana. Purjehdittawa matka oli suu-remmille aluksille määrätty Pyhtään Kaunisjaareen, jossa tuli kiertää kaffi ristelyreimaria, ja sieltä Rankinjaaren ympäri takaisin lähtöpaitaan, pienempien taas oli kierrettävä Wiikarin ja

Rankinjaaren ympäri takaisin lähtöpaitaan. Rata oli siis kolmionmuotoinen. Palkintotuomarien laiva läksi heti seuraamaan purjehtijoita, mutta ei ennättänytään seurata suurempia aluksia, erittäinkin „Rouletten“ tähden, joka oli jättänyt kaikki muut pienet alukset pitkät matkat jälkeensä. Sen purjehdus oli erinomaisen kaunis. „Alert“ kii- rehti siis takaisin, eikä erin kauan tarwinnutkaan odottaakaan, ennenkuin

ei vielä nähtynytään. Wasta lähes puolen tunnin odotuksen jälkeen saapuivat muut pienemmät alukset, „Tymy“ ja „Bohjantähti“ etunenässä. Vielä pitkä odottaminen ennenkuin suurempia aluksia alkoi näkyä. Niistä taasen „Vendetta“ saapuu lähes tunnin ajan ennen muita. Seuraawat jäsestyksessä olivat „Karin“, „Eira“, „Kampanj“ sekä niiden jälkeen toiset, viimeinen klo 5,14. Tulokset purjehduksesta olivat seuraawat:

I luokassa:

	Purj. aika.	Lasf. aika.
„Roulette“, Estlander,	2, 8'58"	2, 7'19"
„Ahti“, Lajunen,	2,33' 6"	2,40' 8"
„Glimt“, Blom,	2,39'17"	2,46'23"*)
„Slöör“, Wahl,	2,59'42"	3, 9' 9"

II luokassa:

	Purj. aika.	Lasf. aika.
„Kampanj“, Lund,	4, 5'32"	4,21'18"
„Eira“, Rymalm,	4, 2'34"	4,25'41"
„Aino“, Baisf,	4, 4'15"	4,29'13"
„Tullia“, Hohenthal,	4,18'33"	4,41'40"
„Untamo“, Rärffänen,	4,30'17"	4,46'57"
„Wiwat“, Anderssen,	4,29'52"	4,51,44"

*) „Glimt“ sai myöhäisestä lähdöstä 1 minuutin jaffoa,

III luokassa:

Purj. aika. Last. aika.

„Bendetta“, Wahl, 3,23' 6" 3,23'6"
„Karin“, Golin, 3,59'45" 4, 3'2"

Saaristowenheet:

	Purj. aika.
„Jymy“, R. Pitkänen Tammio,	2,22'25"
„Pohjantähti“, A. Pitkänen Tammio,	2,25'20"
„Ahti“, T. Silwo, Willniemi,	2,27'39"
„Mary“, E. Paffanen, Sumila,	2,38'44"
„Anna“, G. Kotelin, Suurjaari,	2,40'51"
„Jukka“, R. Mufala, Willeinmi,	2,43'48"
„Elli“, B. Klingberg, Sumila,	3, 6'47"

Sitäpäitsi osaaotti kilpailuun yksi luotsiwene „Aino“, S. Brunila, Ruutsjalosta, purj. aika 2,59'24".

Palkintoja saivat:

I luokassa: 1 palkinnon, juomafannun, hra Estlanderin „Roulette“; 2 palkinnon, hopeamaljan, Lajusen „Ahti“; 3 palk., woiaastian, Blomin „Glint“.

Saaristowenheistä sai 1 palkinnon 30 markkaa R. Pitkäsen „Jymy“; 2 palk., 20 mk. A. Pitkäsen „Pohjantähti“. 3 palk., 10 mk., T. Silwon „Ahti“.

KOTKASSA 16.8.1896 järjestyissä purjehduskilpailuissa saivat tammiolaiset saaristowenheistä 1. palkinnon 30 mk R. Pitkäsen Jymy ajalla 2 t. 22 min., 25 sek. ja 2. palkinnon 20 mk A. Pitkäsen, Anttulan Saskan Pohjantähti ajalla 2 t. 25 min. 20 sek. Heitä nopeammin purjehti vain I luokan voittajawene Roulette. .

1896 0818 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1896 / 18.08.1896 NO 64

Kilpapurjehduskesä Kotkassa sunnuntaina saivat palkintoja:

3 luokassa: hedelmäfäilyttimen, G. Wahlin „Bendetta“ Wiipurista.

2 luokassa: 1 palkinnon, heloitettun fannun, E. Blomin „Kampanj“ Wiipurista.

2 palkinnon, hopeaisen maljan A. Nymalmin „Eira“ Haminaasta.

3 palkinnon, woiaastian, E. Basfin „Aino“ Haminaasta.

1 luokassa: 1 palkinnon, heloitettun fannun, E. Estlanderin „Roulette“ Helsinkiästä.

2 palkinnon, hopeaisen maljan, R. Lajusen „Ahti“ Haminaasta.

3 palkinnon, J. Blomin „Glint“ Kotkasta.

Saaristolaiswenheistä: 2 palkinnon, 30 markkaa, A. Pitkäsen „Jymy“ Tammioasta.

1 palkinnon, 20 markkaa, R. Pitkäsen „Pohjantähti“ Tammioasta.

3 palkinnon, 10 markkaa, A. Silwon „Toivo“ Willniemestä.

1896 0820 KOTKA

KOTKA / 1896 / 20.08.1896 NO 34

Fredrikshamn—Kotka segelförenings kappsegling

gick af stapeln senaste söndag. I början såg det kusligt ut, då regnet flöt ned i stömmar, men vid middagstiden klarnade vädret, och förhöll sig vackert under hela seglingen. Den ruskiga väderleken hade dock ej afhållit sportsmännen, som denna gång infunnit sig ganska talrikt, t. o. m. från Wiborg och H:fors. Från förstnämnda ort anlände „Ven-

detta“, Wahl, „Karin“, Golin och „Kampanj“, Lund och från H:fors hade hr Estlander med sin „Roulette“ infunnit sig. Dessutom Fredrikshamns båtarne „Aino“, Bask, „Eira“, Nymalm, „Ahti“. Lajunen och „Tullia“. Hohenthal, samt flere skärgårdsbotar från närliggande holmar. — Kursen bestämdes för II och III kategorins båtar till Pyttis Fagerö och derefter omkring Rankö tillbaka till startplatsen. De mindre båtarna skulle runda Wiikari och Rankö, alt längs farleden. Klo 12,30

förankrade sig prisdomar båten „Alert“ emellan Elisabeth och Fort Slava, hvarifrån starten skulle ske inom 10 minuter, men den räckte betydligt längre genom en del båt-förarens försumlighet. Efter det alla kommit i väg, ångade „Alert“, efter, men hann ej följa med, då „Roulette“ visade sig ha lemnat alla de andra mindre båtarna efter sig, ock således hunnit tillbaka före „Alert“, som nu måste skynda tillbaka. Längre räckte det ej håller, förrän „Roulette“ inkom, utan att någon annan båt ännu syntes till. Efter en stunds väntan kommo också de andra mindre båtarna små ningarn. Af de stora anlände som första båt „Vendetta“, med ett försprång af närmare en timmer före „Karin“ som var andra båt. Slutligen voro alla anlända, hvarefter „Alert“ kunde återvända till Elisabeth, der prisutdelningen skedde, middag afäts och ett ganska „lifligt“ „nachspiel“ tog sin början.

Pris tilldelades följande:

I kategorin:

1 priset, dryckeskanna, „Roulette“ Estlander; 2 priset, en silfverbägare, „Ahti“, Lajunen; 3 priset, en smörask, „Glimt“, Blom.

II kategorin:

1 priset, dryckeskanna, „Kampanj“, Lund; 2 priset, silfverbägare, „Eira“, Nymalm; 3 priset, téglas, „Aino“, Bask.

III kategorin:

Endast ett pris: en fruktskål, „Vendetta“, Wahl.

Bland skärgårdsbåtarna tilldelades pris: „Jymy“, Kr. Pitkänen från Stamö 30 mk., „Pohjantähti“, A. Pitkänen, d:o, 20 mk. och „Ahti“, T. Silvo, Willnäs 10 mk.

Resultaten af seglingen framgår af den å annat ställe i bladet införda prisdomartabellen.

Kappseglingen i Kotka den 16 Augusti.

I kategorin:

Båtens namn.	Egare.	Förare.	Hemort.	Valör.	Afgångstid.	Ankomsttid.	Seglad tid.	Reduc. tid.
Roulette	G. Estlander	Egaren	H:fors	0,9	12,44'23"	2,53'21"	2, 8'58"	2, 7'19"
Ahti	K. Lajunen	Egaren	F:hamn	1,6	12,46'48"	3,19'54"	2,33' 6"	2,40' 8"
Glimt	G. Blom	H. Nerdrum	Kotka	1,5	12,52'13"	3,31'30"	2,39'17"	2,46'23"
Slöör	G. Wahl	H. Sundberg	Kotka	1,7	12,48'30"	3,48'12"	2,59'42"	3, 9' 9"

II kategorin:

Kampanj	Th. Lund	Egaren	Wiborg	2,1	12,43'45"	4,49'17"	4, 5'32"	4,21'18"
Eira	A. Nymalm	J. Roos	F:hamn	3,1	12,44'43"	4,47'17"	4, 2'34"	4,25'41"
Aino	E. Bask	Osk. Bask	"	3,4	12,47'40"	4,51'55"	4, 4'15"	4,29'13"
Tullia	A. Hohenthal	E. Hohenthal	"	3,1	12,45'58"	5, 4'31"	4,18'33"	4,41'40"
Untamo	K. Kärkkäinen	H. Edlund	Kotka	2,2	12,43'50"	5,14' 7"	4,30'17"	4,46'57"
Vivat	M. Andersen	Egaren	"	2,9	12,41'18"	5,11'10"	4,29'52"	4,51'44"

III kategorin:

Vendetta	A. Wahl	Egaren	Wiborg	3,7	12,46' 6"	4, 9'12"	3,23' 6"	3,23' 6"
Karin	R. Golin	"	Kotka	4,5	12,44'50"	4,44'35"	3,59'45"	4, 3' 2"

Skärgårds båtar:

Jymy	K. Pitkänen	Egaren	Stamö	12,51'12"	3,14' 7"	2,22'55"
Pohjantähti	A. Pitkänen	"	"	12,53'20"	3,18'40"	2,25'20"
Ahti	T. Silvo	"	Willnäs	12,52'53"	3,20'32"	2,27'39"
Mary	E. Pakkanen	"	Sunila	12,44'—"	3,22'44"	2,38'44"
Anna	G. Nokelin	A. Esko	Hogland	12,53'35"	3,34'26"	2,40'51"
Jukka	K. Mukala	A. Niemelä	Willnäs	12,55'35"	3,39'23"	2,43'48"
Aino	S. Brunila	A. Brunila	Kutsalö	12,55' 2"	3,54'26"	2,59'24"
Elli	W. Klingberg	Egaren	Sunila	12,54'53"	4, 1'40"	3, 6'47"

KOTKAN SANOMAT / 1896 / 22.08.1896 NO 65

Kilpapurjehdus, tuo kesän loistokohda, meni menojaan viime sunnuntaina. Tämä urheilu, niinkuin tiedämme tulee siksi kalliiksi, että siihen ei juuri muut pysty kuin rikkaat, köyhän siitä on pysyttävä poissa. Ja hauskaa ajankulukettahan tuo purjehdus onkin viileällä merellä. „Sakuskat“ ja hyvä konjakki mais-

tuvat mainiosti meri-ilmassa — niin kertovat sen harrastajat. — Viipurilaiset, jotka ovat täällä etelä-Suomessa viimeaikoina olleet etevämpiä purjehtijoita, jotka ovat helsinkiläisiltä maljat anastaneet, ne ne veivät ensipalkinnon meiltä kotkalaisiltakin. Siitä kunnia heille!

P a a v o.

1897 purjehdusseuran Haminan ja Kotkan piirit itsenäistyivät. Uudet säännöt vahvistettiin 29.3. Tärkein muutos oli yhdistyksen talouden jakaminen. Kummallakin piirillä oli tästälähin oma taloutensa ja kirjanpitosensa, joten piirit toimivat taloudellisesti täysin itsenäisinä.

Yhdistyksen yhteisestä kassasta muodostettiin palkintorahasto, joka päätettiin käyttää saaristolaisten keskuudessa järjestettävien kilpapurjehdusten avustamiseen.

WIIPURIN SANOMAT / 1897 / 28.06.1897 NO 171

— **Kilpapurjehdus** maalais-alusten kesken oli eilen Uuraan edustalla. Tuuli oli luoteinen, matkan pituus $8\frac{1}{4}$ meripeninkulmaa. Tulokset olivat seuraavat: R. Pitkänen, alus **Jymy**, purjehdittu aika 1, 49, 7, I palk. 50 mk.; A. Koskinen, Kawanjaarelta, alus **Mörkö**, aika 1, 59, 11, II palk. 30 mk.; Höntynen Jokikylästä, aika 2, 5 25, III palk. 20 mk.; Konst. Hämäläinen,

Teifarjaarelta, alus **Poika**, aika 2, 9, 46, IV palk.; Erik Teifar Teifarjaarelta, alus **Omni**, aika 2, 12, 35, V palkinto.

Paitti näitä ottivat seuraavat purjehdukseen osaa:

Anton Busa ja Jivar Tylli Kawanjaarelta, Joh. Tirkkinen ja Wilh. Ottonen Uuraasta, Alef. Pentti, Alef. Mikkonen ja Joh. Huunonen Ryövälistä sekä Joh. Koffo Santapanikista.

WIIPURIN lähistöllä UURAAAN edustalla 7.6.1887 järjestetyissä kilpailuissa voitonperi jälleen Kristian Pitkänen Tammiosta ajalla 1 t. 39 min. 7 sek. saaden palkinnoksi 50 mk.

HAMINAN SANOMAT / 1897 / 13.07.1897 NO 77

— **Suomalolaisten lausanjuhlaa ja arpajaisia** viime sunnuntaina suosi mitä herttaisin kesäinen sää. Päivä heloitti firkaasti, tuulta ei ollut kuin nimeksi, niin että meren pinta oli peililyhyi. Saarella oli juhlapaikka Korjusen talossa koristettu hönnöksillä ja lipuilla erittäin launiiksi. Juhla alkoi 1:ltä. Vieraita oli saapunut runsaasti, kupa purjemenneellä, suuren suuri joukko taas „Hero“ höhryllä. Wirolahdelta tuli parisen pienempää. Toht. R. Krohn puhui warfin elävästi ja satunnaisesti muinaisista lausanjunoilijoistamme, huomauttaen kuinka niillä en-

nen oli suuri merkitys ja kuinka ne tavallaan toimittivat sanomalehtien tehtävää. Lopuksi huudettiin pontawa „eläköön“ sille polvelle, sille lausalle, jota on siivistysellemme perustuksen laiskanut ja niin paljon aikaansaanut. Sekakööri lausoi sitten opett. Soinin johdolla lausallislau-lumme. Ohjelmassa oli vielä opett. Soinin esittämä monoloogi „Wiipurin rintila“ ja lausua sekä lausua että naiskööreiltä.

Kilpapurjehdus oli painua myt-tyhyn, sillä tuuli oli lowin heikko, — mutta lähdettiinhän sitä taipaleelle tuiten.

III:ssa luokassa purjehtivat Tullia, Aino, Polwana Haminasta ja Aljuea Kotkasta. I pall. parin tukkawaaseja sai tullinhoit. A. Hohen-
thalin „Tullia“; purj. aika 2 t. 52 m. 24 s. ja lasitettu aika 3 t. 1 m. 20 s. II pall. seidelin hra G. Vaskin „Aino“ purj. aika 2 t. 52 m. 4 s. ja lasf. aika 3 t. 2 m. 30 s. „Aljuean“ purj. aika oli 2 t. 58 m. 20 s. ja lasf. aika 3 t. 3 m. 41 s.

II:ssa luokassa kilpailivat alukset Ahti ja Fley Haminasta, Olint ja Walthyrien Kotkasta ja Waltti Tammio-
sta. I pall. leipäforin sai hra R. Lajusen „Ahti“ purj. aika 3 t. 28 m. 44 s. II pall. parin pöytä-
weitsiä hra A. Pitkäsen „Waltti“ 3 t. 35 m. 58 s. ja III pall. kanto-
remmit hra G. Blomin „Olint“ 3 t. 41 m. 30 s.

Haapioita kilpaili kaksi: Hr. Si-
parin „Drjö“ ja Keverin „Tähti“. Palkinnon sai „Drjö“, juomakannun, purj. aika 2 t. 28 m. 8 s. Tähd-
en purj. aika 2 t. 43 m. 12 s.

Purjehdittava matka oli III ja II
luokan aluksilla 14 engl. penikulmaa
ja haapioilla 9.

Maalinammunnassa sai I pall. J.
Ahde, 60 cm. II:sen A. Pitkänen, 55
cm. ja III:nnen Klami, 55 cm.

Arpajaiset onnistuivat hyvin ja
lienee niistä koitunut saaren kansa-
koulurahastoon tuntuva lisä. Voit-
toja oli kaikkineen lähemmä 400 ja
nähtivät arvat kylläkin menewän lau-
paksi.

Soitosta piti huolta Haminan kau-
pungin soitto-kunta. Nuori kansa kar-
teloi hilpeästi. Kaikkialla oli iloa
ja tyytyväisyyttä.

KUORSALOSSA kansanjuhlan yhteydessä 11.7.1897 järjestetyssä purjehduskilpailussa Tammion Al-
fred Pitkänen sijoittui weneellä Waltti toiseksi ajalla 3t. 35 min. 58 sek. saaden palkinnoksi kaksi
pöytäveistä.

1897 0715 KOTKAN UUTISET

KOTKAN UUTISET / 1897 / 15.07.1897 NO 7

— **Kuorsalolaisten kansanjuh-
laa ja arpajaisia** viime sunnuntai-
na suosi — kertovat Ham. S:t — mitä
herttaisin kesäinen jää. Päivä heloitti
firkaasti, tuulta ei ollut kuin nimeksi,
niin että meren pinta oli peilittyni.
Saarella oli juhlapaikka Korjuksen talos-
ja koristettu köynnöksillä ja lipuilla erit-
tään kauniiksi. Juhla alkoi 1:ltä. Wie-
raita oli saapunut runsaasti, kuka purje-
weneellä, suuren suuri joukko taas
„Hero“ höyryllä. Wirolahdelta tuli pa-
riksen pienempää. Toht. R. Krohn pu-
hui warfin elävästi ja fattuvasti mui-
naisista kansanrunoilijoistamme, huo-
mauttaen kuinka niillä ennen oli suuri
merkitys ja kuinka ne tavallaan toimit-
tivat sanomalehtien tehtävää. Lopuksi
huudettiin pontawa „eläköön“ sille pol-
welle, sille kansalle, joka on siwistyskel-
lemme perustuksen laskenut ja niin pal-
jon aikaansaanut. Sekäkööri lauloi sitten
opett. Soinin johdolla kansallissaulum-
me. Ohjelmasssa oli vielä opett. Soi-
nin esittämä monoloogi „Wiipurin rin-
kilä“ ja laulua sekä seka- että naisköö-
reiltä.

Kilpapurjehdus oli painua mytthyn,
sillä tuuli oli kowin heikko, — mutta
lähdeittiinhän sitä taipaleelle kuitenkin.

III:ssa luokassa purjehtivat Tullia,
Aino, Polwana Haminasta ja Aljuea
Kotkasta. I pall. parin tukkawaaseja
sai tullinhoitaja A. Hohen-
thalin „Tullia“; purj. aika 2 t. 52 m. 24 s. ja
lasitettu aika 3 t. 1 m. 20 s. II pall.
seidelin hra G. Vaskin „Aino“ purj.
aika 2 t. 52 m. 4 s. ja lasitettu aika
3 t. 2 m. 30 s. „Aljuean“ purj. aika
oli 2 t. 58 m. 20 s. ja lasf. aika 3 t.
3 m. 41 s.

II:ssa luokassa kilpailivat alukset
Ahti ja Fley Haminasta, Olint ja Wal-
thyrien Kotkasta ja Waltti Tammio-
sta. I pall. leipäforin sai hra R. Lajusen
„Ahti“ purj. aika 3 t. 28 m. 44 s.
II pall. parin pöytäweitsiä hra A. Pit-
käsen „Waltti“ 3 t. 35 m. 58 s. ja
III pall. kantoremmit hra G. Blomin
„Olint“ 3 t. 41 m. 30 s.

Haapioita kilpaili kaksi: Hr. Si-
parin „Drjö“ ja Keverin „Tähti“. Palkin-
non sai „Drjö“, juomakannun, purj.

aika 2 t. 28 m. 8 s. Tähd-
en purj. aika 2 t. 43 m. 12 sek.

Purjehdittava matka oli III ja II
luokan aluksilla 14 engl. penikulmaa ja
haapioilla 9.

Maalinammunnassa sai I pall. J.
Ahde, 60 cm. II:n A. Pitkänen, 55 cm.
ja III:nnen Klami, 55 cm.

Arpajaiset onnistuivat hyvin ja lie-
nee niistä koitunut saaren kansakoulu-
rahastoon tuntuva lisä. Voittoja oli
kaikkineen lähemmä 400 ja nähtivät
arvat kylläkin menewän kaupaksi.

Soitosta piti huolta Haminan kau-
pungin soitto-kunta. Nuori kansa kar-
teloi hilpeästi. Kaikkialla oli iloa ja tyy-
tyväisyyttä.

KOTKASSA 17.7.1897 järjestettyihin purjehduskilpailuihin eivät tammiolaiset osallistuneet. Tällöin vuosikokouksessa todettiin tammiolaisten osallistumisen Haminan Kotkan purjehdusseuran kilpailuihin laimentuneen.

Haminan-Kotkan purjehdusyhdistyksen yleinen kilpapurjehdus pidettiin 22.8. 1897 HAMINASSA..
1897 0824 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1897 / 24.08.1897 NO 95

Haminan—Kotkan purjehdusseuran kilpa- purjehdus.

Viime sunnuntaisesta suuresta kilpapurjehduksesta oli puhuttu lauan ja paljon. Alusten omistajat olivat vetäneet veneensä maalle ja laittaneet ne mitä parhaimpaan kuntoon; warfin olivat saaristolaisveneet talilla tai muulla ystävälläisesti voidellut, että muka paremmin kulkisivat.

Sai sunnuntai, mutta jodetta uhkasiivat synkät pilvet ja ankarassa saateessa keräännuttiin purjellubin pawiljongille, jossa ilmoittautumisen piti tapahtua kello 10. Kun pari tuntia oli odotettu, selkeni taivas, herkesi sade ja alkoi alustenkin sijäänkirjoitus.

Palkintotuomareina olivat: Haminasta, herrat Vönnberg, Lucander, Pletschikoff ja Sandholm, Kotkasta, herrat Edlund, Johström ja Vönnström.

Palkintotuomarein laivana oli „Karhu“. Kun viimeinen kilpailijaalus oli siuuttanut palkintotuomarit läksi „Karhutin“ liikkeelle seuraten

kilpailijoita. Ennenkuin ehdittiin ohi Suurenniementään tarjoutui hauska näky. Runsaas joukko valkoisia, tuulen pullistamia purjeita, joita lohtalainen, jos lohtakin hiukan vihuri-mainen itäeteläinen tuuli kiidatti aalloilla. „Alino“ joka oli lähtenyt ensimmäisenä, pysyi pitkän aikaa joukon johtajana, sillä luoviminenhan on sen paras puoli. Suuremmilla aluksilla oli purjehdittava matka, joka kulki lähelle Lehtisen salmea olevan pohjareimarin ympäri, noin 13 engl. penik. ja pienempien oli kierrettävä Vuolion lohdalla oleva eteläreimari, noin 10 engl. penik. Zännittäväintä oli seurata suurten alusten purjehdusta. Pohjareimarin luona oli jo „Tullia“ ennättänyt edelle, mutta myötätuulen takaisin tullessa pyyhkäisi „Karin“ siivu ja pysyikin ensimmäisenä koko tulomatkan. III:n luokan aluksista on „Aljuca“ aika hauskannäköinen alus, kowassa tuulesa ja meressä se tuiskin paljon taan tykenee, mutta lohtalaisessa tuulesa se melkein lentää eteenpäin. — Upeat alukset purjehtivat warfin launniisti, toisissa taas oli paljon toivomisen waraa.

Palkinnot jakoi seuran kommodoori, tullinhoit. A. Hohenthal klubin pawiljongissa, ja saivat niitä:

IV luokassa:

1 palk. pokaalin,	„Tullia“.
2 palk. pifarin,	„Karin“.
3 palk. „	„Alino“.

III luokassa:

1 palk. pokaalin,	„Aljuca“.
2 palk. pifarin,	„Ahti“.
3 palk. seitelin,	„Remi“.

II luokassa:

1 palk. 50 mark.	„Tymy“.
2 palk. 30 mark.	„Wilfas“.

I luokassa:

1 palk. 15 mark.	„Tymne“.

Kilpailua voi pitää erittäin onnistuneena jo saavutetut tulokset sekä runsas osanotto todistavat, että purjehdus meilläämme on suosittu urheilu.

Alla-olevassa taulussa mainittujen yleiskatseuksen kolo kilpailun menosta, alustista, tuloksista y m.

Alustjen nimi.	Omist.	Kuljett.	Koti- paikka.	Suur.	Luokka.	Purjehd. aika.	Lasitettu aika.	Resp. aika.	Rangaist.
Karin	A. Golin	Sma	Viipuri	4 ₅	IV	2 t. 33 m. 46 f.	2 t. 54 m. 1 f.	20 m. 15 f.	
Aino	E. Bask	D. Bask	Hamina	3 ₁	"	2 t. 41 m. 59 f.	2 t. 58 m. 57 f.	16 m. 58 f.	
Tullia	A. Hohenthal	E. Hohenthal	"	2 ₈	"	2 t. 34 m. 33 f.	2 t. 49 m. 4 f.	14 m. 31 f.	
Gira	A. Nymalm	Sma	"	3 ₁	"	2 t. 53 m. 28 f.	3 t. 9 m. 17 f.	45 m. 49 f.	
Poliwana	M. Vaine	Sma	"	2 ₆	"	3 t. 4 m. 15 f.	3 t. 17 m. 49 f.	13 m. 34 f.	
Remi	B. Lindroth	E. Sipari	Kotka	1 ₇	III	3 t. 1 m. 54 f.	3 t. 9 m. 48 f.	7 m. 54 f.	
Mhti	A. Lajunen	Karti	Hamina	1 ₄	"	3 t. 2 m. 4 f.	3 t. 9 m. 6 f.	7 m. 2 f.	
Balkyrian	S. Nerdrum	Sma	Kotka	1 ₈	"	3 t. 6 m. 32 f.	3 t. 10 m. 31 f.	3 m. 59 f.	9 f.
Slör	G. Wahl	Suomalainen	"	1 ₉	"	3 t. 6 m. 55 f.	3 t. 10 m. 22 f.		
Fly	G. Björnström	J. Bask	Hamina	1	"	3 t. 29 m. 5 f.			
Aljuca	M. Anderfen	Sma	Kotka	1 ₈	"	2 t. 50 m. 28 f.	2 t. 52 m. 10 f.	8 m. 42 f.	
Jymy	A. Pitkänen	Sma	Tammio		II	3 t. 2 m. 48 f.			51 f.
Lempi	Husgafwel	A. Suomal.	Hamina		"	3 t. 33 m. 53 f.			
Willa	L. Sipari	Sma	Kuorsalo		"	3 t. 14 m. 26 f.			1 m. 18 f.
Wivat	A. Nerdrum	Sma	Kotka		I	2 t. 23 m. 24 f.			2 m. 9 f.
Tähti	M. Keweri	Sma	"		"	2 t. 23 m. 35 f.			
Tyhyne	A. Hall	Sma	Hamina		"	2 t. 13 m. 49 f.			
Pohj. tähti.	A. Pitkänen	Sma	Tammio		"	2 t. 14 m. 37 f.			1 m. 40 f.

Haminassa luokan II voitti Kristian Pitkänen weneellään Jymy Tammiosta ajalla 3 t. 2 min. 48 sek. Kristian sai palkinnoksi 50 mk. Tässä luokassa kolmanneksi jääneen Lempi-weneen omistaja oli Husgafwel ja kuljettajana A. Suomalainen Hamina. I luokan toiseksi paras oli A. Pitkänen weneellään Pohjantähti hänkin Tammiosta ajalla 2 t. 14 min. 37 sek. Syytä mainitsematta määrättiin Pitkäsistä Kristianille 51 sek. rangaistus ja rangaistusta Anttonille 1 min. 40 sek. Rangaistuksen syytä ei kerrottu asianomaisille kilpailijoillekaan. II luokan kilpailuun osallistunut A. Suomalainen ja III luokan Suomalainen weneen Slör kuljettajana tuskin olivat tammiolaisia.

1897 0824 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1897 / 24.08.1897 NO 68

— Haminaan—Kotkan purjehdus-
yhdistyksen yleinen **kilpapurjehdus** pidettiin viime sunnuntaina t. k. 22 päivänä Haminaassa. Pienempien alusten oli kuljettava palkintotoumarien laivan „Karkhun“ seisomapaikalta Lehtisalmesta Kuorsaloon päin, missä oli kierrettävä muuan pohjoiswiitta; pienempien alusten taas hiukan lyhempi matka sa-

maan juuntaan. Kun tuuli oli miltei kaakkoinen, oli alustien kierrospaiikkaan luovuttava ja siitä tultava perälistä tuulta. Tuulen voima kilpailun alusja oli heikko, waan yltyi sitte sen kestäessä niin että se oli keskimäärin noin 5 Beaufortia. Kilpailun tulos oli seuraava:

IV:sä sarjassa:

1:sen palkinnon „Tullia“, pokaalin;
2:sen „Karin“, pifarin; 3:nen „Aino“, pifariin.

III:sä sarjassa:

1:sen palkinnon „Aljuca“, pokaalin;
2:sen „Mhti“, pifarin; 3:nnen „Remi“ seidelin.

II:sä sarjassa (haaristolaisweneet):

1:sen palkinnon „Jymy“, 50 marff.;
2:sen „Willa“, 30 ml.

I:sä sarjassa (haapiot):

1:sen palkinnon „Tyhyne“, 15 ml.

Fredrikshamn—Kotka segelför-
enings andra kappsegling för inne-
 varande sommar försiggick i sön-
 dags utanför Fredrikshamn. Väd-
 ret, som på morgonen var regn-
 digert och byigt, klarnade dock se-
 nare på förmiddagen, men samti-
 digt mojnade vinden af så att man
 redan befarade, det ingen kappseg-
 ling kunde blifva af. Från pris-
 domarebåten »Karhu» signalerades
 dock till samling och innan alla
 anmälningar blifvit antecknade samt
 tiden för startsignal var inne blåste
 det åter en frisk SO, som höll i sig
 hela tiden täflingen pågick. Star-
 ten skedde några minuter före kl.
 1 e. m., och deltog i täflingen in-
 alles aderton farkoster, fördelade
 på fyra kategorier. I 1:sta katego-
 rin deltog endast tre båtar nämli-
 gen A. Keveris fr. Kotka »Tähti»,
 A. Halls fr. F:hamn »Tyyni» och
 A. Pitkänens fr. **Stamö** »Pohjan-
 tähti»; i andra kategorin täflade A.
 Nordrums fr. Kotka »Vivat», M.
 Pitkänens fr. **Stamö** »Jymy», Hus-
 gafvels fr. F:hamn »Lumpi» och
 D. Siparis fr. Kuorsalö »Vilkas».

Tredje kategorin var talrikast re-
 presenterad; i denna täflade V. Lind-
 roths fr. Kotka »Remis», Lajunens
 fr. F:hamn »Ahti», H. Nordrums
 fr. Kotka »Valkyrien», G. Wahls
 fr. d:o »Slör», Björnströms fr. F:-
 hamn »Fly» och M. Andersens fr.
 Kotka »Aljuca». I 4:de kategorin
 startade fem båtar, nämligen: Golins
 fr. Kotka »Karin», E. Basks fr.
 F:hamn »Aino», E. Hohenthals fr.
 d:o »Tullia», A. Nymalms fr. d:o
 »Eira» och M. Laines fr. d:o »Pol-
 vana».

Prisen tillföll: inom 1:sta kate-
 gorin I priset »Tyyni» för 2 t. 13
 min. 49 sek. reducerad tid; inom
 2:dra kategorin I priset »Jymy» för
 3 t. 2 m. 48 s. och II pr. »Vilkas»,
 för 3 t. 14 m. 26 s.; inom 3:dje
 kategorin I priset »Aljuca» för 2 t.
 59 m. 10 s.; II priset »Ahti» för 3
 t. 9 m. 6 s. och III priset »Remis»
 för 3 t. 9 m. 17 s. samt inom 4:de
 kategorin I priset »Fullia» för 2 t.
 49 m. 4 s., II priset »Karin» för
 2 t. 54 m. 1 s. och III pr. »Aino»
 för 2 t. 58 m. 57 s.

Yleisöltä.

Nöyryä tyhmyä.

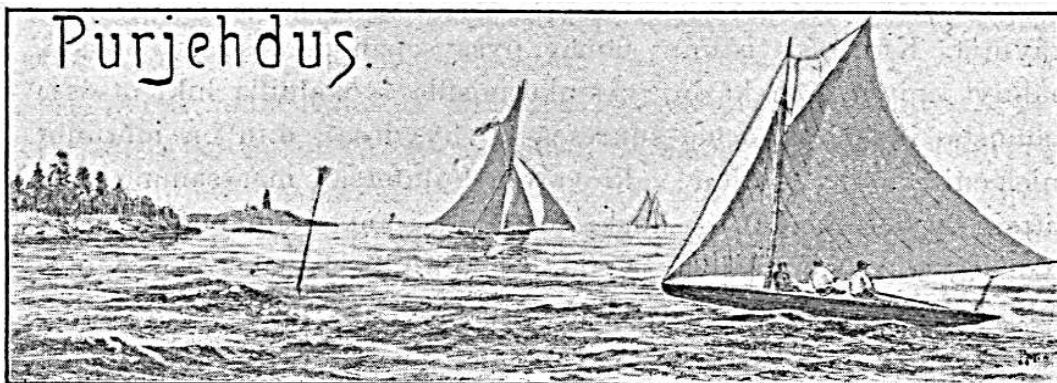
Kunnianarvoiset Herrat Haminan
 tilpapurjehduksen palkintotuomarit.
 Pyhjän nöyryimmästi herroja palkin-

totuomareita olemaan hyvät ja jul-
 taisemaan myn, mitä ensi luokas-
 sa purjehtivaa **Pohjantähti** nimistä
 alusta rangaiettiin 1 minuutti 40
 sekuntia, niinkuin Haminan Sano-
 main viime tiistaijessa numerossa
 olevassa taulussa ferrotaan.

Pohjantähden kulettaja.

Rangaistuksen syytä ei kerrottu asianomaisille kilpailijoillekaan.

1898 perustetussa Suomen Urheilulehdessä pohdittiin keinoja maalaisweneiden kehittämiseksi kilpakuntoisemmiksi..

Kilpapurjehduksia maalaisaluksia varten.

Rannikkolaisten ja varsinkin saaristolaisten välttämättömiä toimeentulon välikappaleita ovat, niinkuin tiedetään, alukset. Siitä, miten hyvässä kunnossa ne ovat, riippuu suuresti heidän aineellinen vaurastumisensa ja varallisuutensa. Varsin tärkeätä on siis, että erittäinkin heidän purjealuksensa ovat hyvät ja hyvin varustetut sekä että niitä kaikin puolin huolellisesti hoidetaan.

Mutta ne, jotka käyttävät purjealuksiansa toimeentuloansa varten, eivät kaikkialla aina tule ajatelleeksi, mitä etua heille olisi siitä, että pitäisivät ne kelpo kunnossa. Senpä tähden nähdäänkin usein **maalaisaluksia**, joiden rungossa, rikissä ja purjeissa on paljon puutteellisuuksia ja huonon hoidon merkkejä. Ja kuitenkin tällainen hoito varsin hyvin palkitsee siihen uhratut vaivat ja ajan. Sillä pursi, josta on niin hyvää huolta pidetty, ettei se pääse ennen aikaansa turmeltumaan, tietysti kestää paljon kauvemmin ja täyttää käytännöllisissä toimissakin tarkoituksensa paljoa paremmin, kuin jos sen annetaan huonon hoidon takia vähitellen rappeutua. Kaikin puolin edullista on siis, että alusta pitäen laitetaan purjealukset niin täydelliseen kuntoon kuin suinkin ja sitten aina tarpeen vaatiessa uhrataan hiukan aikaa niiden hoitoon.

En tahdo kuitenkaan väittää, ettei saaristo- ja rannikkokansassa olisi niitä, jotka pitävät purjealuksensa hyväksyttävässä kunnossa. Päinvastoin olen ollut tilaisuudessa näkemään paljonkin **maalaisaluksia**, jotka alkuperäisen varustuksensa ja hoitonsa puolesta kyllä kelpaavat muille malliksi. Mutta erittäin suotava olisi, että maalaisten purret poikkeuksetta olisivat hyvät ja moitteettomasti hoidetut.

Sangen hyvä keino edellämainitun tarkoituksen saavuttamiseksi olisi epäilemättä se, että **kilpapurjehdukset** **maalaisaluksia** varten saatettaisiin yleisemmiksi. Ja tämän asian toteuttaminen tietenkin parhaiten soveltuisi maamme purjehdusseurain ja muiden purjehdusurheilunharrastajain tehtäväksi.

Muutamain paikoin, varsinkin eteläsaaristossamme onkin jo vuosien kuluessa purjehdusseurain ja muiden purjehduksenystävien toimesta ja avustamina järjestetty erityisiä **kilpapurjehduksia** **maalaisaluksia** varten ja toisissa paikoin ovat nämä alukset saaneet kilpailla yhdessä herrasmiesten pursien kanssa. Tulokset näistä kilpailuista ovat ylimalkaan olleet tyydyttäviä. Mutta mitään yleisempää hyötyä niistä ei tietenkään voi koitua, ennenkuin niitä saadaan aikaan pitkin koko laajaa rannikkoseutuamme.

Hyvän esimerkin muille antavat tässä suhteessa muutamat Uudenmaan pursiklubin jäsenet, jotka ovat ryhtyneet toimiin suuren **kilpapurjehduksen** aikaansaamiseksi kaikenlaisia **maalaisaluksia** varten tänä kesänä Helsingin edustalla. Ja klubi, joka jo pitkien aikojen kuluessa on raha-avulla kannattanut saaristolais-kilpapurjehduksia, on nytkin oivaltanut asian tärkeyden, se kun viime vuosikokouksessaan myönsi 300 mk. tätä kilpailua varten. Toivottava vaan on, ettei asia pysähdy tähän ainoaan tällaiseen **kilpapurjehdukseen**, vaan että niitä seuraavinakin kesinä täällä toimeenpannaan ja että muualla noudatetaan esimerkkiä. Ryhtykööt kaikki maamme purjehdusseurat ja niissä rannikkokaupungeissa, missä niitä ei ole olemassa, muut purjehduksenystävät toimiin ainakin yhden **kilpapurjehduksen** aikaansaamiseksi joka kesä lähi-seutujen **maalaisaluksia** varten ja toimeenpantakoot nämä kilpailut järkiperaisii periaatteita noudattaen, niin varmaankin ennen pit-

kää saadaan kaikkialla rannikkoseuduillamme nähdä moitteettomasti varustettuja aluksia.

Vielä sananen näiden kilpailujen järjestämisestä. Jotta hyöty niistä olisi niin yleinen kuin suinkin, tulee ensiksikin kaikenlaisten maalaisalusten, niin hyvin suurempien kuin pienempien, saada ottaa osaa niihin, kun vaan alukset kokonsa puolesta luokkiin järjestetään ja joka luokkaan on ilmoittaunut niin monta osanottajaa, että palkinnonjako voi tulla kysymykseen. Missä riittäviä varoja ei voida saada kokoon, siellä on tietysti luokkia sopivimmalla tavalla vähennettävä.

Kilpailuihin olisi tietenkin hyväksyttävä ainoastaan sellaisia aluksia, joita maalaiset tavallisissa toimissaan käyttävät, eikä mitään erityisesti kilpailua varten rakennettuja pursia, jotka eivät käytännöllisiin toimiin sovellu, jos nimittäin jonkun joskus sattuisi pistämään päähän hankkia itselleen sellainen. Ja erittäin tarkkoja olisi oltava siinä, että annettaisiin yksinomaan niiden alusten kilpailla, jotka ovat kaikin puolin täysin varustetut sekä rungon, rikin ja purjeiden puolesta kelpo kunnossa. Sen ohessa olisi kilpailijain sallittava kilpailussa käyttää vain tavallisia purjeitansa eikä mitään ylimääräisiä. Sillä näiden kilpailujen tarkoituksenahan on saada maalaisia parantamaan tavallisissa oloissa käyttämiään aluksia, ja senpä tähden onkin ainoastaan tällaisten pursien annattava kilpailla ja tehdä se siten rikattuina kuin ne jokapäiväisessä elämässä ovat.

Ja sitten palkinnot! Niihin tarvitaan rahaa. Mikäli purjehdusseurain kassoista ei riitä varoja näitä kilpailuja varten, on tietysti turvauduttava yksityisten asianharrastajain apuun. Onhan asia siksi yleishyödyllistä laatua, ettei sitä varten liene mahdollonta saada kokoon pieniä rahasummia, kun vaan riittävää intoa ja harrastusta sen hyväksi on olemassa. — Palkinnoiksi olisi paras jakaa yksinomaan käteistä rahaa ja tulisi palkintoja olla niin monta kuin suinkin, vaikkapa pienempiäkin, jotta useammat voisivat tulla niistä osallisiksi. Paitsi kilpailupalkintoja olisi myöskin annettava erityisiä palkintoja parhaiten varustetuista ja hoidetuista aluksista.

Toimeen siis purjehdusurheilunharrastajat! Pois kaikki velttous ja leväperäisyys, jotka eivät muutenkaan ole reippaille purjehtijoille luonteenomaisia! Edellämainittujen kilpailujen aikaansaamisessa on työala, jolla järkiperäisesti toimiminen varmaankin on tuottava runsaita ja ilahduttavia hedelmiä.

I. F. S.

Haminassa huutoon vastattiin ja Risto Pitkänen Tammiosta lähti wenheellään Aalto Helsinkiin kilpailemaan.

1898 0618 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1898 / 18.06.1898 NO 68

— **Haminan** — **Roston** purjehdusyhdistyksen vuosikokous pidetään tääläisessä paviljongissa tänään k:lo 9 i. p.

R i s t o p u r j e h d u s - y h d i s t y s -
seen kirjoitettujen alusten kesken toimeenpannaan **kilpapurjehdus** huomenna sunnuntaina, jolloin toivonnutaan tääläiseen paviljonkiin.

1898 0618 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1898 / 18.06.1898 NO 68

— **Haminan** purjehdusyhdistyksen toimesta lähti Helsingin purjellubin ensi sunnuntaina toimeenpanemaan **kilpapurjehdus**seen talollisen Risto Pitkänen Vehkalahden Tammiosta, wenheellään „Aalto“. Torstaina tarkasti wenheen tääläinen purjehdusyhdistys jäsen liitoksella hyväksyi.

Sanottuun kilpailuun on yhdytty eri purjehdusyhdistyksiä lähettämään parhaimpia saaristolaisweneitä, josta näistä muodostuu erityinen kilpailijaluokka.

„Aalto“ on paikkalunnalla tunnettu palkintojenmiejä.

1898 0623 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1898 / 23.06.1898 NO 70

— **Saaristolaisweneitten** **kilpapurjehdus**essa Helsingissä viime sunnuntaina, kuten lehtemme viime numerossa ja mainittiin sai, I palkinnon talol. Risto Pitkänen Tammiosta wenheellään „Aalto“. Kilpailuun otti osaa 21 wenhettä, jotka jaettiin 4 luokkaan. „Aalto“ luovetiin toiseen luokkaan, johon kuuluiwat isommat wikkoweneet ja otti näitä osaa kilpailuun kaikkiaan 7. „Aalto“ purjehti matkan 2 t. 51 m. 58 s. ja sen lastetuksi ajaksi tuli 2 t. 52 m. 28 s. Voistawalla tawalla löi se kilpailijansa, sillä esim. II:tin palkinnon saaja, tarwitsi aikaa 3 t. 05 m. 57 s. — Palkintona mainitut lusikat oli lahjoittanut kultaseppä Jagerroos.

HELSINGISSÄ 19.6.1898 järjetetyn saaristoweneiden purjehduskilpailun II luokan paras oli loistavasti purjehtinut Kristian Pitkänen ylivoimaisesti weneellä Aalto ajalla 2 t. 51 min. 58 sek. HELSINGISSÄ 19.6.1898 järjestetyssä purjehduskilpailussa tammiolainen Kristian Pitkänen oli suurempien saaristolaisweneiden sarjassa ylivoimaisesti paras weneellä Aalto ajalla 2 t. 51 min. 58 sek. saaden palkinnoksi 100 mk ja erikoispalkintona hyvästä purjehduksesta ½ tusinaa hopealusikoita.

Uudenmaan purjehdusseuran 19.6. lähellä Helsinkiä pidetyn suurempien saaristolaisweneiden II luokan kilpailun voittajaksi maintaan monissa lehdissä Kristian Pitkäsen isä tammiolainen Tobias Pitkänen. Uuden Suomettaren toimittaja asetti weneistä etusijalle Tobiaksen Vehkalahdella rakennetun kaunismuotoisen weneen. Se osoittautui nopeaksi purjehtijaksi, jonka ohessa se on hyvä merialus ja kaikin puolin käytännöllinen; siis mallikelpoinen saaristolaiswene.

— **Till allmogekappseglingen** i dag invid Helsingfors hafva, glädjande nog, anmält sig ett stort antal farkoster från olika trakter af Nylands såväl östra som västra skärgård. Båtarna representera naturligtvis olika båttyper och afven olika storlekar. Efter kappseglingen håller arkitekten M. Schjerfbeck ett föredrag om båtbyggnad. Dessutom utdelas ritningar till allmoge- och lotsbåtar, bygda enligt Pellingetypen. Ritningarna äro gjorda af arkitekten M. Schjerfbeck.

De till täflingen anmälda 24 båtarna äro följande:

Skötbåtar.

Kategori I.

Starttid.		Längd i fot.
11,20.	F. V. Pettersson, H:fors	21
	Johan Karlsson, Orrby	21
	A. F. Eklund, Pörtö	21 $\frac{1}{2}$
	J. F. Liljeberg	21
	Emil Gustafsson, Haxalö	21 $\frac{1}{2}$
	V. Rönnerberg, Kopplorna	21
	Alfr. Pehrman, Tallholmen	20 $\frac{1}{2}$
	G. E. Fagerholm, H:fors	22

Kategori II.

11,30.	J. V. Nyholm, Rönnskär	23
	J. J. Boström, Hästö-Busö	24
	Verner Strömstén, Porkala	24
	Isak Hamström, Pörtö	25
	A. Quickström, Pörtö	27 $\frac{1}{2}$
	J. A. Söderling, Söderskär	24
	Tobias Pitkänen, Stamö	23 $\frac{1}{2}$

Sumpar.

11,45.	A. Lundberg, Ekenäs, Busö	32 $\frac{1}{2}$
	Artur Vahrman, Haxalö	24
	F. Backman, Helsingfors	34
	Gustaf B. Bredenberg, Hangö	48 $\frac{1}{2}$

Jakter och galeaser.

11,45.	A. G. Backman, Borgå landsförsamling	70
	K. Henriksson, Borgå landsförsamling	60
	J. Mickelsson, Borgå landsförsamling	63
	W. F. Lindström, Borgå landsförsamling	54
	K. M. Andersson, Pelling	70

Inom första kategorin bland skötbåtarna komma att utdelas ett I:sta pris à 100 mk, ett II:dra pris à 60 mk och ett III:dje pris à 40 mk. Möjligen utdelas ännu ett fjärde pris à 20 mk. Inom andra kategorin utdelas samma antal pris och till samma belopp som i första kategorin. För sumparna, 4 till antalet, finnas tvänne pris, ett första à 100 mk och ett andra à 60 mk. Inom tredje gruppen, jakter och galeaser, utdelas tre pris: I:sta à 150 mk, II:dra à 100 mk och III:dje à 50 mk. Den bästa seglaren inom gruppen skötbåtar erhåller, utom första priset, dessutom ett hederspris, bestående af $\frac{1}{2}$ dussin silfverskedar, skänkta för ändamålet af guldsmeden Hj. Fagerroos.

Förutom redan omnämnda pris har kaptenskan Brenner ställt till prisdomarnämndens förfogande tvänne extra pris, à 30 och 20 mk, att utdelas åt de bäst riggade och utrustade skötbåtar.

Nya Pressen kertoi, että samaan Helsingin kilpailuun oli osallistumassa luokassa II Tobias Pitkänen veneellä, jonka pituus oli 23½ jalkaa. Tobias Pitkänen oli Kristian Pitkäsen isä.

1898 0620 AFTONPOSTEN

AFTONPOSTEN / 1898 / 20.06.1898 NO 139

Allmogekappseglingen i går

Tidigt i går på morgonen samlades vid stranden af norra Blekholmen 14 skötbåtar från olika delar af Nyland, medan utanför holmen i Södra hamnen lågo förankrade tre sumpar och fyra jakter, alla beredda att deltaga i kappseglingen. Förare och manskap motsågo med ifver och intresse täflingen, då en tämligen frisk sydost af 4 graders styrka blåste redan på morgonen. Vinden bibehöll äfven under kappseglingen samma riktning och styrka.

På flera år har någon kappsegling för allmogebåtar ej varit anordnad i Helsingfors. Däremot har Nyl. jaktklubben med penningar bistått enskilda personer och segelföreningar i Nyland, hvilka i landsorten tillställt sådana, och som ett resultat af dessa uppförfingar måste anses, att nästan alla farkoster nu uppträdde i ett vida mer sjömässigt skick än förr. Rundhult, segel, löpande gods, alt var i godt skick samt båtarna starka och snygga, delvis så fina som om de aldrig varit med vid fiske, hvilket väl äfven var fallet med några af dem. Talrikast och bäst representerade voro Pellinge- och Pörtö båttyperna, till hvilken förstnämnda väl äfven första pristagaren, som var hemma från **Stamö** utanför Fredrikshamn måste hänföras.

Skötbåtarna startade och deras tid jämfördes i två skilda kategorier: båtar om 21—22 fots längd och sådana voro 23—27½ fots längd. En obetydlig respittid var bestämd och utgjorde för den största båten inom första kategorin endast en minut. Hit hörde 7 båtar, sedan en anmäld båt uteblifvit. I andra kategorin seglade äfven 7 båtar; för den största af dem utgjorde respittiden 4½ min.

Sedan mätningen af båtarna försiggått och nummerflaggor blifvit utdelade, sammankallades samtliga båtförare och skeppare till planen framför Blekholmspaviljongen, hvarefter klubbens kommodor, professor K. R. Vahlfors tillkännafs reglerna för kappseglingen samt kursen — akter om prisdomarbåten medsols rund Mjölö pennor, och Svartbåda-norrpricken samt tillbaka. Sträckan utgjorde 12 eng. mil.

Till prisdomarenes disposition hade benäget stälts tullångaren Nordvakten, hvilken förankrades utanför Långörsund. Kl. 11,20 startade de minsta skötbåtarna, kl. 11,30 de större samt kl. 11,45 sumpar och jakter. För hvarje start var 10 minuters tid bestämd och endast en farkost, en jakt

försenade sig till följd af att skutan vägrade i en vändning. För öfrigt gick starten bra; dock förmärktes att knapt nog någon af de seglande var fullt inne i kappseglingens konstens hemligheter, i det de ej tyktes vara färdiga att ögonblickligen efter passerandet af prisdomarebåten sticka upp mot vinden. Under seglatsen visade båtarna sig kunna godt hålla sjön, likasom de öfverhufvudtaget äfven fördes på ett tillfredsställande sätt. Dock framgick vid återkomsten till Blekholmen, där båtförarna ånyo samlades, att olika uppfattning om kursen och seglingsreglerna gjort sig gällan-

de. Söderling från Söderskär påstod nämligen, att Strömsten från Porkala och Boström från Hästö-Busö passerat en sydprick på orätt sida, hvilket åter förnekades af desse och af en lotslärling härifrån, som medföljde på Hästö-Busö båten. Då prisdomarena till följd af båtarnas olika starttid och aflägsenhet från hvarandra ej kunnat följa med seglatsens alla detaljer, afgjordes frågan i enlighet med flertalet seglares yrkanden till nackdel för Strömsten och Boström, hvilka sålunda ej erhöilo något af de ordinarie prisen. Resultatet af täflingen blef följande:

Kategorin mindre skötbåtar.

1:sta pris, 100 mk, *J. F. Liljeberg, Pörtö*, för 2, 56, 04 seglad och lika lång beräknad tid; 2:dra pris, 60 mk, *Emil Gustafsson, Haxalö*, för 3, 1, 30

segl. och 3, 02 beräkn. tid; 3:dje pris, 40 mk, *V. Rönneberg, Kopplorna*, 3, 23, 43 och 3, 23, 13 samt 4:de priset, 20 mk, *A. Pehrman, Tallholmen*, 3, 23, 41.

Kategorin större skötbåtar.

1:sta pris, 100 mk, *Tobias Pitkänen, Stamö*, 2,51,58 och 2,52,28; 2:dra priset 60 mk *J. Söderling, Söderskär*, 3,04,57 och 3,05,57, 3:dje priset, 40 mk, *A. Quickström, Pörtö*, 3,03 och 3,07,30 samt 4:de priset, 20 mk *J. V. Nyholm, Rönnskär*, 3,20,46. Strömstens segl. tid var 3,04,44 och beräknad tid 3,05,44 samt Boströms 3,05,47 och 3,06,47, men dessa båda, som annars skulle erhållit, den förre 2:dra och den senare 4:de priset, kommo ej i fråga till följd af det fel de ansågos hafva begått under seglatsen.

Af sumparna seglade *F. Backmans*, hemma i *Helsingfors* snab-

bast eller på 3 t. 37 m. 21 sek., men då skutans tid ökades med 11 min. respittid, blef den 3,48,21, medan *A. Vahrman* fr. *Haxalö* hade 3,36,40. Den sistnämde erhöill sålunda 1:sta priset, 100 mk och Backman 2:dra priset, 60 mk. Inom kategorin *galeaser* och *jakter* deltog endast farkoster af sistnämnda slag. 1:sta priset, 150 mk, tillföll *K. M. Andersson, Pellinge* för 2,37,52 och 2,44,07; 2:dra priset, 100 mk, *V. F. Lindström, Borgå* landsförsamling 2,53,09; 3:dje priset, 50 mk, *A. G. Backman, Borgå* landsförs., 3,00,18 och 3,06,48 samt 4:de priset, 20 mk, *K. Henriksson* likaledes *Borgå* landsförsamling, 3,06,01 och 3,08,31.

Aftonposten kertoi, että kilpailut oli pidetty pohjois-Blekhholmin saaren lähetyvillä, jossa suurempien nuottaweneiden sarjan voitti Tobias Pitkänen Tammiosta saaden palkinnoksi 100 mk. Aika oli täsmälleen sama kuin edellisissä uutisissakin. Tobias sai lisäksi nopeimmalle nuottaweneelle ylimääräisenä palkintona tarkoitettut kultaseppä Hj. Fagerroosin tuottamat puoli tusinaa hopeisia teelusikoita. Aftonpostenin erityisenä huolen aiheena oli, kuinka Uudenmaan pursiseuran piirissä olisi kehitettävissä nopeampia veneitä (kuin Pitkästen vene). Riemun aiheena oli tuore tieto siitä, että Uudenmaan ylpeys Singoalla oli Viipurissa voittanut viipurilaisen kuippuvene Venetta.

För duglig utrustning af farkost tilldelades ett pris om 50 mk jaktskepparen *Andersson* fr. *Pellinge*, samt för skötbåtar ett om 30 mk *Nyholm, Rönnskär* och ett om 20 mk *Gustafsson, Haxalö*. De båda sist nämnda prisen hade förärats af enkekaptenskan *Brenner*. Ett halft dusin téskedar af silfver, förärade af guldsmeden *Hj. Fagerroos* till extra pris för den skötbåt, som seglat kursen på kortaste tid, tilldelades *Pitkänen* från *Stamö*. Ett af dr *E. Eriksson* föräradt belopp af 20 mk tillföll enligt gifvarens önskan *Boström* fr. *Hästö-Busö*.

I sammanhang med prisutdelningen framhöll kommodoren, att båten för skärgårdsbon, särskildt för lotsen och fiskaren, är en synnerligen viktig sak — lika viktig som t. ex. hästen

för jordbrukaren. Men medan staten söker medels utställningar, hästskötareskolor m. m. befordra hästafveln, har den gjort intet eller nästan intet för att genom införande af lämpligare båttyper understödja skärgårdsbon i hans arbete för uppehälle och utveckling. — I mån af de krafter som stått till buds har Nyländska jaktklubben sökt värka för detta ändamål, och i samma syfte hade några enskilda klubbmedlemmar nu åstadkommit den försiggångna kappseglingen, hvilken troligen komme att upprepas nästa år. Härå lämnade kommodoren ordet åt arkitekten *M. Schjerfbeck*, som i korta och klara ordalag framhöll nödvändigheten af att söka införa bättre och om möjligt däckade båtar. Isynnerhet för hafsfiskare och lotsar vore sådana af nöden. Talarren, som ansåg att båtarna borde

vara tyngre och djupare än de nu vanligen brukliga, framhöll, att Pellingebåten kunde läggas till grund för utbildandet af en ny lämplig båttyp. Talaren hade uppgjort ritning till en båt, sådan han tänkt sig som lämplig. Han hade gifvit båtens för en form, som något påminte om de moderna kuttrarnas; äfven kölen var hämtad från kuttrarnes konstruktionssätt, men aktern däremot fullkomligt lik Pellingebåtarnas. Denna båt borde förseas med svallbord och i fall af behof öppningarna i densamma kunna täckas med en kappa. Minst en tredjedel af den som ballast nödig ansedda vikten borde förläggas i kölen, som därför delvis borde vara af järn. För däckade båtar vore jaktrigg lämpligare, men däremot sprisegelrigg för odäckade. Beträffande nödvändigheten af

Klubbmedlemmarne intogo i paviljongen gemensam middag, hvarunder kommodoren utbragte en skål för hr F. Brenner och de andra arrangörerna af kappseglingen. Strax efter

att under fiskeriarbetet nedtaga masten påpekade talaren, att äfven masten på stora jaktriggade båtar kan anordnas så att den lätt kan nedtagas och åter uppställas. Han hade i Holland sett sådana fartyg. Den af hr S. uppgjorda båtritningen utdelades tryckt till de närvarande. Talaren meddelade slutligen att arrangörerna af kappseglingen af öfverblifna medel anslagit 100 mark som bidrag åt den, som vore villig att till nästa sommar bygga en båt i enlighet med de nu af talaren föreslagna grunderna.

En af kappseglarene förklarade äfven kort därpå sig villig att göra det ifrågasatta försöket.

Sedan på uppmaning af båtföraren Söderling tre dånande hurrarop för Nyländska jaktklubben utbragts af skärgårdsborna begåfvo sig dessa bort.

middagens slut ingick genom telegrambyrån underrättelsen, att Singoalla vid kappseglingen i Viborg besegrat Vendetta, hvilket meddelande mottogs med allmänt jubel och ljudliga hurrarop.

Pokaltäflan i Viborg. Den andra sammandrabbningen i kampen om Sportklubbens pokal ägde rum i går utanför Viborg och utföll till förmån för utmanaren, arkitekt G. Estlanders Singoalla.

Singoallas seglade tid var 4 t. 37 m. 19 sek. och beräknade 4 t.

42 m. 59 sek., medan Vendettas seglade och beräknade tid utgjorde 4 t. 55 m. 33 sek.

Singoallas vinst var i seglad tid 18 min. 14 sek. och i beräknad tid 12 min. 34 sek.

Den afgörande täflan äger rum i morgon.

1898 0621 HAMINAN SANOMAT ja ruotsiksi 1898 0625 ÖSTRA FINLAND

HAMINAN SANOMAT / 1898 / 21.06.1898 NO 69

— **Ritpurjehdusjesia** Helsingissä jät jaaritoloiswenhetistä I palkinnon 100 markkaa ynnä ylimääräisenä palkintona hyvästä purjehdusajuksesta 1/2 tusinaa hopealusikoita,

ÖSTRA FINLAND / 1898 / 25.06.1898 NO 143

taloll. Risto Pitkän Tammiesta purjehduskilpailun "Alto." Palkitti noita palkintoja jät "Alto" vielä Haminan-Kotkan purjehdusyhdistyksen myöntämän summan 25 markkaa.

Haminan Sanomat kertoo johdonmukaisesti 21.6. juuri Risto Pitkäsén ansainneen Helsingissä jaetut hopealusikat (eikä hänen isänsä Tobiaksen) ja saaneen lisäksi vielä Haminan-Kotkan purjehdusyhdistyksen myöntämän summan 25 markkaa.

Suomen Urheilulehti

nro 3 1.8.1898, A-Lehdet Oy, Helsinki:

Kilpapurjehdus maalaisaluksia varten oli täällä viime kesäk. 19 p:nä. Tässä lehdessä on jo ennen ollut puheena tällaisten kil-

— 151 —

pailujen tärkeys ja tarpeellisuus; siitä ei siis enään ole tarvis kirjoittaa.

Kilpailu, joka oli aiottu Uudeltamaalta kotoisin olevia kaikenlaisia maalaisaluksia varten, saatiin aikaan muutamien asiaa harrastavain Uudenmaan pursiklubin jäsenten toimesta ja klubi kannatti tätä kiitosta ansaitsevaa yritystä mikäli mahdollista, m. m. myöntäen palkinnoiksi 300 mk. Muut tarvittavat varat saatiin kokoon yksityisen rahankeräyksen kautta klubin jäsenten kesken. Siten kertyi kilpailua varten kaikkiaan noin 1,200 mk., mikä seikka sekin osottaa, ettei harrastusta asian hyväksi klubbissa suinkaan puuttunut.

Saaristolaiset näyttivät myöskin oivaltaneen tämän kilpapurjehduksen hyödyn, koska sangen lukuisasti siihen ottivat osaa. Kilpailuun ilmoittautui nimittäin 15 saaristolaisvenettä, 4 sumpua ja 5 jahtia, eli yhteensä 24 alusta, joista kuitenkin 3 ei siihen saapunut. Osanottajat olivat eri osista Uuttamaata ja yhden ulkopuoleltakin. Kilpailua suosi sievonen kaakkoistuuli, jonka voima oli 3—4 Beaufortin asteikon mukaan. Purjehdittavana oli 12 meripenikulman pituinen matka. Palkintojen suuruus vaihteli 150:stä 20 markkaan, jonka ohessa erityisiä palkintoja annettiin hyvin hoidetuista aluksista. Paitsi varsinaisia palkintoja jaettiin erinäisten klubin jäsenten lahjoittamia ylimääräisiä palkintoja.

Mielihyvällä huomasi, miten hyvässä kunnossa osanottajain alukset ylimalkaan olivat. Erittäinkin voi sitä sanoa saaristolaisveneistä ja jahdeista, joista muutamat olivat siinä suhteessa mallikelpoisiakin. Jahdit olivat kaikki itäiseltä Uudeltamaalta. Sumput ylipäänsä olivat huonoimmin edustetut sekä kuntonsa että nopeutensa puolesta. Eräällä niistä oli m. m. sangen mustat purjeet.

Pitkällä tulosten luettelolla ei liene tarpeellista lehtemme palstoja täyttää, se kun jo on ollut päivälehdissämme painettuna.

Kilpailevien saaristolaisveneiden joukossa oli monta eri tyyppiä edustettuna. Läntisellä Uudellamaalla käytännössä olevat veneet ovat leveitä ja lappeapohjaisia, kun sitä vastoin Uudenmaan itäsaaristossa n. s. Pirttisaaren tyyppi, johon useat kilpailijat kuuluivat, on kapeampi ja syvemmällä kulkeva. Kaikin puolin ete-

vin saaristolaisvene ei kuitenkaan ollut Uudeltamaalta kotoisin. Sen omistaja oli Tobias Pitkänen Vehkalahden Tammiosta ja venekin on Vehkalahdella rakennettu. Tämä kaunispiirteinen ja käytännöllinen alus, joka, yhtä ainoaa suurta jahtia lukuunottamatta, oli nopein kaikista kilpailijoista, on kaikin puolin mallikelpoinen saaristolaisvene. Ansaittua huomiota puoleensa veti myöskin J. F. Liljebergin, Pirttisaaresta, somannäköinen vene, jonka sen omistaja itse on rakentanut. Se oli lähinnä Pitkäsen venettä nopein saaristolaisveneistä. J. J. Boströmin, Hästö-Busöstä, vene, joka on rakennettu tammisaarelaisen insinöörin A. Kullhemmin laatimien piirustusten mukaan ja aiottu jonkinlaiseksi malli-kalastajaveneeksi Länsi-Uudenmaan saaristoa varten, kuului myöskin nopeimpien joukkoon. — Jahdeista purjehti parhaiten K. M. Anderssonin, Pelingistä, erinomaisessa kunnossa oleva alus.

Kun palkinnonjako oli tapahtunut, piti arkkitehti M. Schjerfbeck esitelmän veneenrakennuksesta. Samalla jaettiin saaristolaisille hänen laatimansa luonnos Pelingintyyppin mukaan rakennettavaa luotsi- ja kalastusvenettä varten. Täydelliset piirustukset lupasi hra S. tehdä sille, joka haluaa rakentaa tällaisen veneen, jonka ohessa tämän kilpailun toimeenpanijat antavat rakentajalle 100 markan palkinnon, jos hän ennen tulevan vuoden kesäkuun loppua jättää veneensä tarkastettavaksi. Rakentajaksi on kalastaja Lindström Espoon Söderuddista ilmoittaunut.

Hyvin onnistuneeksi voidaan tätä kilpapurjehdusta sanoa. Ja erityistä tunnustusta ansaitsevat ne henkilöt, jotka ovat uhranneet vaivoja ja rahaa tämän hyödyllisen kilpailun aikaansaamiseksi.

Suomen Urheilulehti korosti selostaessaan Helsingin kilpailua, ettei etevin saaristolaisvene kuitenkaan ollut Uudeltamaalta kotoisin, vaan sen omistaja oli Tobias Pitkänen Vehkalahden Tammiosta ja venekin oli Vehkalahdella rakennettu.

Ålmogekappseglingen i Helsingfors.

En mer än vanligt intressant kappsegling var i söndags föranställd af flere för segelsporten inom Nyländska jaktklubben ifrigt intresserade medlemmar. Det är icke första gången Nyländska jaktklubben ställt sig i spetsen, då det gällt att hos vår stärgårdsbefolkning upplifva sinnet för en välseglande men tillika välutrustad farkost, ofta nog stärgårdsbone enda medel att stå i förbindelse med den öfriga världen. Endast sällan hafva dess stråvanden rönt den framgång de förtjänat. För denna gång hade dock ett ovanligt stort antal, ej mindre än 24 farkoster af olika slag anmält sig till deltagande i täflingen. Att ett par tre af dem uteblefwo kan ju bero på tillfälliga hinder att i tid infinna sig till orten.

Redan tidigt på morgonen samlade sig de täflande båtarna wid klubbparvilljungen och blefwo uppmätta af den för tillfället förstärkta mätningnämnden. Tiderna för starterna woro redan förut fastställda och sedan kursen delgifwits respektive båtförare, woro alla redo att beghinna lampen. Till prisdomarens förfogande hade tullwärlsets ångare Nordwalten wälwilligt utbeordrats, hvarför denna med dessa och några intresserade ombord kl. omkring 11

ångade ut till Långörnsund. Knappt hade ångaren hunnit lasta ankar, då rundt omkring detsamma kretsade en talrik skara båtar, enhvar afväntande signalen för starten.

För fulla segel passerade samtliga båtar inom utsatt tid startlinjen och fortsatte färden på kryss mot Njölö. Kursen var nämligen, i betraktande af den sydosliga vinden bestämd till Nyländska Jaktklubbens under samma vind sedvanliga bana: på kryss till Njölö, som rundas medföls, vidare rundt Bändarn och Swartbådan tillbaka till Långörn, sammanlångdt en sträcka af cirka 11 eng. mil. Svårt var det naturligtvis att från prisdomarebåten följa med de först startandes seglats, då ej minde än 35 minuter förflutit mellan den först och den sist startande. Ankaret lättades emellertid och Nordwalten ångade af efter de i den friska brisen med god fart framilande seglarena, bland hwilka många, trots sitt praktiska ändamål, wisade sig prestera en förwånansvärd hastighet, delwis beroende på förarens sjömannaduglighet.

För att åse den intressanta täflingen hade ångf, Borgå föranställt en lustfärd till täflingsbanan.

Huru gärna man än welat stanna kvar wid rundningsmålet till alla passerat, måste man dock skynda därifrån. J. F. Liljeberg från Börtö war med sin storbåt redan på hemväg i

spetsen för alla. Lätt efter honom följde flere andra, hvarför äfwen Nordwalten fann för godt att skynda tillbaka till utgångspunkten för att taga emot dem. Kl. 2 t. 16 m. 33 s. passerade Liljeberg prisdomarebåten såsom den förstinkommande, Den sista båten kom in kl. 3 t. 26 m. 35 s.

Sedan man åter samlats å klubbparvilljungen och prisdomarena hållit rådslag, afkunnades följande resultat af kappseglingen:

Storbåtar

Kategori I

F. W. Pettersson, Helsingfors,	3 t. 25 m. 26 s. — — —
A. F. Eklund, Börtö,	3 t. 36 m. 52 s. — — —
J. F. Liljeberg, Börtö,	2 t. 56 m. 04 s. I pris (100 mf)
Emil Gustafsson, Hagård,	3 t. 02 m. m. j. II pris (60 mf)
W. Rönnerberg, Kopplorna,	3 t. 23 m. 13 s. III pris (40 mf)
Alfr. Behrman, Tallholmen,	3 t. 23 m. 41 s. IV pris (20 mf)
G. E. Fagerholm, H:fors.	4 t. 2 m. 15 s. — — —

Kategori II.

J. B. Ryholm, Rönnskär,
3 t. 20 m. 46 f. IV pris (20 mf)
J. J. Veström, Håstö-Busö,
3 t. 6 m. 47 f. extra pris 20 mf
Werner Strömsfén, Borkala.
3 t. 5 m. 44 f. — — —
J. H. Hamström, Börtö,
3 t. 24 m. 14 f. — — —
A. Owickström, Börtö,
3 t. 7 m. 30 f. III pris (40 mf)
J. A. Söderling, Söderfär,
3 t. 5 m. 57 f. II pris (60 mf)
Tobias Pittkänen, Stamö,
2 t. 52 m. 28 f. I pris (100 mf)

Sampar.

A. Lundberg, Etnäs, Busö, fullföljde ej
Artur Wahrman, Haxalö,
3 t. 36 m. 40 f. I pris (100 mf)
F. Backman, H:fors,
3 t. 48 m. 21 f. II pris (60 mf)

Jakter.

A. G. Backman, Borgå I. f.
3 t. 6 m. 48 f. III pris (50 mf)
R. Henriksfön, Borgå I. f.
3 t. 8 m. 31 f. IV pris (20 mf)
B. J. Lindström, Borgå I. f.
2 t. 53 m. 9 f. II pris (100 mf)
R. M. Andersfön, Bellinge
2 t. 44 m. 7 f. I pris (150 mf)

Förutom de här ofwan nämnda prisen tilldelades åt Tobias Pittkänen från Stamö ett extra pris för den utomordentliga seglats hans båt presterat. Detta pris, som bestod af ett halft dusfin stedar, hade skänkts af gulsmeden H. J. Jagerroos för att gifwas jämte första priset åt den snabbaste seglaren inom någondera kategorien bland stötbåtarna.

De af kaptenfkan Brenner skänkte prisen att tilldelas de bäst utrustade stötbåtar gifwas åt: Ryholm från Rönnskär 30 mf och Emil Gustafson från Haxalö 20 mf. Ett lituande pris a 50 mf tilldelades R. M. Andersföns jakt från Bellinge.

Efter prisutdelningen höll arkitekten M. Schjerfbeck ett med intresse åhördt föredrag om båtbyggnad.

Talaren, som ansåg att båtarna borde vara tyngre och djupare än de nu vanligen brukliga, framhöll att Bellingebåten kunde läggas till grund för utbildandet af en ny lämplig båttyp. Talaren hade uppgjort ritning till en båt sådan han tänkt sig som lämplig. Han

hade gifvit båtens för en form som något påminste om de moderna kutterarnas; äfwen fölen war hämtad från kutterarnes konstruktionsfätt, men altern däremot fullkomligt lif Bellingebåtarnas. Denna båt borde förses med smallbord och i fall behof öppningarna i densamma kunna täckas med en kapp. Minst en tredjedel af den som ballast nödig ansedda wikten borde förläggas i fölen som därför delwis borde wara af järn. För däckade båtar wore jaktrigg lämpligare, men däremot sprifegeltrigg för odäckade. Beträffande nödwändigheten af att under fisteriarbetet nedtaga masten påpejade talaren, att äfwen masten på stora jaktriggade båtar kan anordnas så att den lätt kan nedtagas och åter uppställas. Han hade i Holland sett sådana farttyg. Den af hr S. uppgjorda båttritingen utdelades tryckt till de närwarande. Talaren meddelade slutligen att arrangörerna af **kappseglingen** af öfwerblifna medel anslagit 100 mark som bidrag åt den som wore villig att till nästa sommar bygga en båt i enlighet med de nu af talaren föreslagna grunderna.

En af kappsegelarene förklarade äfwen fort därpå sig villig att göra det ifrågakatta försöket.

Borgåbladet käsitteli Helsingin kilpailua ja sen virittämiä ajatuksia kilpapurjehduksesta ja sen kehittämisestä seikkaperäisesti kuten Aftonposten. Palkintojenjaon jälkeen arkkitehti Schjerfbeck piti mielenkiinnolla kuunnellun esitelmän veneenrakennuksesta. Puhuja ilmoitti lopuksi, että purjehduskilpailun järjestäjät olivat jäljelle jääneistä varoista osoittaneet 100 markkaa avustukseksi sille, joka olisi halukas rakentamaan veneen ensi kesäksi puhujan esittämien periaatteiden mukaisesti. Eräs kilpapurjehtijoista ilmoitti pian tämän jälkeen olevansa valmis tekemään kyseisen kokeen.

Viittaukset Tobias Pitkäsen saavutuksiin antavat aiheen olettaa, että kiikarissa oli rakentaa Uudella-
maalla Tobiaksen weneen voittajaksi pystyviä weneitä.

1898 0621 KOTKA NYHETER

KOTKA NYHETER / 1898 / 21.06.1898 NO 47

Segelföreningens års- berättelse.

Föreningens värksamhet under det gångna året har icke utmärkt sig genom större lifaktighet utan tvärtom synes det som skulle intresset för segelsporten inom föreningen i betänklig grad vara i aftagande. Tidigare hände det icke så sällan att våra farkoster deltog äfven i främmande föreningars kappseglingar och hemförde då mången gång vackra pris till förnöjelse för båtägaren och heder för vår egen förening.

Men icke allenast inom föreningen utan jämväl hos vår skärgårdsbefolkning har intresset för segelsporten i oroväckande grad svalnat, hvilket synes däraf att under förliden sommar icke en enda kappsegling ägde rum hvarken å Kuorsalo eller **Stamö**, något som tidigare hörde så godt som till saken.

Mangrant deltog man äfven i dessa af vår allmoge föranstaltade kappseglingar och säkert är att samtliga deltagare hemfört ljufva och angenäma minnen från dessa färder. Att nå-

strikt äro inskrifna 9 och i Kotka distrikt 11, hvaraf framgår att på hvarje farkost belöper sig 8 medlemmar.

Vid senast i Fredrikshamn den 21 Augusti 1897 hållet årsmöte inkallade föreningen för att visa sin erkänsla för den man, som framom andra befrämjat och höjt segelsporten på denna ort, till sin hedersledamot Herr Edv. Bask.

I den mindre kappseglingen, som föranstaltades i Kotka den 27 Juni 1897 deltog inalles 10 farkoster hvaraf Tullia och Aljuca erhöilo första priset i hvar sin kategori.

Den större kappseglingen åter försiggick i Fredrikshamn den 22 därpå följande Augusti i hvilken deltog 12 i föreningen inskrifna båtar äfvensom 6 allmogefarkoster.

Äfven i denna kappsegling skördade Tullia och Aljuca första prisen i hvar sin kategori och af skärgårdsbåtar hemförde Jenny från **Stamö** och

got bör göras för att åter höja intresset för segelsporten inom vårt distrikt faller af sig själf och vågar bestyrelsen därför föreslå att frågan redan på detta årsmöte upptages till ompröfning.

Under året har herr Alex. Hohen-thal beklädt öfverbefälhafvarebefattning och såsom underbefälhafvare har herr Carl Kärkkänen fungerat. Bestyrelsen åter har utgjorts af följande personer:

för Fredrikshamns distrikt: Herrar K. Lönnberg, E. Sandholm, E. Bask och A. Nymalm, hvaraf Lönnberg omhänderhaft sekreterarebefattningen och Nymalm kassörsgöromålen, samt för Kotka distrikt; Herrar C. Lönnström, G. Blom, M. Andersen och W. Husgafvel och, efter Herr Husgafvels bortflyttning från orten, Herr A. Danska.

Alltsedan paviljongen å lilla Getholmen blef uppförd har medlemmarnas antal årligen stigit och utgör för närvarande 65 betalande medlemmar. I Kotka åter är antalet i föreningen inskrifne medlemmar 101 eller således sammanlagdt 166, hvilket utvisar att att vår segelförening med afseende å antalet medlemmar är bland de större i landet.

Någon brist på medlemmar förefinns således icke lika litet som på farkoster. hvaraf i Fredrikshamns di-

Tyyne från Fredrikshamn hvar sitt första pris, som utgafs i kontanta penningar.

För Fredrikshamns distrikt har Herr K. Lönnberg uppgjort förslag till kappseglingskurser och sedan förslaget numera vunnit Bestyrelsens godkännande, komma dessa kurser att vid framtida kappseglingar användas.

Ett uthus, inrymmande vedlider och iskällare, som visat sig vara af nöden, har under våren uppförts å Lilla Getholmen och med medel, som Stadsfullmäktige i Fredrikshamn beviljat föreningen, har en ny och bättre kaj bygts.

Af praktiska skäl har segelpaviljongen å den vackra holmen Elisabet öfvergifvits för att ersättas med en ny under byggnad varande paviljong å Västra Wasikkasaari holme, belägen invid Kotka stad.

Bestyrelsen.

Vuoden 1897 purjehdusyhdistyksen vuosikertomuksessa todetaan m. m. Mutta ei ainoastaan yhdistyksen sisällä, vaan myös saaristomme väestön keskuudessa kiinnostus purjehdusurheiluun on huolestuttavassa määrin hiipunut, mikä näkyy siitä, että kuluneena kesänä ei Kuorsalossa eikä Stamössä järjestetty ainuttakaan kilpailua, mikä aiemmin oli käytännössä itsestäänselvyys. Että jotain pitäisi tehdä purjehdusurheilun kiinnostuksen nostamiseksi jälleen alueellamme, on itsestään selvää, ja siksi hallitus rohkenisi ehdottaa, että asia otetaan uudelleentarkasteluun jo tässä vuosikokouksessa. Huoli oli aiheellinen, mutta hallitus oli unohtanut, että Kuorsalossa kyllä kilpailtiin ja että Haminassa ei kilpaillut Tammiosta Jenny vaan Pohjantähti.

1898 0623 KOTKAN UUTISET

KOTKAN UUTISET / 1898 / 23.06.1898 NO 49

— **Haminan—Kotkan purjehdusyhdistyksellä** oli vuosikokous lauantaina Haminan paviljongissa. Luovettiin vuosikertomus, josta kävi selville, että purjehdusharrastus seudulla on alaspäin menossa. Siksi päätettiin ryhtyä jonkinlaisiin toimenpiteisiin purjehdusharrastuksen elvyttämiseksi, joskin ei mitään keinoa lopullisesti määrätty. Ne rahat, noin 300 markkaa,

jotka olivat jääneet, kun yhdistyksen kassa oli jaettu haminalaisten ja kotkalaisten kesken, päätettiin panna perustaksi sille rahastolle — jota sitten koetaan sopivalla tavalla kartuttaa — joka lähtetään juuri purjehdusharrastuksen elvyttämiseksi, varsinkin saaristolaisten kesken.

Jäsenmaksu, joka tähän saakka on ollut 5 markkaa, päätettiin korottaa 10 markaksi. — H. S.

Kokouksessa päätettiin panna perustaksi rahastolle purjehdusharrastuksen elvyttämiseksi, varsinkin saaristolaisten kesken ne rahat, noin 300 markkaa, jotka olivat jääneet, kun yhdistyksen kassa oli jaettu haminalaisten ja kotkalaisten kesken.

1898 0726 KOTKAN SANOMAT

ja 1898 0728 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1898 / 28.07.1898 NO 84

— **Purjehdusyhdistyksen tilipa-**
purjehdus yhdistyksen kuulumattomien veneiden kesken sunnuntaina oli saanut osakseen verrattain runsaasti osanottoa. Kilpailuun ilmoitettiin 11 veneitä, joista I sarjaan kuuluvia (alle 16 jalan pituisia) 4, II:seen (yli 16 jalkaa) 3 ja III:teen (luotiveneitä) 4. Purjehdusajan puhalsi navaa eteläkaakoinen tuuli, joka pani nuo pienet veneet ja niiden kuljettajain taidon kovalle koetukselle. Sadekuurot toisaalta muistuttivat ettei merielämä ole riemu vaan. Hyvin suoriutuivat veneet ankarassa merenkäynnissä, yhti sai pari lainetta siiväänsä ja tähtyi sen purjehduskeskeystään palata turvallisemmille paikoille. II ja III sarjan veneiden oli purjehdittava **Elisabethin lahdelta** yleisistä kutsuväylää pitkin **Wiikarin** pohjoisrantaan, jossa eteläreimarin kierretyä luovimalla Rankkin ja sieltä takaisin

KOTKAN SANOMAT / 1898 / 26.07.1898 NO 59

myötätuulta lähtöpäikalle. I sarjan veneet kääntyivät takaisin Vellerin luota. Eri veneiden tulokset olivat seuraavat:

I sarjassa: „Delfin“, Alf. Roos Hallasta, 1 t. 46 min. 44 s., „Tyhne“, A. Hall, Haminasta, 1 t. 49 m. 26 s., „Lintu“, J. Kaanti, Neuvottomasta 1 t. 55 m. 46 s. (kiersi väärin reimarin), „Keen“. E. Mikkola, Kotkasta, keskeytti.

II sarjassa: „Tyhmy“, R. Pitkänen, Tammiosta 2 t. 14 m. 1 s., „Mii“, E. Silvo, Wiinimeltä, 2 t. 27 m. 59 s., „Kampela“, R. Husgafvel, Santaniemestä, 2 t. 31 m. 50 s.

III sarjassa: „Toive“, Aug. Brunila, Kuutsalosta, 2 t. 24 m. 13 sek., „Uno“, Aug. Brunila, Kuutsalosta, 2 t. 36 m. 38 s., „Rebecka“, Bikt. Brunila, Kuutsalosta, 2 t. 36 m. 45 sek., „Onni“, Alef. Brunila, Kuutsalosta, 2 t. 40 m. 44 s.

Palkintoja saivat I sarjassa: „Delfin” 1:sen, „Tyhne” 2:sen; II sarjassa „Jymy” 1:sen, „Alli” 2:sen ja „Rampela” 3:nen; III:ssa sarjassa „Toivo” 1:sen, „Aino” 2:sen ja „Rebecka” 3:nen. Ylimääräisiä palkintoja annettiin hy-

västä purjehduksesta R. Pittäjelle ja A. Brunilalle, kummallekin 10 mk. Palkintoja jaettaessa huomautettiin yhdistyksen kilpapurjehduksesta ensi elokuun 7 p. Palkintotuomareina olivat hrat M. Andersén, A. Brunila ja S. Edlund.

1898 1898 0728 KOTKAN UUTISET

KOTKAN UUTISET / 1898 / 28.07.1898 NO 59

— **Kilpapurjehdukseen** viime sunnuntaina otti osaa 11 veneettä, joista I sarjaan, 16 jalan pituiset, kuului 4, II:seen, yli 16 jalkaa, 3 ja III:teen, luotifiiveneitä, 4.

Purjehduksen aikana puhalsi hyvin myrskyisiä sadetuuli, joka pakotti erään weneistä luopumaan koko kilpailusta; ja eräässä toisessa peljättiin joka käännöksessä: „nyt menee mastonjalca poik-
ki!”, jota paitsi yksi sen miehistä mel-

kein ehtimiseen sai ammentaa wettä.

II:sen ja III:nen sarjan weneitten oli määrä purjehtia Elisabetin kohdalta yleis-
tä kulkuväylää pitkin Viiktorin pohjois-
noikkaan, jossa eteläreimaria kierrettiin
sekä sieltä Raunkiin, josta takaisin läh-
töpäikalle.

I sarjan weneet saivat kääntää jo Vellerin saarten luona.

Kilpailun tulokset näkyh seuraavasta järjestyksestä:

Nimi.	Omistaja.	Kuljettaja.	Kotipaikka.	Sarja.	Purj. aika.
Jymy	Kr. Pittänen	Kr. Pittänen	Tammioista	II	2.14.1.
Rampela	R. Husgafvel	A. Suolalainen	Santaniemi	II	2.31.50.
Alli	E. Silwo	A. Niemelä	Willniemestä	II	2.27.59.
Tyhne	A. Hall	A. Hall	Haminasta	I	1.49.26.
Delfin	Axel Roos	Axel Roos	Hallasta	I	1.46.44.
Rean	E. Mikkola	E. Mikkola	Kotkasta	I	— —
Lintu	T. Raanti	T. Raanti	Neuvottomasta	I	1.55.45.
Toivo	Aug. Brunila	Aug. Brunila	Kuutshaloista	III	2.24.13.
Onni	Alex. Brunila	Alex. Brunila	jamoin	III	2.40.44.
Rebecka	B. Brunila	Vikt. Brunila	jamoin	III	2.36.45.
Aino	Aug. Brunila	Aug. Brunila	jamoin	III	2.36.38.

Palkintoja saivat:

I sarjassa:

„Delfin”, I:sen ja „Tyhne” II:sen:

II sarjassa:

„Jymy” I:sen, „Alli” II:sen ja „Rampela” III:nen;

III sarjassa:

„Toivo” I:sen, „Aino” II:sen ja „Rebecka” III.

Ylimääräisiä palkintoja hyvästä purjehduksesta annettiin Kr. Pittäjelle ja A. Brunilalle, 10 markkaa kummallekin.

Palkintotuomareina toimivat hrat M. Andersén, A. Brunila ja S. Edlund.

KOTKASSA 24.7.1898 yhdistykseen kuulumattomien weneiden kesken järjestetyn kilpailun II sarjan kilpailun voitti Kristian Pitkänen weneellä Jymy ajalla 2 t. 14 min. 1 sek. Hänelle annettiin myös hyvästä purjehduksesta ylimääräinen palkinto 10 mk.

Samat tiedot julkaistiin myös ruotsinkielisissä lehdissä

KOTKA NYHETER / 1898 / 26.07.1898 NO 56

KOTKA / 1898 / 28.07.1898 NO 29

Pleinen filpapur- jehdus,

jonka Haminaan—Kotkan purjehdusseura täällä pani toimeen viime sunnuntaina muodostui todellakin yleiseksi ja arvokkaammaksi kuin mitä samallaiset kilpailut näillä seuduilla ennen ovat tarjonneet. Jo kilpailuun alusten suuri luku, kun 27 erilaista alusta otti osaa kilpailuun, tarjosi purjehdusurheilua ystävälle virkistävän näyn, ne kun yhtä aikaa walkeat siivet leweelään leijailivat aallokossa. Mutta vielä suuremman viehättyksen antoi **purjehdusjelle** se seikka, että osanottajina olivat useimmat tunnetut filpapurjehtijat, jotka tänne saapumalla olivat osoittaneet pane-
mansa erityistä huomiota tataläisiin purjehdusharrastuksiin.

Näiden vierailuain alusten joukossa on yksi vanha tuttu, tunnettu voittaja insin. A. Wahlin, Wipurista „Bendetta“. Se on ennenkin ollut täällä kilpailemassa ja kerroimme siitä jilloin tarkeemmin. Vielä suurempaa huomiota saavutti arkkit. G. Eitlanderin „Singaalla“, tuo uusi, täkijä seikaksi waluihtunut alus, johon niin paljon toiveita on liitetty, eikä syhtäkään „Singaalla“ on omistajansa piirustusten mukaan rakennettu alus, ewä aluksen mallia, mutta ei silti yksin „filpapurjehduskone“. Sen runto on nimittäin paremmin rakennettu, tanta-

uus juhteellisesti suuri, joten se sietää paljon purjeita, purjehtii kovaasjain tuulesa hywin, mikä ei muuten kuulu ewäalusten hywiin puoliin ja on purjehtijoilleen paljon mukawampi, kuin tavalliset ewäalukset. Että alus muutenkin on taikin puolin miellyttävän ja siron näköinen, on luonnollista. Hra K. Södermanin, Helsingistä „Saga“ on myös ewäsalus, mutta silti on sillä melkoisen suuri deplasementti ja tuntuu se oivalta purjehtijalta. Ulfomuodoltaan on se kaunis piirteinen ja soea, samoin kuin hra J. Bremenin „Sarahtin“, joka tosin on köliäalus, mutta köli ewänmuotoinen. Insin. Th. Frosteruksen „Briseis“ on samoin uusi alus, näyttää hywin mukawalta, riki yksinfertaisempi kuin edellisissä, mutta siltä oiva purjehtija, sulawapiirteinen. Nämä uudet tänä kesänä walmitki tulleet alukset olisivat kaunistukseksi mille purjehdusseuralle tahansa. Ja hra Palmgrenin pieni „Lilith“, helsinkiläinen kuten edellisekin osoittautui oivaksi purjehtijaksi, se on soma alus, sulawapiirteinen. Waikka se myös hästynen lähdon wuoksi sai koto 6 min. 49 sek. rangaistus-aikaa, oli se sittenkin ensimmäinen sarjassaan. Wipurilaisia aluksia otti, paitsi „Bendetta“, kilpailuun osaa, A. Sergejeffin „May“, kelpo alus ja Th. Lundin „Kompanj“, joka ei tällä kerralla mitään erinomaisempaa huomiota herättänyt. Useimmat tunnetut Kotkan ja Haminn alukset purjehtivat myös, mutta eivät nsoittautuneet vierailuain alusten wertaisiksi.

Erityisen kiitoksen ansaitsee tataläinen purjehdusseura siitä, että se innokkaasti on ryhtynyt harrastamaan maalaisalusten purjehduskuntaa. Uskettain pidettiin yksinomaan niitä warten erityinen filpapurjehdus ja nyt oli taas eri sarjoissa kilpailemassa juurempia ja pienempiä faaristolais-aluksia sekä omassa sarjassaan luotsiweneet. Useat näistä saavuttivat huomattavan hyviä tuloksia.

Namupäiwällä puhalsi erittäin winha, miltei myrskyn tapainen lounaistuuli, joka sai useimmat alukset, waikka tatpeettomasti, reiwuamaan purjeitansa, sillä tuskin oli päästy ulapalle, kun tuuli jo tuntuvasti heikkeni, jopa hetken nähti siltä, kuin taukoisi se kokonaan. Näin ei kuitenkaan tapahtunut, vaan saattoi **purjehdus** jatkua heikommalla tuulella, joka oli kääntynyt aiwan eteläiseksi.

Kun veneiden firjoitus oli tapahtunut, määrättiin purjehdittava matka. Suurempien veneiden tuli purjehdita palkintotuomarien laivalta, joka asettui ankkuriin Elisabetin länsiroimarin luo, luovimalla Kaunissaaren pohjoispäässä olevien ristireimarien ympäri samaa

tietä takaisin, yhteenjä 14 meripenikulmaa. Pienempien alusten oli kuljettava samaa matkaa, mutta käännättävä jo Harvasaaren pohjoisreimarin ympäri. Tämä matka oli 9 meripenikulmaa.

Kun palkintotuomarin laiva, joffi oli annettu Sunilan „Kotka“, oli aset-

nut, määrättiin purjehdittava matka. Suurempien veneiden tuli purjehdita palkintotuomarien laivalta, joka asettui ankkuriin Elisabetin länsiroimarin luo, luovimalla Kaunissaaren pohjoispäässä olevien ristireimarien ympäri samaa

maa. Pienempien alusten oli kuljettava samaa matkaa, mutta käännättävä jo Harvasaaren pohjoisreimarin ympäri. Tämä matka oli 9 meripenikulmaa.

Kun palkintotuomarin laiva, joffi oli annettu Sunilan „Kotka“, oli aset-

merkki ja sen jälkeen, klo 2 t. 27 m. j. pp. lähtömerkki. Lähtöaikaa oli 10 minuuttia ja lähtivät useimmat määrätyn ajan kuluessa. Muutamit kuitenkin myöhästyi, niinpä „Silith“ erään merivahingon tähden, saaden rangaistustaikaa kokonaista 6 min. 48 sek. mut- ta ehtien siltäkin ensimmäisenä. Kun kaik- ki alukset olivat lähteneet, lähtivät pal- kintotuomarit ulapalle katselemaan pur- jehdijoita, jotka tarjosivat erittäin miel- kaan näyn. Heti alussa anasti „Sin- goalla“ johdon ja sen jälellä seurasi „Sarah“, „Saga“ ja „Wendetta“, muut jäivät loitomalle jäljelle. Jo kää- nyivät pienemmät alukset paluumatkalle ja „Kotkan“ tähtyi höyryä paikoilleen. Pian saapuikin takaisin „Vilette“ ja sit- ten vähitellen muutkin. Kilpailun tu- loiset olivat seuraavat:

I sarja:

mal. purj. a. last. a.
Silith, Palmgren, Helsinki 1 2,9,42 2,16,30.
May, Sergejeff, Viipuri 1,2 2,20,2 2,21,51.
Aljuca, Hj. Rerdrum, Kotka. 1,8 2,24,38 2,30,20.

II sarja.

Saga, Söderman, Helsinki, 2,4 2,57,9 3,10,39
Brišeis, Frosterus, „ 3, 3,6,36 3,23,11
Rower, Edlund, Kotka, 2,8, 3,14,37 3,10,15
Tuulia, Hohenthal, Hamina, 3,1 3,14,14, 3,31,16
Polwana, Vaine, „ 2,7 3,17,33 3,32,41
Kampanj, Lund, Viiduri, 2,1 3,45,35 3,57,12
Untamo, Kärkkäinen, Kotka, 2
Vino, Bask, Hamina, 3,4 3,38,7, 3,56,23

III sarja.

Sarah, Brenner, Helsinki 4,1. 2,57,58, 3,18,39
Wendetta, Wahl, Viipuri 3,7 3,0,25, 3,19,48.
Gorm. Hornborg, Hamina, 5, 3,11,48, 3,34,54.

IV sarja.

Singoalla, Estlander, Helsinki. 6. 2,51,27. 3,16,44.

Suuremmat maalaisveet:

Zhmy, R. Pitkanen, Tammio. 3, 25,36.
Alli Silvo, Vilniemi, 3, 31,27.
Wilkos. D. Sipari, Kuorsalo 3, 34,04.

Pienemmät maalaisveet:

Zhmyne, A. Hall, Hamina 2,32 15 (sit- hen luettuna 10 min 40 sek. rangaistusaita myö- hästä lähdöstä).
Delfin, A. Roos, Halla 2 t. 56 m. 20 s.
Kean, E. Mikkola, „ 2 „ 42 „ 18 „
Alli, Winter, Hamina.

Luotsi-veneet:

Rebecka, B. Brunila, Kuorsalo, 2,37,28
Toiwe, Aug. Brunila „ 2,38,29
Saari, S. Brunila „ 2,39, 5
Vino, A. S. Brunila „ 2,40, 2
Tuulikki, T. Suutari „ 2,40,10

Tuuleu heikkouteen nähden olivat tu- loiset hyviä ja purjehdus onnistunut.

Palkintoja saivat:

I sarjassa: 1:sen „Silith“, 2:n „May“.

II sarjassa: 1:sen „Saga“, 2:sen „Bri- seis“, 3:nen „Rower“.

III sarjassa: 1:stä ei jaettu kun pie- nemmät veneet olivat purjehdineet ly- hemmässä ajassa, 2:sen „Sarah“, 3:nen „Wendetta“.

IV sarjassa: 1:sen „Singoalla“, jolle sitäpaitti oivallisesta purjehduksesta an- nettiin firjoituksella varustettu hopea- laatta.

Palkintoina oli suurempia ja pienem- piä hopeaoikaria.

Suuremmista maalaisveneistä sai 1 palk. 40 mk. „Zhmy“, 2:sen, 30 mk. Alli.

Pienemmistä, 1:sen palkinnon 20 mk. „Zhmyne“

Luotsi-veneistä 1:sen 40 mk. „Rebecka“, 2:sen, 20 mk. „Toive“ ja 3:nen, 10 mk. „Saari“. Palkinnot jatoi kommodoori A. Hohenthal.

Sitten syötiin yhteiset päivälliset, joiden kestäessä kommodoori Hohenthal puhui vierail, joitten puolesta vastat: Hilpeä mieliala vallitfi seurassa.

1898 0811 KOTKAN UUTISET

KOTKAN UUTISET / 1898 / 11.08.1898 NO 63

— **Kilpapurjehdus** wiime sunnuntaina oli kuten jo olemme maininneet, saapunut monta purjetta. Raikuaan otti 27 osaa kilpailuun, niistä 5 Helsingistä ja 3 Wiipurista. Maalais-veneitä oli 7 ja luotsi-veneitä 5. Paitfi näistä oli liikkeellä purjeita niin, että

Tulokset kerrottuaan lehti päätti uutisensa näin

Tästä niinkuin edellisestäkin kilpailusta emme voi tarkemmin antaa selkoa, koska tässä kulsäjä katjotaan tar-

fatama wilifi.

Kilpamatka tefi suuremmille purjille 14 ja pienemmille 9 engl. penikulmaa. Kutterit kilpailivat neljässä sarjassa. Joka sarjassa weiwät wieraat, niinkuin kohteliaasta oli, ensimmäiset ja toiset palkinnot, seuraawalla tavalla:

peottomaksi yleisölle ilmoittaa, että fillä olisi tilaisuutta maksua vastaan jossa-kussa höyrylaivassa seurata kilpailua.

1898 0811 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1898 / 11.08.1898 NO 90

— **Kilpapurjehdus** Kotkassa wiime sunnuntaina otti osaa 15 kutteria, 7 rahwaan wenettä ja 5 luotsi-venettä. Edellisten joukossa myös lin maamme parhaat purjealukset Singoalla Helsingistä ja Wendetta Wiipurista. Purjehdittawamatta suuremmille aluksille tefi 14 ja pienemmille 9 engl. penikulmaa.

Tulos oli kaitinpuolin hywä, waitfa tuuli olifin heikonpuoleinen.

Palkintoja saivat: ensim. sarjassa 1:sen palk. „Vilith“ Helsingistä, 2:sen „May“ Wiipurista. Toisessa sarjassa: 1:sen „Saga“, Helsingistä, 2:sen „Briseis“, Helsingistä, 3:nen „Rower“. Kotkasta. Kolm. sarjassa

ei jaettu ensimmäistä, syystä että pienemmät weneet olivat purjehdineet lyhyemmässä ajassa, 2:sen „Sarah“, Helsinki, 3:nen „Wendetta“, Wiipuri. Neljännessä sarjassa: 1:sen „Singoalla“, jolle sitäpaitfi annettiin kirjoituksella warustettu hopealaatta oiwallisesta purjehduksesta.

Palkinnot olivat suurempia ja pienempiä hopeapikaria.

Suuremmista maalaiswenheistä sai 1:sen palk. 40 mk. „Jymy“ Tammiosta; 2:sen palk. 30 mk. „Alli“, Wilniemestä. Pienemmistä, 1:sen palk. 20 mk. „Tyhne“ Haminasta. Luotsi-venheistä 1:sen, 40 mk. „Rebecka“, Kuutsalosta; 2:sen, 20 mk. „Toive“, Kuutsalossa ja 3:nen, 10 mk. „Saari“ niinitään Kuutsalosta.

KOTKASSA 7.8.1898 järjestettyihin merkittäviin purjehduskilpailuihin osallistui Tammiosta vain Kristian Pitkänen weneellään Jymy voittaen suuremman maalaisveneiden sarjan ajalla 3 t. 25 min. 36 sek. saaden palkinnoksi 40 mk.

Kotka oli varsin arvostettu purjehduksen kilpailupaikka. Sinne saapuivat kisailemaan mm. Wendetta Wiipurista ja Singoalla Helsingistä.

Lehdistön mielenkiinto kohdistui varsinkin helsinkiläisen Singoallan ja viipurilaisen Wendettan esiintymiseen Kotkassa. Ruotsinkielisestä lehdistöstä kilpailuja selosti seikkaperäisimmin KOTKA NOTIS OCH ANNONSBLADET tulostaulukoineen.

1898 0811 KOTKA NOTIS OCH ANNONSBLADET

KOTKA / 1898 / 11.08.1898 NO 31

Den allmänna kapseglingen.

I söndags egde allmän kapsegling rum härstädes, föranstaltad af Fredrikshamn—Kotka segelförening. Denna kapsegling erhöill stor anslutning, ty icke mindre än 15 yachter deltog uti den och dessutom 7 allmogebåtar, samt 5 lotsbåtar, inalles således 27 större och mindre båtar uppträdde i täflan. Redan det stora antalet båtar gjor-

de att seglingen erbjöd en synnerligen liflig anblick men en större betydelse erhöill den därigenom att bland deltagarene funnos de bästa af landets yachter. Nyländska yachtklubben var vid seglingen representerad af icke mindre än 5 af sina bästa båtar, nämlingen Singoalla, hr G. Estlander, Sarah, hr F. Brenner, Saga, hr K. Söderman, Briseis, hr Th. Frosterus och Lilith hr Palmgren. Wiborgarna representerades af den kända segervinnaren Wendetta,

hr A. Wahl, samt af May hr F. Sergejeff och Kampanj hr Th. Lund.

Det största intresset knöt sig kring dessa, synnerligen Wendettas täflan med Singoalla och de öfriga Helsingfors båtar, hvilka nästan alla äro byggda under sistlidne vinter. Singoalla, som byggts å Abo båthvarf enligt ägarens ritningar torde vara landets främsta båt. Dess längd i v. l. är 8,95 m. bredd 3 m. djupgående 2,10 m. Ehuru en fenkölsbåt, är den ingen „kapseglingsmaskin“, ty den har en stor displacement, så att äfven seglarenes bekämligheter kunnat tillgodoses, hvilket ej är fallet uti vanliga fenkölsbåtar. Och den seglar bra äfven i skarpaste vind, hvilket ej är den egentliga fentypens starkaste sida. Sarah är enligt W. Fife jrs ritningar byggd å Blekholms varf. Den är en kölbåt ehuru kölen är lik en fena, dess längd i v. l. 26 eng. fot, bredd 9½ fat. Dess bordläggning är utförd enligt en ny metod och är yachten till yttre former smäcker. Så är äfven fallet med Saga, som har samma

konstruktör och äfven upptörd på Blekholms varf. Den är en fenkölsbåt, men liksom Singoalla har den jämförelsevis stor displacement, så att äfven den undvikit dessa båtors svaga sidor. Briseis konstruktör är hr Wegelius, dess längd i v. l. är 23 eng. fot, bredd 8 fot, displacement 3,825 kg. Äfven den är synnerligen välbyggd och bekväm båt. Wendetta är en gammal bekant för oss Kotka bor.

För böndagens skull hade täflingen blifvit uppskjuten till efter midnatten. Denna anordning medförde den olägenheten att vinden som på förmiddagen blåste ganska styft, circa 6, Beaufort mojnade af. De flesta af båtarne hade redan intagit ref, men då prisdombåten, Sunilas „Kotka“ kl 2 e. m. ångade till sin plats vid Elisabeths västprick, som var utsedd till startpunkt, skralnade vinden, så att båtarne kunde tillsätta alla segel. Under seglingen skralnade vinden allt mera, så att det en tid såg ut, som skulle fullständig stiltje inträda, men med detsamma kom från sydkanten en friskare käre, så att seg-

lingen kunde fortsättas. Kursen var utsatt för de större båtar till kryssprickarna norr om Fagerö, hvilka skulle tagas motsols och därifrån tillbaka, en sträcka af 14 sjömil, för de mindre båtar till nordpricken vid Harvasaari, som skulle rundas. Vägen till vändpunkten skulle seglas på kryss, ty vinden var i början SW. men knappast var halfva vägen tillryggalagd, då vinden kastade om till syd, så att

Båt. namn.	Egare.	Förare.
Sarah	Felix Brenner	Egaren
Saga	Söderman	"
Briseis	Fristerus	"
Rover	H. Edlund	"
Untamo	C. Kärkkänen	E. Ridell
Kambanj	Th. Lund	Egaren
May	A. Sergeeff	Egaren
Wendetta	A. Wahl	"
Lilith	Palmgren	"
Aino	E. Bask	G. Bask
Gorm	G. Hornborg	Egaren
Tullia	A. Hohenthal	P. Hohenthal
Singoalla	G. Estlander	Egaren
Bolvana	M. Laine	"
Aljucer	Hj. Nerdrum	"

Utom dessa täflade i sina skilda kategorier allmogebotar och lotsbåtar, af hvilka inalles 12 blifvit anmälda till täfningen. De större allmogebåtarna till antalet 3 seglade den längre kursen, de mindre, 4 till

Båt. namn.	Egare o. förare.	Hemort.	Seglad tid.
Jymy	Pitkänen	Stamö	3, 25' 36"
Vilkas	D. Sipari	Kuorsalö	3, 34' 4"
Toive	A. Brunila	Kuutsalö	2, 38' 29"
Aino	A.H. Brunila	"	2, 40' 2"
Saari	S. Brunila	"	2, 39' 5"
Tuulikki	T. Suutari	"	2, 40' 10"
Delfin	A. Roos	Halla	2, 47' 12"
Kean	E. Mikkola	"	2, 36' 43"
Alli	Winter	Fhamn	— — —
Alli II	Silvo	Villnäs	3, 31' 27"
Rebekka	V. Brunila	Kuutsalö	2, 37' 28"
Tyyne	A. Hall	Fhamn	2, 21' 35"

För försenad start, fick Lilith till dem ofvan upptagna tiden en strafftid af 6 min 48 sekunder, så att dess segling måste anses, som synnerligen lyckad. Af allmogebåtarna erhöill Tyyne en strafftid af 10 min. 40 sek.

Prissutdelningen skedde å paviljongen och tilldelades pris åt följande:

I kategorin

1 pris, Lilith, 2 pris May.

II kategorin

1 pris Saga, 2 pris Briseis, 3 pris Rover.

vinden kastade om till syd, så att kryssning ej mera ifrågakom.

Seglingen följdes med det största intresse såväl från prisdomarbåten, som från bärgningsångaren „Ahti“ hvilken stälts till publikens förfogande, samt var fylld af nyfikna. Ledningen togs genast i början af Singoalla, och efterföljd af Sarah, Saga och Hendetta.

Resultatet af täfningen framgår ur följande tabell:

Hemort.	Valör.	Kat.	Segl. tid.	Reduc. tid.
H:fors	4,1	III	2, 57' 58"	3, 18' 39"
"	2,4	II	2, 57' 09"	3, 10' 39"
"	3,	III	3, 6' 36"	3, 23' 11"
Kotka	2,8	III	3, 14, 37"	3, 30' 15"
Wibor	3,1	II	3, 45' 35"	3, 57' 12"
"	1,2	I	2, 24' 2"	2, 21' 51"
"	3,7	III	3, 0' 25"	3, 19' 48"
H:fors	1,	I	2, 9' 42"	2, 9' 42"
F:hamn	3,4	II	3, 38' 7"	3, 36' 23"
"	5,	III	3, 11' 48"	3, 34' 54"
"	3,1	II	3, 14' 14"	3, 31' 16"
H:fors	6,	IV	2, 51' 27"	3, 16' 44"
F:hamn	2,7	II	3, 17' 33"	3, 32' 41"
Kotka	1,8	I	2, 24' 38"	2, 30, 20"

antalet, samt 5 lotsbåtar den kortare kursen. Af dessa fullföljde en icke seglatsen, af de öfriga seglade några synnerligen väl, såsom framgår af nedanstående tabell.

III kategorin

Första priset utdelades ej emedan första båten i lägre kategorin ernådd en kortare seglad tid. 2 priset Sarah, 3 priset Vendetta.

IV kategorin

1 pris Singoalla, som dessutom för utmärkt segling erhöill en silfverplåt med inskription.

Prisen utgjordes af silfverpokaler.

Bland större allmogebåtar erhöill Jymy 1 priset, 40 mark, Alli II det andra 30 mark. Bland de mindre allmogebåtar 1 priset, 20 mark, Tyyne.

Af lotsbåtar erhöill 1 priset, 40 mk. Rebekka, 2 priset 20 mk. Toive, 3 priset, 10 mark. Saari.

Efter prisutdelningen intogs en gemensam middag, hvarvid kommodoren Hohental talade till gästerna, å hvilkas vägnar talet besvarades af hr Brenner.

Till härvarande segelfören. kappsegling senaste söndag hade anmält sig icke mindre än 15 båtar, hvaribland, såsom tidigare nämts, de fräjdade kuttrarna Singoalla, Sara, Saga, Wendetta m. fl. Kl. 11 på f. m. samlades deltagarne i **kappseglingen** i paviljongen å Vasikkasaari. Vädret var lofvande med klar himmel och skarp sydsydvästvind och häftiga byar. Under väntan på flere båtar från Fredrikshamn o. a. håll åts i största hast en huggsexa. Därefter vidtog uppteckningen af farkosterna. Kursen bestämdes för de större båtarna från västpricken vid Elisabeth rundt kryssprickarna vid Pyttis Fagerö, samt för de mindre båtarna från startpunkten rundt nordremmaren vid Harvasaari. Den förra sträckan utgör omkring 9 och den senare c. 6 sjömil. Prickarna och remmarna skulle tagas mot sols och starten bestämdes till 2.10. Förvaltaren

å Sunila hr Pirhonen hade välvilligt ställt Sunilabåten Kotka till segelföreningens förfogande. Ännu då man bröt opp och inskeppade sig var vinden så stark, att segelsluparna måste intaga ända till tre ref. Men då man väl hunnit ut till Elisabeth hade vinden skralnat så pass mycket att man kunde tillsätta alla klutar och tillochmed hissa toppseglet. Vid utsatt tid startade alla båtar, erbjudande åt åskådaren en vacker anblick, där de i skarp lutning ilade framåt öfver vågorna. Ångaren Ahti hade ståtts till den skådeslystna publikens förfogande och ångade, fylld af nyfikna efter sluparna. Efterhand skralnade likväl vinden alt mera till stor missräkning för segelvännerna. I rättan tid kom emellertid söderifrån en skarp käre, som höll i sig och tillät seglarne att fullfölja sina banor. Under seglingen ådrog sig främst Singoalla allmänhetens uppmärksamhet, till följe af det utmärkta sätt, hvarpå båten manövrerades. En icke mindre berättigad uppmärksamhet väkte hr Brenners Sa-

IV kategorin.

I denna kategori täflade endast Singoalla, hr Estlander, hvilken sålunda eröfrade första priset och därtill erhöll ett extra pris, bestående af en silfverplåt. Tiden var 2.51.27 segl. tid, samt 3.16.44 ber. tid.

I täflingen mellan större allmogebåtar togs, I priset af Jymy, II priset af Alli; i täflingen mellan mindre allmogebåtar I priset af Tyyni.

rah, som redde sig utmärkt och hvad inredning beträffar torde vara en af de elegantaste sluper i landet. Resultatet af seglingen blef följande:

Vid täflingen mellan lotsbåtarna eröfrade Rebecka, V. Brunila I priset, Toive, Aug. Brunila II priset och Faari, S. Brunila III priset.

Efter prisutdelningen samlades deltagarne till en gemensam middag i Wasikkasaari rymliga paviljong. Vid middagen hälsade tullförvaltar Hohenthal å Fredrikshamns—Kotka segelförenings väg-

nar gästerna välkomna, tackande dem för den vackra segling de presterat, och uppmanande dem att förnya besöket. Gästernas tack frambars af hr F. Brenner. Efter mid-

dagen vidtog en liflig dans, som fortgick till långt in på morgonen.

Tidigt i går morgse afseglade några af kuttrarna och bland dem hufvudstadsborna västerut.

— **Kappseglingen i Kotka.**

I går egde allmän kappsegling rum i Kotka, föranstaltad af Kotka-Fredrikshamns segelförening. Till densamma hade härifrån afrest yachterna Sarah, hr F. Brenner, Saga, hr K. Söderman, Briseis, hr Frosterus, Lilith, hr Palmgren och Singoalla, hr Estlander, som anländt från S:t Petersburg. Viborgs läns segelförening var representerad af Vendetta, hr A. Wahl, May, hr Sergejeff och Kampanj, hr Lundh.

gen var vindstyrkan 1—2 Beaufort. Det var stunder, då det var nästan stiljt.

IV, III och II kategoriernas yachter seglade en längre bana och I kategorins båtar en kortare.

Salah och Vendetta etablerade en liten extra täfling sig emellan under kappseglingen, som resulterade i att Vendetta blef slagen men hvarpå båda yachterna förlorade tid. Anmärkningsvärd god är Sagas tid. Den slog allesamman i reducerad tid. Singoallas och Liliths segling är också utmärkt. Den har afgjort vunnit på att sänkas ned till sin egentliga vattenlinje.

Kursen för de större båtarna var från västpricken norr om Pyttis Fagerö tamt tillbaka c:a 14 sjömil och för de minsta c:a 9 mil.

Kotka segelförening deltog med Rover, hr Edlund, Untamo, hr Kärkönen och Aljuca, hr Nerdrum. Fredrikshamns segelförening åter med Aino, hr Bask, Boldana, hr Laine och Gorm, hr Hornborg.

På förmiddagen blåste det mycket styft väder — 6 å 7 Beaufort. Prisdömarene ansågo emellertid, att täflingen för böndagens skull borde uppskjutas till eftermiddagen. Starten egde därför rum först vid 3-tiden, då vinden hade blåst ut. Under seglin-

Första pris erhöles: Singoalla, Saga och Lilith; andra pris: Salah (kunde ej erhålla första pris emedan den i seglad tid slagits af första yacht i närmast lägre kategori), Briseis och Maj; tredje pris: Vendetta och Roder. Prisen utgjordes af dyrbara silfverkannor och pokaler, värda tillsammans 1,500 mk. Salah fick ett elegant och dyrbart etui, innehållande, silfvergaffel, -knif, -sked och en -pokal.

Tilläggas må, att gästerna emottogos på det mest förekommande sätt och att segelföreningens paviljong är verkligt storartad.

— **Söndagens kappsegling i Kotka.**

I täflingen deltog 15 kuttrar och 7 allmogebåtar. Bland de förra voro 5 från Helsingfors och 3 från Viborg. Kursen för de större farkosterna var 14 och för de mindre 9 eng. mil och vinden tämligen nyckfull, först sydväst och sedermera syd. Helsingfors båtarna segrade

öfver hela linjen. Inom 1:sta kategorin erhöles sålunda „Lilith“ första priset, ehuru den fått 6 min. 48 sek. strafftid. May (Viborg) erhöles andra priset. Inom 2:dra kategorin tillföll första priset Saga, andra Briseis och tredje Rover (Kotka). I tredje kategorin utgafs intet första pris, emedan de mindre

båtarna vunnit i seglad tid. Andra priset tilldelades Sarah och tredje Vendetta. Inom 4:de kategorin erhöll Singoalla första priset.

Dessutom tilldelades Singoalla en medalj för utmärkt segling. Bland allmogebåtarna, som voro hemma från Stamö, Kusalö och Kotka, utföllo sex penningepris.

1898 0809 KOTKA NYHETER

KOTKA NYHETER / 1898 / 09.08.1898 NO 60

Till härvarande segelfören. kappsegling senaste söndag hade anmält sig icke mindre än 15 båtar, hvaribland, såsom tidigare nämts, de fräjdade kuttrarna Singoalla, Sara, Saga, Wendetta m. fl. Kl. 11 på f. m. samlades deltagarne i kappseglingen i paviljongen å Vasikka-saari. Vädret var lofvande med klar himmel och skarp sydsydvästvind och häftiga byar. Under väntan på flere båtar från Fredrikshamn o. a. håll åts i största hast en huggsexa. Därefter vidtog uppteckningen af farkosterna. Kursen bestämdes för de större båtarna från västpricken vid Elisabeth rundt kryssprickarna vid Pyttis Fagerö, samt för de mindre båtarna från startpunkten rundt nordremmaren vid Harvasaari. Den förra sträckan utgör omkring 9 och den senare c. 6 sjömil. Prickarna och remmarna skulle tagas mot sols och starten bestämdes till 2.10. Förvaltaren

å Sunila hr Pirhonen hade välvilligt ställt Sunilabåten Kotka till segelföreningens förfogande. Ännu då man bröt opp och inskeppade sig var vinden så stark, att segelsluparna måste intaga ända till tre ref. Men då man väl hunnit ut till Elisabeth hade vinden skralnat så pass mycket att man kunde tillsätta alla klutar och tillochmed hissa toppseglet. Vid utsatt tid startade alla båtar, erbjudande åt åskådaren en vacker anblick, där de i skarp lutning ilade framåt öfver vågorna. Ångaren Ahti hade ställts till den skådeslystna publikens förfogande och ångade, fylld af nyfikna efter sluparna. Efterhand skralnade likväl vinden alt mera till stor missräkning för segelvännerna. I rättan tid kom emellertid söderifrån en skarp käre, som höll i sig och tillät seglarne att fullfölja sina banor. Under seglingen ådrog sig främst Singoalla allmänhetens uppmärk-

samhet, till följe af det utmärkta sätt, hvarpå båten manövrerades. En icke mindre berättigad uppmärksamhet väkte hr Brenners Sa-

rah, som redde sig utmärkt och hvad inredning beträffar torde vara en af de elegantaste sluper i landet. Resultatet af seglingen blef följande:

1898 0816 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1898 / 16.08.1898 NO 65

— **Etä enää ole latia eikä lain walvojia?** Näin kysyy U. S: ssa kirjoittaja Kotkan seuduilta sen johdosta, että yleinen **filpapurjehdus** pidettiin vielä toisssa sunnuntaina, ejiwallan määrämänä 3:na katumus-, paasto- ja ruokospäivänä. Että n. s. jiwisthneiden kesellä on ihmisiä, joille pyhäpäivät ei

ole mistään arvosta, jen tietää jokinain. Nämä toki tavallisesti ylseliewät lainkuuliaisuudesta ja tuomitsewat „noita maamoukkia“ vähimmästäfin wirheestä. Mutta itjillänsä luulewat olewan oikeutta syryäntää sekä Jumalan että ejiwallan latia ja määräyksiä. Kun tai-

waan Herra sanoo: muista lepopäivää, että sen pyhität, ja esivalta käskee Suomen asukkaista kukaan pois erottamatta olkoonpa mistä säädystä ja armosta hywänsä sekä käymällä Herran huoneessa että myöskin hiljaisissa ja hartaisissa Jumalan sanan tutkimisissa kodeissa oikein pyhittämään määräämänsä yhteiset rukouspäivät, niin nämä lainkuuliaiset (!) herrat järjestävät **filpapurjehdus**ia, joihin jo aikaisin aamusta ruvetaan tekemään valmistuksia ja jotka kestävät päivän pitkän ja tavallisimmin päättyvät tavalla, jonka ei luulisi sopivan siwistyneille ihmisille. Eivätkö nämä juhlapurjehtijat ja heidän wertaisensa ymmärrä, että tällä tavalla loukkaavat kansan oikeustuntoa ja juuri siten nos-

tavat kaikkien wakawien ihmisten inhoa ylitensjää? Ei tässä auta puhua toimen eli asian „wiattomuudesta“ y. m. s., joka sana tavallisesti on näiden herrain juusja. Sillä kun laji kerta käskee jostakin, niin on se käskeä empiä noudatettava, ja siis rankaistawa. Eikö enää ole tässä maassa lakien noudattamisen walwojaa eikö, niiden rikkojien syytteeseen saajia? Kansja waatii, että tehdään loppu pyhäpäivän ja kirkollisten juhlapäivän julkisesta, törkeästä rikkomisesta ja kerrassaan kielletään **filpapurjehdus**ia, palokuntien harjoituksia, yleisiä huweja y. m. s. näiden päivän kestäessä. Ja kansan ääni on Jumalan ääni, ja kumpastakaan ei käy seurauksetta siwinnuttaminen. — i —

15.3.1899 järjestettiin purjehdusyhdistyksen kymmenvuotisjuhla. Yhdistyksen vuosikertomuksen alussa on katsaus yhdistyksen historiaan 1889–1899. Vuosikertomuksessa ei käsitellä enää saaristolaisveneitä, mikä osoittaa purjehdustoiminnan painottuneen yhä voimakkaammin varakkaiden harastukseksi. Herroja arvostellaan myös kilpailujen järjestämisestä pyhäpäivinä.

1899 0316 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1899 / 16.03.1899 NO 31

— **Purjehdusyhdistyksen kokouk-**
sesja eilen illalla loi puheenjohtaja Kärkkänen aluksi lyhyen katsauksen purjehdusurheilun vaiheisiin seudulla sen johdosta, että 10 vuotta oli kulunut yhdistyksen perustamisesta. Jo w. 1875 partiin täällä toimeen ensimmäinen filpailupurjehdus, joka oloihin nähden oli suurenmoinen. W. 1884 hankittiin ensimmäiset warssinaiset purjehdusveneet Kotkaan, asian pani alkuun hra Kärkkänen ja hänen esimerkkiään seurasi pari muuta henkilöä. Heinäk. 4 p. kokoontui muutamia purjehdusien ystäviä päättämään purjehdusien toimeenpanemisesta. Waroja saatiin keräyksellä ja purjehdus pantiin toimeen elok. 7 p. Seuraavana vuonna pantiin **filpapurjehdus** toimeen. Heinäk. 22 p. ja jouluk. 30 p. kokoontui purjehdusien ystäviä neuvottelemaan Haminan kansja yhteisen purjehdusseuran perustamisesta. Tammit. 20 p. 1889 pidettiin yhteinen kokous, jossa jäännöt hyväksyttiin ja saivat ne wahvistuksen maalik. 15 p. Lopuksi lausui puheenjohtaja kiitoksensa kaikille niille, jotka olivat työskennelleet seuran menestymiseksi.

Luettiin tilikertomus ja tilintarkastajain lausunto, jonka nojalla johtokunnalle myönnettiin tilinwapaus. Tilin osottivat tuloja 4562 mk 87 p., menoista mainittakoon kustannusten tili 2050: 72, **filpapurjehdusten** 797: 15, forkojen 126: 14, tajoitus töiden, 66: 55 jäastöä 1522: 31. Omaisuuden arwo, tekee 26,186 mk. 99 p., welkoja 17,738 mk 75 p. waroja 8172 mk. 31 p. sekä rahwaan weneiden purjehdusrahastossa 275 mk 87 p.

Yhdistyksen alipäälliköksi walittiin hra C. Kärkkänen johtokunnan jäseniksi hrat M. Andersen, A. Brunila, W. Holst ja Conr. Lönnström.

Tilintarkastajiksi walittiin hrat S. Heide ja Ziliacus, waramiehet hrat R. Roschier ja G. Blom. Mittauslautakuntaan hrat M. Andersen ja W. Lindroth, warajäseninä hrat E. År ja Conr. Lönnström, palkintotuomareiksi hrat G. B. Hellstén, B. Pirhonen ja L. Wahl, hrat G. Blom ja R. Rosenius warajäseniä, satamamestariksi hra S. Edlund, waramies hra J. Johström ja klubimestariksi hra E. Rindell, waramies hra W. Liljeström.

Päätettiin ryhtyä puuhaamaan wenetelakan ja asetettiin komitea ajioita wal-

mistumaan. Tähän valittiin hrat Th. Borchhardt, A. Hallberg, S. Heide, C. Kärkkänen ja W. Lindroth.

Buospäivän johdosta syötiin yhteiset illalliset, joissa pidettiin puheita.

1899 0708 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1899 / 08.07.1899 NO 76

— Haminan—Kotkan purjehdusyhdistyksellä on tänään kotous,

joissa keskustellaan yhdistyksen jatkamisesta, ja huomenna **ilmapurjehdus** Kotkassa.

1899 0712 FREDRIKSHAMNS TIDNING

Årsberättelse för Fredrikshamn—Kotka segelförening.

Dagens årsmöte är det 10:de i ordningen, ty våra stadgar blefvo nämligen af vederbörande myndighet stadfästade den 15 Mars 1889 och sedermera om ändrade den 27 Mars 1897. Jag får nu i några korta drag lämna en historik öfver föreningens tillkomst

och 10 åriga verksamhet. Segelsportens annaler här på orten, idrottsmässigt betraktadt, sträcka sig dock något längre i tiden än då föreningen bildades. Redan år 1876 föranstaltades af intresserade, med dåvarande innehafvaren af Norska sågen Herr Gutzeit i spetsen, en för den tiden storartad kappsegling, hvari både fartyg och båtar deltog. År 1884 funnos stationerade här i Kotka tre båtar speciellt afsedda för segling; af dessa ägdes slupen „Sigrid“ af Apothe-

karen B. Fronden, „Boy“ af numera aflidne sågbokhållaren Emil Bärlund samt skärgårdsbåten „Laine“ af undertecknad. I Fredrikshamn representerades segelflottan af Herr E. Baskers stora skärgårdsbåt; sedermera efterföljd af „Hero“ hvilken på sin tid väckte stor uppmärksamhet såsom den första kutter liknande båt här i trakten. Den 4 Juli 1887 sammanträdde några segelvänner i Kotka och beslöts det att en kappsegling skulle hållas söndagen den 7 Augusti om tillräckligt kapital genom insamling kunde anskaffas. Som utgångspunkt bestämdes Elisabeth. Resultatet af insamlingen visade sig vara Fmk. 337:50; så att kappseglingen kom till stånd, och var denna tillställning en af de mest lifvade som förekommit på Elisabeth. Den 22 Juli 1888 hölls åter en kappsegling i Kotka Den 36 December 1888 sammanträdde vänner af segelsport i Kotka hvarvid diskuterades om bildandet af en gemensam segelförening för städerna Kotka och Fredrikshamn. Beslöts upprätta förslag till stadgar och valdes till Interimsbestyrelsen C. Kärkkänen, J. W. Stenberg, A. Gullichsen och A. Bärlund.

Den 20 Januari 1889 hölls ett gemensamt sammanträde i Fredrikshamn, hvarvid förslaget till stadgar godkändes och bemyndigades bestyrelsen, utgörande af Herrar Georg Hornborg, E. Bask, Alfons Nymalm, A. Bärlund, J. W. Stenberg, C. Kärkkänen, A. Gullichsen, söka stadfästelse å densamma.

Med anförande af ofvannämnda data har jag nu i någon mån klargjort segelföreningens tillkomst Det skulle blifva för vidlyftigt att år för år följa föreningens verksamhet, hvarföre jag nu inskränker mig till följande statistiska uppgifter.

År 1889 voro i föreningen inskrifna i Fredriksh. distr. 69 medl. 13 fark.
 „ Kotka „ 80 „ 9 „
 149 medl. 22 fark.

År 1898 voro i föreningen inskrifna i Fredriksh. distr. 59 medl. 11 fark.
 „ Kotka „ 80 „ 17 „
 139 medl. 28 fark.

Någon nämnvärd skiljaktighet i medlems och farkosternas antal före-

finnes icke, däremot är skiljaktigheten i farkosternas nuvarande beskaffenhet, jemförd med dem som funnos för 10 år sedan, beaktansvärd, och kann man tryggt påstå att föreningen i detta hänseende fullt motsvarat det mål det ifrån början haft, nämligen att skapa dugande och ändamålsenliga farkoster.

Kappseglingar har föreningen föranstaltadt, förutom de tvänne obligatoriska hvar år, äfven med skärgårds och lotsbåtar. I början visade allmogen isynnerhet å Stamö ett lifligt intresse för segelidrotten; men allt sedan en olyckshändelse inträffade, däri en **Stamö** båt kantrade och förlorade 5 man, synes lusten och företagsamheten hafva aftagit. — Af föreningens medlemmar hafva Herrar Bask, Hornborg, Nymalm, samt undertecknad tillhört bestyrelsen under alla gångna 10 åren.

År 1890 uppfördes segelföreningens paviljong å Elisabeth holmen i Kotka, men då den tillfölje af lokala hinder icke motsvarade sitt ändamål, uppfördes i Kotka en ny paviljong, som genom en enkel högtidlighet invogs

den 31 juli 1898. Paviljongen i Fredrikshamn blef byggd år 1894.

Taga vi specielt det förgångna året i betraktande, finna vi att det förefunnits en lifaktig verksamhet isynnerhet hvad Kotka distrikt beträffar. På den korta tiden af c:a 3 månader uppfördes en rymlig och ändamålsenlig paviljongsbyggnad och så kom båtspekulationsifvern i gång. Yachtarna „Valkyrian“, „Rover“, „Theja“, „Thalatta“, „Dilemma“, „May“, „Furor“, och Carmen inköptes till orten och beslut fattades om anskaffandet af ytterligare förökning af flottan till 1899, hvilket och numera realiserats genom tillkomsten af yachtarna „Uarda“ och „Rita“ hvardera präktiga båtar i sin klass.

Uti kappseglingen den 19 juni i Fredrikshamn deltog 11 i föreningen inskrifna farkoster. Pris tillföllo: i II kateg.: Tullia, I, „Aino“ III. I „Aljucca I, Theja II och Valkyrian III.

Söndagen den 24 juli hade bestyrelsen i Kotka distrikt arrangerat en kappsegling för lots, allmoge och andra icke i någon förening inskrif-

na båtar. I kappseglingen som försiggick under regndiger byig stark vind deltog 11 båtar och redde sig de små båtarna, så när som på en, anmärkningsvärdt väl. Åtta pris samt tvänne uppmuntringspris utdelades. Söndagen den 7 augusti gick årets allmänna kappsegling af stapeln. Denna kappsegling är anmärkningsvärd i våra seglingsanaler i så måtto, att Finlands bästa seglare ifrån H:fors och Wiborg behedrade oss med sitt deltagande. Uti kappseglingen deltog 15 klubb farkoster samt 12 skärgårds & lotsbåtar. Att föreningens farkoster blefvo distanserade, då sådana yachter som „Singoalla“, „Wendetta“, „Sarah“, „Saga“ o. s. v. täflade, kan man lätt föreställa sig. Pris erhöilo:

I	kat.	„Lilith“	H:fors	I	pris.
II	„	„May“	Wiborg	II	„
II	„	„Saga“	H:fors	I	„
„	„	„Briseis“	„	II	„
„	„	„Rover“	Kotka	III	„
III	„	„Sarah“	„	II	„
„	„	„Wendetta“	„	III	„
IV	„	„Singoalla“	„	I	„

I:sta pris i III kateg. utdelades ej.

Åt allmogen utdelades 3 pris, lika så åt lotsbåtar. Söndagen den 28 augusti var första gången täflan om Kotka paviljongspokalen. Uti täflingen deltog „Untamo“, „Thalatta“, „Rover“, „Furor“ samt „Theja“. Pokalen vanns denna gång af „Rover“. Ett par mindre extra pris tilldelades Thalatta och Furor.

Årets sista extra kappsegling hölls söndagen den 11 september. Prisen till densamma blefvo ihopsamlade genom frivilliga bidrag. Uti täflingen deltog 2 farkoster ifrån Fredrikshamn, samt 5 ifrån Kotka, hvilka under en frisk S. W. försökte göra hvarandra äran och rangordningen stridig. Endast trenne båtar fullföljde seglatsen nämligen „Thalatta“ Herr Ax, „Tullia“ Herr Hohenthal och „Furor“ Herr Heide. Af dessa hade „Tullia“ den bästa seglade och „Thalatta“ den bästa beräknade tiden. Samtliga båtar vunno ett första pris i hvar sin kategori.

Såsom ur kappseglingsreferaten framgår hade bestyrelsen gjort ett försök att förmå personer stående utom föreningen att med sina båtar idka kappseglingssport, isynnerhet

var afsigten att för en gång få lotsbåtarna som nu fått täfla i skild kategori i rörelse. Det lifliga intresse, hvarmed kappseglingen den 24 juli omfattades, utvisar att föreningens bemödande härvidlag icke varit förspild, och manar till vidare efterföljd. De deltagande lotsarne voro nog intresserade för saken men äro deras åsikter om kappseglingstvåder något afvikande klubbmedlemmarnes, ty lotsarne skulle helst segla då det är pieni „tormi“. Hvad lotsbåtarnes, i Kotka distrikt, rigg beträffar, så finner man att dessa under förgångna 10 åren, undergått en genomgripande förändring; ty förut voro båtarne för det mesta riggade med s. k. sprit segel, medan man numera hufvudsakligast håller sig till den enklare och händigare slupriggen. Jag tviflar icke att segelföreningens föredöme häruti om ock i ringa grad, värkadt till omnämnda förändring.

Såsom ett värdefullt kappseglingspris har föreningen af Herr H. Edlund fått emottaga en pokal, hvarföre bestyrelsen får å föreningens vägnar frambära sitt tack; äfvensom åt Ingeniör S. Heide som till före-

vingen skänkt sin egande slup „Solveig“, en veteran i vår farkost matrikel; föga anande vid gåfvans öfverlämnande, att den skulle blifva så vinst inbringande för Kotka distrikts kassan; för den erhöles nämligen vid skedd lotteri, auktion den 15 Mars, Fmk 360: — Båten vanns af Herr Martin Andersén som med tacknämligt ädelmod återsänkte den till föreningen och hoppas bestyrelsen i Kotka att ännu många gånger få bortauktionera den.

Återstår ännu att å föreningens vägnar få frambära ett hjärtligt tack för all den osparda möda och uppoffring under de gångna 10 åren som de skilda bestyrelserna, komitéerna och enskilda medlemmarne, visat; åt damerna som kraftigt och älskvärdt bistått oss i den ekonomiska afdelningen; åt de Herrar ångbåts-gare som frikostigt ställt sina ångbåtar till disposition vid föreningens kappseglingar och utfärder.

I förtröstan om att denna bevägenhet blifver oss bibehållen kan segelsporten tryggt möta framtiden.

Å Bestyrelsen för Fredrikshamn —
Kotka Segelförenings vägnar
Carl Kärkkänen.

1899 0803 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1899 / 03.08.1899 NO 88

— **Purjehdusyhdistyksen kilpa-**
purjehdus oli viime sunnuntaina. Kuten tämmöisissä tilaisuuksissa täällä tavallista ei sitä nytkään Tuuletur suostunut, sillä tuuli oli kaiken aikaa heikollainen. Purjehdittava matka herrasweneille oli palkintotuomarein weneestä, joka oli ankuroinut Elisabetin eteläpuolella, Kaunisjaaren pohjoisniemelle, jossa luovausmerkit oli kierrettävä ja sieltä sitte Rankin pohjoiswiitalle sekä tavallista kulkureittiä lähtökohdalle takaisin.

Kilpailuun otti osaa 8 purtta.

Palkintoja saivat I:sä sarjassa 1:n palkinnon May, hra Wolter Lindroth, 2:n palkinnon Rita, hra M. Anderson. II:sä sarjassa 1:n palkinnon Thalatta, hra E. A., 2:n palkinnon Uarda, hra S. Heide, IV:sä sarjassa 1:n palkinnon Furor, hrat Hallberg & Billiacus. Palkintona jaettiin hopeamitaleja.

Samaan aikaan oli myöskin kilpailu Kotkan Paviljongin maljasta. Tähän otti osaa hra Arin Thalatta ja hra Blomin Teija. Maljaa puolusti hra Edlundin Rower. Maljan voitti täällä kertaa Thalatta, jonka laskeutu aika teli 4 t. 35 m. 55 s. Rowerin laskeutu aika teli 4 t. 48 m. 4 s. ja Teijan 4 t. 51 m. 54 s. Luovatesja oli viime mainittu pitkän matkan toisten edellä ja näytti siltä kuin se palaisi voittajana, mutta joutui Rankin kohdalla tyhneyteen, jollaitka toiset pujahtivat sen ohitse. Maalaisweneiden kilpailuun otti osaa 6 wenetä.

I:sä sarj. sai 1 palkinnon A. Hallen Thyne, Gaminasta, laskeutu aika 4 t. 7 m. 43 s., 2 palkinnon A. Roosin Delfin, Hallasta 4 t. 35 m. 3 s.

II sarj. sai 1 palkinnon R. Pikkäsen Jenny, Tammioista, 3 t. 40 m. 38 s., 2:n palkinnon A. Pikkäsen Waltti, Tammioista 4 t. 3 m. 3 s.

Kilpailun yleistä tulosta osoittaa seuraava taulu:

Weneen nimi.	Omistaja.	Johdaja.	Kotipaikka.	Kanta- vuus.	Sarja.	Lähtöaika.	Tuloaika.	Purjehdusaika	Laskettu aika.	Palkinto.
Narda.	S. Heide.	B. Holst.	Kotka.	2,5	II	11. 43. 42.	4. 2. 51.	4. 19. 9.	4. 37. 27.	II i, II p.
Furor.	Hallberg & Billiacus.	Conr. Lönnström.	"	6	IV	11. 43. 22.	3. 49. 25.	4. 6. 3.	4. 38. 55.	IV i, I p.
Teija.	Osterholm.	Gösta Blom.	"	1,9	I	11. 30. 5.	4. 8. 46.	4. 38. 41.	4. 51. 54.	
Rower.	H. Edlund.	R. Edlund.	"	2,7	II	11. 30. 52.	3. 59. 15.	4. 28. 23.	4. 48. 4.	
Rita.	M. Anderson.	M. Andersson.	"	1,8	I	11. 42. 15.	4. 12. 19.	4. 30. 4.	4. 39. 54.	I i, II p.
Thalatta.	Ernst År.	Ernst År.	"	2,1	II	11. 31. 13.	3. 52. 2.	4. 20. 49.	4. 35. 55.	II i, I p.
Aljuea.	H. Nerdrum.	A. Nerdrum.	"	1,8	I	11. 43. 10.	4. 7. 11.	4. 34. 1.	4. 46. 12.	I i, III p.
May.	Wolter Lindroth.	Rajael Elmér.	"	1,2	I	11. 43. 18.	4. 13. 26.	4. 30. 8.	4. 34. 2.	I i, I p.
Keen.	Georg Larsson.	E. Mikkola.	Halla.		I	11. 44. 42.	4. 28. 24.	4. 43. 42.		
Delfin.	Ågel Roos.	Ågel Roos.	"		I	11. 47. 40.	4. 22. 43.	4. 35. 3.		
Waltti.	Alfred Pitkänen.	Alfred Pitkänen.	Stamö.			11. 50. 40.	3. 53. 43.	4. 3. 3.		
Alii.	L. Vilho.	L. Vilho.	Wälniemi.			11. 51. 8.	4. 5. 40.	4. 14. 32.		
Jymy.	Kristian Pitkänen.	Kr. Pitkänen.	Stamö.			11. 50. 23.	3. 31. 1.	3. 40. 38.		
Tyyne.	A. Hall.	A. Hall.	Hamina.		I	11. 51. 26.	3. 59. 9.	4. 7. 43.		

Purjehdusyhdistyksen kilpapurjehdus oli 30.7.1899 KOTKASSA. Maalaisveneiden kilpailun II sarjan voitti ylivoimaisesti Kristian Pitkänen weneellä Jymy Tammiosta ajalla 3 t. 40 min. 38 sek. ja 2. palkinnon Alfred Pitkänen weneellä Waltti ajalla 4 t. 3 min. 3 sek. Tämä oli samalla viimeinen kerta, kun kotkalaiset ja haminalaiset kohtasivat saman purjehdusyhdistyksen jäseninä. Ennen kilpailua Haminan purjehduspaviljongissa järjestetyssä tilaisuudessa puhunut Kotkan edustaja kiitti pitkäaikaisesta yhteistyöstä ja selvitti avioeron motiiveja, Haminan edustaja kotkalaisia aina ilmenneestä vieraanvaraisuudesta.

1899 0803 KOTKAN UUTiset

KOTKAN UUTiset / 1899 / 03.08.1899 NO 59

— **Purjehdusyhdistyksen** wii-
me sunnuntaina toimeenpanemassa **kilpa-**
purjehdusessa saivat palkintoja ensim-
mäisessä sarjassa: „May“ hra B. Lind-
roth 1:sen palkinnon, „Rita“ hra A.
Andersson, 2:sen palkinnon ja „Aljuea“,
hra H. Nerdrum, 3:nen palkinnon. Toi-
sessa sarjassa sai 1:sen palkinnon „Thlat-
ta“ hra E. År ja toisen palk. „Narda
hra S. Heide ja neljännessä sarjassa sai
ensin palkinnon „Furor“ hra Hallberg &
Billiacus.

Kotkan paviljonki pokaalia puolusti,
miten ennen on mainittu, hra Edlund
„Rower“ nimisellä weneellä, ja siitä kil-
pailivat hra Ågin „Thlatta“ ja hra
Blomin „Teija.“ Pokaalin voitti „Thlat-
ta.“

Maalaisten weneet kilpailivat kahdes-
sa sarjassa ja saivat palkintoja:

I sarjassa 1:sen palkinnon hra A.
Hallin „Tyyne“ Haminasta, 2:sen
palk. hra A. Roosin „Delfin“ Hallasta.

II sarjassa sai 1:sen palk. hra R.
Pitkäsén „Jymy“ ja 2:sen palk. hra A.
Pitkäsén „Waltti.“

1899 0802 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1899 / 02.08.1899 NO 59

— Pokaltäfling och allmoge kappsegling i Kotka.

Vid täflingen i söndags om „Kotka
paviljongs pokal“, hvari endast bå-
tar från Kotka distrikt få deltaga,

togs pokalen af „Thalatta“ tillhörig restauratör N. Axi.

Resultaten af kappseglingen blefvo följande:

Kat. I

„Mey“ 4 t. 30 m. 8 sek. red. t. 4 t. 34 m. 23 (första pris)

„Rita“ 4 t. 30 m. 4 s. red. t. 4 t. 39 m. 54 s. (andra pris).

„Aljuca“ 4 t. 34 m. 1 s. red. t. 4 t. 46 m. 12 s. (tredje pris).

Kat. II

„Thalatta“ 4 t. 20 m. 49 s. red. t. 4 t. 35 m. 55 s. (första pris o. pokal).

„Uarda“ 4 t. 19 m. 9 s. red. t. 4 t. 37 m. 27 s. (andra pris).

Kat. IV

„Furor“ 4 t. 6 m. 3 s. red. t. 4 t. 38 m. 55 s. (första pris)

Allmoge båtar

„Tyyne“, A. Hall, F:hamn 4 t. 7 m. 43 s. (första pris)

„Delfin“ A. Roos, Halla, 4 t. 35 m. 3 s. (andra pris)

Kat. II

„Jymy“ K. Pitkänen, **Stamö** 3 t. 40 m. 38 s. (första pris)

„Waltti“ A. Pitkänen **Stamö** 4 t. 3 m. 3 s. (andra pris)

Vinden var svag sydväst och kursen för större båtar „Fort Slava — Pyttis Fagerö“ — rundt „Rankö“ och tillbaka samt för mindre båtar från samma startprick — Harvoinen nordprick — rundt Rankö och tillbaka.

1899 0802 NYHETER ANNONSBLADET

KOTKA NYHETER / 1899 / 02.08.1899 NO 0 ANNONSBLADET

Segelföreningens kappsegling senaste söndag gynnades icke håller denna gång af önskelig vindstyrka. Stundtals var vädret så lugnt att seglen icke ens blåste ut. Kursen för herremannabåtar sträkte sig från prisdomarbåten, som låg förankrad ett stycke söderom Elisabet holme, rundt kryssprickarne vid norra udden af Pyttis Fagerö, hvarifrån kursen ställdes på nordremmaren vid Rankö båk upp längs farleden till prisdomarbåten.

I 1:sta kategorin tilldelades följande båtar pris:

May, hr W. Lindroth, 1:sta priset, för en beräknad tid af 4,34,2;

Rita, hr M. Andersen, 2:dra priset, beräknad tid 4,39,54;

Aljucca, hr H. Nerdrum, 3:dje priset, beräknad tid 4,46,12.

I 2:dra kategorin utdelades

1:sta priset åt Thalatta, hr E. Ax, för en beräknad tid af 4,35,55;

2:dra priset, Uarda, hr S. Heide, 4,37,27 beräknad tid;

I IV kategorin utdelades ett 1:sta pris åt Furor, egare hrr Hallberg & Zilliacus, beräknad tid 4,38,55.

Prisen bestodo af gjutna massiva silfverplåtar.

Samtidigt ägde äfven täflan rum om Kotka Paviljongspokal. Till täflan om densamma hade anmält sig Thalatta, hr Ax och Teija, hr Blom. Pokalen försvarades såsom känt af Rover, hr Edlund. Pokalen eröfrades denna gång af Thalatta med en beräknad tid af 4,35,55. Rover seglade sträckan på 4,48,4 beräknad tid. Teja, som under en god del af kryssen behöll ledningen, förlorade särskildt på länsen där hon kom i vindstilla under Rankö samt upphanns och omsegelades där af alla som därintills varit efter henne. Teijas beräknade tid blef 4,51,54.

För allmogebåtar hade segelföreningen äfven föranstaltat en täflan. I denna deltog inalles 6 farkoster, fördelade i tvänne kategorier.

1:sta priset i katogorin I eröfrades af Tyyne, egare hr A. Hall från F:hamn för en beräknad tid af 4.7.43:

1:sta priset i 2:dra kategorin tillföll Jymy, egare hr Kristian Pitkänen från **Stamö**, beräknad tid 3,40,38;

2:dra priset Waltti, hr A. Pitkänen från **Stamö**, beräknad tid 4,3,3.

Prisen utgjordes af diverse värdeföremål.

— **Kilpapurjehduksen** **Hami-**
nassa viime sunnuntaina otti osaa yh-
teenjä 16 alusta. Niistä oli Kotkasta
kaikkiaan 7, joista saivat palkintoja hra
Merdrumin „Aljucca“ juomakannun ja
hra Arin „Thlatta“ hopeamaljan. Pal-
kinnoita saivat muuten hra Nyholmin

Estlanderin „Flamingo“ Helsingistä tu-
finan teelusikoita ja hra A. Hohentahlin
„Tullia“ Haminasta hopeamaljan. Saa-
ristolais-veneistä saivat palkinnoita hra
T. Pitkäsen „Jymy“ Tammioista 40.
markkaa, hra A. Pitkäsen „Waltti“ 25.
m. ja hra A. Hallin „Tyhne“ 10 m.

— **Allmänna kappseglingen**
senaste söndag hade lockat en mängd
deltagare från Fredrikshamn och
Kotka, hvarjämte från Nyländska
jaktklubben infunnit sig hr G. Estlan-
der med sin mångomskrifna dubbel-
båt, den snabbseglande „Flamingo“.
Kotkaborna hade till största delen
anländt redan lördag kväll, medan
hr Estlander, som ensam ombord

på sin slup lemnat Helsingfors först
lördag middag och öfvernattat vid
Pyttis Fagerö, ankom hit söndag
morgon. En i sanning snabb seglats!

Sedan uppropet af farkoster egt
rum på Segelpaviljongen, begaf man
sig ut till hafs. Prisdorna, som
utgjordes af hrr Vahl, Hällsten och
Pirhonen från Kotka samt hrr Lu-
cander, E. Bask och Sipari från

Fredrikshamn, följde med ombord å
ångbåten „Kotka“.

Starten egde rum strax efter kl.
12 under svag sydostlig vind (2
Beaufort) som höll i sig under hela
seglatsen. Kursen, som utgjorde
14 eng. mil, gick från startpunk-
ten, första ostremmaren norrom Musta-
karit, längs heldragna linjen väster-

om Lilla Svärtan medsols rundt par-
remargrundet mellan Pakkarskari
och Suur-Soudio till startpunkten
samt vidare medsols rundt nordligare
parremargrundet mellan Lopinkari
och Purruskarit tillbaka till start-
punkten.

De täflande båtarne och deras
resp. tider angifves af följande ta-
bell.

Af allmogebåtar, som täflade i
skild kategori, hade endast fyra st.
infunnit sig. Kursen var densamma
som för herremannabåtar.

I:sta priset, 40 mk, tillföll båten
„Jymy“, egare T. Pitkänen, förare
R. Pitkänen från Stamö, med en tid
af 5 t. 17 m. 22 s. II:dra priset,
25 mk, eröfrades också af en Stamö-
båt, nämligen „Waltti“, egd och förd

af A. Pitkänen, under det III:dje
priset, 10 mk, togs af A. Halls båt
„Tyhne“, hemmahörande i Fredriks-
hamn.

Efter prisutdelningen, som egde
rum å Segelpaviljongen, intogs ge-
mensam middag, efter hvars slut de
främmande sluparne begåfvo sig i
väg. Detta var sista **kappseglingen**
för säsongen.

HAMINASSA 20.8.1899 kilpakauden päätteksi järjestetyn kisan voitti saaristolaisveneiden luokassa Tammion Tobias Pitkäsen omistamalla veneellä Jymy hänen poikansa Kristian ajalla 5 t. 17 min. 22 sek. saaden palkinnoksi 40 mk. Toiseksi sijoittui Alfred Pitkänen Waltillaan saaden palkinnoksi 25 mk. Monet pääkaupunkiseudun sanomalehdet julkaisivat Haminan kilpailusta lyhytuutisia kertoen huippuveneiden menestyksestä, mutta eivät maininneet saaristoveneistä mitään. Mielenkiinto saaristoveneilyä kohtaan oli herpaantunut.

— **Ett treffligt samkväm** egde rum å Segelpaviljongen i Fredrikshamn aftenen före **kappseglingen**. Tillfället egde en viss betydelse, då det var sista gången, som Kotkabor och Fredrikshamnare råkades såsom medlemmar af samma segelförening.

Talens rad öppnades af dr Alftan från Kotka, som tackade för

det långvariga, treffliga samarbetet samt tillika redogjorde för motiven till skilsmässan. Å Fredrikshamns distrikts vägnar uppträdde som talare dr Hornborg och kapten Lönnberg, hvilken senare i varma ordalag tackade för Kotkabornas städse visade gästvänlighet. — F. T.

Tämä oli samalla viimeinen kerta, kun kotkalaiset ja haminalaiset kohtasivat saman purjehdusyhdistyksen jäseninä. Ennen kilpailua Haminan purjehduspaviljongissa järjestetyssä tilaisuudessa puhunut Kotkan edustaja kiitti pitkäaikaisesta yhteistyöstä ja selvitti avioeron motiiveja. Haminan edustaja kotkalaisia aina ilmenneestä vieraanvaraisuudesta.

Haminan piirin kilpapurjehdus matkat.

Vähtöpaikka: ensimmäinen itäreimari Mustainfarien pohjoispuolella.

- Suunta N:o 1.** Vähtöpaikasta pitkin vedettyä linjaa, joka kulkee Rienen Mustan itäpuolitse, myötäpäivää Nollion luoteisen rannan eteläreimarin ympäri ja tataisiin lähtöpaikkaan .7'.
- Suunta N:o 2.** Sama matka kuin N:o 1. Nollion ja sieltä pitkin linjaa — — — myötäpäivää Lehtisen länsipuolella olevan eteläreimarin ympäri (24 jlt) ja tataisiin lähtöpaikkaan .11'.
- Suunta N:o 3.** Sama matka kuin N:o 2 eteläreimariin, jota jätetään Nollion (tyyppuurin) puolelle, ja edelleen pitkin linjaa Majaniemen torpan itäpuolella olevaan itäreimariin, jeltä Nollion länsipuolitse lähtöpaikkaan .12'.
-
- Suunta N:o 4.** Vähtöpaikasta pitkin vedettyä linjaa, joka kulkee Rienen Mustan länsipuolitse, myötäpäivää parireimaritarin ympäri Paffars-tarin ja Suur-Soution välillä, ja tataisiin lähtöpaikkaan .8,5'.
- Suunta N:o 5.** Sama matka kuin N:o 4 ja edelleen pitkin linjaa — — — myötäpäivää Lapintarin ja Kurustarien välillä olevan pohjoisen parireimaritarin ympäri (24 jlt) ja tataisiin lähtöpaikkaan .14'.
- Suunta N:o 6.** Sama matka kuin N:o 5 jeltä parireimaritarista edelleen etelään pitkin linjaa + . + . + myötäpäivää 18 jalan varilla olevan itäreimarin ympäri, joka sijaitsee noin 15 kaapelin matkan päässä etelään päin Lapperkarista ja tataisiin lähtöpaikkaan .18'.
-
- Suunta N:o 7.** Vähtöpaikasta pitkin yleistä wäylää länteen päin Korkeusjaaren salmeen, josta läntisin kari poivretään myötäpäivää, ja farien pohjoispuolitse tataisiin lähtöpaikkaan (vedettyä linjaa) .9,5'.
- Suunta N:o 8.** Sama matka Korkeusjaaren salmeen ja edelleen pitkin — — — linjaa myötäpäivää Auttinaaren ja Santaniemen keski-wälissä olevan pohjoisreimarin ympäri ja tataisiin lähtöpaikkaan .12'.
- Suunta N:o 9.** Vähtöpaikasta pitkin Kotkaan menevää yleistä wäylää myötäpäivää itäisemmän pohjoisreimarin ympäri Huotijnsalmen itä-puolella ja tataisiin lähtöpaikkaan (linja — — — —) .14,5'.

- Säännöt**
1. Vähtöajasta annetaan tieto kilpa-purjehdukseen osanottajille paviljongin seinälle asetetulla ilmoitustafella.
 2. Kymmenen (10) minuuttia ennen lähtöä annetaan palkintotuomarilaiwasta pitkillä wihelyksellä valmistautumis signaali.
 3. Lähtöajan alkaminen ilmoitetaan kolmella lyhyellä wihelyksellä palkintotuomarilaiwasta, jolloin siinä lausetaan seuran lippu.
 4. Lähtöaika kestää kymmenen (10) minuuttia, jonka jälkeen seuran lippu nostetaan palkintotuomari laiwasfa.
 5. Alus, jota siwuuttaa lähtöajan jälkeen, katsotaan siwuuttaneen lähtölinjan lähtöajan loppuesfa.
 6. Niinhywin lähteisfä kuin tullesfakin tulee kilpailewan aluksen kulkea palkintotuomarilaiwan ja itäreimarin välitse.

Haminan piirin toimikunta.

Hamina maaliskuussa 1898.

1900 17.6. järjestettiin HAMINAN piirin viimeinen oma kilpapurjehdus, johon osallistui vain 4 omaa alusta. Joukossa ei ollut yhtään tammiolaista venettä.

1900 0711 ÖSTRA NYLAND

ÖSTRA NYLAND / 1900 / 11.07.1900 NO 54

— **Kappsegling** anordnas af Östra Nylands segelförening den 29 dennes vid Svartholm. Vi uppmåna resp. skärgårdsbor att talrikt inställa sig till densamma. Därtill finnes så mycket större skäl som man till kappseglingen i år väntar några båtar från

Stamö. Den typ för segel- och fiskebåtar, som användes på sagda ö, anses i regeln stå öfver den på vår ort brukliga, och man har inom Östra Nylands segelförening ifrågasatt att därifrån inköpa eller beställa en båt för utlottning.

SVARTHOLMAN purjehduskilpailuihin odotettiin 29.7. saapuvan veneitä Tammiosta, mutta heitä tuskin siellä nähtiin. Eikä heitä ilmaantunut muillekaan kilpavesille vuonna 1900. Syynä lieenee se, ett-eivät he liittyneet mihinkään kilpayhdistykseen eikä heillä siten ollut oikeutta osallistua kilpailuihin, ei edes Kuorsalossa.

Haminan Sanomat julkaistiin vuodesta 1900 lähtien nimellä Koitar.

1900 0802 KOITAR

KOITAR / 1900 / 02.08.1900 NO 73

Arpajaiset
ja
Kesäjuhla
vietetään
Kuorsalossa ensi sunnuntaina,
tämän kuun 5 päivänä.
Huvimatkalle

Ohjelmassa on:
Puheita,
Torvisoittoa,
Yhteislaulua,
Kilpapurjehdusta useammassa luokassa,
Kilpa-ampumista y. m.
Lopuksi on karkeloa.
Kilpapurjehdus alkaa kello 1 päivällä.
Toimikunta.
Kuorsalon arpajaisiin lähtee höyryf. Wirolahti Haminasta ensi sunnuntaina klo 10 1/2 a. p.

Tammio ja Stamö katosivat 1900 paikallis- ja muistakin lehdistä Viipurin lehtien muutamia pikku-uutisia lukuunottamatta lähes kokonaan. Ei kesäjuhlia eikä purjehduskilpailuja mainita Tammiassa pidetyn kesällä 1900.

1900 0906 KOTKAN UTISET

KOTKAN UTISET / 1900 / 06.09.1900 NO 70

 Sunnuntaina 9 p. syyskuuta pannaan Haminassa toimeen ylimääräinen
Kilpapurjehdus
saaristolais- ja purjehdusyhdistyksiin kuuluvien venheitten kesken.

Jokaisella kilpailevalla aluksella tulee olla mukanaan riittävä määrä hengenpelastuskappaleita.
Ilmoitus tapahtuu kl. 1/2 10 a. p. Pienellä Vuohisaarella ja lähtö tapahtuu klo 11 a. p.
**Haminan—Kotkan Purjehdusyhdistyksen
Haminan piirin johtokunta.**
Koitar 1 k. 1 s. 15 r. 564

Haminassa 9.9. 1900 pidettyihin kilpailuihin osallistui vain 5 venettä, joista ei yksikään ollut tammiolainen. Waltti oli kyllä mukana, mutta sen omistaja oli nyt haminalainen Härkönen.

1901 16.3. Haminan – Kotkan purjehdusyhdistys lakkautettiin virallisesti. Perustettiin Fredrikshamn segelförening ja hyväksyttiin mm. kesäkauden purjehdusohjelma:

16.5. lipunnosto paviljongille, 20.6. yhteispurjehdus Kuoraloon, 21.6. yleinen kilpapurjehdus ja kilpailut saaristoveneille Kuorsalossa, 4.8. yhteispurjehdus Tammioon ja 18.8. yleinen kilpapurjehdus. Yhdistyksen säännöt oli hyväksytty jo 17.5.1900. Uuden yhdistyksen kotipaikaksi ilmoitettiin Haminan kaupunki ja toimialueeksi lisäksi Vehkalahden ja Virolahden pitäjät saaristoiineen.

Fredrikshamn segelföreningin ensimmäisen toimintavuoden 1901 16.6. pidetty kilpapurjehdus jouduttiin keskeyttämään tuulen tyyntyessä kokonaan eikä 30.6. 1901 järjestettyihin kilpailuihin osallistunut tammiolaisia.

1901 0706 KOITAR

KOITAR / 1901 / 06.07.1901 NO 74

— **Kilpapurjehduksia** maalaisveneid^{en} kesken. Kun saaristolaisväestön osanotto vuotuisiin kilpapurjehduksiin maalaisveneid^{en} kesken viime vuosina pikemmin on vähentynyt kuin kasvanut, huolimatta siitä että juhteellisesti runjaita palkintoja on ollut voitettavina näissä kilpailuissa, on Haminan purjehdusyhdistyksen johtokunta päättänyt tästä lähtien toteut^{taa}

teeksi muuttaa nämä kilpailut pidettäväksi saaristossa, ja tulee tämän vuotinen kilpapurjehdus tapahtumaan t. k. 21 p. Kuorsalon lähellä. Toivottavasti saaristolaiset nyt kokoontuvat lukuisammin. Hyvä olisi, jos vuosittain Kuorsalossa toimeenpantu kansanjuhla voitaisiin viettää samana päivänä, sillä silloin osanottajien luku varmaan tulisi koko joukon suuremmaksi.

1901 0713 KOITAR

KOITAR / 1901 / 13.07.1901 NO 77

Vehkalahti.
— Weneenkauppa. Topias Pitkän^{en}, Tammiosta on myynyt omistamansa Jymy-nimisen weneen, joka on monissa kilpapurjehduksissa kunnostanut itseään, saaden ensimmäisiä palkintoja saarelais-alusten kesken Helsingissä, Viipurissa, Kotkassa ja Haminassa. Itä-Uudenmaan purjehdusseuralle, joka sen on ostanut kalastajaweneen malliksi Uusimaan saaristolaisille. Jymy tulee arvottavaksi.

Jimäisiä palkintoja saarelais-alusten kesken Helsingissä, Viipurissa, Kotkassa ja Haminassa. Itä-Uudenmaan purjehdusseuralle, joka sen on ostanut kalastajaweneen malliksi Uusimaan saaristolaisille. Jymy tulee arvottavaksi.

Heinäkuussa 1901 Koitar julkaisi jymy-uutisen: Topias Pitkän Tammiosta on myynyt omistamansa Jymy-nimisen veneen, joka on monissa kilpapurjehduksissa kunnostanut itseään, saaden ensimmäisiä palkintoja saarelais-alusten kesken Helsingissä, Viipurissa, Kotkassa ja Haminassa. Itä-Uudenmaan purjehdusseuralle, joka sen on ostanut kalastajaweneen malliksi Uusimaan saaristolaisille. Jymy tulee arvottavaksi.

1901 0716 KOTKAN SANOMAT

KOTKAN SANOMAT / 1901 / 16.07.1901 NO 83

— **Kansanjuhlaan Saapasaarelle,** jonka itäläinen Nuorisoseura oli toimeenpannut, lähti täältä viime sunnuntai-aamuna höyrylaivoilla „Ethel” ja „Mert” huvimatkailioita mikä laivoihin mahtui, „Ethel” hinaten perässään isompaa wenettä, johon matkailioita oli sijoitettu. — Klo 8 aamulla

lähdettiin kaupungin rannasta ja noin kahden tunnin kuluttua oltiin perillä. Matka tuntui aamun kauniissa ilmassa ja raittiissa luonnossa peräti hupaiselta ja virkistävältä, mutta perillä olo ei ollut juuri yhtä mukavaa. Wähän aikaa saapumisemme jälkeen eli klo 1 päivällä alkoi kansanjuhla jota vietettiin ainoalla tilaisuuteen sovitulla vai-

talla eräällä avonaisella tallioilla saaren itäosassa. Samaan aikaan laffasi tuuli kokonaan ja aurinto hellitteli lämpöään oikeen anteliaalla kädellä koko päivän. Ilman mitään siimestä hifoiltiin täällä mahvasti — uitiinkin välillä — ja koetettiin seurata ohjelman inoritusta. Ohjelmasja oli puhe ja esitelmä, kumpikin sisältörikkaita ja arvoikkaita sekä näitä vaitii kertomus, lausuntoa, laulua ja

Haapasaaressakaan eivät heinäkuussa pidettäviksi suunnitellut purjehduskilpailut toteutuneet tuulen tyynnyttyä. Ammunnassa kuitenkin jaettiin yksi palkinto. Sen sai kisan voittanut Anton Suomalainen Tammioista.

leikkiä. **Kilpapurjehdus** ei tynnen ilman vuotta tullut mitään ja ampumakilpailuun näytti osanotto olleen vähäinen. Viimemainitusja kilpailusja jaettiin ainoastaan yksi palkinto jonka sai Anton Suomalainen, Tammioista.

Ei olisi ollut haitaksi jos ohjelman valmistukseen muutoin olisi pantu vähän enemmän työtä ja tointa, — waikka tyllähän jita toisakseen on hyvä waatia kun on siinä asemassa.

Kansanjuhla

pidetään
Kuorsalossa heinäk. 21 pnä 1901.

— OHJELMA: —

Kilpapurjehdus Haminan purjehd. yhdistyksen toimeenpanemana, kilpa-ampumista, kilpasoutua miehille ja naisille, puheita, torvisoittoa y. m., y. m. Lopuksi karkeloa.

Huvilaiva „Esther“ lähtee Kotkasta klo 8 ja Haminasta klo 10 a. p.

Huvitoimikunta.

Koitar 1 k. 1 s. 20 r.

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1901 / 24.07.1901 NO 57

— **Allmogekappseglingen och folkfesten å Kuorsalö** i söndags hade lockat mycket folk. Från Kotka, Fredrikshamn, Vederlaks och t. o. m. från Karhula hade lustbåtar anländt, medförande många passagerare. Från närbelägna öar och byar anlände äfven flere båtar fullastade med festbesökande.

Redan på lördags afton hade segelslupar anländt från Fredrikshamn. Till programmet hörde: tal af stud. A. Sipari, gymnastikuppvisning af Karhula gymnastikförening, deklamation, musik m. m. Professor Krohn berättade om ostjakkerna.

I kappseglingen, som gynnades af god vind, deltog 8 st. båtar, och resultatet blef följande:

I II kat:

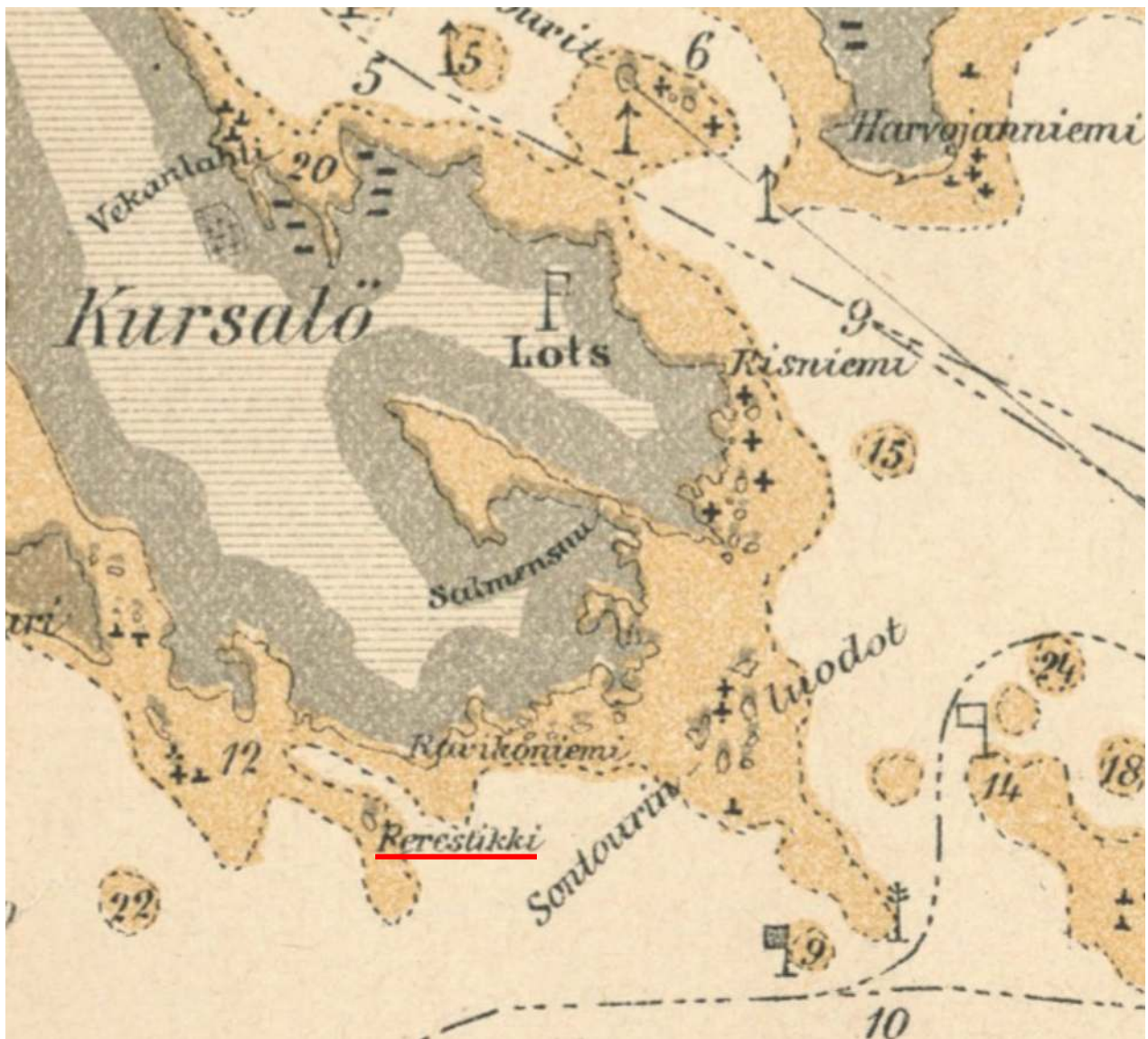
Alli — seglad tid 3 tim., 4 min., 31 sek. — II pris (25 mk) **Elsa** — seglad tid 3 tim., 1 min., 12 sek. — I pris (40 mk).

Vihuri fullföljde icke.

I I kat:

Tyyne — segl. tid 2 tim., 19 min., 20 s., — I pris (30 mk).
Neiti — segl. tid 2 tim., 28 min., 57 s., — II pris (15 mk).

Tuuli oli purjehdusjen festäesjä hywänpuolinen.

Vuosisadan vaihteen ja 1900-luvun alkupuolen epävirallisena ratana voidaan pitää myös Kuorsalon kesäjuhlien kilpapurjehdusrataa, joka kiersi Pörstingin (Perestikki) matalan reimarin ja takaisin, matka kuusi virstaa. Pörstinki tarkoittaa Kuorsalon edustalla olevaa saarta johtuen merellisistä kantasanoista *förstik* = keulapuomi ja *försting* = keulamies.

Fredrikshamn Segelförening v 1900

— **Kilpapurjehdus**seen, jonka Haminan purjehdusyhdistys toimeenpani viime sunnuntaina Kuorsalossa jaaristolaisalusten kesken, ottivat osaa seuraavat alukset: E. Silvon „Mii“ Wilniemestä, A. Suomalaisen „Wihuri“ Tammiosta, Johan Suomalaisen „Elsa“ Tammiosta, Risto Siparin „Matti“ Kuorsalosta, A. Hallin „Tyyne“ Haminasta, Alex. Siparin „Lurjus“

Kuorsalosta, Sjalmar Pohjolan „Neiti“ Martinsaaresta ja Tob. Pirkkisen „Pohjantähti“ Tammiosta. Alukset olivat jaetut tahteen luokkaan, ja palkintoja saivat:

II luokassa:

Elsa — purj. aika 3 t., 1 m., 12 sek. — I palkinto 40 mk.

Mii — purj. aika 3 t., 4 m., 31 j. — II palk. 25 mk.

I luokassa:

Tyyne — purj. aika 2 t., m., 20 j. — I palk. 30 mk.

Neiti — purj. aika 2 t., 28

m., 57 j. — II palk. 15 mk.

Tuuli oli purjehdusten kestäessä hyvänpuolinen.

KUORSALOSSA 21.7.1901 järjestetyn purjehduskilpailun II luokan voitti opettaja Johan Suomalainen Saskalasta veneellä Elsa ajalla 3 t. 1 min. 12 sek. saaden palkinnoksi 40 mk. Muut tammiolaiset kilpailuun osallistuneet olivat A. Suomalaisen Wihuri ja Anttulan Topias Pitkäsen Pohjantähti.

Yleinen Kilpapurjehdus

Sunnuntaina Elokuun 11 p:nä.

Ilmoittaudutaan klo 9 a. p.

Lähtö klo 11

Huom.! Maalais ja luotsi-
venheet kilpailevat eri sarjassa.

Huom.!

Purjehdus-urheilua harrastaville henkilöille ilmoitetaan täten kunnioittaen että höyrylaiva „Alert“ **soittokunta** mukana tulee kilpapurjehduksen aikana sunnuntaina 11 p. elok. seuraamaan kilpailijoita. — Muista purjehdusseuroista saapuu useampia kuuluisia veneitä. Maksu 1 mk 50 p.

Kotkan Purjehdus Seura.

— **Kilpapurjehdus**sen toimeenpani tääl. purjehdusseura taas viime sunnuntaina. Tuulta tosin ei tahtonut siiskittää päiväksi tulla; mutta merelle mentiin ja henki siellä toki jonkun verran.

Kilpailijoita oli kaikkiaan 21, niiden joukossa aluksia aina Wiipurista ja Helsingistä asti.

Seuraavat alukset saivat palkinnon:

Palkinto.	Suotta.	Aluksen nimi.	Omistaja.	Hoitaja.	Kotipaikka.	Saastori.	Purjehdittu aita.	Laskettu aita.
I	IV	Aldebaran.	G. Estlander.	G. Estlander.	Helsinki.	6,3	3 48 18	4 22 26
I	III	Hianatha.	E. Wahl.	E. Wahl.	Wiipuri.	4,6	4 42 5	5 11 15
I	II	Herrick II.	B. Hadman.	L. Hadman.	"	2,6	3 45 55	4 5 14
I	I	May.	H. Ziliacus.	H. Ziliacus.	Kotka.	1,1	3 45 —	3 46 34
I*)	—	Elsa.	J. Suomalainen.	J. Suomalainen.	Tammio.	—	4 14 53	— — —
II	IV	Dwonne.	E. Ekström.	E. Ekström.	Wiipuri.	1,2	3 55 7	4 38 38
II	II	Flamingo.	G. Estlander.	G. Estlander.	Helsinki.	2,7	4 8 57	4 28 57
II	I	Aljura.	H. Nerdrum.	H. Nerdrum.	Kotka.	1,7	3 46 8	3 54 38
II**)	—	Alli.	B. Winther.	L. Silwo.	Hamina.	—	4 21 34	— — —
III	II	Wellamo.	Lajunen.	M. Laine.	"	2,4	4 22 15	4 40 6
III**)	—	Tyhne.	A. Hall	A. Hall.	"	—	4 30 32	— — —

*) Taskukello **) 20 mt. ***) 15 mt.
Purj. mitta IV, III, II luotan alustille 18½ meripenit.
I ja saaristol. 14

1901 0815 KOTKAN UUTISET

ja 1901 0817 KOITAR

KOTKAN UUTISET / 1901 / 15.08.1901 NO 65

— **Kotkan purjehdusseuran kilpapurjehdus** tapahtui viime sunnuntaina. Tuusi oli heikonpuoleinen joten kilpailijat wiipihivät 18½ meripenikulman pituisella matkallaan 4—5 tuntia. Osanottajia oli kaikkiansa 20, joista 5 saaristolaiswenettä. Paitsi kotkalaisia huvi- jahteja otti kilpailuun osaa Uudenmaan purjeklubiin kuuluvat: hra G. Estlanderin „Aldebaran” ja „Flamingo” sekä hra P. Hällforsin „Sapho”; Helsingin purjehdusseurasta oli hra N. Weilin’in „Pajazzo”; Wiipurin purjehdusseurasta olivat hra E. Ekströmin „Dwonne”, hra E. Wahlin „Hiewatha”, hra B. Hadmanin „Herrick II” ja hra B. Forsmanin „Dilemma”;

KOITAR / 1901 / 17.08.1901 NO 92

Haminaasta oli hra Lajusen „Wellamo” ja hra E. Baskin „Aino”.

Palkintoja saivat: yllämainitut Aldebaran, Hiewatha, Herrick II ja hra H. Ziliacus'en May ensimmäisen palkinnon. Parhaiten purjehti Herrick II. Toisen palkinnon saivat Dwonne, Flamingo, ja hra Nerdrumin Aljueca sekä kolmannen Wellamo.

Saaristolaisveneistä saivat 1:sen palkinnon hra J. Suomalaisen Elsa, 2:sen hra B. Winther'in Alli ja 3:nen hra A. Hallin Tyhne.

Kilpailun jälkeen oli juhlapäivälliset purjehdusparviijongilla sekä illanvietto, joka kesti myöhään yöhön.

KOTKASSA 11.8.1901 pidetyssä kilpailun saaristolaisveneiden sarjan nopein oli opettaja Johan Suomalainen tammioista Saskalan talosta veneellä Elsa ajalla 4 t. 14 min. 53 sek. palkintona taskukello.

— **Kotka Segelsällskaps allmänna kappsegling** förliden söndag gynnades af det härligaste högsommarväder. Tyvärr var emellertid vinden ganska skral, hvilket för de många intresserade yachtmän, som infunnit sig till täflan på de öppna hafsvidderna utanför Kotka, var

en mindre angenäm öfverraskning. En hel mängd framstående farkoster skulle nämligen i söndags täfla om dagens ära. Från Nyländska jaktklubben hade sålunda infunnit sig de kända båtarna „Aldebaran“ och Flamingo samt Sapho, Helsingfors segelförening företrädde åter af Pajazzo.

Det följande skottet gälde båtar af II kateg. och af hvilka 7 stycken täflande funnos. Tio minuter senare åter startade båtar af I kateg. och allmogebåtar, tillsammans 8 farkoster. Af 20 täflande båtar fullföljde alla seglatsen. endast en (den 21) afbröt i förtid.

Tiderna för de förnämsta båtarna i de skilda kategorierna voro i kat. IV: Aldebaran, G. Estlander, N. J. K. 3,48,18 segl. tid, 4,22,26 beräkn. tid erhöill I pris, Yvonne, E. Ekström, V. L. S. 3,55,7,4,38,38, II pris, Furor A. Hallberg, K. S. S. 5,00,9, 5,33,33; i kat. III: Hiawat-

ha, E. Wahl, V. L. S. 4,42,5, 5,11,15, I pris, Carmen, C. Kärkkänen, förare A. Gullichsen, K. S. S. 4,50,11, 5,19,41; i kat. II: Herrik II, W. Hackman, förare L. Hackman, V. L. S. 3,45,55, 4,5,14, I pris, Flamingo, G. Estlander, N. J. K. 4,8,57, 4,28,57, II pris, Wellamo. Lajunen, förare M. Laine, F. S. S. 4,22,15, 4,40,6, III, pris, Sapho, S. Hållfors, förare B. Brenner, N. J. K. 4,20,5, 4,43,9; i kat. I: May, H. Zilliacus, K. S. S. 3,45,00, 3,46,34, I pris, Aljucca, H. Nerdrum K. S. S. 3,46,8, 3,54,38, II pris, Pajazzo, Y. Weilin, H. S. S. 3,57,51,

4,00,54; samt bland allmogebåtar: Elsa, J. Suomalainen, seglad tid 4,14,53, I pris, Alli, W. Winther förare T. Silvo 4,21,34, II pris, Tyynne, A. Hall 4,30,32, III pris. I täflingen framstod, särskildt den

nybyggda Herrick II på ett glänsande sätt. Båten, som tillhörde II kategorin gick småningom förbi de större farkosterna af kateg. IV o. III och återkom som tredje farkost till startpunkten tätt efter självaste

Aldebaran med en bättre seglad tid t. o. m. än denna ryktbara seglare. Bland Kotkabåtar gjorde hr Zilliacus' May en vacker seglats och erhöill I priset i sin kategori. Aljucca vann åter II priset. Prisen

utgjordes af vackra silfverbägare med Kotka segelsällskaps märke.

Efter täflingens slut samlades samtliga deltagande till festmiddag å paviljongen, där glädjen snart stod högt i tak. — K. Nyh.

Haminan Purjehdusyhdistys
toimeenpanee
Yleisen kilpapurjehduksen
sunnuntaina 18 p. elokuuta.
Ilmoittautuminen klo 9.

Lähtö kello 1/2 12.
Johtokunta.

HUOM.! Veneet, jotka eivät ole sisäänkirjoitetut mihinkään purjehdusyhdistykseen, eivät saa ottaa osaa **kilpapurjehduksessa.**

Fr. T. 2 k. 1 s. 14 r.

HAMINASSA 18.8. pidetyistä kilpailuista ei tuloksia lehdistöön ilmaantunut.

— **Kilpapurjehduksen** toimeenpanee Haminan purjehdusyhdistys saaristolaisveneidensä kesken **Tammiossa** enni sunnuntaina, jolloin ilmoittautuminen tapahtuu kello 9 a. p. Purjehdusyhdistyksen jäsenet lähtevät yhteispurjehdukselle Tammioon lauantaina kello 2 i. p. Vienestä Vuohijaaarelta.

— **Suwmattau Tammiossa** pidettävään kanjanjuhlaan tekee raittiusyhdistys enni sunnuntaina höyrylaiva „Selmalla“. Lippuja, 1:50 p:stä lappale on myytävänä herrojen Rob. Brusén, M. Rönöjen, A. W. Meyerin ja Karl. Lindfors'in myymälöissä.

— **Kilpapurjehduksen**, jonka Haminan Purjehdusyhdistys viime sunnuntaina pani toimeen **Tammiossa** saaristolaisvenheille, oli ilmoittautunut 4 isompaa wenhettä ja 4 haapiota. Isommista wenheistä sai I palkinnon 40 mk. J. Suomalaisen **Tammiossa** „Elsa“, purjehdusaika 1 t. 47 min. 46 sek.

II palk. 25 mk. A. Pitkäsen **Tammiossa** „Kaja“, aika 1 t. 53 min. 37 sek. Haapioista sai I palk. 20 mk. E. Siparin Kuorsalosta „Menijä“, aika 1 t. 52 min. 11 sek. II palk. A. Hall'in Haminasta „Tyne“, aika 1 t. 57 min. 7 sek. **Pienemmästä** ylimääräisestä palkinnosta kilpailivat vielä E. Johansson'in „Thelma“ ja R. Lajunen

„Ahti“ Haminasta, jotka alustet eivät kuuluneet yhdistykseen, ja voitti näistä „Thelma“, jonka aika oli 1 t. 46 min. 16 sek.

Tuuli puhalsi lounaasta ja oli sen voima 4—5 Beaufortin asteikun mukaan. Purjehdittama matka oli 10 meripenit.

Kilpapurjehduksen, jonka Haminan purjehdusyhdistys viime sunnuntaina 20.7.1902 pani toimeen TAMMIOSSA saaristolaisvenheille, oli ilmoittautunut neljä isompaa wenhettä ja neljä haapiota. Isommista wenheistä sai I palkinnon 40 mk J. Suomalaisen Elsa Tammiossa purjehdusajalla 1 t. 47 min. 46 sek., II palkinnon 25 mk sai A. Pitkäsen Kaja Tammiossa ajalla 1 t. 53 min. 37 sek. Haminan purjehdusyhdistys järjestämällä kilpailut Tammiossa kuten se oli tehnyt Kuorsalossa vuotta aiemmin pyrki täten tukemaan saaristolaisten vähenneitä voimavaroja.

Kansanjuhla oli **Tammion** saareissa, Wehtalahden ulkosaaristossa sunnuntaina t. 20 p. Kun Haminan purjehdusyhdistys jo talvella päätti että heinäk. 19 p. tehdään eskaateripurjehdus Tammioon ja että siellä silloin pidetään kilpapurjehdus saaristolaiswenheille, niin saaren asukkaat hommasivat samaksi päiväksi kansanjuhlan: kansakoulunsa hyväksi. Eskaateri, jota johti klubin kommodööri kap. Lönnberg lähtikin Haminasta jo lauantaina klo 2 ip. ja joutui Tammioon ennen iltaa. Sunnuntaisamuna lähti sitten Haminasta kahdella laivalla huvimatkailijoitakin, joita miellytti tuo mahtava ja iuhlallinen meri ja joita halusi

wiettaa päivän fiistissä kalastajajätkäissä, lafean ulapan laidassa ja hengittää sen raikasta ilmaa. Kilpapurjehdus alkoi klo 12 p. ja ilmoitettiin siihen 8 saaristolaiswenhettä, joista neljä suurempaa ja neljä pienempää, sekä kaffi rautaköylillä varustettua jättä Haminasta. Myöskin kolme purjehdusseuraan kuuluvaa wenhettä lähti purjehtimaan ja otettiin heidänkin aikansa huomioon, mutta ei annettu mitään palkintoja. Saaristolaiswenheistä suuremmista sai 1 palk. 40 mk. „Elsa” omist. J. Suomalainen Tammiossa, purjehdittu aika 1 tunti 47 m. 46 sek.; 2:n palk. 25 mk. „Raija” A. Pitkän Tammiossa 1 t. 53 m. 37 sek.,

Pienemmistä wenheistä 1:n palk. 20 mk. „Menija” E. Sipari Kuorsalosta, 1 t. 52 m. 11 s.; 2:n palk. 15 mk. „Tyhne” A. Hall Haminasta, 1 t. 57 m. 15 s. Yksi wenhe kummastakin luokasta keskeytti kilpailun. Kahdeista purjehti paraiten E. Johanssonin Haminasta, „Thelma”, 1 t. 46 m. 16 sek. ja lupattiin sille palkinto joka annetaan vasta Haminasta. — Purjehdusseuran alukset suorittivat matkansa seuraavasti: „Ulpukka”, omistaja W. Winter Haminasta purjehdittu aika 1 t. 28 m. 32 s.; „Aljuca”, Nerdrum Kotkasta, 1 t. 35 m. 40 s.; „Anna” P. Demidoff Haminasta, 1 t. 44 m. 8 sek.

Klo 3:lta alkoi sitten warfinainen kansanjuhla. Juhlakentäksi oli valittu eräs pieni kaunis saari joka on ainoastaan lapealla jalmella erotettu warfinaisesta Tammion saaresta. Mutta kun ilma muuttui sateiseksi niin oli siirryttävä kansakoululle. Ohjelmassa vaihtelivat laulut, puheet, torvisoitot ja lausunnat. Haminan „Wesan” voimisteliat olivat myös ja esittivät sarjan sawaliikkeitä. Ohjelmassa olisi myös ollut arpajaiset, waan lupa ei joutunut ajoissa, joten arpajaiset jäi pitämättä. — Purjehdusseuran eskaateri lähti pois klo 6 ip. ja huvilaitivat klo 8 ja 9 illalla. Tyhytyksin ja iloisin mielin sanoivat wieraat hyvästit Tammion saarelle ja sen uutterille asukkaille.

— **Kansanhuvi** oli Wehtalahden pitäjään kuuluvassa Kuorsalon saareissa sunnuntaina t. 1. 3 p. Kuorsalo ja Tammio jotka tuotuisiin kansanjuhlinsa aina saavat runsaasti huvimatkailioita mentereltä, eivät tänäkään kädä tässä suhteessa mitään menettäneet. Niinpä viime sunnuntainakin oli taas sekä Haminasta

että Kotkasta saapunut Kuorsalon saarelle satoja henkilöä huvimatkailijoita laivoilla, promuiilla ja wenheillä. Kun kolo päivän wälitti mitä kaunein kädäinen sää jolloin saaristossa olo, merta ja sen wawaapata raikasta ilmastoa rakastawalle on suurinta nautintoa, niin tuskin kenties katunee viime sunnuntaina Kuorsalossa kunnittakaan

Juhlan ohjelmassa oli ensimmäisenä numerona kilpapurjehdus, johon kuitenkin otti osaa vain viisi saarelaisvenhettä, sillä samana päivänä oli yleinen kilpapurjehdus Kotkassa. Kilpapurjehduksen jälkeen alkoi muu ohjelma, jota oli soittoa, laulua, puhe ja urheilukilpailuja

toa, laulua, puhe ja urheilukilpailuja sekä arpajaiset. Puheen piti ylioppilas Alfred Sipari, soitosta piti huolta Kotkan **Hallon soittokunta** ja laulusta Haminan raittiusseuran mieskvartetti. Run juhlayleisöä oli tuudettasataa henkeä, niin arpajaiset menivät tietysti hyvin laulupäivä.

KUORSALOSSA ja samana päivänä 3.8.1902 KOTKASSA järjestettyihin kilpailuihin ei tammiolaisia osallistunut. Myöskään HAMINASSA 17.8. pidettyihin kilpailuihin eivät saaristolaisveneet osallistuneet myöhästyttyään lähdöstä.

KUORSALON nuorisoseura toimeenpani kesäjuhlan sunnuntaina 26.7.1903 Haminan ja Vehkalahden edistysseurain kokouksen yhteydessä. Saaristoweneistä voiton vei S. (Sulo) Pitkäsen Humu Tammiosta kuljettajana Niileksen Jutan poika 21-vuotias W. (Waltteri) Pitkänen ajalla 2 t. 5 min. 4 sek. Opettaja J. Suomalaisen Elsa Tammiosta purjehti matkan ajassa 1 t. 58 min. 6 sek. mutta jäi palkinnotta, kun käytti lisäpurjeita ja muutti painolastia.

1903 0728 KOITAR

KOITAR / 1903 / 28.07.1903 NO 82

Jo vähää aikaisemmin kuin koulun lopputoimet oli saatu suoritetuiksi alkoi kansanjuhla, minkä Kuorsalon Nuorisoseura oli puu-

hannut. Ohjelmassa oli torvisoittoa, kertomus, kuwaelma, joka suoritettiin wenheessä merellä ja teki hauskaa vaikutuksen pukutanssi, urheilukilpailuja, sekä kilpa-ampumista.

Kansanjuhlan ohjelmaan kuului myöskin kilpapurjehdus, saaristolaisvenheiden kesken, minkä oli toimittanut Haminan purjehdusyhdistys. Viikselelle lähtivät wenheet navaan pohjatuulen vallitessa jo klo 12 ajoissa. Saapioiden sarjassa jai I:sen palkinnon S. Hanskin „Suffela“, Wirolahdelta, jonka purjehdittu aika oli 2 t. 5 min. 22 sek. II:sen palk. J. Pohjolan „Tiira“, Martinsaaresta, purj. aik.

2 t. 5 min. 50 sek.
Purjemenneiden sarjassa jai I:sen palk. S. Pitkäsen „Humu“, Tammiosta, jota kuljetti W. Pitkänen, purj. aika 2 t. 5 min. 4 sek. II:sen palk. S. Harjulan „Toivo“ Wirolahdelta, purj. aika 2 t. 9 min. 22 sek. J. Suomalaisen „Elsa“ Tammiosta oli oikeastaan ansainnut ensimmäisen palkinnon, mutta matkan varrella „riffoi“ painolastia muuttamalla; purjehdittu aika oli 1 t. 58 min. 6 sek.

Kellon käydessä kahdeksatta illalla lähtivät huvilaimat sekä muut alukset tynniä ulapoita pit-

kin kulettaman kotirantoja kohti, päivän viettoon tyytyväistä yleisöä. Erittäin onnistuneet ja hausat olivatkin Kuorsalon juhlat.

Vähän aikaisemmin kuin kokouksen lopputoimet oli saatu suoritetuiksi alkoi kansanjuhla, minkä Kuorsalon nuorisoseura oli puuhannut. Ohjelmassa oli torvisoittoa, kertomus, kuwaelma, joka suoritettiin wenheestä merellä ja teki hauskan vaikutuksen, pukutanssi, urheilukilpailuja, sekä kilpa-ampumista.

1903 kesällä järjestettiin Haminassa ja Kotkassa useita purjehduskilpailuja. Tammiolaiset eivät kuuluneet Haminan eikä Kotkan purjehdusyhdistyksiin, eivätkä siten voineet osallistua purjehdusyhdistysten yleisiin kilpailuihin. Tammiassa ei kilpailuja järjestetty paitsi Kuorsalon kansanjuhlien yhteydessä järjestettyihin kilpailuihin.

Tämän jälkeen pidettiin yhteinen kyläkunnan kokous, jossa oli käsiteltävänä maamittarin tulosta Tammioon t. k. 25 päivä. Kokous valitsi huoneen maamittarin varten Viktor Suomalaisen luona, jossa on hänellä asunto niin kauan, kun

mioon lähettänyt, että josko ja milloin on aikomus kilpailu toimeen panna Tammiossa, niin ei saaristolaiset osaneet mihinkään toimeen ryhtyä festajuhlan aikaansaamiseksi sen yhteydessä. Muuten olisi ollut varsin suotava, että joskin juhla olisi filpapur-

hänen toimituksensa festää Tammiossa. Oli myös kokouksessa puhe festajuhlan aikaansaamiseksi Tammioon jos nimittäin Haminan purjehdusseura aikoo Tammiossa toimeenpanna filpapurjehduksen saaristolaisweneiden kanssa. Koska ei Haminan purjehdusseura ole mitäänlaista tietoa Tam-

jehduksen yhteydessä ollut, jolloinka olisi enempi ollut kaupunkilaisilla tilaisuutta saapua saariston raiikkaaseen ja virkistävään ilmaan. Mutta kun ei ole tietoa mitään mainitulta purjehdusseuralta saapunut, jota saaristolaiset kumminfin ovat odottaneet, niin ei ole voitu mihinkään ryhtyä.

Fredrikshamns Segelför- enings årsmöte.

den 2 juli: kappsegling med i för-
eningen inskrifna farkoster;

den 22 juli: eskadersegling till
Stamö;

den 20 augusti: allmän kappseg-
ling.

Mötet beslöt att vid den i anslut-
ning till eskaderseglaten till Stamö
försiggående allmogekappseglingen ut-
betala ett pris för den bäst utrusta-

Direktionens förslag till seglings-
program för instundande sommar-
fastställdes oförändradt och lyder som
följer:

den 2 juli: kappsegling med i för-
eningen inskrifna farkoster;

den 22 juli: eskadersegling till
Stamö;

den 20 augusti: allmän kappseg-
ling.

de allmogebåten och uttalade förhopp-
ningen, att vid ofvannämnda kappseg-
ling så vidt möjligt är tilldelas pris-
äfvén för snabbseglaten.

1904 oli suunnitteilla Haminan purjehdusseuran eskaaderipurjehdus Tammioon. Kun se ei toteutu-
nut, seuran vuosikokouksessa maaliskuussa 1905 päätettiin, että se toteutetaan heinäkuussa 1905.

— Haminan purjehdusyhdisty-
ksellä oli vuosikokouksensa wiime lauantaina. Luettiin vuosil-
lertomus, josta näkyi, että yhdis-
tyksen jäsenluku wiime vuoden
lopulla oli 55 henkilöä. Vuosil-
lertomuksen ja tilintarkastajain lau-
sunnan luettua, myönnettiin johto-
kunnalle tilinvapaus. Sen ohessa
päättiin tilinpäätöksessä tästäälä-
hin vuosittain laskea 5 % kulutus
kalustoista ja kiinteimistöistä.

Johtokunnan ehdotuksesta hy-
väksyttiin ensi kesän purjehdusoh-
jelma seuraavanlaisesti:

toukok. 21 p:nä kohotetaan lippu
purjehdusparviijongilla;

heinäk. 2 p:nä filpapurjehdus
yhdistyksen kuulumien alusten kes-
ten;

heinäk. 22 p:nä yhteispurjehdus
Tammioon;

elok. 20 p:nä yleinen filpapur-
jehdus.

Päätettiin yhteispurjehduksen yh-
teydessä Tammiossa pidettävässä
maalaisweneiden filpapurjehduksessa
jakaa palkinto parhaiten wa-
rustetusta maalaisweneestä ja
toivottiin, että sanotussa filpapur-
jehduksessa mahdollisuuden mukaan
jaetaan filpapurjehduspalkintojakin.

1905 0501 FRISK BRIS

FRISK BRIS / 1905 / 01.05.1905 NO 29

utbetalat ett pris för den bäst utrustade allmogebåten och uttalade förhoppningen, att vid ofvannämnda kappsegling så vidt möjlighet är tilldelas pris äfven för snabbsegelats.

Purjehdusyhdistyksen vuosikokouksessa päätettiin yhteispurjehduksen yhteydessä maksaa palkinto parhaiten varustetusta talonpoikaisveneestä ja toivottiin, että mainitussa purjehdustapahtumassa, mikäli mahdollista, annettaisiin palkinto myös nopeimmasta purjehduksesta.

Yhdistyksen talouden tukemiseksi järjestettiin illanviettoja ja arpajaisia. Palkintoina jaettiin arvokkaita hopeapikareita. 1902 arpajaisten päävoittona oli arvottava alus, 0,9 valöörin yksityistyyppialus Anna, seuraavina vuosina mm. soutuvene, jolla ja vaununlastillinen rimahalkoja, mutta taloudellisesti huonoina vuosina voittajat saivat tyytyä pelkkiin kunniamainintoihin. Näin esimerkiksi vuonna 1904, jolloin edellisen vuoden jäsenmaksuja oli kavallettu 174 mk 75 p. Yhdistys sai pääosan tuloistaan jäsenmaksuista ja paviljongilla toimivan ravintolan tuotosta.

1905 0209 KOITAR

KOITAR / 1905 / 09.02.1905 NO 16

Päivän pakinoita.

„Samina paatuu.“

Koittaren viime lauantai n:rossa oli „Sefulien“ joukossa luettavana tuinta Saminan „kirkoissa käviöit ten lufu hupenemistaan hupenee“. Todistuksena siitä sanoo lehti viime torstain jumalanpalveluksessa (oikeimmin raamatun selityksessä) olleen ainoastaan 7 sanartuulijaa. Seuratuntalainen.

Grään syyn woin puolestani jo merkitä tähän. Se on „yhdistysten“ jo täälläkin yhä juurtuva tapa hoidutella ihmisiä, warfinkin nuorisoa, jumuntaipäivinä kilpa-purjehdustin, kilpahiihtoihin y. m. f. yhteisten jumalanpalvelusten aikana. Viime sunnuntaina, joka samalla oli fir-kollinen juhlapäivä, oli Saminan työväenyhdistys fatsonut lopimaksi määrätä kilpahiihtonsa alkamaan klo 10 aam. ja siis jatkumaan yhteisten jumalanpalveluksen aikana.

Kilpapurjehdusten arveltiin vähentävän osallistumista jumalanpalveluksiin kesäsunnuntaisin.

1905 0701 KOITAR

KOITAR / 1905 / 01.07.1905 NO 71

Kuusisalon kalmistossa.

Yksinkertaisia, vaatimattomia puuristejä vain... Täällä saarelaiten keskuudessa ollaan tasa-arvoisia... Ei kohoa graniittipylväitä, ei marmoripatsaita eikä malmisia muistomerkkejä vainajain kummuilla Kuusisalon hautausmaalla.

Pyhäkkö, rauhallisen viikdyttävä paikka, on tämä pienoinen kalmisto keskellä kumisevain kuusten. Tähän niille saaren asukkaille, joita ei meri kokonaan omakseen ota, on varattuna viimeinen „vuode“, täällä tarjoaa Tuonetar pitkäaikaiset asuinsijat merikansalle Manan majoissa, tänne nukkumaan tulevat myös naapurisaaresta ne, jotka ovat päät-

täneet elonsa mutkaiset matkat. Ja levon saaneille puut ympärillä viihdytysvirttä huminoivat, meri tuutilaulua kumeasti kohisten laulaa, kun se hyrskyten saaren rantakallioihin lyö.

Viisi mustaa ristiä vierekkäin... Kaikissa sama kuolinpäivä merkittynä. Neljässä myös sama sukunimi. Yhtä ristiä koristaa aina kesänaikana tuores, tuoksuva kukkakimppu. Heti lumen lähdettyä siihen ilmestyy kevään ensi vuokkoja. Näiden muistomerkkien alla uinuu Salmelainen kolmen poikansa keralla. Viiden tenä seurassa lepää mies, jolta samalla kertaa ja samassa venheessä elämänlanka katkesi kuin näiltä toisiltakin rinnakkain haudatuilta.

Kilpapurjehduksessa se onnettomuus tapahtui. Taitavia purjehtijoita olivat kaikki, mutta kun vahinko on tullakseen, niin se tulee... Puskupäinen pohja-tuuli se tällöin tottuneille merenkyltäjille turmion tuotti.

Kilpailussa parhaillaan kilvot-

tiin. Salmelaisen Lentävä, joka monissa edellisissä kilpapurjehduksissa aina saaristoaluksista ensimmäisen palkinnon oli voittanut, taaskin kunnialla merta mitteli. Etäälle yksikseen se toisista venheistä joutui, etäällä oli myöskin höyrylaiva, jossa palkintuomarit kilpailua silmällä pitivät.

Salmelaisen venheessä miehet jännitetyin mielin, hyvän purjehdusonnen kiihoittamina laskettelivat, ja lisätyin purjein, joita navakka tuuli paisutti, huimasti vettä leikkasi Lentävä.

Se oli juuri käännöstä tekevässä pohjoisen meriviitan luona Mustansaaren kohdalla, kun äkkiä tavattoman vinha vihuri purjeisiin väärtä puolen puskeutui. Kiiruusti kyllä purjehtijat jalukset irti päästivät ja toiselta puolelta tiukkasivat, mutta kallistui venhe kuitenkin kaikesta huolimatta ja vedellä täyttyi sekä heti runsaine painolastineen veden alle vajosi. Sinne joutuivat myös purjehtijat.

Höyrylaivasta kamala sattuma

nähtiin. Täydellä vauhdilla alus onnettomuuspaikalle alkoi rientää. Liian myöhään se kuitenkin perille joutui. Laineilla keltuivat vain miesten hatut ja venheen aivot. Salmelaiset ja Lehtola yhdeksän sylen syvyydessä jo hengettöminä olivat.

Kun toisilla kilpailevilla aluksilla huomattiin höyrylaivan kulkevan lippu puolitangossa, niin heti arvattiin tarman jollekin purrelle tulleen. Kesken jäi kilpailu, venheet ja jahdit toisiaan lähenivät. Aluksesta alukseen kulki suruinen sanoma ja liput puolitankoon laskeutuivat. Kilpapurjehdusjuhlaallisuudet soittoneen keskeytyivät kuin ukkosen iskusta. Kautta rannikko- ja saaristoseudun vieri onnettomuusviesti, saattaen ihmiset vakaviksi, synkeän surullisiksi. Mutta ylen ketkerasti murehtien vainajan omaisten kanssa kyynelöi muuan viehkeä solakka saarelaisneiton, jolta sulho näin odottamatta Tuonelan tuville oli temmattu.

Voimakas, reipas nuorukainen

oli ollut Salmelaisen vanhin, parinkymmenen vuoden ikäinen poika. Pitkät matkat oli hän uponneesta venheestä saaren rantaan kohden uinut ja siinä ponnistellessaan riisunut kengät jaloistaan, takin päältään. Mutta selkä välillä oli liian leveä, apuun rientävä höyrylaiva liian etäällä. Ennen pelastuksen hetkeä uupuiivat mieheltä voimat. — Hänen täytyi antautua vain Vellamon viettäväksi. Mutta se solakka saaristolaisneiton, jonka kanssa hän piakkoin oli aikonut yksissä elämän taipaleelle lähteä, viimeiseen saakka nuorukaisen sielussa väikkyi.

Kuusissa kalmiston reunamilla humisee tuuli, rannoilta kuuluu laineiden loiske... Nuo yksinkertaiset puuristit ja nuo vieläkin vaatimattomammat muistomerkit, kuten katkenneen maston tynkä, seipääseen poikkipuolin naulattu, häviöön joutuneen laivan nimilauta, ne kertovat niin sanomattoman paljon... Tämän kovia kokevan, oikuttele-

van meren kanssa kamppailevan, kallioisilla saarillaan elelevän merikansan oloista ja elämästä nekin osaltaan pakinoivat. Tuimaa olemisen taistelua on se elämä. Ja leivän hankkiminen „viljavainiosta“, joka monena muuttelehtien saaria saartaa, on suunnattomain voimainponnistusten, vaarojen ja kärsimysten alaista. Mutta alituisesta raadannasta, puutteenalaisuudesta ja vastoinkäymisistä huolimatta, ei terästyneen saarelaisen selkä minkään mahdin edessä hevin kumartelemaan taivu. — Noiden hautakumpujen alla levossa olevistakin monet ovat täällä kulkeneet pystyssä päin, avoimin katsein, niinkuin jalosukuiset — kuten rehtien ja reippaiden saarelaiden tapana on.

Rauha nurmen alla nukkuville!

J. A. Teirikari.

J.A. Teirikari oli useiden paikallisten sanomalehtien toimittaja ja kirjailijakin. Tämän kertomuksen pohjana on purjehdusonnettomuus, jossa 15.6.1890 hukkuivat tammiolaiset Jopilan Juho Hiobinpoika ja hänen kolme poikaansa sekä Matti Tammelin.

1905 0705 WIIPURIN SANOMAT

WIIPURIN SANOMAT. SUPISTUS / 1905 / 05.07.1905 NO 52

— Arpajaislupia. Lupa arpajais-
ten pitämiseen on myönnetty: Wehka-

lahden **Tammion** saaristolain ajuttaille
heinäkuulla puuttuvain tansatouluraken-
nusten rahaston hyväksi.

1905 0713 KOITAR

KOITAR / 1905 / 13.07.1905 NO 76

— **Tammion** saarelaiset toi-
meenpanewat heinäk. 23 p:nä ar-
pajaiset ja kesäjuhlan. Ohjelmassa
on **kilpapurjehdus** saarelaisveneil-
lä, minkä toimeenpanee Haminan
purjehdusseura, Wehkalahden ja

ja 0716 KOTKAN UUTiset

KOTKAN UUTiset / 1905 / 16.07.1905 NO 56

Haminan edistysseurojen kokous,
kilpasoutu ja ampuminen, jos lupa
siihen myönnetään, torvisoittoa,
puheita, lausuntoa, urheilukilpai-
luja, tanssia y. m.

TAMMION saarelaiset toimeenpanivat heinäk. 23 p:nä 1905 arpajaiset ja kesäjuhlan. Ohjelmassa oli kilpapurjehdus saaristolaisveneillä, minkä toimeenpani Haminan purjehdusseura, kilpasoutu ja ampuminen, jos lupa siihen myönnetään, torvisoittoa, puheita, lausuntoa, urheilukilpailuja, tanssia y.m. Arpajaislupa myönnettiin. Tammiossa pidettiin tuolloin myös Wehkalahden ja Haminan edistysseurojen kokous.

1905 0713 ETELÄ-SUOMI

ETELÄ-SUOMI / 1905 / 13.07.1905 NO 76

-- Ranskan hovit ynnä arpajaiset
toimeenpanee **tammiolaiset** t. k. 23
päivänä tansatoulunsa hyväksi. Sil-
loin on hyvä tilaisuus kaupunkilai-
silla ja maalaisilla myös, vähän läh-
teä ulos meri-ilmaa hengittämään ja
virikistymään kesän helteestä ja kuu-
mundesta meren jaaristoon. Samalla
myös tulee tässä saarelaisien hyvä

asia autetuksi, korvi kannetuksi yhti-
sen hyvän eteen. Siis vapautukaa
vähän jokapäiväisistä arkihuolista
ja ottakaa hieman juhlatunnelmaa ja
jaariston herttaista kesän ilmaa ja
wiehätystä nauttimaan Tammioon
Heinäkuun 23 päivänä, silloinhan
siellä on myös edistysseurojen ko-
kous.

1905 0716 KOTKAN UUTiset

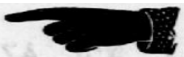
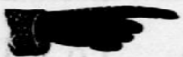
KOTKAN UUTiset / 1905 / 16.07.1905 NO 56

— **Tammion** saarelaiset toi-
meenpanewat heinäk. 23 p:nä arpajaiset
ja kesäjuhlan. Ohjelmassa on **kilpapur-
jehdus** saarelaisveneillä, minkä toimeen-
panee Haminan purjehdusseura, Wehka-

lahden ja Haminan edistysseurojen ko-
kous, kilpasoutu ja ampuminen, jos lupa
siihen myönnetään, torvisoittoa, puheita,
lausuntoa, urheilukilpailuja, tanssia y. m.

Tammion saarelaiset
toimeenpaneavat
heinäkuun 23 päivänä
Arpajaiset
ja
Kesäjuhlan

Ohjelmassa on: kilpasoutu, kilpapurjehdus, kilpa-ampuminen, jos lupa saadaan, puhe, esitelmä, jos lupautuneet eivät tule estetyiksi sekä **edistysseurojen** kokous, torvisoitto ja nuorison leikkejä lavalla. Juhla alkaa kello 2 j. pp. ja kilpapurjehdus kello 12 päivällä. Seurojen kokous alkaa kello 2 j. pp.
Höyrylaiva „Poitsila“ tekee huvimatkan Tammion kesäjuhlaan t. k. 23 p. Lähtö Haminasta Tervasaaren laiturista tapahtuu kello 9 aamulla ja hinta edestakaisin 1 mk. 50 p:ää.
Arpajaistoimikunta.

Huvimatkan
 Tammioon
tekee höyryl. „Poitsila“ sunnuntaina t. k. 23 p. Lähtö Tervasaaren laiturista kello 9 a. p. ja takaisin kello 1/29 i. p. Lipun hinta Smk. 1: 50 edestakaisin. Lippuja saatavissa Winter & Leinon ja Brusen kaupoissa sekä päälliköllä laivalla.

HUVIMATKA
Tammion arpajaisiin ja kansanjuhlaan
toimeenpannaan sunnuntaina heinäkuun 21 p. höyrylaivalla „Olga“.
Lähtö Hietakylän laivasillasta aamulla k:lo 9 ja takaisin lähtö k:lo 1/29 illalla. Lippuja myytävänä Winter & Leinon kaupassa sekä laivalla. Lipun hinta Smk. 1: 50 edestakaisin.

Haminan Purjehdusyhdistys
Toimeenpanee
Eskaaderipurjehduksen

Tammioon
22 p:nä heinäkuuta. Lähtöpurjehdus yhdistyksen satamasta k:lo 6 j. pp.
Toimikunta
Fr. T. 1 k. 1 s. 10 r.

— **Fredrikshamns segelförenings eskadersegling till Stamö**
föregår i dag. Afsegling från klubbhamnen kl. 6 e. m.

— **Tammiossa kilpapurjehdusessa** viime sunnuntaina saavutettiin seuraavat tulokset.*)
Suuremmista saaristolaiswenheistä I palkinnon Alfred Siparin „Omni“, enn. 2 t. 50 m. 28 s.; II palk. Risto Siparin „Wäkinäinen“, enn. 2 t. 52 m. 42 s.

Pienemmät saaristolaiswenheet:
I palk. M. Hanskin „Wieno“, enn. 2 t. 42 m. 35 s.; II palk. S. Pohjolan „Nimetöin“, enn. 2 t. 45 m. 29 s.
Kaupunkilaiswenheistä: „Pilwenweikko“, purjehdus aika 2 t. 27 m. 34 s. laskeutu aika 2 t. 29 m. 14 s.

— Kesäjuhlan ja arpajaiset toimeenpanivat tammiolaiset sunnuntaina heinät 23 p:nä. Kello puoli yksi alkoi ohjelman suoritus kilpapurjehdusella, johon otti osaa 13 purjehdijaa. Herrasveneitä oli ainoastaan 2, jotka ottivat osaa purjehdukseen ja sai niistä ensimmäisen palkinnon A. Frimodigin „Pilwenweikko“, jonka purjehdittu aika oli 2 tuntia 27 min. 34 sek. ja laskettu aika 2 t. 29 m. 14 sek.; toisen palk. Björkin „Tärna“, purjehdittu aika 2 t. 42 m. 13 sek. ja laskettu sama.

Suuremmista saaristolaisveneistä sai ensipalkinnon Alfred Siparin „Onni“, jonka purjehdittu aika oli 2 t. 50 m. 28 s.; toisen Risto Siparin „Wäfinäinen“, aika 2. t. 52 m. 42 sek.; kolmantena saapui Alfred Pitkän „Repekka“, aika 2 t. 52 m. 55 s. Pienemmistä saaristolaisveneistä sai ensimmäisen palkinnon A. Hanskin „Wieno“, kulki matkan 2 t. 42 m. 35 sek.; toisen J. Pohjolan „Nimetön“, aika 2 t. 45 m. 29 sek. Sitäpaitsi antoi Haminan purjehdusseura parhaimmin kunnostetusta suuremmista saaristolaisveneistä, joka otti purjehdukseen osaa, palkinnon, jonka sai Alfred Pitkän „Repekka“. Tuuli oli kovin heikko, osittain aivan tyhni, jonka tähden palkintojen saaminen ei riippunut weneen paremmuudesta, vaan kuinka keweässä painolastiensa wene oli ja purjeitten suuruudesta. Kaikilla oli sama matka. Purjehdus-

sen päätyttyä alkoi kilpa-ammunta, johon otti osaa 24 ampujaa. Ensimmäisen palkinnon sai ampumisessa herra Sawenius 69, pisteellä toisen Aaro Pitkän 62 pistettä, kolmannen Wihtori Pitkän 54 pist. ja neljännen H. Wenqwist 50 pist.

Sitten oli kilpasoutu, josta ensimmäisen palkinnon sai J. Saarinen aika 4 m. 47 sek. toisen A. Saarinen, aika 4 m. 55 s. ja kolmannen Aaro Mätelä, aika 5 m.

Wäkeä oli juhlaan kerähtynyt koko runsaasti 5 höyrylaimalla, kahdella oli proomuperässä sekä vielä pikku weneillä fieltä ja täältä. Sentähden menivät arvat kaikki kaupaksi. Torwisoittokunta tawantakaa joitteli ja nuorisokarteloi lawalla. Sadetuurot toisinaan tekivät paljon häiriötä, jonka vuoksi ei juhla ollut niin huvittawa, kun kaitesta päättäen olisi voinut olla, jos oli yhtä herttainen, kun aamusta näytti. Kokonaistulo oli juhlasta 952 mk. 8 p:ää ja 30 kop. sekä netto 657 mk. 13 p. ja 30 kop. Kello 1½3 alkoi seurojen kokous kansakoululla, jossa oli edistysseurojen edustajia. Tämä sekä tyhni sää olivat vaikuttaneet sen, että ei kaitea aiottuja ohjelmanumeroja ehditty suorittaa, joka oli kyllä itäwä. Puhetta ja esitelmää ei saanut vitää.

TAMMION kilpailuissa 23.7.1905 pääsi tammiolaisista palkinnoille vain Alfred Pitkän. Hän sijoittui kolmanneksi suurempien saaristolaisveneiden luokassa veneellä Repekka ajalla 2 t. 52 min. 55 sek. Lisäksi Haminan purjehdusseura antoi hänelle palkinnon parhaimmin kunnostetusta weneestä.

— Kansanjuhlan ja arpajaiset toimeenpanivat Tammiolaiset viime sunnuntaina. Ohjelmasta mainittakoon m. m. opet. J. Suomalaisen tervehdys sanat, torwisoittoa esitti Hallan torwisoittokunta.

Wäkeä oli juhlaan terynnyt runsaasti joten arwattin tekivät kauppansa hywin.

Sadepilwet tekivät juhlaalle pikufusen haittaa.

— Kilpa-ampuminen. Tammion kansanjuhlan yhteydessä oli myöskin kilpa-ampumista ja tulivat siinä palkituiksi seuraawat ampujat: I palk. J. Sawenius 69 pist.; II palk. Aaro Pitkän 62 pist.; III palk. Wihtori Pitkän 54 pist.; IV palk. H. Wenqwist 50 pistettä.

Juhlan yhteydessä järjestettiin myös kilpa-ampuminen, jossa palkituiksi tulivat tammiolaiset Aaro ja Wihtori Pitkän.

Folkfest och lotteri var i söndags arrangerad å Stamö till förmån för folkskolan å orten. Festen var besökt af en talrik menighet från när och fjärran och från såväl Kotka

som Fredrikshamn voro lustfarare utresta med ångbåtar. Lotterna hade strykande åtgång och torde netto-behållningen af festen stiga till omkring 500 mark.

Tammiolaisten osallistuminen purjehduskilpailuihin 1905 supistui vain omiin kisoihin. KUORSA-LOSSA 16.7. 1905 pidetty kilpalut järjestettiin purjehdusyhdistyksiin kuuluvien veneiden kesken, joten tammiolaiset eivät voineet osallistua edes Kuorsalon kilpailuihin.

-- I F. S. F:s eskadersegling till Stamö senaste lördag deltog sju farkoster, nämligen Tärnan, Pilvenveikko, Leila, Aino, Urda och Gorm samt kommodorfartyget Miranda. Affärden blef en hel del försenad till följd af det oberäkneliga

vädret. Natten tillbragtes vid Kuorsalö, hvarifrån kosan söndag morgon ställdes till slutmålet Stamö. I de därstädes arrangerade kappseglingarna tog bl. a. Pilvenveikko ett första pris. Återfärden på kvällen skedde i enkel kolonn för en iämn ostlig bris.

— Kotkainistulo Tammion juh-
lilta w. l. 23 p. oli 925 mlää 8 p.
ja 30 lop. Netto 675 mlää 13 p.,
30 lop. Toimikunta on erittäin kiitö-

linen yleisölle ja varsinkin niille Hami-
nan purjehdusseuralaisille, jotka olivat
apuna **purjehdussesta** sekä erittäin au-
liilla **täbellä** auttoivat muutenkin juh-
laa.

Wähän purjehtimisesta.

Joka vuosi samalla kun vesi luo jää-
peitteensä ja ihmiset pääsevät vapaasti
sen pintaa halkomaan, alkaa myöskin kuu-
lua surullisia tapauksia ihmisten hukkumi-
sesta. Semminkin tämä kulumassa ole-
wa fejä on vaatinut ehkä useamman uh-
rin kuin moni muu. Ehynä siihen liene-
vät useinkin vallitsevat puuskaiset tuulet
ja hyvin taajaan käyvät ukkosenilmat.

Kuitenkin tähtyh onnettomuuksien syitä
hakea muualtakin eikä ainoastaan ilmois-
ta ja tuulista. Vesillä liikkujan tähtyh
tarfoilleen tuntea elementtinsä ja wene,
jolla hän ulapalle uskaltaa, muutoin voi
waara olla hywinkin lähellä.

Koska useammat hukkumiset ja kumoon-
purjehtimiset tapahtuvat pienemmillä a-
wonaisilla purjeweineillä, niin lienee vähän
syhtä tarkastella purjehtimisen yhteydessä
olewia asioita.

Katki weneet elwät ole syhtä hywia pur-
jehtimaan. Toiset ovat wakarwia ja pal-

jonkin tuulta jätelviä, kun toiset taas talistuvat aivan pienempiin tuulenpuuskan vaikutuksesta. Tämä riippuu weneen rakenteesta. Pohjamat ja lewänlaiset weneet ovat wakavia purjehtimaan ja siis etenimin turvallisita, joskin niiden kulkunopeus on pienempi kuin terämien ja kapeiden. Edelliset ominaisuudet on kunnollisilla saaristolaisweneillä, sillä weneen tulee ennen kaikkea olla tarkoitustensa mukainen ja sellaista purtta juuri kalastaja tarvitsee.

Parhaimmista vuotta talaperin toimeenpantiin kilpapurjehduksia saaristolaisweneillä paljon enemmän kuin nykyään. Jos kilpapurjehduksilla silloin ja nykyään tarkoitetaan weneiden kulkunopeuden lisäämistä wakavuuden ja merikelpoisuuden kustannuksella, niin silloin ajetaan tasaa kokonaan wäriä thantaita. Noin 1880 ja 1890 luvuilla toikin kilpapurjehdusinto hyvin paljon pahaa mukanaan. Weneen rakentajat tahtoivat wain saada weneestä hyvän kulkijan huolimatta mistään muusta ja juuri sellaisilla terämillä ja ka-

toman suurilla purjeilla, onkin enimmäkseen kumoonpurjehtimiset tapahtuneet. Että paitsi tapahtui usein kilpapurjehduksissa awonaisilla saaristolaisweneillä onnettomuuksia. Nykyään on rannikolla, ainakin Kotkan ja Wiipurin välillä kilpapurjehdukset isoilla weneillä harvinaisia ja hyvin laimeasti niihin osaa otetaan. Samoin rakennetaan weneetkin, niin luotille kuin kalastajillekin wakawat ja tarkoitustensa mukaiset.

Kulki siis joksikin, sen itselleen hankkii joko purje- tai joutuweneen, pitää huolta siitä, että se on wakawa. Se on ensimmäinen ja ehkä tärkein warowaisuustoimenpite.

Purjeet ja tallaus tähtyy wälttämättömästi sovittoa weneen kokoa myöden. Suuri osa wahinkoja, etenkin kaupunkilais-huolipurjehtijoille johtuu siitä, että heillä on suhdattomat purjeet, jotka kaatavat pienen weneen, waikka purjeet wapaana lepattaisivat. Samoin tulee kaikkien purjeisiin kuuluvien nuorien olla siinä kunnossa, että milloin hywänsä voi purjeet alas laskea tahti pienentää. Tämä toimi waatii kuitenkin jo jonkinmoista harjaantumista purjeiden käsittelymisessä.

Paras wahingonwärtijä on kuitenkin itse purjehtija, peränpitäjä. Jos hän on totunut, tyhnyimielinen, tarkkasilmäinen ja wakawakälinen, niin pahinkin waara voi onnellisesti mennä ohi, kun taas tottumattoman ja hätäantyneen pieninkin sään-

näkömyhyks voi tuottaa waaran. Hywäsi purjehtijaksi voi tulla ainoastaan se, joka aina wessillä liikkueksaan pitää silmäänsä auki eikä halweksi mitään tietoa purjehdusalaan kuuluvista asioista.

Sellaisen, joka ei ole saanut tarpeeksi oppia purjehtimisessa, on parasta uskoa henkensä tottuneemman johtoon tai pyyhä maalla. Eliallinen itsetietoisuus tällä alalla voi tulla hywinkein kalliiksi.

Paljon riippuu siitä miten kalkanuoraa pidellään. Monella on tapana panna se hyvin moneen solmuun ja käänteseen, joten sitä ei saa tarpeeksi nopeasti auki. Ensimmäinen tehtävä on kuitenkin, aina

kun liiaksi tuulta tulee, kääntää wene päin tuuleen ja päästää heti jalkanuora irti, jolloin purje jää tyhjäksi tuulesta. Jos jalkanuoria ei saada tarpeeksi nopeasti auki, woipt wene tuokiossa tähttyä wedellä. Niiden tulee olla kiinni siten, että ne saa auki yhdellä nykäyksellä aivan silmänräpäyksessä.

Yksimastoinen wene on aina helpompi hoitaa kuin kaksimastoinen.

Muutamia meidän rannikoilla puhaltavista tuulista ovat hyvin puuskaisia; etenkin lienee kesäiseen aikaan pohjatuuli kaitista pahin. Kuitenkin totunut purjehtija aina tarkastaa taitaan wäriä ja tuulen puolella olewaa wedenvintaa, joten hän

voi olla varuillaan. Uffosen ilman sat-
tuesja weillä oltaesja tulee ehdottomasti
laskea alas kaikki purjeet, sillä useimmas-
sa uffospilwessä on hywin paljon tuulta
ja nihhäistä on ruweta purjeita korjaa-
maa silloin, kun pilwi lerran on päällä,
sillä silloin se ehdottomasti nujertaa nu-
rin.

Muissakin kun uffospilwissä on usein
wahvasti tuulta ja tulee niitä siis ottaa
wastan hywin warowaisesti.

Sellaisella ilmassa, jolloin usein pilviä
nousee ja tuuli on puuskainen, on paras
asiattoman purjehtijan pishä maalla ja
odottaa lauhkeampaa päivää.

Sanomattakin on selvää, että aina tu-
lisi olla purjeweeneessä mukana belastus-
renkaat ja korffinhöt niin asetettuina, että
ne heti tarvittaessa saadaan käsiille.

Samoin tulisi jokaisen oman turvalli-
suutensa vuosikin harjoitella uimista.
Joskaan ei uimataitotoaan aina voi pelas-
taa waarasta, niin usein kuitenkin uima-
taitoinen pelastuu, kun sitä taitoa waila
olewa hukkui.

Minä ei tosin suurinkaan warowaisuus
ja ammattitaito voi estää wahinkoa ta-
pahumasta. Kuitenkin on paljon totuut-
ta wanhasa sananlaskussa: „Sattuuhan
wahinko wiisaallekin, waan tuhmaille se on
toisesja tädesjä.“

J. N.

1906 julkaistiin yhdistyksen Fredrikshamn segelförening, purjehdusohjeet ja kilpailuohjelma suo-
meksi ja hyväksyttiin yhteinen uniformu. Siihen kuului jo käytössä olevan lakin lisäksi sininen meri-
miestyylinen takki, jossa oli kaksirivinen napitus. Napit olivat mustat ja niissä oli yhdistyksen nimi-
kirjaimet.

1906 ei lehtiin ilmaantunut kuin yksi uutinen purjehduskilpailuista, joissa olisi ollut mukana tammio-
laisia. KUORSALOSSA järjestettiin kilpailut sunnuntaina 22.7.1906. 1906 0725. Kuorsalon kilpai-
luihin osallituivat Tammiosta K. Pitkäsen Kullervo ja A. Pitkäsen Merivalo suurempien saaristolais-
veneiden luokassa ilman mainittavaa menestystä.

1906 0725 FREDRIKSHAMNS TIDNING

FREDRIKSHAMNS TIDNING / 1906 / 25.07.1906 NO 58

— Folkfesten på Kuorsalö.

Till folkfesten å Kuorsalö anordna-
des i lördags af F. S. F. eskaderseg-
ling. Affärden, som var bestämd till
kl. 1/2 7 blef dock något splittrad
genom att en del yachter försenade
sig så att om någon eskadersegling
i egentlig mening kunde man just ej

tala. Färden gynnades af vackert
väder och kl. 9 tiden kommo de för-
sta båtarna fram till Kuorsalö. I
hamnen funnos förut sluparna „Al-
juca“ och „Sotka“ och motorbåten
„Halla cellulosafabrik“ från Kotka
Segelsällskap. K. S. S. hade beslutit
eskadersegling till Kuorsalö, men,

troligen på grund af det fula vädret,
inställdes densamma och blott ofvan-
nämnda farkoster infunno sig.

Kvällen fördrefs å de särskilda
yachterna med superande och besök
hos hvarandra och å de flesta gick
man tidigt till kojs.

Söndagens morgon bestod på ett
litet regn, hvarefter himlen klarnade
och vädret stadgade sig. Så små-
ningom anlände flere slupar till, bland
dem den ståtliga „Miranda“, „Allas“,
„Maire“ m. fl. Många företogo min-
dre kryssningar ut till hats under
väntan på folkfestens början.

Festen tog sin början kl. 1 tiden. Ur programmet må anföras: folkdans, ett mindre teaterstycke, festtal af prof. Kaarle Krohn, lotteri, kappseglingar för såväl skärgårdsbåtar som lustyachter, målskjutning m. m.

Kappseglingen omfattade en sträcka af 14 sjömil och var resultatet däraf följande:

I Mindre allmogebåtar

1 pris A. Hanski's från Hanski by „Sukkela“ tid 2.19.14.

2 pris J. Pohjolas från Martin-saari „Nimetön“ tid 2.20.29.

2.01.23 red. tid 2.05.52. I större gruppen fick hr M. Laines „Wellamo“ 1 priset för segl. tid 1.52.16 och red. tid 2.04.44.

Dessutom deltog Sylvia, Sotka och Leila. af hvilka den sistnämnda

Festen kunde glädja sig åt en mycket talrik publik, som till stor del anlände med ångb. „Selma“ och „Virolahti“ från F:hamn.

II Större allmogebåtar

1 pris Alfr. Siparis från Kuorsalö „Onni“ tid 2.25.24.

2 pris A. Harjulas från Weder-laks „Toive“ tid 2.30.06.

I denna grupp deltog dessutom K. Pitkänens „Kullervo“ och A. Pitkänens „Merivalo“ bägge från **Stamö.**

III Lustyachter

Dessa voro delade i 2 kategorier. Bland de mindre fick hr A. Seitolas „Pilven-Veikko“ 1 pris för seglad tid

uppgat täflingen.

Skjuttäflan utföll på följande sätt:

1 pris	Hj. Pohjola	för 85 cm.
2	„ S. Harju	„ 77 „
3	„ E. Tabko	„ 73 „
4	„ M. Harju	„ 72 „

F. S. F:s yachter begåfvo sig kl. 1/2 7 tiden hemåt och inträffade i staden vidpass kl. 10.

1907 0704 WASABLADET

VASABLADET / 1907 / 04.07.1907 NO 80

Allmogebåttyperna i landet.

Den viktiga plats, som kommunikationsmedlens historia in-tar i människosläktets allmänna historia, har gjort att man i alla länder begynt rikta uppmärksamheten på de former, som allmogefarkosterna erbjuda.

Särskildt i de talrika redogörel-ser, hvilka i nyare tid sett da-gen rörande de kulturella för-hållandena hos de på lägre bild-ningsstadium stående folkslagen, har den moderna reseskildraren med förkärlek uppehållit sig vid farkosterna, enär dessa hos dyli-ka folk erbjuda de mest olika former, samt folkets he'a lif stund-om stått i intimt förhållande till farkosternas art. Man har

äfven funnit huru båtformerna, liksom andra kulturformer, öfvergått från en ort till en annan, och man har kunnat följa spåren af deras vandring, huru än folkegendomligheter och olika naturförhållanden utöfvat inflytande på formenskilldheterna. Bland andra har kanotformen i Nord-Amerika erhållit historisk belysning och har man lyckats följa denna båtforms utbredning öfver vida områden. I Tyskland

öfver vida områden. I Tyskland anordnades för några år sedan en enquête öfver ännu i bruk befintliga eller fordom brukliga fartyg af ursprunglig byggnadsart och inrättning. På grund af denna insamling ha enskilda monografier sett dagen, tills vidare veterligen öfver schweiziska, syd-tyska och Donauområdets båtformer. För de nordiska båtformerna från äldre tid finnas dels enskilda monografier, dels äfven

grafier sett dagen, tills vidare veterligen öfver schweiziska, syd-tyska och Donauområdets båtformer. För de nordiska båtformerna från äldre tid finnas dels enskilda monografier, dels äfven en af en amerikanare sammanställd redogörelse för båtformerna i hela norra Europa.

Hos de flesta folk har farkosten framkallats af behovet att

kunna sätta öfver ett hindrande vattendrag, närmast floden, sedermera mindre sjöar.

Sålunda uppkommo de ursprungligaste formerna för farkosten: flottan och den urhålkade stocken. I brist på stock eller virke spändes hudar öfver ett underrede eller en stomme. På båtar af detta slag utgöra eskimåernas och indianernas kanoter typiska exempel. På högre kul-

typiska exempel. På högre kulturstadier tillkomma utaf bräder sammanfogade båtar, byggda antingen på klink eller kavel. Det byggnadssätt, som härvid kommit till användning, har i många fall bestämts af arten af de vatten, på hvilka båten varit afsedd att användas. Härigenom har konstbåt- och skeppsbyggeriet uppkommit. Ett högre utveckladt båtbyggeri har uppstått

hos de folk, hvilka genom sitt lands naturbeskaffenhet varit mer hänvisade till hafvet, hvarför båtens form hos dylika folk äfven utvecklats mångsidigare än hos andra.

Knappt något land med undantag af särskilda orter i Amerika och Sverge, torde kunna uppvisa så många växlande former för **allmogebåtar** som Finland, beroende på vårt lands sjörike-

dom och vidsträckta kuster samt af den omständigheten att landets kommunikationsleder ända till senare tider mest utgjorts af vattendragen.

Så t. ex. torde väl icke många orter längs landets sydkust finnas, hvilka ej under tidernas lopp utbildat åt sig en särskild, för orten kännetecknande båtform, hvars utseende närmast betingats af ortens läge utomskärs eller inomskärs, äfvensom af det ändamål, för hvilket båten skall användas. Exempelvis må framhållas de säregna typerna för Ålands-båten, »Pörtö»- och »Pellinge»-båten, »Stamö»-båten, den sydfinsks kust-ekan o. s. v. Utmed österbottniska kusten kan man ställvis, isynnerhet i Vasa skärgård, iakttaga förefintligheten af flere olika båttyper. Också dessa typer ha betingats af lä-

formen numera nästan försvunnit i följd af den växande ångbåtsrörelsen. Till dessa båtformer utmed österbottniska kusten kan tilläggas t. ex. »Haksen», Härkmeri båten utanför Lappfjärd och Sideby samt Sastmola båten.

Då en del af dessa typer allt-

tagit såsom sin fråga om denna insamling, har därför uppställt en frågeblankett, innehållande frågor angående **allmogebåtar** i Finland med anhållan att försäcken intresserade personer ville till Föreningen under adress: *Finska Fornminnesföreningen*.

1907 sanomalehdessä Wasabladet julkaistussa artikkelissa Maamme saaristolaisvenetyypit mainitaan neljä huomion arvoista esimerkkityyppiä. Niistä yksi on Stamö- eli Tammiovenne. Tähän päättyy myös maankuulujen Tammio-veneiden menestystarina. Viimeiseksi tammiolaiseksi saavutukseksi jäi haminalaisten purjeveneiden voitto KOTKASSA 28.7.1907 järjestetyssä Trio-pokaalikilpailussa, jossa voittjoukkeen parhaan veneen, G. Saweniuksen omistaman Perhon ohjaajana toimi A. Pitkänen

get inom- eller utomskärs samt båtens ändamål. Egendomligt nog blandar sig där den smala och djupa inlandsbåtformen, den långa och smala ärtskidsformen, eller Kuru- och Teisko-typen, med hafsbåtstypen till mycket egendomliga former. I detta sammanhang kan man hänvisa på Malaks- och Sundombåttypen. Bland Vasa skärdårdsbåtar kunna äfven nämnas Vallgrunds- och Björkötypen, Jakobstadstypen och fälbåten, så egendomlig och väl motsvarande sitt ändamål. Denna sistnämnda eller möjligen Vasa inre skärgårds långgrunda strandformation har framkallat en egendomlig lilljollsåttyp, använd i hela Vasa skärgård, äfvensom den som lastbåt använda, flatbottnade, stora ekstockstypen, det s. k. »Päronlandet». Af dessa har den sistnämnda båt-

mer visa tecken att försvinna för modernare trafikmedel och båtformer, främst ångbåtarne, är det i hög grad önskvärdt att alla de uppgifter, hvilka kunna erhållas om brukliga eller redan försvunnna båtformer och deras benämningar skulle insamlas. Finska Fornminnesföreningen, som upp-

*Helsingfors, insända: fotografier (och teckningar) af förekommande **allmogebåtar** jämte beskrifning öfver desamma enligt de å nämnda blankett upptagna anvisningarna, äfvensom öfriga uppgifter, som i frågebladet äskas. Frågeblanketter tillsändas på begäran.*

TRIO-KILPAILUN KUNNIATAULUKKO
1907 0730 ETELÄ-SUOMI

ETELÄ-SUOMI / 1907 / 30.07.1907 NO 84

Vuotta	Nimi	Omistaja	Ohjaaja	Val.	Palk.	Purj. aika	Last. aika
I	Perho	G. Savenius	A. Pitkinen	0.9	I	3.53.51	3.51.57
"	Bansai	B. Grönmark.	jama	1.2	II	3.5.631	3.59.44
"	Maire	B. Winter	jama	0.9	III	4.04.39	4.02.45
	Udeona	A. Grewenberg	jama	1.1	—	4.11.44	4.13.25
	Westan	B. Reibe	jama	1.0	—	4.22.02	4.22.02
	Jrja	Ojat. „Jrja“	L. Reinilainen	0.9	—	4.56.54	4.35.—
II	Sotta	J. Hillo	E. Hillo	1.8	I	3.39.05	3.49.08
	Pilmenweikko	A. Seitola	L. Seitola	1.3	II	3.46.47	3.51.23
	Leila	L. Silmo	jama	1.6	III	3.48.03	3.56.—
	Toreador	A. Fredriksson	jama	1.5	IV	4.04.02	4.11.14
	Mitaja	A. Langell	jama	1.9	—	4.04.39	4.15.28
	Rita	B. Udd	jama	1.4	—	4.16.09	4.22.01
	Sildi	E. Gustafsson	E. Tammelin	1.4	—	4.29.41	4.35.33

ANNA, vuodesta 1906 PERHO

FSF:n arvontavene vuodelta 1902, suunnitellut E Ekebom ja rakennettu Blekholmin veneveistämöllä. Suurin pituus 7,65 m, vesilinja 5.06 m, purjeala 27,1 m² ja mittaluku 0,91 valööriä.

Arvonnassa vene joutui P Demidoffin haltuun. Vene kilpaili kohtuullisella menestyksellä Haminan ja Kotkan kilpailuissa. Vene siirtyi G Saveniuksen omistukseen 1906 ja nimeksi annettiin Perho, joka seuraavana vuonna oli mu-

kana voittamassa ensimmäisen kiinnityksen Trio-pokaaliin A Pitkäsén ohjaamana. Perho osoitti kyvykkyytensä erityisesti kovassa tuulesa. Vuodesta 1910 lähtien Perhon omisti G Löfström toimien myös ohjaana. Perho mitattiin vielä 1911 amerikkalaisen mittaussäännön mukaan luokkaan 5,0 sl, mutta vanhana konstruktiona sillä oli vain vähän kanssakilpailijoita. Kilpailutuloksia löytyi vielä vuodelta 1913.

Vaikka tammiolaisia ei enää juuri nähtykään Kotkan ja Haminan purjehduskilpailuissa, Tammiassa niitä järjestettiin edelleenkin lähes vuosittain. Lehdistön kiinnostus niitä kohtaan myös hiipui, eikä kilpailuista aina kerrottu uutisiakaan.

Haminan purjehdusyhdistyksen, jota nimitystä ruotsinkielisen rinnalla ryhdyttiin käyttämään 1910, harmiksi yhdistyksen ensimmäinen paviljonki tuhoutui tulipalossa 19.12. 1908 yöllä. Tuhopoltto. Syyllinenkin selvisi.

1909 0902 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1909 / 02.09.1909 NO 97

Sekulia.

— „Me herrasmiehet menemme nyt ottamaan ryppyt —“.

Satafunnan Sanomat kertovat:

„Porin purjehdusseuran paviljongilla Mäntyluodolla jaettiin juuri palkintoja saaristolaisveneiden purjehduskilpailusta ja paraimman ennätysen saavuttaneille. Kun palkinnot oli jaettu ja jalkaja juuri oli aikeissa lausua muutamia kiitossanomia ensimmäisen palkinnon saajalle, astui eräs Porin „germaanisen etewämmyyden“ edustaja varatuomari B. Brocope esiin ja piti kilpailuun osaa ottaneille ja muulle palkintojen jatsa kuulemaan

tofoontuneelle yleisölle seuraavan ylös- rakentavaisen puheen:

„Me herrasmiehet menemme nyt ottamaan ryppyt ja syömään päiväl- listä ja te talonpojat saatte mennä pois. Me olemme herroja ja te olette waan talonpoikia, pois!

Viimeistä sanaa lausuesjaan tefi puhuja samalla mahtawan poistytöntä- wän kädenliikkeen ja pullisti itsensä mahtipontiseen asentoon oikein herralta näyttääkseen. Läsnäolijat seisoiwat het- ten kuin pausta pudonneina tämän „germaanisen etewämmyyden“ loisto- näytteen edessä. Kun ensi hämmästy- festä oli selwinydytty huusiwat toiset puhujat: alas, toisten huulilla taas näkyi jääliwäinen hymyily. Rauhallisena alkoi yleisö fitten poistua luultawasti ei jentään kowinkaan sywästi tuntien „mongoolista alemmuuttaan“ tämän „germaanisen etewämmyyden“ edustajan rinnalla“.

Saaristolaisveneet, joita toisinaan kutsuttiin maalaisveneiksi olivat kauan kulkeneet kilpailuissa yhtä hyvin ja välillä nopeamminkin kuin herrasveneet. Varakkaiden oli onnistunut hankkia itselleen yhä nopeammin purjehtivia veneitä. Vaikka säätyvaltiopäivät oli lakkautettu Suomessa 1906, pulpahteli säätyjakoinen ajattelutapa pinnalle toisinaan edelleenkin purjehduskilpailujen yhteydessä. Tällai- sesta pulpahtelusta kantautui Haminan Sanomiin 1909 Sekulia.

1912 0716 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1912 / 16.07.1912 NO 76

Tammion Nuorisoseura

toimii

Kesäjuhlan

sunnuntaina tämänk. 21 päivänä.

OHJELMA:

Alkusoittoa, Juhlapuhe (opettaja V. Joukahainen), Laulua, Soittoa, Murrejuttu, Laulua, Voimistelua, (Vesan voimist. esityksiä), Ampu- mista, Nuolenheittoa. — Kilpa- purjehdus, Kilpasoutu, lopuksi

ja 1912 0716 HAMINAN LEHTI

HAMINAN LEHTI / 1912 / 16.07.1912 NO 76

Tanssia.

Kilpapurjehdus alkaa klo 12 päi- vällä ja kesäjuhla kello 2 j. p.p.

Höyrylaiva „VIROLAHTI“

lähtee juhille Ukkosaarelta 1/2 4 sun- nuntai aamuna poiketen Pitkäpaa- dessa ja Klamilassa. Laiva lähtee Haminasta klo 10 a. p.

Laivapilettejä myytävänä M. Paa- volan kaupassa Haminassa.

Toimikunta.

— **Saarelaiisten kesäjuhla.** Tammion nuorisoseura toimeenpantee kesäjuhlan saarellaan sunnuntaina t. k. 21 p:nä. Tämä saarelaiisten kesäjuhla on houkuttelevimpia kesäisiä juhlatilaisuuksia seudullamme. **Tammio**, ulkoisen meren partaalla oleva kaunis saari, tarjoaa hupaisan ja mielenkiintoisen päivän juhlaan saapuville. Ken Tammiossa ja ennen on käynyt, hän mielellään siellä uudelleen käväisee, ken Tammiota ei ennen ole nähnyt, hän tekee nyt matkan sinne, niin eipä kadu retkeään.

Sellaista juhlapaikkaa kuin Tammiossa on nuorisoseuran kesäjuhlaa varten varattu ei monin paikoin tarjota ja sellaista näköalaa kuin aukeaa täältä juhlapaikalta saaren itärantamalta, metsän reunasta, ei monilta juhlapaikoilta ole nähtävissä. Nämä Suomenlahti sieltä

rannattomana muutamien saarten ja luotojen takaa aukeaa ihailtavaksi. Siihenpä saaren nuorukaiset wastaan ovat rakentaneet ruden filloksen tanssilavan.

Mutta puhukaamme itse ohjelmasta. Se tulee sisältämään tanssi- soittoa, laulua, opettaja Wilho Joukahaisen juhlapuheen, Haminan Wesan voimistelua, kilpa-ammuntaa, **kilpapurjehduksia** ja soutukilpailuita. — Haminan Purjehdusyhdistys saapuu tänne pitämään kilpapurjehduksen ja saaristolaisalustilla myöskin kilpaillaan.

Juhlille pääsee sekä Haminasta että Wirolahdelta mukawasti höyrylaiva Wirolahdella.

Saaneen Tammion nuorisoseura kesäjuhlaansa vastaanottaa sankan joukon yleisöä, joka tahtoo wietittää mielenkiintoisen päivän meren partaalla ulkoaristossa.

— **Tammion Nuorisoseurala oli viime sunnuntaina kesäjuhla**, joka saaristoasemansa ja kau-

niin sään tähden muodostui koko lähiseudun kesäjuhlaiksi. Haminastakin wiettiin sinne ihmisiä oikeen

lahdella laiwalla. Mutta asianomaisten järjestyntaito ei lähdyssä kiitosta ansainnut, sillä waiikka lähtö Haminasta oli ilmoitettu tapahtuman klo 10 a. p. päästiin wastaklo 11 jälkeen matkalle.

Juhlapaikka Tammiossa oli hauska. Keskellä pois siirretyn talon nurmeltunutta tanhua seisoi köynnöksiin koristettu juhlasalko. Sen ympärille kokoontui juhlayleisö. Istuimina oli wankkoja kallio-
pöytä-

seja mäntyjen warjosia tai sitten wihreä nurmi. Haminan kaupungin torwisoittokunta soitteli sitä warten tehdyssä lehtimajassa. Grönlänseläisille korkealle kallion kielekkeelle oli

toimuista ja köynnöksistä tehty puhujulawa josta opettaja W. Joukahainen piti juhlapuheen. Kylän rannasta lähtiwät kohta juhlan ensimmäinen purjehdus kilpailulle.

Tulokset purjehduskilpailuista wovat seuraawat:

- 1 p. A. Suortin „Lainetar II“ Sumrasta, aika 2 t. 3 m. 15 sek.
- 2 p. J. Saarisen „Lotta“ Mar-
tinsaaresta, 2 t. 12 m. 10 sek.
- 3 p. A. Nistian Siparin „Mursu“

Aurjalosta, 2 t. 14 m. 9 sek.
Vähinnä A. Pittäsen „Wäkinä-
nen“ Tammiossa 2 t. 19 m.

Haminan purjehdusseuran palkinnot weneiden merikelpoisuudesta sai A. Pittäsen „Wäkinäinen“ ensimmäisen ja A. Nistian Siparin „Mursu“ toisen palkinnon.

Ampumakilpailussa saavutettiin seuraavat tulokset:

1 p. Wille Mustamaa, Mustamaasta 64 pist.

2 p. Juho Suomalainen Wiipurista, 63 pist.

3 p. Johannes Skordumoo, Somerista 56 pist.

Wielä oli kilpailuja foudussa ja nuolenheitossa.

Kilpailujen kestäessä hankkivat muut nuoret hieken itsensä tanssilawalla. Wähää ennen klo 9 illalla läksimme toiset haminalaiset ihanana iltana kyntämään tyyntä meren pintaa „Wirolahti“-laivalla Haminaan. Osa haminalaisia oli jo tuntia aikasemmin lähtenyt „Mallottarella“ paluumatkalla. Suurin osa juhlanuorisoa jäi vielä kuitenkin juhlapaikalle karkeloimaan kauniina kesänä.

1912 0723 HAMINAN SANOMAT

HAMINAN SANOMAT / 1912 / 23.07.1912 NO 79

— **Kesäjuhlan** wietti Tammion Nuorisoseura viime sunnuntaina kauniilla, merenpuoleisella Tammi-on saarella. Yleisöä oli kokoontunut saaristolaiusten juhlille hywin runsaasti — Haminastakin niin paljon, että ei sopinyt yhteen laimaan. Ohjelma alkoi tilpapurjehdusella klo 12 päivällä, jonka jäl-

leen warjainen juhlan ohjelma alkoi kaupungin soittofunnan soitolla. Juhlapuheen piti op. W. Soukshainen, jossa hän kosketteli etupäässä nuorison harrastuksia. Samalla kun hän mainitsi m. m. äsketen päättäneistä Olympialaisista tisoista, joissa Suomen nuorella

wäellä oli niin suuremmoinen menestys, tefi hän sen tawalla, joka warmasti saattoi kylminmännin sydämen sykkimään tuolle nuoria niin woimistuttawalle ja kehittäwälle harrastukselle: woimistelulle. Pontewasti ja innoštuttawasta esitetty puhe palkittiin wilkkailla läppen-

taputuksilla. Wielä oli ohjelmassa Haminan „Wesan“ wapaaliikkeitä ja pyramideja, jotka myös herättiwät mieltymystä yleisössä. Tammion naiskuoro esitti muutamia lauluja ja torwisoittolunta soittelee ohjelman wäliajoilla. Ohjelma päättyi wilkkaaseen tanssiin. Juhlassa toimeenpannuissa kilpailuissa saivat palkintoja:

Saaristolaisweneiden purjehdusessa:

I p. A. Suortin Summasta „Vainetar“, aika 2 t. 3 m. 15 s.

II p. J. Saarisen Martinsaaresta „Lotta“, 2 t. 12 m. 10 s.

III p. R. Siparin Kuorsalosta „Murju“, aika 2 t. 14 m. 9 s.

Sitäpaitfi oli Haminan Purjehdusyhdistys lahjoittanut 25:—, annettawaksi palkintona puhtaudesta ja weneen tunnošapidosta ja sai-

wat tällöin:

15:— A. Pitkäsen „Wäinäinen“ ja 10:— R. Siparin „Murju“.

Ampumisessa:

I p. W. Mustamaa 64 pist.

II p. J. Suomalainen, Wiipuri, 63 p.

III p. J. Skordumo, Someri, 56 p.

Tammiossa tänä kesänä enfi lertaa wietettyä **kesäjuhlaa** woimme pitää koko lailla hywin onništuneena.

— Tammion Nuorisoseurala oli viime sunnuntaina kesäjuhla, joka saaristoasemansa ja kau-

niin sään tähden muodostui koko lähiseudun kesäjuhlat. Haminan vietiin sinne ihmisiä oikeen kahdella laivalla. Mutta asianomaisten järjestelytaito ei lähdössä kiitosta ansainnut, sillä vaikka lähtö Haminasta oli ilmoitettu tapahtuvan klo 10 a. p. päästiin vasta klo 11 jälkeen matkalle.

Juhlapaikka Tammiossa oli hauska. Keskellä pois siirretyn talon nurmeltunutta tanhuaa seisoi köynnöksiin koristettu juhlasalko. Sen ympärille kokoontui juhlayleisö. Istuimina oli wankkoja kalliopaa-

seja mäntyjen varjoissa tai sitten vihreä nurmi. Haminan kaupungin torvisoittokunta soitteli sitä warten tehdystä kehtimajassa. Eräälle korkealle kallion kielekkeelle oli koiruista ja köynnöksistä tehty puhujulawa josta opettaja W. Joukahainen piti juhlapuheen. Skylärannasta lähtivät kohta juhlan ensimmäiseksi purjeweeneet kilpailulle.

Tulokset purjehduskilpailuista ovat seuraavat:

1 p. A. Suortin „Lainetar II“ Sumrasta, aika 2 t. 3 m. 15 sek.

2 p. J. Saarisen „Lotta“ Martinsaaresta, 2 t. 12 m. 10 sek.

3 p. Nistian Siparin „Mursu“ Nuorsalosta, 2 t. 14 m. 9 sek.

Lähinnä A. Pikkäsen „Wäkinäinen“ Tammiossa 2 t. 19 m.

Haminan purjehdusseuran palkinnot weneiden merikelpoisuudesta sai A. Pikkäsen „Wäkinäinen“ ensimmäisen ja Nistian Siparin „Mursu“ toisen palkinnon.

Ampumakilpailussa saavutettiin seuraavat tulokset:

1 p. Wille Mustamaa, Mustamaasta 64 pist.

2 p. Juho Suomalainen Wiipurista, 63 pist.

3 p. Johannes Skordumoo, Somerista 56 pist.

Wielä oli kilpailuja foudussa ja nuolenheitossa.

Kilpailujen kestäessä hankkiivat muut nuoret hiteen itsensä tanssilawalla. Wähää ennen klo 9 illalla läksimme toiset haminalaiset ihanana iltana lyntämään tyyntä meren pintaa „Wirolahti“-laivalla Haminnaan. Osa haminalaisia oli jo tuntia aikasemmin lähtenyt „Mallottarella“ paluumatkalla. Suurin osa juhlanuorisoa jäi vielä kuitenkin juhlapaikalle tarkeloimaan launiina kesäyönä.

Tammion nuorisoseura mietti viime sunnuntaina onnistuneen kesäjuhlan, johon väkeä oli hyvin runsaasti saapunut saaristosta ja Haminasta. Ohjelma sisälsi torvisoittoa,

laulua ja opettaja Wilftu Joulahaisen puheen, Haminan Wefan voimisteluesityksiä sekä saaristolaiswenheiden filpapurjehdusten ja filpa-ampumista, joista jaettiin palkintoja.

PURJEHDUSKILPAILUT. KUVATTU 1912.

Veneet luovimassa Tammiassa kohti Ketholmaa.

TAMMIOSSA 21.7.1912 pidetyissä purjehduskilpailuissa tammiolaisista menestyi palkinnoille A. Pitkänen sijoittuen kolmanneksi veneellä Väkinäinen ajalla 2 t. 19 min. Hän sai myös Haminan purjehdusseuran palkinnon veneen merikelpoisuudesta.

Mistä Tammion taloista veneiden Wihuri, Kaja, Merivalo ja Väkinäinen A. Pitkänen ja Kullervo K. Pitkänen olivat kotoisin, ei ole pääteltävissä. A. Pitkänen saattoi olla veneenveistäjä Tommon Aaro, 1872 syntynyt Aron Tuomaanpoika Pitkänen, joka vuosien mittaan ehkä kokeili aina valmistamansa uuden veneen Kajan Merivalon ja Väkinäisen purjehdusominaisuuksia ennen veneestä luopumista, myyntiä.

— Kesäjuhlan toimeenpanee
Tammion n. j. 12 p:nä heinäkuuta.
Ohjelmasta mainitaan lähemmin
ilmoituksessa.

Kesäjuhlan
toimeenpanee
Tammion N.-s.
heinäkuun 12 p:nä.

H. S. 1 k. 4 s. 20 r.
Kesäjuhlan
toimeenpanee
Tammion n. s.
12 p:nä heinäk. seuraavalla
OHJELMALLA:

Torvisoittoa, tervehdyssanat, runo,
puhe, kilpapurjehdus, -soutu ja -am-
munta ja nuolenheitto. Purjehdus
alkaa klo 1 p., muu ohjelma klo 2.
Purjehdukseen saavat ottaa osaa ve-
neet, joiden vesilinja on 17 jalkaa tai
siitä alle.
Höyryl. Adlercreutz vie juhla-
vieraita Tammioon lähtien Ukkosaareltä
klo 6 poiketen matkalla Pitkäpaateen
ja Ravijoelle, josta se lähtee 7,45,
Haminasta lähtee laiva klo 11 a.p.

— **Tammion nuorisoseuran**
ja talousseuran yhteinen kesä-
juhla vietettiin viime sunnuntaina.
Ilma oli kaunis ja vieraita oli
saapunut runsaasti Virolahdelta,
Haminasta ja Kotkasta asti. Oh-
jelmasta mainittakoon op. J. Suo-
malaisen ansiokas puhe ja yliopp.
Olli Pitkäsén esitelmä. Juhlassa
suoritetuissa kilpailuissa jakaantu-
ivat palkinnot seuraavasti:
Purjehduskilpailussa
sai 1 palk. Nisse Bast, Haminasta.
2 p. Sundberg, Kaarniemestä.

Ammunnassa: 1 palk. Leo
Söderström, 66 pist.; 2 palk. An-
ton Suomalainen, 63 pist.; 3 palk.
Aaro Pitkänen, 62 pist.
Kilpasoudussa: 1 palk.
Werner Pitkänen 3 min. 13 sek.,
2 palk. Tuuto Mäkelä 3 min. 13
sek. 3 palk. Yrjö Sadownikoff 3
min. 17 sek.
Nuolenheitossa: 1 palk.
M. Lassila 100 pist. 2 palk. Y.
Sadownikoff 92 pist. 3 palk. Lei-
nonen 89 pist.

TAMMIOSSA 12.7.1914 kesäjuhlan yhteydessä järjestetyn purjehduskilpailun ainoassa selostuksessa tammiolaisten osallistumisesta kilpailuun ei mainita mitään. Kilpasoudussa sen sijaan voittajaksi ajalla 3 min. 13 sek. selviytyi tammiolainen Werner Pitkänen, jonka isä jo oli aiemmin ottanut suku-
nimekseen Saarinen.

Ammunnassa tammiolaisista Anton Suomalainen sijoittui toiseksi ja Aaro Pitkänen kolmanneksi.

1919 0605 HAMINAN LEHTI

HAMINAN LEHTI / 1919 / 05.06.1919 NO 60

Kesäjuhlan

toimeenpanee

Tammion Nuorisoseura

kesäk. 29 p:nä.

Lähemmin vast'edes.

Kilpailun järjestämisestä kerrottiin 26.6.1919 lehdessä Maaseutu ja 26.6. ja 28.6.1919 Haminan lehdessä.

1919 0626 HAMINAN LEHTI

HAMINAN LEHTI / 1919 / 26.06.1919 NO 67

Kesäjuhlan

toimii

Tammion Nuorisoseura

29 p kesäkuuta 1919

1919 0619 MAASEUTU

MAASEUTU / 1919 / 19.06.1919 NO 65

— Havimatkan Haminaasta
Tammion Nuorisoseuran juhlaan
t.k. 29 p:nä tekee höyryl. Helmi.
Laivapilettejä saa ennakolta Rait-
tiusravintolasta.

ja 1919 0626 MAASEUTU

MAASEUTU / 1919 / 26.06.1919 NO 67

OHJELMA: Yleinen kilpapurjeh-
dus (saaristolaisvenheillä),
Torvisoitto, Puhe, Ylei-
nen ampumakilpailu, Kil-
pasoutu, Nuoriheittoa,
y. m., y. m., TANSSIA.

Höyrylaiva „**Helmi**“ lähtee
huvimatalle Haminasta Tam-
mioon 29 p. kesäk. 1919 klo 11
e.p. Tervasaaren laiturista.

Purjehdus alkaa klo 1 i.p. ja
juhla klo 3 i.p.

Toimikunta.

Pöytäkirja tehty Tammion
Nuorisoseuran kokouksessa 23/6/19.

I §.

Palkintotuomareiksi kilpapurjehduksen va-
littiin: Voltemar Suomalainen, Arjo-Kristina ja
Eino Suomalainen. Ampumapalkintuoma-
reiksi: Nestor Lommi, Viljo Piikänen, Jorma
Suomalainen ja Väinö Björk. Kilpasoutun
tuomareiksi Valtio ja Erikki Piikänen.

II §.

Kilpapurjehdus päätettiin alkaa klo 1 i.p. ja
juhla klo 3 i.p.

VI §.

Pääsylipun hinnaksi määrättiin 3 mk aikuisille
ja 1 mk lapsilla. Kilpapurjehduksen sisään-
pääsyksi 5 mk. Ampumisen 3 mk, Soudun
2 mk. ja myönteilytön 1 mk. 5 muolilla.

Viimeinen purjehduskilpailu on kirjattu Tammion nuorisoseuran pöytäkirjaan 23.6.1919 pidettäväksi kesäjuhlan yhteydessä.

Kesäjuhille Tammioon.

Sunnuntaina tarjoutuu tämän kumuisen Haminan asukkailla hauska tilaisuus päästä taas vähän hengittämään raitista meri-ilmaa. Silloin m. m. Tammion kylän nuorisoseura panee toimeen kesäjuhlat saarellaan ja on järjestänyt sinne mukavan pääsyn vieraille, hommaamalla huvilaväen

lähtemään täältä klo 11 ap. Perillä on m. m. kilpa-ammuntaa sekä **kilpapurjehdus**, joten pyssyn ja veneenomistajilla on tilaisuus toteuttaa taitoaan.

On syytä kaupunkilaisilla käyttää tilaisuutta hyväkseen ja lähteä joukolla juhlimaan. Saarten kesäjuhlatkin täälläpäin ovat vanhastaan suosittuja. Vainassa seura torvisoittokunta.

Tammion viimeisen purjehduskilpailun tuloksia ei koskaan ilmaantunut sanomalehtiin eikä tammionlaisten tiedetä osallistuneen 1919 Kuorsalon kesäjuhlilla eivätkä muuallakaan järjestettyihin purjehduskilpailuihin. Tähän päättyi Tammion maineikas kilpapurjehdushistoria.

1900 17.6. järjestettiin Haminan piirin viimeinen oma kilpapurjehdus, johon osallistui vain 4 omaa alusta. Joukossa ei ollut yhtään tammiolaista venettä.

TAULUKKO TAMMIOLAISET KILPAPURJEHTIJAT 1875–1912

PAIKKA JA AIKA	SIJOTUS JA PURJEHTAJA	VENE	AIKA	LISÄTIETOJA
KOTKA 22.8.1875	VIKTOR PITKÄNEN			OSALLISTUI?
WIROJOKI 27.7.1879	3. VIKTOR SUOMALAINEN			
SWARTHOLM 9.7.1882	1. TOBIAS PITKÄNEN		3 59 16	
	JOHANNES PITKÄNEN		3 57 3	PARAS AIKA. HYLÄTTY
ESPOO 23.7.1882	2. MOOSES TÄHTINEN	A	1 32 48	
	5. JOHANNES PITKÄNEN	A	1 38 44	
HAMINA 13.8.1882	1. JOHAN SUOMALAINEN	A	1 55	
	2. MOSES TÄHTINEN	A	1 56 2	
HAMINA 19.8.1883	1. VIKTOR PITKÄNEN	A	1 59 24	
	2. MOSES TÄHTINEN	A	2 1 35	2 4 52 korjattu aika
	3. JOHAN SUOMALAINEN	A	2 9 9	
	6. KARL GUSTAF PITKÄNEN	A	2 22 25	YLIM. PALKINTO. PARAS TAKILOINTI
	ANTON PITKÄNEN	A	n. 2 4	TOISEKSI PARAS korjattu aika. JÄI PALKINNOSTA
LOVIISA 13.7.1884	1. VIKTOR PITKÄNEN	A	2 56 50	
	2. MOSES TÄHTINEN	A	3 7 59	
	JOHAN SUOMALAINEN	A		OSALLISTUI
	KARL PITKÄNEN	A		OSALLISTUI
	ANTON PITKÄNEN	A		OSALLISTUI
WIIPURI 27.7.1884	1. VIKTOR PITKÄNEN	A	3 22 30	
	7. ARON PITKÄNEN	A	3 41 46	
	9. KRISTIAN PITKÄNEN	A	3 47 11	
KOTKA 17.8.1884	1. MOSES TÄHTINEN	A	1 36 1	
	3. VIKTOR PITKÄNEN	A	1 39 26	
HAMINA 14.9.1884	1. VIKTOR PITKÄNEN		3 9 40	
	2. JUHO SUOMALAINEN		3 11 12	
	3. ANTON PITKÄNEN		3 13 28	
HAMINA 30.8.1885	1. VIKTOR PITKÄNEN	A	3 19 5	
	2. ARON PITKÄNEN	A	3 23 2	
	3. W. SUOMALAINEN	A	3 26 36	
	5. J. SUOMALAINEN	A		
	KARL PITKÄNEN			OSALLISTUI
	KRISTIAN PITKÄNEN			OSALLISTUI
	M. TÄHTINEN			OSALLISTUI
HAMINA 29.8.1886	1. VIKTOR PITKÄNEN	A	2 34 34	
	2. JOHAN SUOMALAINEN	A	2 43 17	
	3. A. (ANTON) PITKÄNEN	A	2 44 15	
	4. W. SUOMALAINEN	A	2 56 20	
WIIPURI 31.7.1887	1. J. RÖMPÖTTI	I	4 32 37	
	2. NIILO SUOMALAINEN	II	4 54 20	korjattu aika 4 37 5. OM. VIKTOR PITKÄNEN
KOTKA 7.8.1887	2. J. RÖMPÖTTI	I	4 1 58	
	1. NIILO SUOMALAINEN	IV	4 8 43	OMISTAJA VIKTOR PITKÄNEN
	2. ANTON PITKÄNEN	IV	4 18 49	
	MOSES TÄHTINEN	IV		OSALLISTUI
	J. SUOMALAINEN	IV		OSALLISTUI
KUORSALO 14.8.1887	1. ALFRED SUOMALAINEN			
	3. KRISTIAN PITKÄNEN			
HAMINA 4.9.1887	6. KRISTIAN PITKÄNEN		2 21 35	
KOTKA 22.7.1888	1. VIKTOR PITKÄNEN	PERHONEN I	3 27 13	OMISTAJA J. RÖMPÖTTI HESULI
	2. KARL PITKÄNEN	SOLWEIG II	3 55 10	OMISTAJA A. GULLICHSEN
	1. VIKTOR PITKÄNEN	III	3 33 13	
	2. J. SUOMALAINEN	III	3 40 5	

KUORSALO 22.7.1888	1. ALFRED SUOMALAINEN	AALTO		2 16	
	2. ALFRED PITKÄNEN	LIUHTO		2 22	
	3. KRISTIAN PITKÄNEN	LAINE		2 23	
TAMMIO 12.8.1888	1. VIKTOR PITKÄNEN S	KULKIJA		3 19 16	
	2. ANTON PITKÄNEN MÄKELÄ	AINO	S	3 22 33	
	3. JUHO SUOMALAINEN	POIKA	S	3 24 25	
	1. J. RÖMPÖTTI (KUORSALO)	SIRKKA	H	3 31	MUUTTANUT KUORSALOOIN TAMMIOSTA
	2. KRISTIAN PITKÄNEN	LIUHTO	H	3 33 7	
	3. ALFRED PITKÄNEN	LAINE	H	3 33 15	
HAMINA 9.9.1888	1. JOHAN SUOMALAINEN		II	3 9 14	
	2. ANTON MÄKELÄ		II	3 9 47	
	4. VIKTOR PITKÄNEN		II	3 27 55	
	5. ANTON PITKÄNEN		II	3 41 48	
	1. KRISTIAN PITKÄNEN	LIUHTO	III	2 36 10	
	4. ALFRED PITKÄNEN	LAINE	III	2 40	
	5. M. TÄHTINEN	LILLI	III	2 42 2	
KOTKA 14.7.1889	1. JOHAN SUOMALAINEN	ONNI		2 9 7	
TAMMIO 28.7.1889	3. KARL PITKÄNEN	GULEJ	I	3 26 34	OM. HORNBERG. KOLAROI, EI PALKITTU
	1. VIKTOR PITKÄNEN		II	3 11 55	
	1. KRISTIAN PITKÄNEN		III	2 41 54	
	3. ALFRED SUOMALAINEN		III	2 49 10	
KUORSALO 28.7.1889	2. ALFRED PITKÄNEN	MYRSKY		2 19 5	
	3. RÖMPÖTTI (KUORSALO)	SIRKKA		2 21 28	MUUTTANUT KUORSALOOIN TAMMIOSTA
SVARTHOLM 4.8.1889	1. JOHAN SUOMALAINEN	ONNI	A	2 40 16	
	2. VIKTOR PITKÄNEN	KULKIJA	A	2 43 49	HYLÄTTY
WIIPURI 11.8. 1889	2. TÄHTINEN	AINO	II	5 5 56	
PITKÄPAASI 18.8.1889	2. JOHAN SUOMALAINEN	ONNI		1 20 38	
HAMINA 1.9.1889	1. JOHAN SUOMALAINEN	ONNI	IV	3 7 53	
	3. WIKTOR PITKÄNEN	KULKIJA	IV	3 13 58	
	4. A. PITKÄNEN	AHTI	IV	3 20 12	
	6. A. MÄKELÄ	AINO	IV	3 20 28	
	1. ALFRED PITKÄNEN	MYRSKY	V	2 21 13	
	2. KRISTIAN PITKÄNEN	LIUHTO	V	2 25 28	
	3. W. SUOMALAINEN	AALTO	V	2 31 45	
HAMINA 15.6.1890	2. M. TÄHTINEN	AINO	I	3 13 15	OMISTAJA E. BASK. EI PALKINTOA
KOTKA 24.8.1890	1. VIKTOR PITKÄNEN	TAMMIO	I	2 35 11	
	1. KRISTIAN PITKÄNEN	LIUHTO	P		
KOTKA 28.6.1891	3. SUOMALAINEN	SOLWEIG			OMISTAJA A. GULLICHSEN
TAMMIO 19.7.1891	2. KRISTIAN PITKÄNEN	AHTI		2 8 37	
	1. EVERT MÄKELÄ	AALTO		1 50 23	
	2. N. SUOMALAINEN	WELLAMO		1 53 15	
	HENRIK PITKÄNEN	WILKAS			OSALLISTUI
	VIKTOR PITKÄNEN	KULKIA			OSALLISTUI
HAMINA 23.8.1891	2. WIKTOR PITKÄNEN	TAMMIO	III	2 52 45	
	3. KRISTIAN PITKÄNEN	AHTI	III	2 55 7	
	2. A. PITKÄNEN	LEMPI	IV	2 21 36	
VIROLAHTI 30.8.1891	2. V. PITKÄNEN	TAMMIO			
TAMMIO 17.7.1892	1. ANTON KRISTIANINP S	ELSA	S	2 7 34	
	2. KRISTIAN TOPIANP P	AHTI	S	2 7 53	
	3. ANTON HEIKINP S	TYINE	S	2 12 17	
KUORSALO 7.8.1892	1. ALFRED PITKÄNEN	LEMPI	III	1 53 59	
	2. ANTON SUOMALAINEN	ONNI	III	1 55 38	
	4. ALFRED SUOMALAINEN	AALTO	III	1 57 16	
KOTKA 21.8.1892	1. VIKTOR PITKÄNEN	TAMMIO	S	2 40 18	
	2. KRISTIAN PITKÄNEN	AHTI	S	2 49	

TAMMIO 23.7.1893	1. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI	S	3 46 52	
	2. ANTON PITKÄNEN	S	H	3 38 7	
KOTKA 30.7.1893	1. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI	II	3 42 21	
KUORSALO 13.8.1893	1. ESKO	LOUE		2 20 39	
	2. KRISTIAN PITKÄNEN	POHJANTÄHTI		2 26 55	
	3. ALFRED PITKÄNEN	LEMPI		2 30 44	
HAMINA 20.8.1893	1. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI	II	3 43 50	PARAS AIKA. KIVILASTI. HYLKÄYS
	3. ALEKSANTERI PITKÄNEN	POHJANTÄHTI	SA	4 28 47	
HAAPASAARI 8.7.1894	1. R. PITKÄNEN	JYMY		1 44 16	
	2. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI		1 45 48	
TAMMIO 22.7.1894	2. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI		1 32 33	
	2. ALEKSANTERI PITKÄNEN	POHJANTÄHTI	SA	1 53 40	
KUORSALO 29.7.1894	1. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI		2 12 50	
KOTKA 26.8.1894	1. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI		3 37 25	
KUORSALO 14.7.1895	1. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI		1 45 11	
HAMINA 25.8.1895	1. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI		3 2 38	
	3. KRISTIAN PITKÄNEN	JYMY		3 10 12	
	1. ALEKSANTERI PITKÄNEN	POHJANTÄHTI	H	3 21 34	
TAMMIO 19.7. 1896	1. KRISTIAN PITKÄNEN	JYMY		2 29 19	
KOTKA 16.8.1896	1. KRISTIAN PITKÄNEN	JYMY		2 22 25	
	2. ALEKSANTERI PITKÄNEN	POHJANTÄHTI		2 25 20	
VIIPURI 27.6.1897	1. KRISTIAN PITKÄNEN	JYMY		1 49 7	UURAS
KUORSALO 11.7.1897	2. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI		3 35 38	
HAMINA 22.8.1897	1. KRISTIAN PITKÄNEN	JYMY		3 2 48	
	2. ALEKSANTERI PITKÄNEN	POHJANTÄHTI		2 14 37	
HELSINKI 19.6.1898	1. RISTO PITKÄNEN	AALTO	SA	2 51 58	SAMA KILPAILU POJAN NIMISSÄ
BLEKHOLMEN 19.6.1898	1. TOBIAS PITKÄNEN	AALTO		2 51 58	SAMA KILPAILU ISÄN NIMISSÄ
KOTKA 24.7.1898	1. RISTO PITKÄNEN	JYMY	II	2 14 1	YLIM. PALKINTO HYVÄSTÄ PURJEHDUKSESTA
KOTKA 7.8.1898	1. RISTO PITKÄNEN	JYMY		3 25 36	
KOTKA 30.7.1899	1. RISTO PITKÄNEN	JYMY		3 40 38	
	2. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI		4 3 3	
HAMINA 23.8.1899	1. RISTO PITKÄNEN	JYMY		5 17 22	
	2. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI			
KUORSALO 21.7.1901	1. JOHAN SUOMALAINEN	ELSA		3 1 12	
	A. SUOMALAINEN	WIHURI			OSALLISTUNUT
	TOPIAS PITKÄNEN	POHJANTÄHTI			OSALLISTUNUT
KOTKA 11.8.1901	J. SUOMALAINEN	ELSA		4 13 53	
TAMMIO 20.07.1902	1. J. SUOMALAINEN	ELSA		1 47 46	
	2. A. PITKÄNEN	KAJA		1 53 37	
KUORSALO 26.7.1903	1. W. PITKÄNEN	HUMU		2 5 4	OMISTAJA S. PITKÄNEN
	J. SUOMALAINEN	ELSA		1 58 6	LISÄPURJEITA JA PAINOLASTIA. HYLÄTTY
TAMMIO 23.7.1905	3. ALFRED PITKÄNEN	REPEKKA		2 52 55	PALKINTO PARHAITEN KUNNOSTETTU VENE
KUORSALO 25.7.1906	K. PITKÄNEN	KULLERVO			OSALLISTUI
	A. PITKÄNEN	MERIVALO			OSALLISTUI
KOTKA 28.7.1907	1. A. PITKÄNEN	PERHO	I	3 53 51	TRIO POKAALI
TAMMIO 21.7.1912	A. A. PITKÄNEN	VÄKINÄINEN		3 19	

Taulukkoon on sarakkeittain kirjattu kilpailupaikka ja aika, purjehtijan nimi, veneen nimi ja luokka, purjehdusaika ja lisätietoja. Lehti uutisiin on merkitty veneitten nimet vuodesta 1888 alkaen. Kun nimet puuttuvat, niitä ei ole lehdistössä mainittu. Useimmiten veneet oli kilpailussa jaettu useampiin luokkiin. Kun taulukosta puuttuu luokkamerkintä, kaikki veneet ovat kilpailleet yhdessä ja samassa luokassa. Kun luokaksi on merkitty A, veneet ovat kuuluneet luokkaan Almogenbåt, kansanveneet. Vuodesta 1887 lähtien veneet on usein jaettu neljään luokkaan I, II, III tai IV. Kun merkintänä on kirjain S, veneitä on lehdistössä kutsuttu Saaristalaisveneiksi. Kirjain P on Pienten veneiden merkki samoin kuin H Haapioitten merkki. Purjehdusajaksi on taulukkon merkitty todellinen purjehdusaika eikä korjattu aika, ellei sitä ole erikseen mainittu.

PALKINNOT JA OSALLISTUMINEN

Tammion ensimmäinen lehdistössä mainittu kilpapurjehtija oli Jooselan Vihtori Pitkänen, Joosen Viku. Hänestä tuli Tammion kaikkien aikojen menestynein mestaripurjehtija.

KOTKA 22.8.1875	VIKTOR PITKÄNEN	OSALLISTUI?	
WIROJOKI 31.7.1879	1. VIKTOR SUOMALAINEN	SEINÄKELLO	
HAMINA 19.8.1883	1. VIKTOR PITKÄNEN	75 MK	
LOVIISA 13.7.1884	1. VIKTOR PITKÄNEN	70 MK KULLASSA	
WIIPURI 27.7.1884	1. VIKTOR PITKÄNEN	30 MK + KIIKARI	
KOTKA 17.8.1884	3. VIKTOR PITKÄNEN	40 MK	
HAMINA 14.9.1884	1. VIKTOR PITKÄNEN	50 MK	
HAMINA 30.8.1885	1. VIKTOR PITKÄNEN	50 MK + TAKILASTA KUNNIAMAININTA	MENTIOR HONORABLE
HAMINA 29.8.1886	1. VIKTOR PITKÄNEN	40 MK	
KOTKA 22.7.1888	1. VIKTOR PITKÄNEN	40 MK	
TAMMIO 12.8.1888	1. VIKTOR PITKÄNEN	KULKIJA	KIIKARI
HAMINA 9.9.1888	4. VIKTOR PITKÄNEN		
TAMMIO 28.7.1889	1. VIKTOR PITKÄNEN		KIIKARI
SVARTHOLM 4.8.1889	2. VIKTOR PITKÄNEN	KULKIJA	HYLÄTTY
HAMINA 1.9.1889	3. VIKTOR PITKÄNEN	KULKIJA	15 MK
KOTKA 24.8.1890	1. VIKTOR PITKÄNEN	TAMMIO	HENGENPELASTUSLIIVIT
TAMMIO 19.7.1891	VIKTOR PITKÄNEN	KULKIA	OSALLISTUI EI MAALIIN
HAMINA 23.8.1891	2. VIKTOR PITKÄNEN	TAMMIO	30 MK
VIROLAHTI 30.8.1891	2. V. PITKÄNEN		
KOTKA 21.8.1892	1. VIKTOR PITKÄNEN	TAMMIO	30 MK
HAMINA 20.8.1893	V. PITKÄNEN	TAMMIO	KESKEYTTI

Lehdistötietojen mukaan varhaisimmat Tammion kilpapurjehtijat olivat 1875 Kotkassa käynyt Jooselan Viktor Pitkänen ja 1879 Wirojoella kilpailun ja seinäkellon voittanut Heinäkellon Viktor Suomalainen. Viktor Pitkänen, Joosen Viku osallistui 1875–1893 kilpailuihin 21 kertaa voittaen niistä 12, sijoittuen 3 kertaa toiseksi ja 2 kertaa kolmanneksi. Hän kilpaili zzzHän ansaitsi urallaan rahaa 470 markkaa, nykyeuroiksi muunnettuna noin 10 000 euroa tai kullaksi muunnettuna noin 11 250 euroa. Lisäksi hän sai palkinnoiksi 3 kiikaria ja hengenpelastusliivit. Vihtori kilpaili ilmeisesti lähes koko uransa ajan samalla omalla veneellään, jonka nimeksi oli 1888–1891 kirjattu Kulkija ja 1890–1893 Tammio.

Toiset hengenpelastusliivit ansaitsi 1887 Vihtorin veneellä hänen puolestaan Viipurissa purjehtinut Heinäkallion Niilo Suomalainen eli Niilo Kala, joka samana vuonna ansaitsi Vihtorin veneellä Kotkassa 50 mk kullassa. Tammiossa 1891 Niilo kilpaili toiseksi omalla veneellään Wellamo saaden palkinnoksi barometrin ja lämpömittarin.

WIIPURI 31.7. 1887	2. NIILLO SUOMALAINEN	HENGENPELASTUSLIIVIT	OMISTAJA VIKTOR PITKÄNEN
KOTKA 7.8.1887	1. NIILLO SUOMALAINEN	50 MK KULLASSA	OMISTAJA VIKTOR PITKÄNEN
TAMMIO 19.7.1891	2. N. SUOMALAINEN	WELLAMO	BAROMETRI JA LÄMPÖMITTARI

Vihtori Pitkäsen isovelji Jooselassa syntynyt Tobias ilmaantui lehdistön riveille 1882 voitettuaan Loviisan Swartholmassa järjestetyn purjehduskilpailun. Sen jälkeen isä Tobias, Joosen Topi kävi yhdessä poikansa Kristianin kanssa Helsingissä voittamassa Blekholmenin kisan. Tobiaksen pojista vanhimmat Anton aloitti kilpauransa 1883 ja Aron 1884.

SWARTHOLM 9.7.1882	1. TOBIAS PITKÄNEN		HAULIKIVÄÄRI PATRUUNOINEEN
BLEKHOLMEN 19.6.1898	1. TOBIAS PITKÄNEN	AALTO 100 mk	
HAMINA 19.8.1883	ANTON PITKÄNEN	TOISEKSI PARAS korjattu aika.	JÄI PALKINNOTTA
LOVIISA 13.7.1884	ANTON PITKÄNEN	OSALLISTUI	
HAMINA 14.9.1884	3. ANTON PITKÄNEN	30 MK	
WIIPURI 27.7.1884	7. ARON PITKÄNEN		
HAMINA 30.8.1885	2. ARON PITKÄNEN	30 MK	
HAMINA 29.8.1886	3. A. (ANTON) PITKÄNEN		
KOTKA 7.8.1887	2. ANTON PITKÄNEN	40 MK	
HAMINA 9.9. 1888	5. ANTON PITKÄNEN		
HAMINA 1.9.1889	4. A.PITKÄNEN	AHTI	
TAMMIO 23.7.1893	2. ANTON PITKÄNEN	S	SYLKYASTIA

Joosen Topin mainitaan lehdistössä osallistuneen purjehduskilpailuihin iäkkäänä miehenä 2 kertaa, molemmilla kerroilla voitokkaasti saaden 1882 palkinnoksi haulikiväärin patruunoineen ja 1898 veneellä Aalto 100 mk. Hänen poikansa Anton kilpaili 1883–1893 seitsemän kertaa ansaiten kolmessa niistä yhteensä satasen. Anton sijoittui kerran toiseksi ja kaksi kertaa kolmanneksi. Antonin veli Aaro, josta tuli kiertokoulunopettaja ja myöhemmin Vehkalahden seurakunnan suntio, kilpaili kerran 1885

ja kerran 1886, jolloin hän sijoittui toiseksi ja ansaitsi 30 markkaa. Antonin veneen nimi oli Ahti 1889 ja S 1893, jolloin hän sijoittui toiseksi, ja sai tällöin uransa päätteeksi palkinnoksi sylkyastian.

Tammion toinen tähtipurjehtija oli Mooses Tähtinen, 1882–1890.

ESPOO 23.7.1882	2. MOSES TÄHTINEN	20 MK + RAHAPALKINTO HYVIN TAKILOIDUSTA VENEESTÄ		
HAMINA 13.8.1882	2. MOSES TÄHTINEN		MERIKIIKARI	
HAMINA 19.8.1883	2. MOSES TÄHTINEN	50 MK		
LOVIISA 13.7.1884	2. MOSES TÄHTINEN	50 MK		
KOTKA 17.8.1884	1. MOSES TÄHTINEN		KULLATTU HOPEAPIKARI	
KOTKA 7.8.1887	MOSES TÄHTINEN	OSALLISTUI		
HAMINA 9.9.1888	5. M. TÄHTINEN	LILLI		
VIIPURI 11.8. 1889	1. TÄHTINEN	AINO	RÖKGARNITYR	OMISTAJA E. BASK
HAMINA 15.6.1890	2. M. TÄHTINEN	AINO		OMISTAJA E. BASK

Mooses Tähtinen osallistui purjehduskilpailuihin 1882–1884 5 kertaa ja 1887–1890 4 kertaa. Edellisen jakson aikana hän purjehti kilpailemaan etäälle Espooseen ja Loviisaan sekä lähialueelle kaksi kertaa Haminaan ja kerran Kotkaan. Hän voitti Kotkassa ja sijoittui muulloin toiseksi. Hän ansaitsi näissä kisoissa 120 mk ja alkajaisiksi lisäksi rahapalkinnon hyvin takiloidusta veneestä sekä merikiikarin ja kullatun hopeapikarin. Jälkimmäisellä jaksolla hän oli voitokas Viipurissa E. Baskin veneellä Aino saaden palkinnoksi jonkinlaisen savustuslaitteen. Samalla veneellä hän sijoittui 1890 Haminassa toiseksi.

Tammion kolmas tähtipurjehtija oli Jopilan Johan Suomalainen, Jopin Jussi, 1882—1890.

HAMINA 13.8.1882	1. JOHAN SUOMALAINEN	ANKKURIKELLO VITJOINEEN		
HAMINA 19.8.1883	3. JOHAN SUOMALAINEN	25 MK		
LOVIISA 13.7.1884	JOHAN SUOMALAINEN	OSALLISTUI		
HAMINA 14.9.1884	2. JUHO SUOMALAINEN			
HAMINA 30.8.1885	5. J. SUOMALAINEN			
HAMINA 29.8.1886	2. JOHAN SUOMALAINEN	25 MK		
KOTKA 7.8.1887	JOHAN SUOMALAINEN			
KOTKA 22.7.1888	2. JOHAN SUOMALAINEN	30 MK		
KOTKA 22.7. 1888	2. J. SUOMALAINEN	30 MK		
TAMMIO 12.8.1888	3. JUHO SUOMALAINEN	POIKA	ALBUMI	
HAMINA 9.9.1888	1. JOHAN SUOMALAINEN	40 MK		
KOTKA 14.7.1889	1. JOHAN SUOMALAINEN	ONNI	KIIKARI	
SVARTHOLM 4.8.1889	1. JOHAN SUOMALAINEN	ONNI	40 MK	
PITKÄPAASI 18.8.1889	2. JOHAN SUOMALAINEN	ONNI	ILMAPUNTARI	
HAMINA 1.9.1889	1. JOHAN SUOMALAINEN	ONNI	40 MK	
HAMINA 15.6.1890	JUHO SUOMALAINEN JA HÄNEN 3 POIKAANSA SEKÄ NAAPURI MATTI TAMMELIN HUKKUIVAT.			

Johan Suomalaisen mainitaan lehdistössä kilpailleen uransa aikana 16 kertaa, niistä 7 kertaa Haminassa, 4 kertaa Kotkassa, kaksi kertaa Loviisassa ja kerran Tammiössä ja Pitkäpaadessa. Hän aloitti uransa voitokkaasti 1882 Haminassa saaden palkinnoksi Ankkurikellon vitjoineen. 1883–1888 hän sijoittui toiseksi 4 kertaa ja kolmanneksi 2 kertaa. 1888 häneen veneensä oli nimeltään Poika, jolla hän sijoittui Tammiössä kolmanneksi ja sai palkinnoksi albumin. Sen jälkeen hän oli 1888–1889 paras 4 kertaa ja kerran kakkonen. Hän sansaitsi urallaan 230 mk ja 1888–1889 kiikarin ja ilmapuntarin. Vuodeksi 1889 hänelle rakennettiin uusi voitokas pursi Onni, joka kääntyi 1890 kumoon veneen johdettua ylivoimaisesti kilpaa Haminassa ja miehistö hukkui aaltoihin.

1880-luvun tammiolaisista kilpapurjehtijoista ansaitsi mainintoja lehdistössä myös Kallulan Karl Gustaf Pitkänen, Pitkäsen herra Kallu.

HAMINA 19.8.1883	6. KARL GUSTAF PITKÄNEN	PARAS TAKILOINTI, YLIM. PALKINTO PIENEHKÖ HOPEAPIKARI		
LOVIISA 13.7.1884	KARL PITKÄNEN	OSALLISTUI		
HAMINA 30.8.1885	KARL PITKÄNEN	OSALLISTUI		
KOTKA 22.7.1888	2. KARL PITKÄNEN	SOLWEIG	GALVANISOITU ANKKURI	OMISTAJA A. GULLICHSEN
TAMMIO 28.7.1889	3. KARL PITKÄNEN	GULEJ	KOLAROJ, EI PALKITTU	OMISTAJA G. HORNBOURG

Karl Gustaf kilpaili harvaksen, vain 5 kertaa, niistä 1883–1885 kolme kertaa ja 1888 ja 1889 kerran. 1883 hän sai Haminassa ylimääräisen palkinnon pienehkön hopeapikarin parhaiten takiloidusta veneestä. Purjehtijana hän kunnostautui 1888 sijoittuen toiseksi A. Gullichsenin veneellä Solweig ja 1889 parhaalla ajalla G. Hornborgin veneellä Gulej Hornborgin toimiessa tuolloin palkintotuomarina. Kalle Kustaa kolaroi kilpailun tiimellyksessä kuitenkin 3 kertaa, jonka vuoksi Hornborg luopui palkinnosta. Hornborg oli Hamina–Kotkan purjehdusyhdistyksen ylipäällikkö ja Gullichsen

Gutzeitin sahan palveluksessa. Kallua nimitettiin Herra Kalluksi sen takia, että hänellä oli suhteita arvohenkilöihin ja hän oli muutenkin herraskainen.

Erityismaininnan arvoinen on myös koivistolainen merikapteeni Joel Römpötti.

WIIPURI 31.7.1887	1. J. RÖMPÖTTI	PERHONEN	2 LAIVALYHTYÄ
KOTKA 7.8.1887	2. J. RÖMPÖTTI	PERHONEN	
KOTKA 22.7.1888	1. J. RÖMPÖTTI	PERHONEN	UUSHOPEISET KIRJOITUSNEUVOT
TAMMIO 12.8.1888	1. J. RÖMPÖTTI (KUORSALO)	SIRKKA	AMERIKKALAISET LUISTIMET MUUTTANUT KUORSALOON
KUORSALO 28.7. 1889	3. J. RÖMPÖTTI (KUORSALO)	SIRKKA	SIKAARIKOTELO MUUTTANUT KUORSALOON TAMMIOSTA

Joel Römpötti oli avioitunut tammiolaisen Hesulin talon tyttären Ida Karolina Pitkäsen kanssa, jonka kotitalossa hän asui ainakin 1887 ja osan vuodesta 1888, jolloin hän muutti perheineen Kuorsaloon. Hänelle valmistettiin vuodeksi 1887 uusi purjevene Perhonen, joka oli tavallista paljon suurikokoisempi, kantavuudeltaan 10–12 tonnia, ja nopeakulkuinen. Sillä hän voitti sarjansa Wiipurissa 1887 saaden palkinnoksi kaksi laivalyhtyä, mutta jäi Kotkassa toiseksi. 1888 hän voitti kilpailun Kotkassa saaden palkinnokseen uushopeiset kirjoitusneuvot. Kuorsalossa hän toimikin pontevasti kirjoittaen kansakoulun saareen perustamisen puolesta. Kuorsaloon muutettuaan hän kilpaili vain pienehköllä veneellään Sirkka voittaen kisan Tammiassa 1888 saaden palkinnoksi amerikkalaiset luistimet ja sijoittui Kuorsalossa 1889 kolmanneksi saaden sikaariportaaseen siirtymisen tueksi palkinnokseen sikaarikotelon.

1872–1878 annettiin neljälle Tammiassa syntyneelle poikalapselle nimeksi Alfred. Heistä kolme osallistui vartuttuaan purjehduskilpailuihin.

KUORSALO 14.8.1887	1. ALFRED SUOMALAINEN	AALTO	LAMPPU
KUORSALO 22.7.1888	1. ALFRED SUOMALAINEN		
TAMMIO 28.7.1889	3. ALFRED SUOMALAINEN		VEITSI KAHVELEINEEN JA LUSIKOINEEN
KUORSALO 7.8.1892	4. ALFRED SUOMALAINEN	AALTO	

Alfred Villenpoika Suomalainen Villelän talosta mainittiin lehdistössä kilpailijana 4 kertaa 1887–1892. Hän kilpaili 3 kertaa Kuorsalossa ja kerran Tammiassa. Kuorsalon kilpailun hän voitti 15-vuotiaana veneellään Aalto 1887 saaden palkinnoksi lampun ja 1888. Hän sijoittui Tammiassa 1889 kolmanneksi saaden palkinnoksi veitsen kahveleineen ja lusikoineen.

Niilekselässä syntynyt Johannes Niilonpoika Pitkänen oli avioitunut vävyksi Jerolaan ja häntä kutsuttiin Niileksen Jutaksi.. Alfred Johanneksenpoika Pitkäsen isä Jutta kilpaili lupaavasti 1882. Hän purjehti Loviisan Swartholmassa parhaan ajan, mutta hänen suorituksensa hylättiin. Pitkän matkan aina Espooseen saakka purjehtittuaan hän sijoittui samana vuonna kilpailussa viidenneksi. Hänen pojastaan Alfredista kehittyi 1880-luvun lopulla palkinnoista ja 1890-luvulla voitoista kamppaileva kilpapurjehtija.

SWARTHOLM 9.7.1882	JOHANNES PITKÄNEN	PARAS AIKA. HYLÄTTY	
ESPOO 23.7.1882	5. JOHANNES PITKÄNEN		
KUORSALO 22.7.1888	2. ALFRED PITKÄNEN	LIUHTO	PÖYTÄLAMPPU
HAMINA 9.9.1888	4. ALFRED PITKÄNEN	LAINÉ	KOMPASSI
KUORSALO 28.7.1889	2. ALFRED PITKÄNEN	MYRSKY	ILMAPUNTARI JA LÄMPÖMITTARI
HAMINA 1.9.1889	1. ALFRED PITKÄNEN	MYRSKY	ILMAPUNTARI
HAMINA 23.8.1891	2. A. PITKÄNEN	LEMPI	KOMPASSI
KUORSALO 7.8. 1892	1. ALFRED PITKÄNEN	LEMPI	KELLO
TAMMIO 23.7.1893	1. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI	HERÄTYSKELLO
KOTKA 30.7.1893	1. ALFRED PITKÄNEN		HOPEOITU KAHVIKANNU
KUORSALO 13.8.1893	2. TAI 3. ALFRED PITKÄNEN	LEMPI	KYNTTILÄJALKA
HAMINA 20.8.1893	1. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI	HYLÄTTY PAINOLASTIN SIIRTELY
HAAPASAARI 8.7.1894	2. ALFRED PITKÄNEN		
TAMMIO 22.7.1894	2. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI	ILMAPUNTARI
KUORSALO 29.7.1894	1. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI	SEINÄKELLO
KOTKA 26.8.1894	1. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI	20 MK
HAMINA 25.8.1895	1. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI	30 MK
KUORSALO 11.7.1897	2. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI	KAKSI PÖYTÄVEISTÄ
KOTKA 30.7.1899	2. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI	25 MK
HAMINA 20.8. 1899	2. ALFRED PITKÄNEN	WALTTI	25 MK

Ennen muuttoaan Tammiasta 1902 Jerolan Alfred Johanneksenpoika Pitkänen kilpaili 6 kertaa Kuorsalossa ja Haminassa, 3 kertaa Kotkassa, kaksi kertaa Tammiassa ja kerran Haapasaaressa, yhteensä 18 kertaa lehdistön uutisiin. 1888–1891 hän mitteli palkintosijoista 5 kertaa. Hän oli 1892–1895

paras 7 kertaa ja 3 kertaa toinen tai kolmas. Hän oli tällöin Tammion menestyksekkäin purjehtija. 1897–1899 hän oli neljästi kakkonen jouduttuaan luovuttamaan mestarin viitan Kristian Pitkäselle. Waltti antautui Jymylle. Alfred Pitkänen ansaitsi uransa aikana 100 mk, kellon, herätyskellon ja seinäkellon, ilmapuntarin, hopeoidun kahvikannun ja kynttiläjalan.

Alfredin veli Valtterikin osallistui kerran purjehduskilpailuihin.

KUORSALO 26.7.1903 W. PITKÄNEN HUMU OMISTAJA S. PITKÄNEN

Valtteri Pitkänen voitti kisan Kuorsalossa 1903 tammiolaisen Sulo Pitkäsen omistamalla veneellä Humu.

Alfred Jeremiaanpoika Pitkänen muutti 1906 Tammiosta Tanelin talosta tullivahtimestariksi Haminaan, josta käsin juuri hän ilmeisesti osallistui seuraaviin purjehduskilpailuihin.

TAMMIO 23.7.1905	3. ALFRED PITKÄNEN	REPEKKA	LISÄPALKINTO WENEEN KUNNOSTAMISESTA
KUORSALO 25.7.1906.	A. PITKÄNEN	MERIVALO	OSALLISTUI
KOTKA 28.7.1907	1. A. PITKÄNEN	PERHO	TRIO POKAALI—ILPAILUN NOPEIN VENE.
TAMMIO 21.7.1912	4. A. PITKÄNEN	VÄKINÄINEN	

Alfred Pitkänen osallistui purjehduskilpailuihin 1905–1912 vain neljä kertaa, joka kerran erinimisellä veneellä. Tullivahtimestarin merkittävin saavutus oli Trio-kilpailussa voitto Haminan pursiseuran riveissä kilpailun nopeimpana veneenä. Osoituksena tullimiehen ominaisuuksista oli hänelle 1905 annettu lisäpalkinto 15 mk Haminan purjehdusyhdistykseltä veneensä merikelpoisuudesta ja puhtaudesta ja parhaimmin kunnostamisesta.

Merivalon ja Väkinäisen ohjaimissa saattoi yhtä hyvin olla Tommolan veneenveistäjä Tommon Aaro, Aron Tuomaanpoika Pitkänen, joka saattoi myös olla Tammiossa 1902 toiseksi sijoittuneen Kajan ruorissa.

TAMMIO 20.7.1902 2. A. PITKÄNEN KAJA

Kristian Jeremiaanpoika Pitkänen oli 23-vuotias, kun hän sai osallistua ensimmäisiin arvokilpailuihinsa 1884.

WIIPURI 27.7.1884	9. KRISTIAN PITKÄNEN		
HAMINA 30.8.1885	KRISTIAN PITKÄNEN	OSALLISTUI	
KUORSALO 14.8.1887	3. KRISTIAN PITKÄNEN		KYNTTILÄJALKA
HAMINA 4.9.1887	7. KRISTIAN PITKÄNEN		
KUORSALO 22.7.1888	3. KRISTIAN PITKÄNEN	LAINÉ	ALBUMI
TAMMIO 28.7.1889	1. KRISTIAN PITKÄNEN		PÖYTÄLAMPPU

Kristian Jeremiaanpoika Pitkänen muutti myöhemmin sukunimekseen Saarinen asuessaan Jermon talon eteläpäässä. Hän osallistui purjehduskilpailuihin 1884–1889 kuusi kertaa vaihtelevalla menestyksellä sijoittuen 1889 lupaavasti ensimmäiseksi. Hänelle ojennettiin palkinnoiksi kynttiläjalka, pöytälamppu ja albumi. 1888 hän kilpaili veneellä Laine. Nuorukainen lopetti uransa varhain ehkä sen takia, että Jopilan perhettä oli kohdannut tammiolaisia järkyttänyt surullinen purjehdusonnettomuus kesäkuussa 1890.

Joosen Topin nuorimmasta pojasta Kristianista hioitui mestaripurjehtija.

TAMMIO 12.8.1888	2. KRISTIAN PITKÄNEN	LIUHTO	KOMPASSI
HAMINA 9.9.1888	1. KRISTIAN JEREMIAANP	LIUHTO	ILMAPUNTARI
HAMINA 1.9.1889	2. KRISTIAN PITKÄNEN	LIUHTO	TOPPA SOKERIA
KOTKA 24.8.1890	1. KRISTIAN PITKÄNEN	LIUHTO	SPRIIKEITIN
TAMMIO 19.7.1891	2. KRISTIAN PITKÄNEN	AHTI	HERÄTYSKELLO
HAMINA 23.8.1891	3. KRISTIAN PITKÄNEN	AHTI	20 MK
TAMMIO 17.7.1892	2. KRISTIAN TOPIANP P	AHTI	SEINÄTAULU
KOTKA 21.8.1892	2. KRISTIAN PITKÄNEN	AHTI	20 MK
KUORSALO 13.8.1893	1. TAI 2. KRISTIAN PITKÄNEN	POHJANTÄHTI	SOPPAKULHO
HAAPASAARI 8.7.1894	1. R. PITKÄNEN	JYMY	
HAMINA 25.8.1895	3. KRISTIAN PITKÄNEN	JYMY	
TAMMIO 19.7.1896	1. KRISTIAN PITKÄNEN	JYMY	ÖLJYTAKKI
KOTKA 16.8.1896	1. KRISTIAN PITKÄNEN	JYMY	30 MK
WIIPURI 27.6.1897	1. KRISTIAN PITKÄNEN	JYMY	50 MK
HELSINKI 19.6.1898	1. KRISTIAN PITKÄNEN	AALTO	100 MK + hyvästä purjehduksesta ½ tusinaa hopealusikoita + 25 mk
BLEKHOLMEN 19.6.1898	1. TOBIAS PITKÄNEN		KRISTIANIN ISÄ MYÖS VOITTAJAKSI MAINITTU
KOTKA 24.7.1898	1. KRISTIAN PITKÄNEN	JYMY	1. PALKINTO + YLIM. 10 MK
KOTKA 7.8.1898	1. KRISTIAN PITKÄNEN	JYMY	40 MK
HAMINA 22.8.	1. KRISTIAN PITKÄNEN	JYMY	50 MK

KOTKA 30.7.1899	1. RISTO PITKÄNEN	JYMY	40 MK
HAMINA 20.8.1899	1. RISTO PITKÄNEN	JYMY	40 MK

Kristian Tobiaksenpoika Pitkänen kilpaili 1888–1899 6 kertaa Haminassa ja Kotkassa, 4 kertaa Tammiossa ja kerran Viipurissa, Kuorsalossa, Helsingissä ja Haapasaaressä, yhteensä lehtien palstoille 20 kilpakertaa. 1887–1895 hän kamppaili useimmiten palkintosijoista 1–3 veneellä Liuhto 1888–1890 ja Ahti 1891 ja 1892. 1893 hän ruorasi venettä Pohjantähti. Kesäksi 1894 onnistuttiin vuosien kokemusten jälkeen rakentamaan huippuvene Jymy, jolla kiitäen Kristianista kehkeytyi vuosiksi 1896–1899 voittamaton purjehtija. Palkintorahoja karttui noin 450 mk. Kotiintuomiset kilpamatkoilta olivat kompassi, ilmapuntari ja öljytakki, spriikeitin, liemiastia, puoli tusinaa hopealusikoita ja toppasokeria, herätyskello ja seinätaulu. 1898 hän kävi isänsä kanssa voittamassa Helsingissä ja osoittamassa, kuinka laadukas vene Jymy oli. He saivat lisäpalkkioksi omaltaan seuraltaankin tästä saavutuksesta 25 mk. 1901 jooselaiset sitten myivät Jymyn malliveneeksi Uudenmaan purjehdusyhdistykselle.

Heikkilän talon Vihtori ja Anton Heikinpojat Suomalainen osallistuivat purjehduskilpailuihin vain nuorina 21–25-vuotiaina miehinä.

HAMINA 30.8.1885	3. W. SUOMALAINEN	PIENI MERIKIIKARI
HAMINA 29.8.1886	4. V. SUOMALAINEN	
HAMINA 1.9.1889	3. W. SUOMALAINEN	AALTO KORKKIVYÖ
TAMMIO 17.7.1892	3. ANTON HEIKINP S	TYYNE SAVUKEKOTELO TAI HOLKKI

Heikun Viku kilpaili 3 kertaa Haminassa. 1885 hän sijoittui kolmanneksi saaden palkinnoksi pienen merikiikarin ja 1889 veneellä Aalto samoin kolmanneksi palkintona korkkivyö. Hän ei kilpaillut enää jopilaisten purjehdusonnellisuuden jälkeen. Vihtorin veli Anton sijoittui 1892 Tammiossa kolmanneksi. Hän purjehti Tyyne-nimisellä veneellä ja sai palkinnoksi savukekotelon tai -holkin. Tupakanpolto oli tuohon aikaan niin tavallista, ettei tupakointivälineiden antamista nuorelle 23-vuotiaalle urheilijalle palkinnoksi kummasteltu.

Tammioon Samulan taloon Paatiosta vävyksi tulleen Juho Mäkelän pojat Anton ja Evert Mäkelä kilpailivat purjehduksessa 1888–1891.

TAMMIO 12.8.1888	2. ANTON PITKÄNEN MÄKELÄ	AINO	SADETAKKI
HAMINA 9.9.1888	2. ANTON MÄKELÄ		PAKKA PURJEKANGASTA
HAMINA 1.9.1889	6. A. MÄKELÄ	AINO	
TAMMIO 19.7.1891	1. EVERT MÄKELÄ	AALTO	VESIKARAFFI LASEINEEN

Anton Mäkelä kilpaili 3 kertaa, 1888 Tammiossa ja 1888 ja 1889 Haminassa. 1888 hän sijoittui kahdesti toiseksi saaden palkinnoikseen sadetakin ja pakan purjekangasta. Hänen veneensä nimi oli Aino. Evert kilpaili 1891 Tammiossa ja voitti kisan veneellä Aalto saaden palkinnoksi vesikaraffin juomalaseineen. Vene oli aaltoillut vuonna 1887 Alfred Suomalaisen, 1889 Heikun Vikun, Vihtori Suomalaisen, 1891 Evert Mäkelän ja 1892 jälleen Aldred Suomalaisen ohjauksessa.

A. Gullichsenin Solveig venettä oli 1888 ohjannut Kotkassa Karl Pitkänen, Kallulan herra Kallu.

KOTKA 22.7.1888	2. KARL PITKÄNEN	SOLWEIG
KOTKA 28.6.1891	3. SUOMALAINEN	SOLWEIG

Kuka Suomalainen ohjasi Solveigin 1891 Kotkassa kolmanneksi, jää arvattavaksi.

Tammion posti-Heikki, Heikki Pitkänen Jermon talon pohjoispäästä ilmaantui lehdistön lehdille kilpapurjehtijana vain kerran.

TAMMIO 19.7.1891	HENRIK PITKÄNEN	WILKAS	OSALLISTUI
------------------	-----------------	--------	------------

Heikki osallistui Tammiossa 1891 pidettyihin purjehduskilpailuihin veneellä Wilkas.

1892 osallistui lyhyen ajan sisällä purjehduskilpailuihin kolme Anton Suomalaista.

TAMMIO 17.7.1892	1. ANTON KRISTIANINP S	ELSA	KIIKARI
	3. ANTON HEIKINP S	TYYNE	SAVUKEKOTELO TAI HOLKKI
KUORSALO 7.8.1892	2. ANTON SUOMALAINEN	ONNI	PÖYTÄLAMPPU

Tammiossa kilpaillut Anton Kristianinpoika Suomalainen oli Kantolan 47-vuotias Anton Suomalainen. Hän voitti kisan veneellä Elsa saaden palkinnoksi kiikarin. Tämän kilpailun kolmanneksi

sijoittunut 23-vuotias Anton Heikinpoika oli Heikkilän poikia. Missä talossa Kuorsalossa 1892 toiseksi Onni-veneellä purjehtineen Anton Suomalaisen palkinnoksi saama pöytälamppu valoa valoi, jää arvattavaksi.

Kuorsalossa 1893 veneellä Loue soppakulholla palkittu voittaja lienee ollut Eskon Topi, 41-vuotias Topias Esaiaksenpoika Suomalainen Eskon talosta.

KUORSALO 13.8.1893 1. ESKO LOUE SOPPAKULHO

Aleksanteri Tuomaanpoika Pitkänen, Anttulan Saska kiinnostui kilpapurjehduksesta 35-vuotiaana, kun hänelle tarjoutui mahdollisuus hankkia itselleen jooselaisten rakentama Pohjantähti heidän valmistettua omaan käyttönsä uuden Jymyn 1893.

HAMINA 20.8.1893.	3. ALEKSANTERI PITKÄNEN	POHJANTÄHTI	10 MK
TAMMIO 22.7.1894	2. ALEKSANTERI PITKÄNEN	POHJANTÄHTI	SADETAKKI
HAMINA 25.8.1895	1. ALEKSANTERI PITKÄNEN	POHJANTÄHTI	20 MK
KOTKA 16.8.1896	2. ALEKSANTERI PITKÄNEN	POHJANTÄHTI	20 MK
HAMINA 22.8.1897	2. ALEKSANTERI PITKÄNEN	POHJANTÄHTI	
KUORSALO 21.7.1901	TOPIAS PITKÄNEN	POHJANTÄHTI	OSALLISTUNUT

Anttulan Saska kilpaili Pohjantähdellä 1893–1897 5 kertaa, 3 kertaa Haminassa ja kerran Tammiössä ja Kotkassa palkintosijoista 1–3 ansaiten 50 mk ja sadetakin. 1901 Saskan poika Toivo eli Topias osallistui Kuorsalossa Pohjantähdellä vielä vasta 14-vuotiaana purjehduskilpailuihin.

KUORSALO 21.7.1901 A. SUOMALAINEN WIHURI

Kuorsalon kilpailuihin 1901 osallistui myös A. Suomalainen veneellä Wihuri. Tämä A. Suomalainen oli ehkä Esin Anttonin, Antun 21-vuotias poika Aleksanteri, Saska tai Saskan Aleksanterin, Saskan 23-vuotias poika Anton, Anttu.

Tammion kansakoulunopettajana toimi 1901–1906 kilpapurjehduksestakin kiinnostunut Johannes Suomalainen.

KUORSALO 21.07.1901	1. JOHANNES SUOMALAINEN	ELSA	40 MK
KOTKA 11.8.1901	1. JOHANNES SUOMALAINEN	ELSA	TASKUKELLO
TAMMIO 20.7.1902	1. JOHANNES SUOMALAINEN		40 MK
KUORSALO 26.7.1903	J. SUOMALAINEN	ELSA jäi palkinnotta, kun käytti lisäpurjeita ja muutti painolastia.	

Opettaja Jussi kilpaili 1901–1902 voitokkaasti 3 kertaa, kerran Kuorsalossa, Kotkassa ja Tammiössä veneellään Elsa ansaiten 80 mk ja taskukellon. Kuorsalossa opettajalle kävi 1903 nolosti eikä hänen jälkeen osallistunut kilpailuihin. Sen sijaan hän oli järjestämässä 1905 purjehduskilpailun ja eskaaderipurjehduksen Tammioon.

Vaikka merellinen purjehdustaito oli monien Tammion talojen miesten hallinnassa varsinkin Viron purjehdusten seurauksena, purjehduskilpailuihin osallistuminen ja etenkin niissä menestyminen keskittyivät vain muutaman talon ja purjehtijan harteille. Joosela ja Joosen Topin talo olivat näistä merkittävimmät. Joosen Vihtori, Joosen Topi ja Joosen Risto keräsivät valtaosan voitoista ja palkintosijoituksista. Jopilan Johan Suomalainen, Jopin Jussi oli toinen mestaripurjehtija. Kolmas oli isänsä Niilekselässä syntyneen Jerolan vävyisäntä Johannes Pitkäsen, Niileksen Jutan poika Alfred Pitkänen. Myös Mooses Tähtinen lukeutui nimensä veroisesti Tammion parhaimmistoon.

Muita palkintosijoille 2-4 kertaa yltäneitä purjehtijoita olivat Joosen Topin Anttu, Anton Pitkänen, Heinäkallion Niilo Suomalainen Kala, Kallulan Karl Gustaf Pitkänen, Villelän Alfred Suomalainen, Jermon Kristian Jeremiaanpoika Pitkänen Saarinen, Heikkilän Vihtori Suomalainen, Samulan Anton Mäkelä, Anttulan Aleksanteri Tuomaanpoika Pitkänen, opettaja Johan Jussi Suomalainen, tullivahvistimestari Alfred Pitkänen Tanelin talosta ja mahdollisesti Tommolän veneenveistäjä Aron Tuomaanpoika Pitkänen, Tommon Aaro.

TIIVE

Teokseni Tammion kilpapurjehduhistoria 1875–1919 nojautuu lehdisön uutisiin, jotka on julkaistu netissä hakuosoitteella digitaaliarkisto sanomalehdet. Kun kilpapurjehduksen historia avautui Kotkan–Haminan seudulla ja ensimmäiset kilpapurjehdukset järjestettiin Kotkassa 1874 ja 1875, niistä uutiset julkaistiin jo aiemmin perustetuissa suomenkielisissä lehdissä Helsingissä Suomalainen Wirallinen Lehti ja Viipurissa Ilmarinen ja ruotsinkielisissä Helsingin lehdissä Morgonbladet, Folkwännen, Finlands Allmänna Tidning ja Helsingfors Dagblad. Kun Kymenlaaksossa seuraavat kilpailut järjestettiin Virojoella 1879, kuvauksen niistä julkaisi Östra Finland Viipurissa. Vuosittain jatkuva kilpapurjehdustoiminta, johon tammiolaiset purjehtijat osallistuivat, alkoi 1882. Tällöin syntyi myös ensimmäinen kymenlaaksolainen paikallislehti, ruotsinkielinen Kotka sekä 1883 suomenkielinen Kotkan Sanomat. Näistä lehdistä ilmenee, että Tammion ensimmäiset mestaripurjehtijat olivat Kotkassa 1875 kilpaillut Jooselan Vihtori Pitkänen, Joosen Viku ja Virojoella 1879 voittanut Heinäkallion Vihtori Suomalainen. Seuraavat sankarit olivat 1882 Loviisan Svartholmassa nopeimmin purjehtineet Joosen Topi, Topias Pitkänen ja Jerolan Niilekselässä syntynyt Niileksen Jutta, Johannes Pitkänen, joka sen jälkeen yhdessä Mooses Tähtisen kanssa lähti purjehtien kisamatkalle Espooseen saakka. Haminassa avasi puolestaan kilpailu-uransa Jopilan Johan Suomalainen, Jopin Jussi.

Ensimmäinen suomenkielinen paikallislehti Kotkan Sanomat aloitti toimintansa 1883. Siinä, Uudessa Suomettaressa ja monissa muissa edellä mainituissa suomen- ja ruotsinkielisissä lehdissä 1882 perustettu Wiborgsbladet mukaan lukien kerrottiin Haminassa 1883 järjestetyistä kilpailuista, joiden kolme parasta olivat Joosen Viku, Tähtisen Moose ja Jopin Jussi. Kallulan herra Kallu Karl Gustaf Pitkänen ja Joosen Anttu, Anton Pitkänen antoivat myös jutun juurta lehdistölle. Maine tammiolaisista menestyjistä kiiri Turkuun ympäristöineen ruotsinkielisten lehtien Åbo Tidning ja Åbo Underretelsen välityksellä ja myös Helsingfors Dagblad ja Loviisassa ilmestynyt Östra Nyland yhtyivät laajentuneeseen kilpailuista kirjoittaneeseen lehtikuoroon. Näin Tammio, Stamö ja tammiolaisista menestyneimmät purjehtijat tulivat monille tutuiksi. Tammiotietoisuus iskeytyi hämmästyttävän nopeasti monien Suomenlahden rannikolla ja saaristossa eläneiden lukijoiden tajuntaan.

1884 Tammion huippupurjehtijat näyttivät taitojaan Loviisassa, Viipurissa, Kotkassa ja Haminassa. Heistä ykköseksi kohosi Viktor Pitkänen, Joosen Viku vuosiksi 1884–1889, jolloin Johan Suomalainen, Jopin Jussi ylsi hänen rinnalleen ja ohikin 1890. Johdettuaan Haminassa ylivoimaisesti kilpailua Jopin Jussin vene Onni kääntyi, meni kumoon ja koko miehistö, mukana Jopin Jussin kolme poikaa ja Tammelinin Matti, hukkuivat. Järkyttävästä tapahtumasta kertoivat lähes kaikki eteläisen Suomen sanomalehdet, myös vuodesta 1889 ilmestynyt Haminan Sanomat, ulottuen linjalle Laatokka Hämeenlinna Tampere Turku.

Onnettomuuden takia jo purjehtija-uransa aloittaneetkin nuoret Tammion miehet luopuivat kilpapurjehduksesta. Joosen Viku ja 1888 kilpauransa aloittaneet Joosen Topin poika Kristian Pitkänen ja Jerolan Niileksen Jutan poika Alfred Pitkänen jatkoivat kilpailuihin osallistumista. Joosen Viku lopetti kilpailemisen omalla veneellään Haminassa 1893 osallistuttuaan eri kilpailuihin kaikkiaan 22 kertaa voittaen niistä 12. Hän ansaitsi urallaan rahaa 470 markkaa, nykyrahaksi muunnettuna noin 10 000 euroa. Jerolan Alfred Pitkänen ylsi lehdistön uutisiin 18 eri kilpailusta ja oli Tammion menestynein purjehtija 1892–1895 voittaen veneellään Waltti Haminan-Kotkan seudulla kilpailut 7 kertaa. Joosen Topin poika Kristian Pitkänen, Joosen Risto ilmaantui 1888–1899 lehtien palstoille 21 kilpailusta. Hänestä kehkeytyi vuosiksi 1885–1899 veneellään Jymy Haminan-Kotkan seudulla voittamaton purjehtija ja menestystä tuli Helsingissäkin. Jymy myytiin 1901 malliksi Uudenmaan purjehtijoille. Tähän päättyi Tammion monivuotisten purjehduskilpailujen voittajien aikakausi.

Myös lehdistön kiinnostus saaristolaisveneiden kilpapurjehdusta kohtaan hiipui 1900-luvulla olennaisesti. Kilpailuselostukset lyhentyivät ja pelkistyivät niukoiksi tuloluetteloiksi. Vuoden 1912

jälkeen niiden olemassa oleminen kuitattiin mainitsemalla ne kesäjuhla-ilmoituksissa ja -uutisissa ilman kilpailujen selostuksia ja tuloksia.

Viimeiset purjehduskilpailut järjestettiin Tammiossa 1919. Tämä ilmenee Tammion nuorisoseuran pöytäkirjoista. Kilpailujen järjestämisestä ilmoitettiin paikallislehdissä, mutta yhtään uutista ei niihin kilpailuista kantautunut.

Vaikka merellinen purjehdustaito oli monien Tammion talojen miesten hallinnassa varsinkin Viron purjehdusten seurauksena, purjehduskilpailuihin osallistuminen ja etenkin niissä menestyminen keskittyivät vain muutaman talon ja purjehtijan harteille. Joosela ja Joosen Topin talo olivat näistä merkittävimmät. Joosen Vihtori, Joosen Topi ja Joosen Risto keräsivät valtaosan voitoista ja palkintosi-joituksista. Jopilan Johan Suomalainen, Jopin Jussi oli toinen mestaripurjehtija. Kolmas oli isänsä Niilekselässä syntyneen Jerolan vävyisäntä Johannes Pitkäsen, Niileksen Jutan poika Alfred Pitkänen. Myös Mooses Tähtinen lukeutui nimensä veroisesti Tammion parhaimmistoon.

LYHENNELMÄ SUOMEKSI TAMMION KILPAPURJEHDUHISTORIASTA 1875-1919

Tammio on vanha laivureiden ja kalastajien kyläsaari Suomenlahdella Haminan kaupungista n. 25 km kaakkoon. Sen elinehto on ollut vuosisatojen ajan purjehtiminen Suomenlahden yli Viroon vieden sinne suolasilakkaa ja tuoden elintarvikkeita eli n. s. seprakauppa, ystävysten välinen vaihtokauppa. Näin ollen merikelpoisten ja nopeiden veneiden veisto- ja purjehdustaito ovat hioutuneet korkeatasoisiksi. Sitä on siivittänyt lisäksi aika ajoin pakko kyetä pakenemaan salakuljetusta merellä valvoneita viranomaisia. Kun Kymenlaaksoon pesiytyi 1870- ja 1880-luvuilla kilpapurjehdus näyttäväksi harrastusmuodoksi, olivat muutamat tammionlaiset miehet kypsiä osallistumaan näihin kilpailuihin. Ensimmäiset valtakunnallisestikin merkittävät purjehduskilpailut järjestettiin Kotkassa 13.10.1874 lähtöpaikkana Venäjän keisarinnan kunniaksi nimetty Elisabetin saari. Suomalainen Wirallinen lehti julkaisi lyhyen selostuksen kilpailusta.

23-vuotias nuori mies Viktor Pitkänen valmistautui 1875 ensimmäisen kerran purjehtimaan Tammiosta KOTKAN kilpailuihin omia reittejään. Elokuun 22. päivänä järjestetyistä kilpapurjehduksista kertoivat monet pääkaupungissa julkaistut ruotsinkieliset sanomalehdet enemmän kuin suomenkieliset Helsingissä toimitetut Suomalainen Wirallinen lehti (perustettu 1866) ja Uusi Suometar (per. 1869) sekä Viipurissa ilmestynyt Ilmarinen (perustettu 1874). Paikalliset Kymin (Kotkan) ja Haminan seudun sanomalehdet eivät olleet vielä syntyneetkään.

Ilmarisessa ja Morgonbladetissa (per. 1871) ilmoitettiin kilpailusta 18.8. 1875. Ilmoituksessa kerrottiin, että kilpailu jakautuu kahteen kategoriaan, joista ensimmäiseen osallistuvat kokasta mitaten yli 35-jalkaiset veneet ja toiseen kategoriaan alle 35-jalkaiset veneet. 1:sen "niminnän" ensimmäisen palkinnon arvoksi ilmoitettiin noin 300 mk ja 2:sen "niminnän" ensimmäisen palkinnon arvoksi noin 200 mk.

Höyrylaivat Adlercreutz ja Huth olivat lähdössä Helsingistä Kotkaan kuljettamaan matkustajia katsomaan kilpailuja. Sanomalehti Folkwännen täydensi, että Suomi Helsingistä, Thure Haminasta ja Alert Wiipurista olivat nekin höyryämässä Kotkaan.

Kilvan järjestivät Kotkansaarella 1872 vihityn Norjan sahan perustaja konsuli Hans Gudzeit ja 1871 valmistuneen Kotkan vanhan sahan perustaja konsuli C.H. Ahlqvist. He myös kustansivat kilpailun palkinnot arvoltaan 1200 mk ja kokosivat lukuisan joukon kilpailijoita ja katsojia.

Kilpailuihin osallistui 23 venettä kahdessa luokassa: pituudeltaan yli 30-jalkaisia veneitä 8 ja alle 30-jalkaisia 15. Konsuli Gudzeitin iso kutteri Naja oli kilpailun ylivoimainen voittaja ajalla 3 t. 21 min. 6 sek. Lyhyempien veneiden kilpailuun oli ilmoittautunut enemmän kilpapurjehduksesta kuin salakuljetuksesta kiinnostunut tammiolainen poikamies Jooselan Viktor Pitkänen, Joosen Viku, jolle

oli arvottu lähtönumeroksi 5. Salakuljetustakin muutamit Tammion miehet harjoittivat samoihin aikoihin, ja myös siitä oli kerrottu lehdistössä näkyvästi.

Luetteloissa mainittu Victor Pitkänen från Stamö, Joosen Viku ei sijoittunut sarjassaan viiden parhaan joukkoon. Kilpailussa kolmanneksi sijoittunut, tunnin ja 10 minuuttia voittajalle hävinnyt suursaarelainen Anton Penttilä toivoi kilpailujen palkintojenjakotilaisuuden päätteeksi, että kilpailuja järjestettäisiin tulevaisuudessakin. Seuraavina vuosina ei Kotkassa kuitenkaan kilpailuja järjestetty, ei edes vuonna 1879, jolloin Kotkan kaupunki perustettiin.

1879 järjestettiin 31.7. purjehduskilpailut VIROJOELLA. Viipurissa painetussa Östra Finland-lehdessä (per. 1875) on hyvä kuvaus 1879 heinäkuussa Wirojoella järjestetyistä kansanjuhlista monine kilpailuineen, arpajaisineen, tansseineen ja tunnelmineen. Arpajaiset järjestettiin tueksi perustaa suomenkielinen lyseo Viipuriin. Purjehduskilpailuihin osallistui 15 venettä. Oluenpanija Bask Hamina olisi voittanut ensimmäisen palkinnon, ellei olisi onnettomuudekseen purjehtinut kaksi kertaa matalikolle. Kolmanneksi sijoittunut tammiolainen Heinäkallion Viktor Suomalainen sai palkinnokseen seinäkellon. Vihtori hukkui 23-vuotiaana 14.10.1881 pudottuaan laivan kannelta mereen. Hänen isänsä kärsittyään konkurssin oli ottanut sukunimekseen Kala

Seuraava mahdollisuus vuoden 1879 jälkeen osallistua purjehduskilpailuihin avautui tammiolaisille 1882 LOVIISAN ulkopuolella merilinnoitus SVARTHOLMAN luona. 1882 heinäkuun alussa ilmoitettiin sanomalehdissä, että purjehduskilpailut järjestetään sunnuntaina 9.7. Kilpailuihin osallistui 9 herrasmiessluuppia ja 10 kansanvenettä. Shuupit olivat kansanveneitä nopeampia. Kansanveneistä (allmogeboat) nopein oli tammiolaisen Johannes Pitkäsen, 34-vuotiaan Niileksen Jutan vene, joka viipyi matkalla 3 t. 57 min. 3 sek. Jutta ei kuitenkaan saanut ensimmäistä palkintoa, koska hän oli purjehtinut yhden reimarin ympäri väärin, vaan sen, takaaladattavan haulikiväärin patruunoineen sai tammiolainen Tobias Pitkänen, Joosen Viktorin isoveljeksi, 50-vuotias Joosen Topi ajalla 3 t. 59 min. 16 sek.

Loviisassa ilmestynyt Östra Nyland (per. 1871) kertoi kilpailuista mm. näin: Aamupäivällä kuljettivat höyrylaivat Runeberg Helsingistä ja Porvoosta, Strömfors Loviisasta ja Maria Pernoosta paikalle katselijoita. Swen Dufwan kannella soi Svartholman rykmentin sotilasmusiikki. Herrasmiesten sluupeista nopein oli Suomenlahden merikartaston 1880 julkaissut herra K. G. Ekebom veneellään Matilda ajalla 3 t. 38 min. 42 sek. Shuuppi oli yksimastoinen, kahdella purjeella varustettu purjealus. Siinä oli normaalisti yksi suorakulmaisen kolmion muotoinen isopurje sekä yksi keulapurje, jonka koko ja malli voivat vaihdella.

ESPOON edustalla Suvisaaristossa STOR-AISARNEN (STOR-AJSARHOLMEN) luona järjestettiin purjehduskilpailut 23. heinäkuuta 1882. Höyrylaivat Adlercreutz ja Swen Dufwa ilmoittivat kuljettavansa paikalle yleisöä. Mooses Tähtinen ja Johannes Pitkänen Tammiosta olivat lähdössä mukaan kilpailuihin huolimatta pitkästä matkasta Espoon Aisarneen.

Sanomalehdissä Finlands Allmänna Tidning ja Helsingfors Dagblad kerrottiin vain kolme parasta Tähtinen kakkosena, lehdissä Helsingfors ja Folkvännens kuusi parasta, jolloin J. Pitkänen, tammiolainen Niileksen Juttakin ylitti uutiskynnyksen. Kilpailuihin osallistui noin 50 venettä, kauimmaisesta Tammiosta. Kansanveneistä (allmogenboat) nopeimmat olivat F.U. Liljeberg Pirttisaareltä ajalla 1 t. 26 min. 27 sek. ja Tähtinen Tammiosta 1 t. 32 min. 48 sek. Niileksen Jutta, J. Pitkänen Tammiosta sijoittui kuudenneksi ajalla 1 t. 38 min. 44 sek. Liljeberg ansaitsi palkinnoksi 30 mk, Tähtinen 20. Tähtinen sai lisäksi rahapalkinnon hyvin takiloidusta veneestä.

Tammiolaiset, jotka rohkenivat lähteä Tammiosta Espooseen kilpaa purjehtimaan, olivat 25-vuotias Mooses Niilonpoika, vuotta aiemmin sukunimensä Pitkänen Tähtiseksi virallisesti muuttanut Tähtisen talosta ja 34-vuotias Jerolan talon vävyisäntä Johannes Niilonpoika, Niilekselässä syntynyt.

Seuraavat kilpailut, joihin tammiolaisia osallistui, järjestettiin HAMINASSA 13.8.1882. Nämä olivat vuoden 1875 jälkeen ensimmäiset Kotkan-Haminan seudun purjehduskilpailut. Kilpailupaikalle kuljettivat katsojia höyrylaivat Olga ja Alert. Tämä oli myös ensimmäinen tavallisille kansalaisille, rahvaalle järjestetty kilpapurjehdus Haminassa. Regattaan osallistui 23 kansanvenettä ja lisäksi kolme jaalaa. Kansanveneet oli jaettu kahteen luokkaan: yli 28 jalkaa pitkät veneet ja sitä lyhyemmät.

Ruotsinkielinen Kotka kertoi toisessa kategoriassa ensimmäisen palkinnon menneen Johan Tuomolaiselle Tammiosta ajalla 1 t. 55 min., toisen palkinnon Måns Tähtiselle Tammiosta ajalla 1 t. 56 min. 2 sek.

Toisessa Kotka-lehden artikkelissakilpailuista kerrottiin 19.8. suomennettuna (HAMINAN PURSI-SEURA 1882–1982, s.12) noin näin. Kilpailuja suosi erittäin kova lounaistuuli, joten kilpailijoilla oli tilaisuus osoittaa niin veneittensä merikelpoisuus kuin oma taitavuutensa veneen hallinnassa. Oli ilahduttavaa nähdä, kuinka kiinnostuneita saaristolaiset olivat kilpailuista... Suurempien, yli 28-jalkaisten herrain veneiden luokassa voittaja viipyi 15 virstan matkalla 2 t. 12 min. 54 sek., jaaloista nopein 2 t. 12 min. 40 sek. Pienempien alle 28-jalkaisten veneiden luokassa samalla matkalla sai tasaväkisessä kilpailussa ensimmäisen palkinnon, hopeisen ankkurikellon vitjoineen Johan Suomalainen Tammiosta ja toisen palkinnon, merikiikarin Måns Tähtinen. Kolmannen palkinnon, öljyvaatteet sai David Sipari Kuorsalosta 1 t. 56 min. 56 sek.

Näin Tuomolaisesta oli tullut oikasti Suomalainen. Tähtiseksi sukunimensä muuttanut Måns, Moses oli puolestaan sukujuuriltaan täysverinen Pitkänen. Keitä muita tammiolaisia oli mahdollisesti kilpailussa mukana, ei tiedetä. Lähes kaikki seuraavien kolmen vuosikymmenen kuluessa menestyneet tammiolaiset kilpapurjehtijat polveutuivat Suomalaisista tai Pitkäsistä.

Merkille pantavaa on, kuinka ylivoimaisia Tammion 40-vuotias Jopilan 40-vuotias Jussi Johan Suomalainen ja 25-vuotias Moses Tähtinen sekä Kuorsalon Taavetti Sipari olivat kovahkossa aallokossa suurempiin veneisiin verrattuina.

Valitettavasti kilpailussa sattui kaksi onnettomuutta, kuitenkin ilman ihmishenkien menetystä. Juuri ohittaessaan tuomarialusta yksi jaaloista ajoi erään saaristoveneen päälle, joka pirstoutui. Samoin eräs toinen saaristolaisvene kaatui kauempana selällä kumoon ja upposi.

Lehtiartikkelissa kiinnitettiin lopuksi erityistä huomiota sulavalinjaisiin, hyvin rakennettuihin ja erinomaisesti takiloituihin saaristolaisveneisiin ja toivottiin, että Haminan kaupunki kannustaisi lähinaapureitansa elvyttämään tämän jalon urheilumuodon harrastusta ja että ainakin ensi kesänä järjestettäisiin kilpailut. Ainakaan mielenkiintoa ei puutu, sitä osoitti, että Kotkasta oli tullut 6 höyrylaivaa matkustajineen seuraamaan kilpailuja. Höyrylaiva Olga saapui Haminasta kilpailupaikalle täpötäynnä katselijoita soittokunta mukanaan. Kuitenkin hyväksi lopuksi olisivat kansanjuhlat tansseineen olleet paikallaan.

Haminan kilpailuista 1882 uutisoivat suomeksi Uusi Suometar ja Suomalainen Wirallinen lehti, ruotsiksi paikallisen Kotkan lisäksi saman uutisen vain Morgenbladet ja Åbo Posten (per. 1873).

Innostunein mielin perustettiin kilpailupäivänä 13.8. 1882 Haminan pursiseura.

1883 säännöllisen toimintansa aloittaneessa ensimmäisessä suomenkielisessä paikallisessa sanomalehdessä Kotkan Sanomissa ilmoitettiin 15.8. näin. Kilpapurjehdus pidetään HAMINASSA sunnuntaina 19.8., jossa kolme palkintoa, 75, 50 ja 25 markan arvosta, tulee jaettavaksi parhaiten purjehtiville yhteisen kansan wenheille. Parhaiten purjehtivalle herrasmiehen wenheelle annetaan kunnia-palkinto. Ruotsinkielinen Kotka piti lisäksi huomionarvoisena sitä, ettei Kotkasta lähde yhtään höyrylaivaa kuljettamaan katsojia kisapaikalle, vaikka lehden ja monien kotkalaisten mielestä syytä olisi. Haminan kilpailuja 1883 arvostettiin, sillä niistä uutisoivat monet suomen- ja varsinkin ruotsinkieliset sanomalehdet, lyhyesti suomenkieliset, Suomalainen Wirallinen Lehti puhuen talonpoikain, Uusi Suometar maalaisten, Ilmarinen rahvaan veneistä ja Kotkan Sanomat yhteisen kansan weneistä.

Herrasmiesten wenekilpailun voittaja W. Becker purjehti matkan 1 tunnissa 55 minuutissa. Rahvaan weneistä voittaja Wiktor Pitkänen viipyi matkalla runsaat 4 minuuttia kauemmin eli 1 t. 59 m. 24 s.

Toiseksi sijoittuneen Moses Tähtisen aika oli 2 t. 1 m. 36 s. ja kolmanneksi maaliin purjehtineen Johan Suomalaisen aika 2 t. 9 m. 9 s. Kaikki kolme rahvaan kilpailun parasta purjehtijaa olivat Tammiosta kuten myös paraiten purjeitetusta rahvaan veneistä palkittu kuudenneksi sijoittunut Kaarlo Pitkänen ajalla 2 t. 22 m. 25 s.

Erinomaisesti onnistuneiden kilpailujen jälkeen palkintojenjaon suoritti Haminan pormestari J.L. Sohlman. Saaristolaisveneiden luokassa kaikki palkinnonsaajat olivat Tammiosta. Ensimmäisen palkinnon voittaja oli Jooselan 31-vuotias Viktor Pitkänen, toisen nyt 26-vuotias Måses Tähtinen, kolmas oli Jopilan nyt 41-vuotias Johan Suomalainen. Parhaiten takiloidulle veneelle jaetun ylimääräisen palkinnon, pienehkön hopeapikarin sai Kallulan 29-vuotias Karl Pitkänen.

Kotkan Sanomat tiesi kertoa, että kilpapurjehdus pidettiin Haminan lähistöllä olevan Hailikarin luona. Kilpailuun otti osaa 10 herrasmiesten ja 10 yhteisen kansan wenettä. Purjehdittava matka oli 11 wirstaa. Kunniapalkinnon hopeapokaalin sai H:ra W. Becker Wiipurista. Ensimmäisen palkinnon 75 mk. sai Viktor Pitkänen, toisen palkinnon 50 mk. Moses Tähtinen ja kolmannen 25 mk. Juhana Suomalainen; kaikki kolme Pitkäpaadelta. Näitä paitsi jaettiin yksi ylimääräinen palkinto, nimittäin hopeapikari, jonka sai Kaarlo Pitkänen, myöskin Pitkäpaadelta. Näyttää siis siltä kuin ei koko paikakunnalta löytyisi purjehtijoita, jotka voisivat vetää wertoja pitkäpaatelaiten kanssa, jotka siinä suhteessa ansaitsewat kiitosta.

Hyvä tuuli ja muutenkin suotuista ilma tekivät kilpapurjehduksen hyvin onnistuneeksi, jos ei ota lukuun sitä kahakkaa, minkä kerrotaan muutamien juopuneiden toimeenpanneen mainitun saaren rannalla.

Viikon kuluttua Kotkan Sanomat joutui oikaisemaan tiedot, joiden mukaan parhaat purjehtijat olisivat olleet pitkäpaatelaisia. Oikaisu osoittaa, ettei Tammiota ja tammiolaisia purjehtijoita vielä juuriakaan tunnettu.

Lyhytuutisen Haminan kilpailuista julkaisivat ruotsiksi monet lehdet. Ruotsinkieliset Östra Nyland ja Kotka julkaisivat itse kilpailusta paljon seikkaperäisemmän uutisen kuin suomenkieliset lehdet. Kaikki ruotsinkieliset lehdet käyttivät saaristolaiten veneistä termiä allmogebåt. Palattuaan nyt toisen kerran asiaan Helsingfors Dagblad (per. 1862) jakoi myös merkittäviä lisätietoja kilpailusta.

Tulosluettelossa mainitaan jokaisen kilpailijan nimi ja kotipaikka, veneen pituus, lähtö- ja saapumisaika, purjehdusaika ja palkinto. Sijalle 1 on asetettu voittaja Vict. Pitkänen. Hän on lähtenyt matkaan viimeisenä selvästi myöhemmin kuin muut kilpailijat. Sijalle 2 oli ilmaantunut Ant. Pitkänen (Stamö) ajalla 2 t. 10' 54" palkinnotta. Sijalle 3 on sijoitettu Mos Tähtinen (Stamö) korjatulla ajalla 2 t. 4 m. 52 s. 2. palkinto 50 mk. Sijalle 4 on asetettu Joh. Suomalainen (Stamö) ajalla 2 t. 9' 9" 3. palkinto 25 mk kuten muissa lehdissä on kerrottu. Palkinnotta jääneen Ant. Pitkäsen aika on kuitenkin huonompi kuin sijoille 3 ja 4 asetettujen veneiden. Sijalle 6 on ilmaantunut Carl Pitkänen (Stamö) ajalla 2 t. 22' 25", erityispalkinto parhaiten takiloidusta veneestä. Hänellä on kuitenkin kaikista hitain aika. Kuorsalolaiset Siparit on sijoitettu viidenneksi ja seitsemänneksi ja ainoa pitkäpaatelainen sijalle 8.

Lehdessä Helsingfors Dagblad julkaistiin tulokset myös kategorian 1, herrasmiesveneitten kilpailusta. Tulosluettelossa viisi ensimmäistä on sijoitettu lähtöaikajärjestyksessä. Nopein oli viipurilainen Becker, seuraavina haminalaiset Bask ja Backman. Londen oli sarjan hitain.

Ainoat kilpailussa kahden tunnin alittajat olivat Becker ja Vict. Pitkänen, joka oli vain 4 ½ minuuttia Beckeriä hitaampi. Seuraavaksi nopeimpia kaikista kilpailijoista olivat tammiolaiset Tähtinen, Joh. Suomalainen ja Ant. Pitkänen, jota ei kuitenkaan palkittu.

Talollinen Tobias Pitkänen Tammiosta oli seurannut kilpailua paikan päällä tarkkaavaisesti varsinkin, koska hänen esikoisensa 23-vuotias Anton esiintui ensi kerran virallisesti kilpapurjehtijana. Tämän tuloa maaliin kilpailutuomarit eivät ilmeisesti olleet noteeranneet oikein. Niinpä Joosen Topi lähetti postia Uuden Suomettaren toimitukselle, joka julkaisi sen.

Koska Helsingfors Dagblad julkaisi kilpailijoiden lähtö- ja saapumisaajat, on Anton Pitkäsen aika arvioitavissa. Jos hän saapui maaliin Beckerin jälkeen vajaan 2½ minuutin kuluessa, hän olisi tullut kilpailussa toiseksi korjatulla ajalla n. 2 t. 4 min. verrattuna Tähtisen korjattuun aikaan. Nämä seikat

huomioon ottaen isän ja pojan näkemys pitänee paikkansa: Antonin aika oli sarjassaan toiseksi paras.

Helsingfors Dagblad päättää artikkelinsa kappaleeseen: Harvinaisena, mutta ilahduttavana kiinnostuksena kilpapurjehdusta kohtaan, jollaisena saaristomme rahvas sen ymmärtää, voidaan mainita, että kansanveneiden luokan voittaja Viktor Pitkänen osoitti palkinnostaan osan, 10 mk avustukseksi seuraavaan kilpapurjehdukseen. Kauppias Fincke puolestaan luovutti pienehkön kullatun ja kaiverretun hopeapikarin palkintotuomareille annettavaksi parhaiten rikatulle kansanveneelle. Tämä palkinto jaettiin talollinen Karl Pitkäselle Tammiosta. Kaikki alukset olivat hyväkuntoisia, hyvin hoidettuja ja hyvin varustettuja, ja ohjaus oli yleensä melko hyvä, minkä vuoksi tämä kilpailu voidaan myös katsoa varsin onnistuneeksi ja täyttäneen tarkoituksensa.

Yleistä mielenkiintoa herätti katsomossa se, voittaako viipurilainen vierasvene paikalliset saaristolaisveneet.

Arvostettavasti kaikki kansanveneiden palkinnonottajat olivat Tammiosta, mikä osoittaa, että he osaavat rakentaa ja takiloida voitokkaita veneitä, mikä on erityisesti kunnioitettavaa. Aikaero viipurilaiseen veneeseen oli vain 4 min. 24 sek. Viipurilaisvene törmäili (stampa) aallokkoon yhtä paljon kuin kevyemmät saaristolaisveneet.

1882–1883 tammiolaiset veneet olivat melko tasaveroisia siten, että neljästä kilpailusta Mooses Tähtinen voitti kaksi ja Johan Suomalainen ja Vihtori Pitkänen voittivat yhden niistä.

Kesällä 1883 tammiolaisten menestymisestä kilpapurjehduksessa kirjoittivat monet varsinkin ruotsinkieliset lehdet, jotka levisivät erityisesti ruotsinkielisen sivistyneistön keskuuteen koko Etelä-Suomessa Viipurista Turkuun. Lehdet olivat nelisivuisia, joten valtaosa lukijoista silmäili kaikki uutiset, urheilusta kiinnostuneet tarkasti uutiset kilpapurjehduksestaakin. Näin Tammio, Stamö ja tammiolaisista menestyneimmät purjehtijat Vihtori Pitkänen, Mooses Tähtinen ja Johan Suomalainen tulivat monille tutuiksi. Tammiotietoisuus iskeytyi monien lukijoiden tajuntaan.

Wiborgsbladet julkaisi pitkän täydellisen ja tunnelmallisen kuvauksen purjehdusmatkasta Haminan kilpapurjehdukseen.

Ensimmäinen Tammion kylää koskeva kuvaus ilmestyi kesäkuussa 1884 sanomalehdessä *Uusi Suometar*. Lyhyessä katsauksessa Tammiosta tammiolainen totesi mm. Kansa Tammiosta on jotenkin sivistystä harrastavaa. He usein ottavat osaa kilpapurjehdukseen ja ammuntaan, jolloin myös saavat palkintoja.

Heinäkuussa 1884 Vihtori Pitkänen, Mooses Tähtinen, Johan Suomalainen, Karl ja Anton Pitkänen lähtivät Tammiosta kilpailemaan Loviisassa. *LOVIISAN SWARTHOLMASSA* 13.7. järjestettyä kilpapurjehdusta selostettiin suomeksi ainoastaan yhdessä sanomalehdessä, *Kotkan Sanomissa*, ruotsiksi monissa.

Ensimmäisen palkinnon, 70 mk kullassa sai Viktor Pitkänen Tammiosta, joka purjehti matkan 2 tunnissa 56 min. 50 sek., toisen 50 mk Moses Tähtinen 3 tunnissa 7 min. 59 sek., Tammiosta hänkin. Muut tammiolaiset eivät sijoittuneet palkinnoille.

WIIPURISSA 27.7. 1884 järjestetyn kilpailun voitti Viktor Pitkänen ajalla 3 t. 22 min. 30 sek. Joosen Topin poika Aron Pitkänen sijoittui seitsemänneksi ajalla 3 t. 41 min. 46 sek. ja Kristian Pitkänen Saarinen Jermon talosta yhdeksänneksi ajalla 3 t. 47 min. 11 sek. Viktor ansaitsi palkinnokseen kiihkarin ja 30 markkaa käteistä. *Wiborgsbladet* kirjoitti kilpailuista 29.7. hyvän selostuksen. Siinä mainittiin m.m. veneiden vetoisuudet: Viktorin ja Kristianin veneiden 1 3/4 ja Aronin 2 t. Kilpailun suurin vene oli tri Palmgrenin Kiivas, vetoisuudeltaan 2 3/4 tonnia.

Kilpailevien veneiden joukosta otti pian johtoaseman tohtori A. Palmbergin vene Kiivas ja saavutti huomattavan etumatkan muihin nähden. Mutta sitä mukaa kuin tuuli vakiintui, kävi ilmi, että Kiivaalla oli kova kilpailija Stamöstä kotoisin olevan kalastaja Viktor Pitkäsen sirossa ja hyvin rakennetussa nuottaveneessä, jollaisia harvoin täällä päin näkee. Tämä vene ei tosin kulkenut yhtä

korkealla tuuleen kuin Kiivas, mutta se saavutti hienon vauhdin, johon eivät vähiten vaikuttaneet nostetut toppipurjeet, ja erityisesti myötätuulella siitä tuli tohtori Palmbergin veneelle ylivoimainen.

Kilpapurjehdus, joka monet wastukset koettuaan viimeinkin saatiin toimeen KOTKASSA sunnuntaina 17.6.1884 iltapuolella, oli erittäin hyvin onnistunut. Purjehduspaikalle, entiselle Elisabet-nimiselle linnoitukselle, oli kokoontunut suuri joukko katselijoita. Kilpailuun otti osaa kaikkiaan 22 purjehtijaa, joista 5 herrasmiehen wenettä, 7 jaalaa, muut 10 tavallisia talonpoikaisweneitä. Purjehdittawa matka oli noin 16 wirstaa.

Ensimmäisen, nimittäin kunniapalkinnon, joka oli kullattu hopeapikari, sai talollinen Tuomas (p. o. Moses) Tähtinen Tammiosta, jonka wene purjehti matkan 1 tunnissa 36 min. 1 sek. Kolmannen palkinnon 40 mk sai talollinen Wiktor Pitkänen (faktori Pitkäsen wene) Tammiosta ajalla 1 t. 39 min. 26 sek. Palkintotuomarit ansaitsewat kiitoksen siitä, etteiwät, kuten kilpapurjehduksessa tawallista, tehneet mitään eroitusta kunniapalkinnon suhteen, oliko paras purjehtija herrasmiehen tahi talonpojan wene.

Kotkassa 17.8.1884 järjestetystä kilpailusta kirjoitti ruotsinkielinen sanomalehti Kotka suomeksi käännettynä: Hetken kuluttua toinen alus toisensa jälkeen purjehti tuomariveneen perässä, ylittäen reitin, ja pian näki kaukaisuudessa joukon valkeita purjeita, kuin joutsenet ylpeästi keinuen avoimella selällä. Se, että Stamön ja Kuorsalon veneet, niin monien aikaisempien kilpailujen voittajat, myös nyt puolustaisivat mainettaan ja voittaisivat palkintoja, oli lähes itsestäänselvää. Heidän hyvin rakennetut, hyvin varustetut, nopeasti purjehtivat ja merikelpoiset veneensä herättivät väistämättä huomiota, ja ajatus siirtyi väistämättä vakiintuneeseen tapaan jakaa veneet kahteen kategoriaan: herrasväen ja talonpoikaisveneisiin. Meidän mielestämme tällainen jako tulisi tulevaisuudessa poistaa, sillä nopeimman ja tarkoituksenmukaisimman veneen, joka on suunnilleen samankokoinen, pitäisi saada tärkein palkinto, riippumatta siitä, luetaanko se mielivaltaisesti herrasväen vai talonpoikaisveneeksi. Koko olisi järkevästi ainoa jakoperuste sekä se, ovatko veneet katettuja vai kattamattomia. Myös tuomarimme päätyivät tähän lopputulokseen, sillä he myönsivät arvokkaimman palkinnon niin sanotulle talonpoikaisveneelle, joka, vaikka herrasmiehen omistama, olisi aivan yhtä hyvin voinut kuulua herrasväen veneisiin. Jälkimmäiseen kategoriaan oli toki myös ilmoittautunut viisi venettä, mutta siinä tapauksessa arvopalkinto olisi mielestämme epäoikeudenmukaisesti myönnetty neljännelle veneelle järjestyksessä, tai sille, joka oli heti voittajien jälkeen.

Seuraavan kerran kilpailtiin syyskuun 14. päivänä 1884 HAMINASSA. Ensimmäisen palkinnon 50 mk, otti Wiktor Pitkäsen wene, aika 3 t. 9 min. 40 sek.; toisen palkinnon, 40 mk Joh. Suomalaisen wene 3 t. 11 min. 12 sek.; kolmannen palkinnon 30 mk, Anton Pitkäsen wene 3 t. 13 min. 28 sek. Kilpailuja suosi paras mahdollinen sää, mitä toivoa voi, ja kilpailut sujuivat erinomaisesti. Lähtöpaikka oli Hailikarin luona. Kilpailumatkan pituus oli 11 mpk. Kilpailuun osallistui 15 saaristolaisweneitä. Kaikki palkinnot lipuivat Tammioon. Saaristolaisweneiden voiton vei kokenut Jooselan Wiktor Pitkänen, joka jo pelkästään hyvin varustetun takilansa takia olisi ansainnut kunniainnin. Toiseksi sijoittui Jopilan Juho Suomalainen ja kolmanneksi Joosen Topin poika 25-vuotias Anton Pitkänen. Joosen Anttu, jonka saapumista maaliin tuomarit eivät olleet 19.8.1883 havainneet lainkaan, osoitti näissä kilpailuissa osaavansa purjehtia palkitsemisen arvoisesti

Seuraavana vuonna 1885 HAMINASSA elokuun 30.päivänä pidettyyn kilpailuun otti osaa 11 kansanweneitä. Yhteisen kansan weneistä ensimmäisen palkinnon 50 mk sai W. Pitkänen (3 t. 19 min. 5 sek.), toisen palkinnon, ison merikiikarin, Aron Pitkänen Joosen Aaro 30 mk ajalla 3 t. 23 min. 2 sek., kolmannen palkinnon 30 mk, W. Suomalainen ajalla 3 t. 26 min. 36 sek., neljännen palkinnon, pienen merikiikarin ajalla 3 t. 27 min. 42 sek, D. Sipari ja viidennen, 10 mk, J. Suomalainen. Kilpailussa olivat mukana myös tammiolaiset Karl ja Kristian Pitkänen ja Moses Tähtinen. W. Suomalainen oli

21-vuotias Heikun Viku, Heikkilän Vihtori. Viidenneksi sijoittunut oli 43-vuotias Jobin Jussi, Jopilan isäntä Juho Suomalainen.

Åbo Tidning kertoi sään olleen mitä suotuisin ja "det blåste en styf bovenbramsegelskultje" tuulen puhaltaessa kevyesti yläpurjeisiin sekä vahvasti 1.9. samoin kuin Suomen Wirallinen lehti päivää aikaisemmin, että tilaisuudessa Haminan purjehdusseuran toiminta päättyi sen liittyessä Wiipurin purjehdusklubiin. Tieto Tammiosta levisi Haminan ja Kotkan seudulle, Virolahdelle, Viipuriin, Helsingin seudulle ja lopulta Turun seudulle saakka toimittajien välityksellä sanomalehtien lukijoille.

Haminan herrasmiesveneilijät panimomestari E. Bask ja sotaprovasti E. Lindqvist olivat niin kiinnostuneita kilpapurjehduksesta, että he hankkivat omat herremanna-veneensä osallistuakseen purjehduskilpailuihin. Bask oli osallistunut jo 1885 30.8. Haminan kilpailuihin sijoittuen herrasmiesveneiden sarjassa toiseksi. Baskin kutteri Hero kävi voittamassa Viipurin läänin purjehdusseuran kilpailuissa 27.6. parikymmentä osanottajaa, kovassa tuulella reivatuin purjein II kategoriassa 1. palkinnon, uushopeisen kahviastiaston. Toiseksi sijoittui 1883 Haminassa kilpailun loistavasti voittanut Tähti. V. Lindqvist sijoittui Viipurissa viidenneksi veneellään Tertia saaden kunniadiblomin. Tertian oli rakentanut 1885 Haminassa K. Mäkelä. Veneen suurin pituus oli 7,91 m, vesilinjan pituus 6,82 m, leveys 2,23 m, syväys 0,95, purjeala 48,39 m² ja mittaluku 2,2 valööriä. Haminan seudun kansanveneet eivät Viipurin kilpailuihin osallistuneet.

9.7.1886 julkaistiin lehdessä Östra Finland osa I matkakertomuksesta purjehduskilpailuihin Helsingissä (En färd till kappseglingen i Helsingfors). Siinä kerrottiin elävästi, että Viipurin kilpailun I kategorian voittaja kutteri Karin oli lähtenyt Uuraasta kohti Helsinkiä. Kertomuksen III osassa 14.7. kuvaillaan, kuinka Viipurissa nopeimmat veneet Karin ja Hero purjehtivat Haminasta lähtien yhdessä kohti Helsinkiä ja takaisin kotiseuduilleen.

1886 ei Haminan-Kotkan seudulla toiminut yhtäkään purjehdusseuraa eikä purjehduskilpailuja juurikaan järjestetty. Tämä huolestutti purjehduksen ystäviä, jotka kokoontuivat 19.8. asiasta keskustelemaan.

Kotkassa ei kuitenkaan kilpailtu kertaakaan 1886. HAMINASSA kilpailtiin vain kerran, vasta 29.8., jolloin saaristolaisveneetkin pääsivät osallistumaan purjehduskilpailuihin. Haminassa järjestettävistä kilpapurjehduksista tiedotettiin ennakolta näytävästi paikallisissa sanomalehdissä. Tuloksista kerrottiin suomenkielisille lukijoille lyhyesti: Herrasveneistä Hero ja Tertia olivat parhaat. Merikiekari ja Ekebomin juuri ilmestynyt merikortti löysivät tiensä Haminaan. Suomenkielinen lukijakunta sai tietää, että tammiolaiset olivat hyviä purjehtijoita. Paras heistä oli 34-vuotias Jooselan Viktor Pitkänen, Joosen Viku, toiseksi paras 44-vuotias Jopilan isäntä Juho Suomalainen, Jopin Jussi.

Ruotsinkieliselle Haminan seudun paikalliselle väestölle kerrottiin tapahtumasta seikkaperäisemmin. Kotka-lehdessä tosin oli vain lyhytuutinen tapahtumasta.

Haminan Hailikarissa järjestettyihin purjehduskilpailuihin osallistui vain kuusi herrasmiesvenettä ja viisi kansanvenettä, joista neljä Tammiosta ja yksi Kuorsalosta. Herrasveneistä voittaja Baskin Hero, kuljettajana Tertian piirtänyt herra Lindblad, taittoi 12 englannin mailin matkan ajassa 2 t. 35 min. 3 sek.. Toiseksi sijoittunut sotaprovasti Lindqvistin Tertia viipyi matkalla vain 2 min. 36 sek. kauemmin.

Kansanpurjehtijoista oli kaikista vikkelin V. Pitkänen Tammiosta, 29 sekuntia parempi kuin Hero. Se tarvitsi matkaan 2 t. 34min. 34 sek. Tammiolaisista J. Suomalainen selviytyi maaliin ajassa 2 t. 43 min. 17 sek. ja Anton Pitkänen, 27-vuotias Joosen Topin poika, Joosen Anttu ajassa 2 t. 44 min. 15 sek. Hekin voittivat muut herrasveneet paitsi Heron ja Tertian. Tammiolainen V. Suomalainen, 22-vuotias Heikkilän eli Uuden Kantolan Heikun Viku viipyi matkalla 2 t. 56 min. 20 sek. D. Sipari Kuorsalosta hylättiin, koska hän ei ohittanut määrättyjä reimareita.

Koska tänä vuonna 1886 kuten tavallisista kansanmiehistä aiemminkin melkein yksinomaan tammiolaiset olivat edustettuina ja samoilla veneillä kuin ennenkin, palkintotuomarit harkitsivat, että palkinnot, jotka oli luvattu ensimmäiselle 50 mk ja toiselle 35, tuli laskea ja antaa ensimmäinen palkinto 40 mk V. Pitkäselle sekä toinen palkinto 25 mk J. Suomalaiselle. Nämä tammiolaiset, tunnettuja palkinnonottajia kun ovat, ehkäisivät muita saaristolaisia osallistumaan purjehduskilpailuihin. Ja vuosi vuodelta käy niin, että palkinnot annetaan samoille henkilöille ja veneille. Siten tulisi melkein päätä tuleville kilpapurjehduksille, ettei mitään palkintoa tulisi antaa veneille, jotka samalta paikkakunnalta sellaisen ovat jo saaneet. Että V. Pitkänen omistaa hyvän ja ennen kaikkea hyvän ja nopeasti purjehtivan veneen, siitä ei ole kysettäkään, sillä se suorittaa matkan lyhyemmässä ajassa kuin ensi palkinnon herrasmiesveneistä saava.

Palkintojenjaon jälkeen alkoi lukuisa kansanjoukko levittäytyä höyryihin, jotka veivät heidät yksi toisensa jälkeen koteihinsa. Oli ollut rattoisa päivä.

Halpamainen tempaus. Kun sluupit tiistaina kilpailun jälkeen nostettiin viimeisteltäväksi seuraavaa kilpailua varten, huomattiin, että yhden kilpaveneen alle oli naulattu kiinni suuri säkki. Se sisälsi kiviä. Kateellisen kilpakumppanin tarkoitus oli ilmeisesti hidastaa veneen vauhtia seuraavissa kilpailuissa. Tämä sluuppi (Hero) voitti kuitenkin ensi palkinnon ja osoittautui hyväksi purjehtijaksi.

1887 tammiolaisia osallistui neljään kilpailuun, 31.7. Wiipurin läänin purjehdusseuran kilpapurjehdukseen Kirkkoniemeltä Tuppuransaareen ja takaisin, 7.8. Kotkassa, 14.8. Kuorsalossa ja Haminassa 4.9.

Läänin kilpailuja järjestettiin kolme. Niistä ensimmäiseen haminalaiset kävivät tutustumassa höyrywenhe Thurella. Se ajoi kilpasunnuntaina ennen jumalanpalvelusta kivelle.

...

Veneet ryhmiteltiin WIIPURIN kilpailussa siten, että ryhmään 1 sijoitettiin yli 3 tonnia kantavaiset veneet ja ryhmään 2 alle kolmen tonnin kantavaiset veneet. Saaristolaisveneitä ei eroteltu kaupunkiveneistä, vaan ne kaikki sijoitettiin kantavuutensa perusteella joko ryhmään 1 tai 2. Kilpailuihin osallistui kaikkiaan 25 venettä. Maaliin saapui 4 ryhmään 1 ja 16 ryhmään 2 kuulunutta venettä, yhteensä 20 purtta. Kilpailun tasaväkisyyden lisäämiseksi laskettiin veneille lyhennetty aika niiden purjehdusominaisuuksien mukaan. Palkinnot jaettiin lyhennettyjen aikojen mukaisessa järjestyksessä. Tulokset olivat seuraavat.

RYHMÄ 1

	Purj. aika.			Yhj. aika.		
	t.	m.	s.	t.	m.	s.
"Perhonen", hra Römpötti	4	32	37	4	32	37
"Karin", hra Golin	4	46	30	4	40	46

RYHMÄ 2

	Purj. aika.			Yhj. aika.		
	t.	m.	s.	t.	m.	s.
"Hero". hra Baum, johti hra Lindblad,	4	42	44	4	37	5.
Pitkänen Tammioosta	4	54	20	4	37	5.
"Aline", hra Ekström	4	55	56	4	38	11.
"Aino", hra Hirn	4	59	13	4	44	15.
"Tertia", hra Lindqvist	4	57	50	4	48	53.

Ryhmän 1 paras oli kantavuudeltaan 10 tonnin Perhonen, jonka omisti Tammioon Hesulin taloon vävyksi Koivistolta asettunut merikapteeni Joel Römpötti. Toiseksi sijoittui hra Golinin Karin, jonka

matkapurjehdusta Heron kanssa on aiemmin kuvattu. Aiemmin kaksi kertaa peräkkäin kilpailun voittanut, nyt kolmanneksi jäänyt hra Andstenin Adele jäi sille varattua purjehdusyhdistyksen kunnialippua paitsi, kun kolmas voitto jäi nyt saavuttamatta.

Hero oli puolestaan ryhmän 2 voittaja omistajanaan nyt kotkalainen kauppias hra Pauw. Venettä kuljetti kuitenkin edelleenkin mm. Tertian suunnitellut hra Lindblad. Vihtori Pitkäsen Kulkija jäi täpärästi toiseksi samalla lyhennetyllä ajalla kuin voittaja. Kulkija oli tyypiltään saaristolainen kansanvene, mutta joutui nyt kilpailemaan avoimesti kaupunkilaisten herrasmiesveneitten kanssa onnistuen siinä erinomaisesti. Hra Lindqvistin Tertia oli purjehdusajaltaan ryhmän 2 neljänneksi nopein, mutta jäi viidenneksi lyhennettyjen aikojen järjestyksessä.

Ryhmän 1 voittaja Römpötti sai palkinnoksi kaksi laivalyhtyä, kuten myös ryhmän 2 voittaja hra Pauw. Ryhmän 2 kakkonen hra V. Pitkänen sai palkinnoksi hengenpelastusliivit, kolmonen hra Ekström puoli tusinaa uushopeaista sievää teelusikkaa koteloineen ja neljäs hra Hirn kunniakirjan.

Tulosluettelon jälkeen Wiipurin Uutiset päätti selostuksena näin. Kilpapurjehdus onnistui lopuksi hyvästi ja osanottajia oli runsaammin kuin osattiin toivoa. Kuitenkin voi tehdä sen muistutuksen että saaristolaisaluksia oli werrattain kovin vähän vaikka niidenkin joukosta löytynee usea hyvä purjehtija. Epäkohta, jonka poistaminen toiste on palkintotuomarien velvollisuus, on se, että lähteminen alussa palkintotuomarien höyrylaivan sivutse, jossa aika merkitään, wenyi aivan liian pitkäksi. Se tietysti sitten vaikuttaa koko purjehdukseen.

Suomenkielinen Wiipurin lehtien lukijakunta saattoi huomata, että kilpapurjehduskentälle oli noussut voitoista taistelemaan uusi suuri jahti, Römpötin Perhonen. Römpötin kotipaikkaa ei kuitenkaan mainita. Tammiolainen Pitkänen menestyi kansanveneellään Kulkija edelleenkin mainiosti lähes kaikki sarjansa herrasmiesveneet päihittäen. Lukijoille kerrottiin myös purjehdussäästä, purjehdusreitti ja paikalla olleet höyrylaivat.

Jokseenkin vankka vastainen lounainen tuuli kesti pitkän ajan, mutta muuttui aikaa voitain heikonnaiseksi eteläiseksi, vaikka meri vieläkin silloin kävi mainingeissa. Varsinkin pienille veneille oli aalloista haittaa. Pursien tuli luovimalla kulkea ympäri Tuppuraniemen ja sitten pitkin Wiipurin lahtea Ristniemelle Edwardin matalikkoa osoittaville merimerkeille Suomenlahdella, siis aavalla merellä. Sampolaivan isännät olivat hyväntahtoisesti antaneet purjehdusseuran ilmaiseksi käytettäväksi. Se lähti kilpailun alettua seuraamaan ja valvomaan kilpailua. Höyryalukset Swen Dufva ja Toimi olivat lähteneet huviretkelle tuomaan katsojia.

Ruotsinkielisessä lehdistössä kerrottiin kilpailuista enemmän.

Haminan ja Kotkan seudun ruotsinkieliset lukijat saivat tietää, että regatta oli mainioin tähänastisista Wiipurissa. Kun koko eskaaderi oli kokoontunut Kirkkoniemelle, jokaisella purjehdusurheilun ystävällä oli todellinen ilo nähdä niin paljon erinomaisia aluksia, joita täällä oli, jotka paremmin kuin koskaan todistivat, että Wiipurin purjehdusyhdistyksellä on tuulta purjeissaan. Mielenkiinto tätä urheilua kohtaan on ollut vakaasti nouseva seudulla.

Reitti Kirkkoniemeltä ympäri Tuppuranniemen Ristniemen (Krysserort) merimerkkiparille, jotka erottavat Edvardin matalan, piti purjehtia myötäpäivään ja samaa tietä takaisin, ohjasi eskaaderin ulapalle ohi matalan. Eskaaderi seilasi siten ulkona avoimella merellä, jossa kävi maininki reippaan aamutuulen jälkeen. Ajoittain kuitenkin kilpailun aikana tuuli iski purjeisiin niin, että monen aluksen reelinki jäi veden alle.

Tuloksista kerrottiin lyhyesti 1. luokan voittaja ja 2. luokan neljä parasta, heistä toisena Pitkänen Tammiosta. Palkinnot myös kerrottiin ja 1. luokan voittaja Römpötin purjehdusaika, kotipaikkaa mainitsematta.

Helsingin seudun lehdistä vain Helsingfors Dagblad kertoi kilpailusta. Lehdessä toistuivat samat tiedot kuin Haminan ja Kotkan seudun lehdissä. Lisäksi mainittiin 2. kategorian purjehdus- ja lyhenysajat. Muista lehdistä poiketen Helsingfors Dagblad kertoi kilpailuun osallistuneen myös hra Marinin Pietarista veneellään Minihaha. Se sijoittui vasta kymmenenneksi. Se on ollut kilpailussa kolmanneksi jääneen Alinen vaarallisin vastustaja. Molempien veneiden odotettua huonomman menestyksen syyksi arvellaan olleen tuulen tyyntyminen kuolleeksi mereksi (dödsjö).

Viipurin seudun ruotsinkielisille tarjottiin tarkempia tietoja.

Wiborgsbladet sisälsi ensiksikin samat tiedot kuin Fredrikshamns Tidning, Kotka ja Helsingfors Dagblad. Lisäksi Wiborgsbladet kohdisti huomiota lähtötapahtuman heikkouksiin ja ehdotti palkintotuomareita poistamaan ne tulevaisuudessa. Sammon kannella toiminut johtoryhmä palkintotuomareineen myös lueltiin.

Viipurissa ilmestynyt Östra Finland kertoi niinkään samat tiedot kilpailusta kuin edellä mainitut lehdet taulukoineen. Lisäksi se kuvaili tarkemmin kilpailun lähtöä ja kulkua.

KOTKASSA kilpailtiin 7.8.1887. Purjehduskilpailut herättivät lehdistössä suurta huomiota ja niistä kerrottiin paitsi paikallisissa lehdissä Kotkan Sanomat, Kotka ja Fredrikshamns Tidning myös Viipurissa ja Helsingissä painetuissa lehdissä. Selkeimmin luettavat ja tarkimmat kuvaukset julkaistiin toisiaan täydentävästi lehdissä Fredrikshamns Tidning, Östra Finland ja Kotka.

Kotkassa oli valmistauduttu kilpailuihin hyvin. Järjestelyt olivat onnistuneita paitsi että järjestäjät olivat unohtaneet pyytää rouva Kaijan suopeutta. Aamulla meri oli kuin peili. Klo 11 pientä väreilyä oli veden pinnalla. Kokoontumispaikan Elisabethin saaren luo oli ankkuroitunut lukuisia aluksia eri tahoilta odottamaan lähestyvää kilpailua. Siihen oli ilmoittautunut neljään luokkaan jaettuna 25 alusta, joista 24 lähti matkaan. Kategoriassa I Viipurista oli mukana Herra O. Andstenin kutteri Adele kantavuudeltaan 8 tonnia ja Tammiosta J. Römpötin Perhonen kantavuudeltaan 10 tonnia, kategoriassa II Haminasta kenttärovasti Lindqvistin kutteri Tertia 3,13 tonnia ja Kotkasta Hr Paulsin kutteri Hero 3,97. III luokan (kaupunkilaisveneitten) veneista suurin oli kantavuudeltaan 2,29, pienin 0,68 tonnia. IV luokan (saaristolaisveneiden) kilpailuun osallistui Tammiosta neljä venettä (M. Tähtinen, A. ja V. Pitkänen ja J. Suomalainen) ja sekä Kuorsalosta että Pitkäpaadelta kaksi venettä. Lähtöajaksi oli määrätty 20 minuuttia, mutta vähemmässä kuin varttitunnissa klo 12.15 oli 24 alusta ohittanut täysin purjein tuomarialuksen. Joukossa olivat kaunis kutteri Adele Viipurista ja sen äskeinen Viipurissa voittanut Römpötin omistama Perhonen Tammiosta. Tuuli puhalsi lounaasta ja oli melko heikko, mutta kohtuullinen yläpurjetuuli, joten kaikki purjeet voitiin nostaa. Elisabethinsaari lähtökohtana tuli purjehtia kolmio ympäri Rankin ja Ristisaaren välissä olevan Paterkan matalan merimerkkien. Sitten kun se oli luovimalla saavutettu, kurssi kulki ympäri Rankin itäpuolella olevan 4 merimerkin matalan, mutta sitten pitkin väylää takaisin lähtöpaikalle. Koko matkan pituus oli 25 virstaa.

Oli ihana näky katsella lumivalkeisia purjeita sinisellä vedenpinnalla ja jännittävää seurata sellaista kilpailua. Molemmat suurimmat jahdit olivat tietysti etummaisina. Alussa voittaja näytti epävarmalta, kunnes Adele lopullisesti sai tehdyksi etumatkan. Perhonen, toinen jahti tarvitsi enemmän tuulta. Samalla tavalla oli Tertian ja Heron suhteen. Hero tarvitsi enemmän tuulta. Tertia sai yliotteen. Vähemmän mielenkiintoista ei ollut Tammion ja Kuorsalon veneiden laita. Ne lisäsivät muihin kilpailijoihinsa etumatkaa meren pinnalla johdossa jättäen ne kauaksi jälkeensä.

Nopeimmin purjehti (ÖstraFinlandin pää)toimittaja Söderlundin ohjaama Adele. Römpötin uusi jahti, kantavuudeltaan kunnioitettavat 10 tonnia, jäi kauaksi jälkeen. Pienemmistä veneistä oli Viktor Pitkäsen vene Tammiosta nopein. Tämä avoin kansanvene tuli järjestyksessä kolmanneksi ja voitti siten molemmat toisen kategorian veneet Tertian ja Heron. Tertia oli ensimmäistä kertaa Heroa parempi. Tuloluettelossa mainitaan selkeästi, että sekä Römpötti että Pitkänen ovat Tammiosta.

Saaristolaisveneiden luokassa kaikki osanottajat olivat Haminan seudulta. Ne purjehtivat erinomaisesti, ainoastaan I luokan voittajan aika (Adele 3 t. 50 min. 12 sek.) oli parempi kuin nopeiden saaristolaisveneiden. Toiseksi sijoittui I luokassa J. Römpötti ajalla 4 t. 1 min. 58 sek. II luokan paras Tertia purjehti matkan ajassa 4 t. 16 min. 18 sek.

Saaristolaiswenheistä luokassa IV sai ensimmäisen palkinnon Viktor Pitkäsen wene kuljettajana Niilo Suomalainen 50 mk kullassa ajalla 4 t. 8 min. 43 sek.; toinen oli Anton Pitkänen, 40 mk, aika 4 t. 18 min. 49 sek. Seuraavatkin neljä saaristolaisvenettä kulkivat nopeammin kuin luokan III kaupunkiveeneet. Mukana olivat Tammiosta myös Moses Tähtinen ja Johan Suomalainen.

Kuten tuloksista käy ilmi, saaristolaisveneet olivat nopeudeltaan ylivoimaisia kaupunkiveneisiin verrattuina. Paras heistä oli ylivoimaisesti nopeampi kuin II kategorian kutterit Tertia ja Hero. III kategoriassa Muut kaupunkisluupit Kotkan kaupungin nopeimmat veneet olivat Organ ja Lida, jotka jo ensi taistelussa ohittivat väärin länsireimarin, eivätkä ne voineet tulla kyseeseen palkintojenjaossa, mutta jos ne olisivat purjehtineet oikein, eivät ne olisi olleet mitenkään verrattavissa saaristolaisveneisiin.

Helsingfors Dagblad kertoi, että Adele voitti selkeästi Römpötin uuden jahdin ja että pienemmistä veneistä nopein Viktor Pitkäsen vene Tammiosta oli vikkelämpi kuin II kategorian 3-4 tonnin veneet Tertia Haminasta ja Hero Kotkasta. Hero hävisi myös Anton Pitkäselle Tammiosta.

Haminassa painetussa lehdessä korostetaan kotkalaisen Tertian voiton merkitystä kategoriassa 2 tässä ensimmäisessä Kotkan kaupungissa järjestetyssä regatassa. Huomion arvoista oli myös se, että kategoriassa III oli mukana monta kotkalaista avointa kaupunkilaisvenettä, jotka selviytyivät maaliin haminalaisveneitä nopeammin, vaikka niitä ei voitukaan palkita, koska ne eivät ohittaneet merimerkkejä oikein.

Niin kuin nähdään voittivat ajassa ainakin saaristolaiswenheet, joita oli todellakin hauska katsella purjehtivina vakaasti ja suomalaisella tyyneydellä, mutta helposti ja taidolla ohjattuina. Se heitä elähdyttääkin, sillä he ovat siihen todellakin innostuneita. Maksaa vaivan katsella heitä purjehtivina. Valitettavasti vaan, etteivät useammat saaristolaiset ottaneet osaa kilpailuun, mutta heitä peljättivät luultavasti nuo tunnetut Kuorsalon ja Tammion purjehtijavenheet. Kuten nähdään oli kaikki onnistunut, ellei lukuun oteta liiallista tyyneyttä, ja lopussa vilkasti sekä hauskuutti kaikkia yhteinen tanssi, johon ottivat osaa sekä herras- että talonpoikaisnaiset, työnantajat ja teettäjät. Tämäpä juuri ihmettytti ulkoseutulaisia.

Monet pienveneet eivät ennättäneet purjehtia kääntöpaikalle tuomarialuksen Hovinsaari lähtiessä ½ 7 lähtöpaikalle Elisabethin saarelle. Kun Hovinsaari, palkintotuomarivene saapui, oli juhla saarella jo täydessä käynnissä. Saarella oli soitettu pitkään palokaartin musiikkia lukuisten huvimatkailijoiden huviksi. Tanssi toi elämää ja iloa erotuksetta kaikilla luonnollisilla tanssitavoilla, alustana kallioliiohelli. Palkintojenjako eteni iloiten ja hurraahuudoin. Palkintojenjaon yhteydessä soittokunta puhalsi fanfaareja, ja hurraahuudot palkitsivat onnellisia purjehduksen voittajia. Voittajat näyttivät harvoin ilahuneilta, lähinnä rakastuneilta tanssipareilta. Ravintolapöytiä piirittivät nälkäiset ja janoiset inhimilliset ihmiset, joista useimmilla ei ollut eväitä mukana, joten ne paastosivat koko kilpailun ajan. Vahinkojakin sattui. Iloa riitti yömyöhään, kunnes ihmisjoukko vähitellen hajautui koiteihinsa ylen tyytyväisenä päiväänsä ja iltaansa. Ei edes ylikuormittunutta henkilöä jätetty ottamatta huomioon. Kaikki tapahtui mitä suurimmassa järjestyksessä ilman häiriöitä.

Kilpapurjehdus oli yleisesti sanoen hyvin onnistunut. Vaikkakaan ei ole suuremmoista, että niin monet erinomaiset purjehtijat kohtaavat, niin seurauksena oli, kuitenkin lukuisan yleisön elävä mielenkiinto. Paitsi että Thure oli noutanut Haminasta joukon huvimatkailijoita paikalle, siellä olivat myös höyrylaivat Selma, Ellen, Alert, Huth, Halla ja Kyminsuu. Koko tämä höyrylaivaeskaaderi seurasi purjehtijoita pitkän matkan merelle, mutta toimi kiitettävästi purjehtijoita häiritsemättä, mitä usein tapahtuu kilpapurjehduksessa. Purjehdusta seurasi koko ajan huomattava höyrylaivasto katsojinaan kannella. Selmalla soitti vapaaehtoinen palokunta musiikkia.

Erään huomautuksen tahdomme tehdä koskien määrättyä kurssia, joka oli aivan liian pitkä suurelle osalle pienempiä veneitä. Jos olisi ollut tuulisempaa, niin suuri osa veneistä ei olisi voinut seurata kilpailua merelle luovien. Suurta eroa veneiden nopeudessa, kaksi tuntia parhaiden ja hitaimpien veneiden välillä, ei toimikunta osannut ottaa huomioon, ei myöskään tuomarivene, joka valvoi kilpailua. Tuomariveneen lisäksi vähintään lippuvene olisi ollut tarpeen.

Tästä kilpapurjehduksesta on todettava se tosiasia, että saaristolaisilla, varsinkin tammiolaisilla, on erinomaisia weneitä. Se mielenkiinto, jota rahvaan taholta osoitettiin, vahvistaa selvästi, että purjehdusurheilu on voittanut tällä seudulla lukuisia suosijoita. Kaupunkilaisten mielenkiinto ei ole vähäisempää, mutta ei yhtä edustavasti. Sillä paitsi että alukset I ja II kategoriassa suoriutuivat pelkästään

huonosti eikä niitä ole mitenkään verrattavissa rahvaanveneisiin saaristolaisveneisiin. Navigaatio jätti myös toivomisen varaa. Pitää siis houkutella kaupunkilaisia Kotkassa ja Haminassa hankkimaan kelpoisia veneitä. Tarvittaisiin paljon hyviä kuttereita edistämään terveellistä ja virkistävää urheilua, jota purjehdus sisältää. Tätä pitäisi helpottaa purjehdusyhdistyksen muodostaminen Haminaan ja Kotkaan ja tähän on nyt aika. Kilpapurjehdus Kotkassa 7. elokuuta jätti todistuksen, että mielenkiinto purjehdukseen on suurta näillä seuduilla. Kaikki jotka osaavat navigoida merellä sekä suuret että pienet osallistukoot, mutta niin osallistukoot myös erikokoiset veneet. Viipurin läänin purjehdusyhdistys tukee tosin alueemme jäseniä, mutta sen toiminta-alue on kuitenkin Viipuri, missä sillä on myös ollut hämmästyttävä menestys pyrkimyksissään ja vielä lyhyessä ajassa. Esimerkki houkuttelee seuraamaan ja muodostamaan purjehdusyhdistyksen, joka käsittäisi Haminan ja Kotkan, jotka luonnollisesti voisivat kilpailla keskenään ja kohdata toisensa hyvin varustetuilla veneillä, mikä varmasti tekisi hyvää.

Viipurilainen Östra Finland jakoi Viipurin seudun ruotsinkieliselle lukijakunnalle samoja tietoja kuin Kotka. Se esitti selostuksena päätteeksi onnentoivotukset Kotkalle yleisön suuresta mielenkiinnosta purjehdusurheilua kohtaan sekä ilmaisi kiitollisuutensa vieraanvaraisuudesta ja myöntämielisyydestä. Purjehdusyhdistykset eivät ole työskennelleet turhaan, sillä hyvin rakennetut ja rikatut Tammio-veneet näyttävät olevan tulosta purjehdusyhdistysten pyrkimyksistä.

Suomen- ja ruotsinkielisissä lehdissä ei yleensä kerrottu lainkaan, että kilpailuihin osallistui myös J. Römpötti Tammioista uudella 10 tonnin veneellään Perhonen. Näyttää siltä, että suuren Perhosen osallistumisoikeudesta kilpailuun vallitsi lehdistössä epävarmuutta.

Kilpailun jälkeen Östra Finland kertoi, että kutteri Adele kohtasi paluumatkalla Kotkasta kauhean sään sumuineen ja ankarine sateineen, jotka vaurioittivat pahoin purjeita ja rikiä. Eräänlainen huomionarvoinen meriseikkailu tapahtui myös jo viime lauantaina iltapäivällä Kotkan satamassa, kun purjevene Lida kaatui aivan satamassa. Vene oli noutanut täyden purjeensa valmistautuakseen seuraavan päivän kilpapurjehdukseen, mutta tuulenpuuska tarttui yläpurjeisiin, ja se riitti kaatamaan pienen aluksen valtavan purjepinta-alan vuoksi. Seikkailu vaikutti saavan epämiellyttävän käänteeseen, sillä muutamassa minuutissa hieno vene, joka urheilun vuoksi oli varustettu tarvittavalla lastilla, upposi. Kaksi purjehdusurheilun ystävää, jotka täysin odottamatta joutuivat veden varaan, pitivät kiinni mastonhuipuista, jotka näkyivät veden pinnan yläpuolella. Römpötin suuri purjejahti otti vastuulleen pelastus- ja nostotyöt, mutta koko tapahtuma oli suurta iloa satamalaiturille kerääntyneelle väkijoukolle. On syytä mainita, että vene, joka on kotkalaisen herra Gräsbäckin omistama, ei kärsinyt vahinkoa uppoamisesta, vaan osallistui sunnuntaina kilpapurjehdukseen joutumatta ahventen valtakuntaan.

KUORSALOSSA kilpapurjehduksen ja kansanjuhlan järjesti sunnuntaina 14.8.1887 ahkera majakakansan väki. Paikalle oli kokoontunut saariston väkeä kaikista suunnista, ja Haminasta saapui höyrylaiva Thure, jonka kyydissä oli noin kuusikymmentä lystimatkailijaa, pääasiassa alempaa väestöluokkaa. Kilpapurjehdus järjestettiin päivällä klo 12 ja sitä suosi melko voimakas tuuli. Kilpailussa oli mukana alle 14 jalan pituisia veneitä, mutta lähes kaikki olivat kauniisti rakennettuja ja hyvin varustettuja purjeveneitä. Viisi pientä palkintoa, mukaan lukien lamppu, veitsi, kynttilänjalkoja jne., oli kerätty Kuorsalon väestön keskuudessa ja ne jaettiin tunnetuille veneenrakentajille Tammiosta ja Kuorsalosta. Kilpailun voitti Villedän Alfred Suomalainen veneellä Aalto ja kolmanneksi sijoittui Kristian Pitkänen Saarinen, molemmat Tammiosta.

Tämä kilpapurjehdus, joka oli järjestetty yhteisön omassa piirissä, oli erityisen ilahduttava havaita. Se osoittaa kiitettävää yritteliäisyyttä yhdistettynä kiinnostukseen purjehdusta kohtaan. Kilpapurjehduksen jälkeinen kansanjuhla ei myöskään ollut huonosti järjestetty, siellä oli kansanleikkejä ja tanssia, tankojen kiipeilyä, narun ylittämistä, säkissä juoksemista jne., kaikki nähtiin suurella ilolla. Haitarin ja viulun säestyksellä, joita vanhat merimiehet soittivat, nuoret tanssivat eloisasti ja iloisesti. On mainitsemisen arvoista, että tyhjennettiin asuttu mökki ja ulkoilmassa rakennettiin tanssiparketti. Kaikki sujui järjestyksessä ja hyvin, ja kansanjuhla jätti hyvän vaikutelman. Kello 7 illalla Thure lähti

ja vei kaupunkilaiset mukanaan. Muutama maalaisvene purjehti myös pois, mutta tanssi jatkui kuitenkin kello 10 illalla, jolloin väki hajaantui. (ChatGPT).

1887–1888 itäisen Suomenlahden piirissä purjehtijoiden parissa neuvoteltiin tiiviisti yhteistyöstä ja yhdistysten perustamisesta. Elokuussa 1887 esitettiin ruotsinkielisissä lehdissä Kotka ja Fredrikshamns Tidning Upprop till orternas segelvänner eli

KEHOITUS HAMINAN JA KOTKAN PURJEHDUKSEN YSTÄVILLE.

Purjehdusurheilun edistävä moninainen työ, jota tähän vaaditaan on ollut päämäärä ja syy purjehdusyhdistysten muodostamiseen maan eri osissa. Järjestämällä vuosittaisia kilpapurjehduksia ja kilpailuja kutsutaan jokainen merielämän ystävä esittämään vaatimus rakentaa niin nopeasti purjehtivia ja hyvinvarustettuja veneitä kuin mahdollista. Veneenrakennus ja navigaatio kulkevat käsi kädessä. Tällä on luonnollisesti suuri merkitys kaupungeille ja paikkakunnille meren ääressä. Melkein päivittäin on nimittäin, ettei yksin olo ole huvi eikä hyväksi kenellekään.

Hyödyllistä on omistaa merikelpoisia veneitä ja vähentää merihädän vaaraa, mitä esiintyy rannikkoseuduilla ja hyödyntää ennakolta kaikin tavoin niitä liittymällä yhteen. Tämä kytkeytyy niin läheisesti kaikkiin mahdollisiin ihmisen ponnisteluihin, joita esiintyy rannikkoseuduilla, ettei siitä voi olla epäilystäkään.. Mutta ilman yhteistyötä, oppimatta ja kannustamatta toista, ei voida mitään tuloksia saavuttaa. Työ purjehdusurheilun hyväksi valuu hukkaan, käy huonosti ja tulee vaikeuksia, joita ei yllä mainittuun päämäärään pyrkivän purjehdusyhdistyksen toimesta tule.

Purjehdusyhdistyksen perustaminen, jonka intressi on Haminan ja Kotkan kaupungeille yhteinen, osoitamme tämän kehoituksen seudun purjehduksen ystäville. Aika tähän on jo käsillä. Työ jota yksityiset ovat tähän mennessä astuneet jo niin pitkään yleisen mielenkiinnon herättämiseksi purjehdusurheilua kohtaan, että mitään vaikeuksia ei enää voi ilmaantua jättämällä tämä purjehdusyhdistyksen käsiin. Kummassakin kaupungissa on jo ajanmukaisia aluksia ja sitä paitsi niiden ulkopuolella asuvalla saaristokansalla on vuosittaisiksi vakiintuneita purjehduskilpailuja, jotka ovat tehneet ne tunnetuiksi kunnianarvoisella tavalla. Kuitenkaan meidän ei tarvitse muistella, mitä epävarmuutta laivojen rakentaminen ja hankkiminen on aiheuttanut, sillä mitään mallia ei tähän voida palkata. Lisäksi on viime vuonna vuorolaiva Haminaan ja Kotkaan järjestettyihin kilpailuihin tuonut katsojia relevanteilta seuduilta eikä suinkaan mielipahaksi. Välttämättömien välineiden tuominen kilpailupaikalle on aiheuttanut erittäinkin moitteita ja kaikkea muuta kuin ilahduttanut urheilun puolustajia. Yhdistys sen sijaan voi antaa hyviä neuvoja ja laatia listoja hyväksyttävistä aineista ja menettelytavoista eikä ainoastaan antaa resursseja. Ulkopuolisille voi antaa neuvoja esim. numerolipuista artikkeleissaan. Yhteinen omaisuus, hallinto ja säännöt yhdistys voi tehdä tunnetuksi, joten eri seuduilla voidaan järjestää jaloja kilpailuja yhteisin päämäärin.

Viipurin läänin purjehdusyhdistys on tosin ollut olemassa enemmän kuin 9 vuotta mutta ei ole sanottavassa määrin kiitettävästi toteuttanut pyrkimyksiään. Se on hyödyttänyt hyvin vähän tai laajentanut näiden seutujen yleisöä, jos joku vene meidän seudultamme on saapunut kilpapurjehdukseen Viipuriin. Muutamat seutumme purjehduksen ystävät ovat läsnä olevia Wiipurin purjehdusyhdistyksen jäseniä, mutta he nyt nopeasti ja energisesti kuten merimiehet toivoisivat voivansa liittyä organisoiduksi yhdistykseksi itsenäisesti. Lähempi järjestäytyminen hallituksen vaalein, sääntöjen työstäminen ja lipun hankinta y. m. on työstettävä, joka helposti yhdistyisi itse asiaan, joka näyttäisi lupaavan hyviä tuloksia kaikissa suhteissa. Lisäksi voitaisiin järjestää kilpailuja sopivammin kuin Wiipurin vesillä. Sillä molempien seutujen ulkopuolella meillä on vapaa ja avoin meri. Erittäin kiinnostavaksi voisi sellainen purjehdusyhdistys tulla.

Kumpikin kaupunki luonnollisesti paninisi kunniansa edustamaan niin hyvin kuin mahdollista. Vuosittaista kilpailua aivan varmasti seuraisi mielenkiinnolla kummankin kaupungin väki. Kansanhuvi jalossa merkityksessä tulisi siten ylösnostetuksi samalla kertaa eikä käytännöllinen tulos varmasti jäisi toteutumatta. On oletettavissa, että organisoitu purjehdusyhdistys kohentaisi ja pitäisi huolta purjehdustaidosta ja voisi varsin lyhyessä ajassa järjestää opetusta kilpailuissa myös ulkopuolella näiden seutujen. Mitä Haminassa huomenna voisi olla jo tänään. Mitä Hamina erityisesti kohtaa

voisi yhdistys arvostaa Suomen parhaita veneen suunnittelijoita ja veneenkuljettajia. Ja Mäkelän venevarvi on jo jättänyt täysin hyvän suositustodistuksensa.

Yhtä hyvät mahdollisuudet on myös Kotkalla. Ovat siis aivan samat johto pyrkimykset purjeurheilulle, jotka puuttuvat. Tämä sentralisaatio voitaisiin saavuttaa muodostamalla purjehdusyhdistys. Tilaisuus tähän näyttäisi olevan suotuista jos pantaisiin kädet yhteen ja etsittäisiin huomenna mitä pitäisi tehdä tänään.

Yksi puoli asiasta on jäänyt tähän saakka huomioimatta. Puhutaan nimittäin saaristoväestön hyödyistä jos purjehdusyhdistys on kaupungissa ja järjestäytytään yhteen. Kansa voi oppia hankkimaan hyviä aluksia ja navikointia. Emme ole oppineet korostamaan tätä ominaisuutta, koska näillä seuduilla on ollut muuta tähtäimessä. Täytyy tunnustaa, että purjeurheilu on jokseenkin korkea meidän saaristoväestöllä ja meidän kilpapurjehduksissa kansanseilaajat eivät suinkaan ole mitään fuska-reita, mitä täytyisi oppia vaan päinvastoin. Kuorsalossa ja Tammiossa harjoitetaan laivanrakennusta urheiluharrastuksen suuressa skaalassa ja melkein joka kesä on kansa itse järjestänyt pienempiä kilpailuja. Tämä on oikeudenmukaisesti tunnustettava. Urheilun mielenkiinnon kannalta on huomattava, että uuden purjehdusyhdistyksen tulee ottaa huomioon kansanelementti. Meidän tulisi ajatella asiaa niin, että sen tulisi käsittää koko Kymen kihlakunta. Hallinnon ja kommodorikunnan pitäisi sijaita kaupungeissa. Yhteenvetona tähän tahdomme nimetä uuden yhdistyksen Kymen purjehdusyhdistykseksi. Sen lipun tulisi yhdistää Haminan ja Kotkan aseet. (ChatGPT).

Kehotus ei johdattanut 1887 suoranaisiin toimenpiteisiin, mutta antoi virikkeen keskusteluille.

Ehdotus uuden purjehdusseuran perustamiseksi oli herättänyt huomiota. Otsikolla "Kutsu purjehdusystävälle Haminassa ja Kotkassa" luettiin viime keskiviikkona Fredrikshamn Tidningissä varsin merkittävä artikkeli tässä mainitussa tarkoituksessa. Viittaamme kaikkiin asiasta kiinnostuneisiin mainittuun esseeseen kokonaisuudessaan ja haluamme tässä vain mainita ehdotuksen. Lehden mukaan ensin korostetaan syitä ja tarkoitusta purjehdusseurojen perustamiselle sekä niiden hyötyä, ja aika tähän olisi jo kypsä sekä Haminassa että Kotkassa ympäristöineen. Mutta yhteistyötä pidetään välttämättömänä tämän idean toteuttamiselle, mihin meidänkin osaltamme on syytä olla samaa mieltä, etenkin kun kyseessä ovat kaksi niin lähekkäin olevaa paikkaa kuin F:hamn ja Kotka. Yksityiskohtia emme tällä kertaa halua korostaa, mutta voisimme vain ehdottaa, että purjehdusystävät kummastakin paikasta järjestäisivät pikaisesti tapaamisen. Jos kummassakin paikassa annettu lausunto on myönteinen ehdotukselle, voisimme yhdessä järjestää kokouksen, joko täällä tai Haminassa, jossa valittaisiin hallitus, jonka tehtävänä olisi laatia ehdotus säännöiksi ja huolehtia kaikesta muusta asiaan liittyvästä saadakseen sen toteutettua. Heti kun purjehdusystävät ovat ilmaisseet mielipiteensä, aiomme tiedottaa niistä tässä lehdessä. Samaa odotamme arvostetulta kollegaltamme Fredrikshamn Tidningiltä. Lopuksi haluamme vain ilmaista toiveemme, että asia ei jäisi pelkästään ehdotukseen.

HAMINASSA järjestettiin purjehduskilpailut 4.9.1887. Viime sunnuntain kilpapurjehdus oli lähes kuivumassa voimakkaan tuulen vuoksi. Mutta kello 4 iltapäivällä tuuli oli kuitenkin hiljentynyt niin paljon, että päätettiin lähteä purjehtimaan. Kymmenen venettä oli saapunut kilpailemaan tarjotuista palkinnoista, joita oli kuusi kappaletta.

Reitti oli Vuohisaarelta (Getholm) Hiirenkiven perään ja takaisin ulommalle karille, jossa sijaitsee Stackelbergin hovin ulkovarasto, jonka ympärille matkaa pidennettiin Hiirenkivelle, minkä jälkeen palattiin Vuohisaarelle.

Tammioista kilpailemaan saapunut Kristian Pitkänen Saarinen jäi kuudenneksi ajalla 2 t. 21 min. 33 sek.

1888 toukokuun koittaessa ryhdyttiin vasta Loviisassa perustetun purjehdusyhdistyksen (Östra Nylands Segelförening) aloitteesta keskustelemaan vilkkaasti Kotkan ja Haminan liittämistä tähän yhdistykseen.

Välillä purjehduksen ystävät keskustelivat myös kesän kilpapurjehduksen järjestämisestä Kotkan läheisyydessä, koska toimeen panevaa yhdistystä ei vielä ollut perustettu.

Toukokuun lopulla kotkalaiset päättivät perustaa purjehdusyhdistyksen, johon kuulusivat myös naapurikaupungit Loviisa ja Hamina. 26.5. pidetyssä kokouksessa hyväksyttiin väliaikaisen hallituksen esitys säännöiksi. Haminalaiset puolestaan tekivät ehdotuksen Haminan ja Kotkan yhteisestä purjehdusyhdistyksestä. Käytyjen neuvotteluiden jälkeen valitsivat Hamina ja Kotka toimikunnat, jotka valtuutettiin päättämään yhteisen yhdistyksen perustamisesta.

16.6. Fredrikshamns Tidning julkaisi yhteenvedon käydyistä keskustelusta. Loviisa oli jo 13.5. laven-
tanut yhdistyksen toimintapiiriin tulevaksi myös Porvoon kaupungin.

Loviisan kaupungissa on äskettäin perustettu purjeveneiden ystävien yhdistys nimeltään Östra Nylands Segelförening (Itä-Uudenmaan Purjehdusseura). Sen tarkoituksena on järjestää soutu- ja purjehduskilpailuja sekä mahdollisuuksien mukaan hankkia malleja ja piirustuksia ym. edistääkseen merikelpoisten ja tarkoituksenmukaisten saaristoveneiden rakentamista ja varustamista. Kutsu liittyä yhdistykseen on lähetetty purjeveneiden ystäville naapurikaupungeissa Porvoossa, Kotkassa ja Hamina-
minassa sekä laajalla saaristossa, toivoen mahdollisimman laajaa liittymistä yhdistykseen ja sen toiminnan tulevan siten entistä merkityksellisemmäksi. Lisäksi Loviisassa laadittiin ehdotus säännöiksi tällaista yhdistystä varten, ja tällainen ehdotus lähetettiin myös Haminaan yhdessä kutsun kanssa liittyä yhdistykseen.

Nyt kuitenkin tällaisen kutsun perusteella Kotkassa on myös pidetty kokous, jossa Loviisan ehdotukset säännöistä tarkastettiin ja saavutettiin yhteisymmärrys siitä, että koska Porvoon kaupungin liittymistä pidettiin yksimielisesti liian laajana yhdistyksen toiminnalle, yhdistyksen toiminta rajoitettaisiin ainoastaan Loviisan, Kotkan ja Haminan kaupunkeihin sekä niiden ympäröivään saaristoon. Lisäksi päätettiin tehdä muutoksia sääntöihin sekä kutsua Haminan purjeveneiden ystäviä liittymään yhdistykseen tai esittämään mahdollisia muutosehdotuksia, jotka saattaisivat olla tarpeellisia. Jos Loviisan purjeveneiden ystävät eivät hyväksyisi yhteisesti sovittua ehdotusta Kotkan ja Haminan kanssa, ehdotetaan, että Hamina ja Kotka perustaisivat yhteisen purjehdusseuran. Myös tästä Kotkassa laaditusta sääntöehdotuksesta on lähetetty kopio tänne Haminaan.

Koska lehden rajallisen tilan vuoksi ei voida käsitellä täydellisemmin näitä kahta melko laajaa sääntöehdotusta, emmekä vielä vähemmän voi tehdä vertailua niiden välillä, pidättäydymme kaiken tarkastelun ulkopuolella ja rajoitumme vain mainitsemaan, että Kotkan ehdotus näyttää olevan erityisen hyvin laadittu ja kannatettava sekä otamme lopuksi vapauden kehottaa kaupungin ja sen ympäröivän saariston henkilöitä, jotka ovat kiinnostuneita mainitusta yhdistyksestä, kokoontumaan ensi maanantaina, jolloin kokous on kutsuttu koolle. Kokous on kutsuttu koolle klo 18 Meyers hotelliin, ja siellä keskustellaan aiemmin mainituista asioista.

Samassa lehdessä julkaistiin kokouskutsu. 18.6. haminalaisten piti kokoontua päättämään liittymisestä Itäisen Uudenmaan purjehdusyhdistykseen sekä neuvottelemaan Loviisan ja Kotkan sääntöehdotuksista. Kokoukseen ei kuitenkaan saapunut niin montaa henkilöä, että asiaa olisi voitu käsitellä.

Suunniteltu purjehdusseuran perustaminen näyttää tyrehtyneen. Kuten aiemmin mainitsimme, Loviisassa on äskettäin perustettu purjehdusseura nimeltään Östra Nylands Segelförening. Laajentaakseen seuran toimintaa keväällä annettiin kutsu naapurikaupungeille Porvoon, Haminan ja Kotkan liittymiseen. Tämän takia purjehdusystäviä kutsuttiin koolle 13. toukokuuta, jolloin yksimielisesti katsottiin, että seuran toiminta-alue laajentuisi, jos Porvoon liittyisi siihen. Sen sijaan seuran katsottiin voivan muodostua Loviisan, Haminan ja Kotkan kaupunkien välille, sekä niiden lähialueille, minkä vuoksi valittiin kolmen hengen hallitus laatimaan säännöt tällaiseen yhteistoimintaan purjehduksen

edistämiseksi. Hallituksen laatimat säännöt hyväksyttiin myöhemmin pidetyssä kokouksessa 26. toukokuuta, jonka jälkeen ne lähetettiin Haminaan tiedotettavaksi siellä oleville purjehdusystävälle ennen niiden lähettämistä Loviisaan. Kuitenkin he ovat nyt, kuten olemme luotettavasta lähteestä saaneet tiedon, vastustaneet Loviisaan liittymistä ja sen sijaan aikovat ehdottaa yhteistä purjehdusseuraa vain Haminaan ja Kotkaan sekä niiden lähisaaristoon, jonka perustana olisivat Kotkassa laaditut säännöt, joita olisi hieman muutettu. Miksi Haminan asukkaat pitävät sopimattomana liittyä Loviisaan, sitä emme tiedä. Meidän osaltamme pidimme erityisen sopivana, että nämä kaksi läheistä ja lähes päivittäisen laivayhteyden omaavaa kaupunkia yhdistyisivät yhdeksi yhteiseksi seuraksi.

Purjehduksen harrastajat paikkakunnalla sen sijaan, että olisivat kokoontuneet edellisenä maanantaina tekemään päätöksiä, pitivät alkuvuikosta kokouksen. Tässä myöhemmässä kokouksessa päätettiin hylätä Loviisan purjehdusystävien ehdotus purjehdusseuran säännöistä ja kieltäytyä heidän kutsusta liittyä Itä-Uudenmaan purjehdusseuraan. Sen sijaan katsottiin erittäin sopivaksi ja tarpeelliseksi perustaa purjehdusseura lähellä toisiaan olevien kaupunkien Kotkan ja Haminan välille. Tähän tarkoitukseen Kotkan purjehdusystäviä pyydettiin tiedustelemaan, olisivatko he kiinnostuneita muodostamaan yhdessä Haminan purjehdusystävien kanssa yhteisen seuran. Tähän seuraan suunnitellut säännöt olisi laadittu Kotkan purjehdusystävien ehdotuksen pohjalta, ja niitä pidettiin hyvin ansaittuna hyväksyä, mahdollisilla muutoksilla, jotka saattoivat johtua siitä, että seura koskisi vain Haminan aluetta.

Sunnuntaina 22.7.1888 KOTKASSA purjehduskilpailua suosi kaunis, mutta SSV-tuulinen päivä. Reitti oli 26½ Suomen virstaa pitkä. Elisabethin saarelta purjehdittiin luovimalla avoimella merellä Paterkkan matalaan ja sieltä sivutuulella Rankin eteläpuolella olevalle Kivikarille ja sieltä ohi Rankin Båkin myötälaitaisella takaisin lähtöpaikalle. Kilpailuihin osallistui kaksi kannellista jahtia, 9 kaupunkilaisvenettä ja 6 saaristolaisvenettä.

1:sen osaston palkinnon, uushopeiset kirjoitusneuvot sai kapteeni J. Römpötti Tammiosta uudella 10 tonnia painavalla jahdillaan Perhonen, joka viipyi matkalla 3 t. 27 min. 13 sek. Venettä ohjasi Hesulin Vihtori Pitkänen.

2:sen osaston 1:sen palkinnon, merikiikarin, voitti Organ kuljettajanaan E. Bärlund Kotkasta ajalla 3 t. 50 min. 23 sek. Toisen palkinnon, galvanoidun ankkurin, sai Solveig kuljettajanaan Karl Pitkänen, Kallulan Kallu Tammiosta ajalla 3 t. 58 min. 9 sek.

3:n osaston 1:sen palkinnon, 40 markkaa sai W. Pitkänen Tammiosta ennätyksellä 3 t. 33 min. 13 sek. 2:sen palkinnon 30 m Juonas Suomalainen Tammiosta ennätyksellä 3 t. 40 min. 5 sek.

Tämä W. Pitkänen oli tietenkin mestaripurjehtija Joosen Viku, Juonas Suomalainen Johan Suomalainen eli Jopin Jussi.

Samoin kuin aikaisemmin täällä paikkakunnalla, myös Stamö ja Kuorsalö -veneet erottuivat nyt nopealla purjehduksellaan, Palkintotaulukosta käy ilmi, että kolmas palkinnonsaaja saaristoveneiden joukossa purjehti lähes 5 minuuttia nopeammin kuin ensimmäinen palkinnonsaaja kaupunkiveneiden joukossa.

Kuten edellisinäkin vuosina, herättivät tammiolaiset wenheet isäntineen kaikkien suosiota ja mieltymystä keveillä, vapailla ja tasaisilla liikkeillään. On todella hauska ja rattoisa katsella heidän kelluvan merellä levitetyine valkeine siipineen.

Kaikki tammiolaiset veneet purjehtivat nopeammin kuin yksikään kaupunkilaisvene. Lehdessä huomautetaan, että kaupunkilaisten urheilijoiden pitäisi itse ohjata wenheitään eikä jättää niitä syrjäisten haltuun. Juuri nuo apulaiset purjehtivat väärin ja siten menettivät oikeutensa palkintoon, vaikka muutoin oli niiden joukossa nopeakulkuisiksikin tunnetuita pursia.

Muuan yritys oli ystävällisesti antanut höyrylaiva Alertin käyttöön palkintotuomarivenettä varten. Toinen yritys oli omalla kustannuksellaan rakennuttanut tilapäisen laiturin saarelle.

Kilpailun ja palkintojenjaon jälkeen alkoi vilkas tanssi saarella sijaitsevalla, tasaisella kalliolla, joka oli luotu juuri tätä tarkoitusta varten. Huomionarvoista on, että naapurikaupungit Hamina ja Loviisa

eivät omista kilpailujamme, vaikka täällä on hyviä veneitä. Erityisesti Stamön ja Kuorsalön veneitä on pidettävä maan parhaina purjehtijoina. Loviisasta ei ollut yhtäkään kaupunkivenettä. Retki täältä höyrylaivalla kilpailuun oli toki suunniteltu, mutta osallistujapulan vuoksi se jouduttiin perumaan. Mitenhän käy sitten Loviisan purjehtijoiden ehdottaman purjehdusseuran?

Samana päivänä 22.7.1888 kuin Kotkassa kilpailtiin myös KUORSALOSSA. Näihin kilpailuihin osallistui 10 venettä, niistä 3 kaupunkilaista. Ensimmäisen palkinnon, pöytäkellon, sai Alf. Suomalainen veneellä Aalto ajalla 2 t. 16 min; toisen palkinnon, pöytälampun, Alfred Pitkänen veneellä Liuhto ajalla 2 t. 22 min. ja kolmannen palkinnon, albumin, Kristian Pitkänen veneellä Laine ajalla 2. 23 min., kaikki Tammiosta. Kilpamatka Kuorsalosta Havourin reimarille ja takaisin, oli 8 wirstaa. Kokeneempien tammiolaisten kilpaillessa Kotkassa osallistui Kuorsalon kisaan 3 nuorukaista. Alfred Villenpoika Suomalainen Villelästä oli vasta 16-vuotias voittaessaan kilpailun. Toiseksi sijoittunut Alfred Tanelinpoika oli niin ikään 16-vuotias, kolmanneksi sijoittunut Kristian Jeremiaanpoika Pitkänen Saarinen jo 27. Alfred Tanelinpoika asui Jermon talon pohjoispäässä, Kristian saman talon eteläpäässä. Jos tämä Kristian oli Joosen Topin poika, hän oli tuolloin 18-vuotias. Hän kilpaili 12.8.1888 Tammiossa sijoittuen toiseksi veneellä Liuhto.

TAMMIOSSA järjestettiin 1888 purjehduskilpailut elokuun 12. Ilma oli kaunis, tuuli kohtalainen, vaikka epätasainen. Kilpailuun osallistui 4 kotkalaista kaupunkiwenhettä, 8 suurempaa ja 7 pienempää saaristolaiswenhettä. Suuremmista saaristolaiswenheistä 1. palkinnon, kiikarin, sai Wiktor Pitkäsen wenhe Tammio ajalla 3 t. 19 min. 16 sek.; 2:sen palkinnon, sadetakin, Anton Pitkäsen (Mäkelän) Aino ajalla 3 t. 22 min. 33 sek. ja 3:n palkinnon, albumin, Juho Suomalaisen Poika ajalla 3 t. 24 min. 25 sek. Ne kaikki kiitivät 25 wirstan matkan nopeammin kuin kaupunkilaisveneiden voittaja Orkan, jonka aika oli 7 sekuntia Pojan aikaa hitaampi. 15 wirstaa purjehtineista pienemmistä saaristolaiswenheistä eli haapioista (joista parhaastaan oli vain poikasia) sai 1. palkinnon, amerikkalaiset luistimet, J. Römpötin Sirkka ajalla 3 t. 31 min; 2. palkinnon, kompassin, Kr. Pitkäsen Liuhto, ajalla 3 t. 33 min. 7 sek. ja 3:n palkinnon, puukon. Alf. Pitkäsen Laine ajalla 3 t. 33 min. 15 sek. Tammiolaiset olivat tällä toimenpiteellään kunnostaneet itseänsä ehkä edelle kaikkia muita maalaiskuntia maassamme. Oli todellisen hauskaa nähdä kaikkea sitä yksinkertaista komuutta, jolla he olivat hanketta toimineet: tanssipaikalle oli laadittu kukilla, kuusilla ja muilla sellaisilla kaunistettu soma kehys, buffetista saatiin kaikkea muuta, waan ei wäkeviä juomia, kansa oli siististi puettua ja kyläläiset, jotka kaikki, kerrassaan kaikki, olivat kustannuksiin osaa ottaneet, kohtelivat vieraitaan ihmeteltävällä auliudella ja kohteliaisuudella. Mutta kaikista hauskinda oli nähdä ja tutustua noiden poikasten wakavaan purjehdukseen haapioissaan; se liikutti mieliä.

Vieraita oli saapunut Kotkasta kahdella, Vehkalahdelta yhdellä ja Haminasta yhdellä höyryvenheellä, paitse muita soutajia ja purjehtijoita. Kaikki kävi hiljaa ja siivosti. Luulemme harvasta kilpapurjehduksesta palattavan niin tyytyväisinä, kuin täältä. Olkoon tämä sanottu tammiolaisille kiitokseksi vastakin samoin menettelemään ja muille esimerkkiä seuraamaan.

Uusi Suometar julkaisi hyvän omintakeisen selostuksen samasta kilpailusta ja kirjoitti sen lisäksi, mitä Kotkan Sanomat kertoi kilpailusta, seuraavaa. Tammion saarelaiset Vehkalahden ulkosaaristossa Haminan ulkopuolella toimeenpanivat kilpapurjehduksen, johon ottivat osaa neljä kotkalaista ja kolme Kuorsalon sekä 12 Tammion venettä. Tammion weneet owat näet jo kauwan olleet tunnetut sangen hyvinä purjehtijoina niin kuin Tammiolaiset kelpo merimiehinä. Wiipurissa, Haminassa, Kotkassa ja monessa muussa paikkakunnassa lienee näitten Suomenlahden itäsaaristolaisten purjehtimistaito ja kyky jo warsin tunnettu; ne monet palkinnot, jotka mainittujen seutujen kilpapurjehduksissa ovat olleet Tammiolaisten woittamat, ovat awaralle lewittäneet heidän maineensa hywinä purjehtijoina. Huwittavaa on sentähden nähdä, että he aina waan innolla pyrkivät eteenpäin, wuosi wuoteen kokevat parantaa jo ennestään hywää wenemalliansa. Että ne sillä kiitettävällä tiellä ovat menestyneet, osoittaa wiimein toimeenpantu kilpailu, joka oli ensimmäinen Tammiolaisten toimeenpanema.

Kilpailuun ilmoittautuneet veneet jaettiin kolmeen eri luokkaan: herrasveneet, saaristolaisveneet yli 14 jalkaa vesirajasta ja pienemmät kuin 14 jalkaa pitkät saaristolaisveneet. Suurempia täyskannelisia aluksia ei ollut saapunut muualta ainoatakaan, josta syystä tunnettu hyvä purjehtia kapteeni Römpötin omistama uusimallinen 12 tonnin jahti Perhonen, oli pakoitettu jäämään kilpailusta pois. Sen sijaan sai se kunniawiran kuljettaa palkintotuomareita näitten tarkastaessaan kilpailua.

K:lo 11 aikaan annettiin Perhosesta lähtömerkki ja nyt alkoi kilpailu, ensin Perhosen ohitse syrjä-tuulella Saunasaaren eteläpään ohitse ja sitten risteilemällä ylös vasten tavallisen kiihkeää luode-tuulta 12 virstaa Tammiosta olevalle Lehtisen reimarille, tämän ympäri ja myötäistä täyttä vauhtia takasin. Tuuli kyllä heikkeni vähäksi aikaa, mutta kiihtyi kohta taas niin että takasin purjehtiminen joutui sangen nopeasti. Tuskin oli Perhonen saanut ankkurinsa pohjaan Tammion ja Saunasaaren välillä olevaan salmeen, ennen kuin jo ensimmäinen kilpailija kiiti sen perän ohitse; tätä seurasivat vähällä wäliajalla toiset veneet.

Onnellinen ensimmäisen palkinnon voittaja s u u r i s t a s a a r i s t o l a i s w e n e i s t ä oli W. Pitkänen, joka Kulkija nimisellä veneellä suoritti 24 wirstan pitkän matkan 3 t:ssä 19 m:ssä 16 s:ssä. Kerrottiin että tämä oli kahdestoista palkinto, jonka Kulkija ansaitsee isännällensä.

Palkintojaon perästä alkoi wilkas tanssi tätä varten tehdyllä tanssilawalla, johon huwiin monilukui-set huwimatkalaiset, jotka höyrylaivoilla olivat tulleet Haminasta, Kotkasta ja Wirolahdelta ottivat osaa. – Kaunis ilma, tämänkaltaisien ulkohuwien ensimmäinen ehto, ilahutti myös kaikkia osaaotta-wia, joten jokainen Tammiosta palasi tytywäisenä päiväänsä ja tapaan, jolla hän oli sen viettänyt.

Saman uutisen kuin Uusi Suometar julkaisivat seuraavina päivinä suomeksi Lappeenrannan Sanomat, Wiipurin Sanomat ja Wiipurin Uutiset. Ruotsinkielisistä lehdistä kilpailusta kertoivat Fredrikshamns Tidning, Östra Finland, Nya Pressen ja Kotka.

Kotkan ja Lappeenrannan Sanomien, Helsingissä painetun valtakunnallisen Uuden Suomettaren ja Wiipurin Sanomien ja Uutisten suomenkieliselle lukijakunnalle välittyi hyvä kuva Tammiosta ja sen mainioista purjehtijoista. Ruotsinkieliselle lukijakunnalle tämä kuva avautui lukemalla paikallisleh-tiä Fredrikshamn Tidning ja Kotka ja laaja-alaisemmin Viipurissa julkaistua Östra Finland-lehteä ja Helsingissä julkaistua Nya Pressen lehteä, jonka painos 1888 oli 4500 kappaletta.

Lehdessä Fredrikshamn Tidning kerrottiin, että mielenkiinto kilpailua kohtaan oli suuri, tuuli hyvä, veneet erinomaisessa kunnossa sekä veneenkuljettajat ja miehistöt varmoja, tottuneita ja taitavia. Lähikaupungeista oli saapunut 4 matkustajia täynnä ollutta höyrylaivaa ja ympäristöstä suuri määrä kiinnostuneita katselijoita. Suurempien saaristolaisveneiden sarjassa toisen palkinnon saajaksi on merkitty Anton Mäkelä eikä Pitkänen kuten suomenkielisissä lehdissä. Oikea sukunimi olisi ollutkin Mäkelä, sillä Antonin isä oli Paatiosta tullut vävyksi Tammioon Pitkäsen taloon ja ottanut siellä su-kunimekseen talon ja vaimonsa sukunimen. Lehdessä todetaan kilpailun olleen hyvin tasaväkinen, ensimmäisen ja viimeisen palkinnonsaajan ero oli ainoastaan 5 minuuttia.

Lehdessä Östra Finland kerrotaan kaupunkilaisvene Organin olleen 3 sekuntia nopeampi kuin saa-ristovene Poika. (J. Römpötin kotipaikaksi on kirjattu Kuorsalo eikä Tammio. Römpötti perheineen olikin juuri muuttanut asumaan Tammiosta Kuorsaloon.) Yleisölle tarjottiin teltassa halpaan hintaan voileipiä, kahvia ja limonaadia. Kaikki järjestelyt olivat erinomaisen onnistuneita ja lankeavat jär-jestäjille, Tammion ripeälle väelle kaikeksi kunniaksi.

Purjehduskilpailu Stamössä. (Kirje Nya Pressenille) Einar. Lyhyt ote kirjeestä

Ensimmäinen vene, joka oli myös onnellinen ensimmäinen palkinnon voittaja, oli Viktor Pitkäsen vene Kulkia, tunnettu palkinnon voittaja ja pelätty kilpakumppani Viipurista, Fredrikshamnista ja Kotkasta, joka nyt on saanut 18. palkintonsa. Tälläkin kertaa Stamön veneet osoittautuivat nopeiksi purjehtijoiksi ja hyviksi meriveneiksi. Ne pidetään koko itäisen saariston parhaina kansiveneinä, ja ne ovat sitä epäilemättäkin, mutta yhtä ansioituneita kuin veneet ovatkin, yhtä ansioitunut on myös niiden käsittely. Oli siksi ilahduttavaa kuulla Stamön asukkaiden mainitsevan, että he aikovat

kymmenillä veneillä saapua Helsinkiin osallistuakseen johonkin purjehduskilpailuun. Toivottavasti he pitävät sanansa: voimme olla varmoja siitä, että he eivät nolaakaan itseään.

Ruotsinkielisessä Kotka-lehdessä 18.8.1888 oli Matkakuvauksia purjehduskilpailuihin Tammioon Kotkasta. Tässäkin kuvauksessa kerrotaan Viktor Pitkäsen Kulkijan olleen edellisten kahdeksantoista kilpailun voittaja. Kun lehdistössä ennen tätä Tammion kilpailua oli kerrottu kymmenkunta kertaa Kulkijan osallistumisesta kilpailuihin, puhe 18 Vihtori Pitkäsen menestyksekkästä kilpailusta tätä aikaisemmin kielii siitä, että purjehduskilpailuja on järjestetty enemmän kuin lehdistössä on kerrottu, ehkä kyläkilpailuja jo ennen paikallisen lehdistön syntymistä. Ruotsinkielinen Kotka ja Kotkan Sanomat alkoivat ilmestyä säännöllisesti 1883, Fredrikshamns Tidning 1884 ja Haminan Sanomat 1889. Saaristolaisten keskuudessa järjestettiin ilmeisesti purjehduskilpailuja, joista tietoja ei levinnyt julkisuuteen paikallislehdissäkään.

Kauden 1888 viimeiset purjehduskilpailut järjestettiin HAMINASSA 9.9. Tammioista osallistui kilpailun peräti 7 venettä mukana myös nuoria tulokkaita. II kategoriassa 1. palkinnon, 40 markkaa, voitti Johan Suomalainen ajalla 3 t. 9 min 14 sek; 2. palkinnon, pakan purjekangasta sai Anton Mäkelä ajalla 3 t. 9 min. 47 sek. Viktor Pitkänen jäi neljänneksi ajalla 3 t. 27 min. 55 sek. ja Anton Pitkänen viidenneksi ajalla 3 t. 41 min. 48 sek.

I kategoriassa voiton peri Haminan Viktor Lindqvist veneellään Tertia ajalla 3 t. 18 min. 27 sek. häviten kilpailun nopeimmille Johan Suomalaiselle ja Anton Mäkelälle noin 9 minuuttia. Vihtori Pitkänenkin olisi ajallaan sijoittunut toiseksi I kategorian neljästä kilpailijasta.

III kategoriassa 1. palkinnon, ilmapuntarin, voitti Joosen Risto, Kristian Pitkänen (18 v.) veneellään Liuhto ajalla 2 t. 36 min. 10 sek.; 4. palkinnon, kompassin, sai Jerolan Alfred Pitkänen (16 v.) veneellään Laine ajalla 2 t. 40 min. M. Tähtinen veneellään Lilli jäi viidenneksi ajalla 2 t. 42 min. 2 sek. Tässä sarjassa oli 7 kilpailijaa, joista kuorsalolaiset William Sipari sijoittui toiseksi ja Kristian Sipari kolmanneksi.

Luodetuuli oli varsinkin alussa reipas. Veneistä Mörkö ei voinut jatkaa purjehdusmatkaansa loppuun saakka, koska se joutui onnettomuuteen, jossa voimakkaassa tuulenpuuskassa sen isomasto kaatui yli laidan.

I kategorian herrasmiesveneet voivat olla kantavuudeltaan enintään 5 tonnia, II kategorian kansanveneet pituudeltaan yli 17 ja III kategorian veneet alle 17 jalkaisia. I ja II kategorian veneet purjehtivat pitemmän 24 virstan reitin, III kategorian veneet lyhyemmän 15 virstan reitin.

Tammiossa purjehdusinnostus voimistui 1880-luvun myötä. Tammio Stamö lienee ollut valtakunnassa tiheimmin lehdistössä mainittu kylän nimi, kuten myös Vihtori Pitkänen maamme urheilijoista. Vuosi 1888 oli tammiolaisen kilpapurjehduksen huippuvuosi. Tammion kilpailuista kerrottiin näytävästi paikallisen lehdistön lisäksi Helsingissä ja Viipurissa ilmestyneissä sanomalehdissä. Johan Suomalainen veneineen oli kohoamassa Vihtori Pitkäsen rinnalle ja ohikin huippupurjehtijaksi. Tammiolaisien purjehdustaito perustui pitkäaikaiseen perinteeseen purjehtimisesta ja veneenrakennustaidosta. Vuosisatoja jatkuneet seprapurjehdukset Viroon olivat koulineet miehet taitaviksi toimimaan vaarallisissakin sääoloissa ja veneet veistettiin kotisaarella niitä jatkuvasti paremmiksi kehitellen.

Tammikuun 20. päivänä 1889 kokoontuivat Haminassa Haminan edustajat V. Lindqvist, G. Hornborg ja E. Bask ja Kotkan edustajat A. Gullichsen ja A. Bärlund yhteiseen neuvotteluun ja päättivät perustaa purjehdusyhdistyksen, jonka toimialueeksi tulisi Kotka ja Hamina lähiympäristöineen.

Sääntöehdotus hyväksyttiin pienin muutoksin ja säännöt päätettiin heti lähettää vahvistettavaksi.

Perustavassa kokouksessa yhdistyksen nimeksi hyväksyttiin Aalto, mutta kotkalaisten ehdotuksesta nimi muutettiin myöhemmin Fredrikshamn–Kotka Segelföreningiksi. G. Hornborg oli ottanut tehtäväkseen hankkia piirustukset yhdistyksen lippua varten. Niiden saavuttua niiden väreihin ehdotettiin muutoksia. Muutosehdotus käsiteltiin ja hyväksyttiin molemmissa piireissä. Näiden viivytysten takia

sääntöehdotus lähetettiin vasta 12.3.1889 Viipurin kuvernöörinvirastoon, joka vahvisti yhdistyksen säännöt 15.3.1889.

Seura oli alueellinen Fredrikshamn-Kotka Segelförening. Yhdistyksen sääntöjen mukaan sen tarkoituksena oli järjestämällä kilpailuja purjehduksessa ja soudussa sekä muilla sopivilla tavoin edistää veneiden rakentamis-, takilointi- ja ohjaamistaitoa sekä levittää käytännöllistä tietoa meriliikenteen alkukäsitteistä.

Alue jaettiin kahteen piiriin: 1. Kotka sekä Pyhtään ja Kymin pitäjät saaristoiineen, lisäksi Suursaari ja Tytärsaari. 2. Haminan kaupunki sekä Vehkalahden ja Virolahden pitäjät saaristoiineen.

Kaupunkilainen pääsi yhdistyksen jäseneksi maksamalla 5 mk:n vuotuisen jäsenmaksun, maalainen maksoi jäsenmaksu 3 mk. Kaupunkilainen pääsi vakinaiseksi jäseneksi maksamalla 75 markkaa, maalainen 45 mk. Yhdistyksen alusrekisteriin merkityltä alukselta veloitettiin 5 mk:n vuotuinen rekisteröintimaksu.

Yhdistyksen yleisiä asioita hoiti toimikunta, johon kuuluivat yli- ja alipäällikkö sekä neljä jäsentä, kaksi kummastakin piiristä. Yli- ja alipäällikkö valittiin vuorotellen kummastakin piiristä.

Purjehduskauden aikana järjestettiin kahdet kilpailut: suuremmat (yleiset) kilpailut siinä piirissä, missä ylipäällikkö asui, ja pienemmät (jäsenten väliset) kilpailut toisessa piirissä.

Yhdistyksen alusrekisteriin merkitty vene oli vuosittain katsastettava ja mitattava.

Yhteisenä tunnusmerkkinä ovat yhdistykseen kirjoitetut alukset oikeutetut käyttämään perälippua: valkea, sinisellä, pystyssä seisovalla ristillä, ylimmässä sisäkulmassa sininen kilpi kullanvärisellä reunalla, kilvessä hopeanvärinen wenhe meressä sekä wenheen yläpuolella kullanvärinen kruunu ja ylinnä kilven yläpuolella ruskean värinen kotka levitetyin siivin.

Haminan piiri järjestäytyi 11.4. 1889.

Sama uutinen julkaistiin lehdissä Nya Pressen ja Sporten tulosten jälkeisiä kappaleita lukuunottamatta.

Fredrikshamn–Kotka segelförening järjesti ensimmäisen kilpapurjehduksensa KOTKASSA sunnuntaina 14.7.1889. Näihin kilpailuihin saivat osallistua vain yhdistykseen kirjautuneet veneet. Kilpaan ilmoittautui seuran yhdeksän jäsentä, 5 Kotkasta, 3 Haminasta ja Tammiosta Johan Suomalaisen Onni. Muut saaristolaiset ilmeisesti empivät liittymistä yhdistykseen.

Ensimmäisen palkinnon, kiikarin, voitti Onni purjehdusajalla 2 t. 9 min. 7 sek. Toiseksi sijoittunut hävisi Onnille n. 10 minuuttia.

Reitti eteni Elisabethin saarelta Rankin eteläpuolella olevalle reimarille ja sen kiertäen takaisin lähtöpaikalle. Koko matkan pituus oli 10 2/3 engl, mailia. Sää oli pilvinen, kylmä ja sateinen. Tuuli oli varsinkin alussa ja lopussa heikohko. Vaikka sää oli epäsuotuisa, Elisabethin saarelle oli kokoontunut lukuisa joukko näytelmästä kiinnostuneita.

Kilpailun päätyttyä seura piti ensimmäisen vuosikokouksensa. Siinä päätettiin, että yhdistys jatkossakin säilyttäisi Nyländska jaktklubbenin käyttämän menetelmän alusten mittaamiseen sekä että palkintotuomarit valittaisiin jatkossakin hallituksen eikä koko yhdistyksen toimesta. Asetettiin komitea ehdottamaan yhdistyksen jäsenille yhtenäistä lippalakkimallia.

Sama uutinen julkaistiin myös lehdissä Nya Pressen (1889 0805) ja Hufvudstadsbladet (1889 0806).

TAMMIOSSA 28.7. 1889 järjestettyihin purjehduskilpailuihin otti osaa 15 venettä: 5 kaupunkilaisvenettä, joille laskettiin vähennetty aika, ja 6 suurempaa ja 4 pienempää saaristolaisvenettä, haapiota. Tuuli oli heikko. Reitti suuntautui Tammiosta etelä-kaakkoon ympäri Naakan luodon ja takaisin. Matkaa oli 18 virstaa. Palkintotuomarit, herrat Hornborg, Bask ja Tammiosta Niileksen Jutta, Johan Pitkänen ja Joosen Topi Tobias Pitkänen ja hänen poikansa Aron Pitkänen olivat asettuneet Römpötin jahti Perhosen kannelle.

I kategoriassa 1. palkinnon, matkalaukun, voitti herra Lindqvistin Tertia purjehdusajalla 3 t. 21 min. 30 sek. Kolmanneksi purjehti Hornborgin Gulej 3 26 34, jota ohjasi Tammion Kallulan Kalle Pitkänen Hornborgin toimiessa palkintotuomarina. Mutta kun Kalle törmäsi kilpailun kuluessa 3 kertaa muihin veneisiin, Hornborg luopui palkinnosta.

II kategoriassa 1. palkinnon, kiikarin, voitti Jooselan Viktor Pitkänen ajalla 3 t. 11 min. 55 sek., joka oli n. 10 minuuttia nopeampi kuin Tertia.

III kategoriassa 1. palkinnon, pöytälampun, voitti Jermon Kristian Pitkänen (Saarinen, 17 v.) ajalla 2 t. 41 min. 54 sek. 2. palkinnon, kompassin sai Tammioon Paatiosta vävyksi tullut Samulan Johan Mäkelä ajalla 2 t. 45 min. 25 sek. ja 3. palkinnon, veitsen kahveleineen ja lusikoineen sai Vilelän Alfred Suomalainen (16 v.) ajalla 2 t. 49 min. 10 sek. Matka tässä luokassa oli lyhyempi, mutta reittiä ei ole lehdissä kerrottu.

Heinäkuun 28. päivänä useat yhdistyksen alukset osallistuivat Stamössä järjestettyyn maalaistyyppisten miesten purjehdukseen, josta jaettiin palkintoja myös herrasmiesveneille. Samana päivänä myös Kuorsalössä järjestetyssä maalaistyyppisten pienten veneiden purjehduksessa yksi yhdistyksen aluksista osallistui, vaikka ei ollutkaan kilpailussa mukana. Nämä maalaistyyppisten ja kustannettujen purjehdusten järjestämiset ja toteuttamiset osoittavat ilahduttavalla tavalla, millä innolla purjehdusta kannattavat saariston asukkaat alueellamme.

KUORSALOSSA 28.7. järjestettyihin purjehduskilpailuihin osallistui 5 venettä. Matkan pituus oli 10 virtsaa. 1. palkinnon parin pronssisia kynttiläjalkoja, voitti Kristian Siparin Ukko Kuorsalosta ajalla 2 t. 17 min. 20 sek. 2. palkinnon, ilmapuntarin ja lämpömittarin, sai Jerolan Alfred Pitkänen veneellään Myrsky ajalla 2 t. 19 min. 5 sek. ja 3. palkinnon, sikaarikotelon, Römpötin Sirkka Kuorsalosta ajalla 2 t. 21 min. 28 sek. Römpötti oli vastikään muuttanut Tammiosta Kuorsaloon.

Elokuun 2. päivänä illalla laskettiin Salmenkylän veistämöllä vesille herra Baskin laskuun rakennettu purjealus, joka sai nimekseen Aino. 28 jalkaa pitkän aluksen veisti veneenrakentaja Mäkelä herra Lindblasdin piirustusten mukaan. Purjeet hankittiin Englannista. Huolellinen ja kestävä työ, veneen materiaalin laatu, komeus ja eleganssi kaikissa yksityiskohdissaan ovat kunniaksi suunnittelijoille ja hyvä lisä kaupungin purjeveneistölle.

Ainosta on vanhin valokuva Haminan seudun kilpapurjehdusveneistä. (Haminan pursiseura 1882–1982).

SVARTHOLMAN kilpapurjehdukseen 4.8.1889 osallistui 11 saaristolaisvenettä ja 7 herrasvenettä. Tammiosta olivat mukana saaren kaksi tuohon aikaan parasta purjehtijaa Johan Suomalainen ja Wiktor Pitkänen. Purjehdusmatkan pituus oli 15 englannin mailia. Johan Suomalainen oli saaristolaisveneistä nopein. Hän voitti 1. palkinnon, 40 markkaa, veneellään Onni ajalla 2 t. 40 min. 16 sek. Toiseksi nopein oli W. Pitkäsen Kulkija ajalla 2 t. 43 min. 49 sek. ja kolmanneksi nopein T. Rantalan Kurki Pitkäpaadelta ajalla 2 t. 47 min. ja 14 sek. Nämä kaksi eivät olleet paljon huonompia kuin Onnin aika ja huomattavasti parempia kuin muut saaristolaisveneet. Heitä ei kuitenkaan palkittu, koska heidän katsottiin purjehtineen kilpailusääntöjen vastaisesti. Nämä rikkomukset eivät kuitenkaan olleet sellaisia, että ne olisivat voineet vaikuttaa purjehdusaikaan merkittävästi. Toiseksi palkittu vene hävisi n. 35 minuuttia voittajalle. Kun muut Itä-Uudenmaan veneet hävisivät vielä enemmän, ei ole ihme, että Uudenmaan purjehtijat halusivat saada käyttöönsä tammiolaisten voittajajeneiden rakennetiedot.

Saaristolaisten kansanveneet olivat tällä kertaa hitaampia kuin useimmat herrasveneet, joista Tammiosta Kuorsaloon muuttanut J. Römpötin kutteri Perhonen oli toiseksi nopein purjehdusajalla 2 t. 27 min. 7 sek. E. Baskin uusi kutteri Aino Haminasta purjehti myös hyvin, mutta sääntöjen vastaisesti. Johan Suomalaisen Onni oli kuitenkin nopeampi kuin herrasveneistä viides P. Pawsin Hero Kotkasta. Näihin kansanjuhliin Svartholmaan oli kokoontunut paljon väkeä Loviisasta ympäristöineen ja höyrylaivalla Kotkasta ja toisella Ruotsinpyhtäältä. Juhlapaikalla soitettiin musiikkia, tanssittiin ja järjestettiin kilpailuleikkejä kiipeilyssä, hypyissä ja säkkijuoksussa. Alertin mukana Kotkasta Loviisaan matkustanut Esa kirjoitti Kotkan Sanomiin eloisan matkakertomuksen unohtamatta kilpapurjehduksen seuraamista.

WIIPURIN läänin purjehdusyhdistyksen toinen kilpapurjehdus järjestettiin 11.8. 1889 reitillä Kirkkonieniemi – Säkkijärven Ristniemi (Kryssenort). Kilpamatka oli harvinaisen pitkä, 40 virstaa. Toisen kategorian palkinnon saavutti haminalaisen E. Baskin uusi herrasvene Aino kuljettajanaan Tähtinen Tammiosta lyhennetyllä ajalla 5 t. 5 min. 56 sek. Kilpailuun oli ilmoittautunut 10 venettä, joista vain 7 osallistui ja 4 selviytyi maaliin asti.

11. elokuuta, samana päivänä kuin voitto saavutettiin Viipurissa, muutamat yhdistyksen paikalla olivat alukset lähtivät yhteiselle purjehdukselle. He tapasivat puolivälissä Kotkan ja Haminan välillä Högholmien luona, missä vaatimaton juhla järjestettiin, niin vaatimaton, että kotkalaiset voittivat enemmistön ehdotuksestaan suunnata kohti Kotkaa ja tarkemmin ottaen Universal-Gardens Cafea, missä sitten hyvä ja eläväinen seurue auttoi haminalaisia unohtamaan, että tuuli kesäiltana menee levolle varhain, vaikka olisikin päivällä riehunut. Seurauksena oli, että pieni höyrylaiva Fix sai tehtäväkseen hinata Haminan satamaan kaksi merilintua, melkein suurempia kuin laiva itse, jotka olivat voimattomia, koska ne eivät pystyneet lentämään ilmassa siipiensä alla.

PITKÄPAADELLA järjestettiin kansanhuvit kilpapurjehduksineen 18.8.1889 Kilpailun voitti kotikylän Tobias Rantala veneellään Musti. Toisen palkinnon, ilmapuntarin, sai tammiolainen Johan Suomalainen veneellään Onni noin 2 minuuttia hitaampana ajalla 1 t. 20 min. 38 sek.

HAMINASSA järjestettiin ensimmäiset yleiset kilpailut 1.9. 1889. Kilpailijat kokoontuivat klo 10 Hailikarin luo. Osanottajia oli 30 ja veneet jaettiin viiteen luokkaan: I luokka, veneet 0-2 valööriä, II, veneet 2, 1-4 valööriä, III, veneet yli 4 valööriä, IV luokkaan yli 20 jalan pituiset saaristolaisveneet ja V luokkaan alle 20 jalan jalan pituiset veneet.

I ja II luokan veneille reitti oli Hailikarilta pitkin itäistä väylää Viipuriin päin Uolion ja Lehtisen välisen eteläviitan ympäri ja takaisin, matkan pituus 24 meripeninkulmaa, 15 englannin mailia. III ja IV luokan veneiden reitti kulki Hailikarilta Lehtisen ja Kotkien välisen karin ympäri ja takaisin, matkan pituuden ollessa 12 englannin mailia. Pienempien V luokan veneiden reitti oli Hailikarilta Uolion eteläviitalle ja luovi takaisin, 8 englannin mailia.

Tammiosta luokkaan IV osallistui 4 venettä, luokkaan V 3. Tammiolaisten tulokset:

IV lk: 1. Onni, Johan Suomalainen, Tammio, palk. 40 mk, purjehdusaika 3 t. 13 min. 31 sek.

3. Kulkija, V. Pitkänen, 15 mk, korjaamaton purjehdusaika 3 t. 22 min. 4. Ahti, A. Pitkänen purjehdittu aika 3 t. 22 min. 26 sek.

6. Aino, A. Mäkelä purjehdittu aika 3 t. 26 min. 57 sek.

Kaikki luokassa IV kilpailleet tammiolaiset saaristolaisveneet olivat nopeampia sekä purjehdus- että redusoitujen laskenta-aikojen perusteella kuin yksikään saman matkan purjehtineet III luokan haminalaisten ja kotkalaisten kaupunkilaisvene.

V lk: 1. Myrsky, A. Pitkänen, palk. ilmapuntari, purjehdusaika 2 t. 21 min. 13 sek.

2. Liuhto, K. Pitkänen, 1 toppa sokeria, 2 t. 25 min. 28 sek.

3. Aalto, W. Suomalainen, korkkivyö, 2 t. 31 min. 45 sek.

Haminan kilpailu oli todella loistava menestys vastaperustetulle yhdistykselle. Ensimmäisen vuoden aikana yhdistykseen oli liittynyt Kotkassa 80 jäsentä, Haminassa 68. Yhdistyksen alusrekisteriin oli Kotkassa merkitty 9 venettä, Haminassa 13. Purjehduskauden aikana järjestettiin kilpailujen lisäksi yhteispurjehdus Kuorsaloon ja Tammioon ja eskaaderipurjehdus Korkiasaareen. Yhdistyksen toiminta oli ollut vilkasta ja ilahduttavaa oli ollut saaristolaisten runsas lukuinen osanotto kilpailuihin. Kun Loviisasta tuli elokuussa 1887 pyyntö muodostaa laaja-alainen purjehdusyhdistys, joka kattaisi Loviisan, Porvoon, Kotkan ja Haminan seudut ympäristöineen, Haminalla oli jo takanaan kokemus yhdistyä tällaiseen kaukaiseen voimakkaaseen purjehdusyhdistykseen vuodelta syksyiltä 1885, jolloin Hamina liittyi Viipurin purjehdusyhdistykseen. Se ei ollut juurikaan tukenut Haminan seudun purjehdustoimintaa. Merkittäviä purjehduskilpailuja ei tämän jälkeen 1885 ja 1886 järjestetty ennen kuin

1886 syksyllä, jolloin tammiolaisetkin pääsivät taas osallistumaan kunnon mittelöihin. Innostusta ei herättänyt myöskään ehdotus koko Kymenlaakson kattavan yhdistyksen perustamisesta. Sen sijaan Hamina-asetettiin kannattamaan Haminan ja Kotkan ja niitä ympäröivän saariston käsittävän yhdistyksen perustamista.

Tammion näkökulmasta hanke saatettiin kokea siten, että heikosti kilpailuissa menestyneet kaupunkiveneiden omistajat halusivat saada käyttöönsä sen tiedon purjeveneiden rakentamisesta, varustamisesta ja navigoinnista, joiden varaan saarelaisten menestys perustui. Olihan epäilty sitäkin, että heidän menestyksensä perustui vippaskonsteihin kuten kivien ja hiekkasäkkien siirtelyyn veneessä purjehduksen aikana käännoiksi tehtäessä. Saarelaiset halusivat säilyttää itsenäisyytensä ja erikoistietonsa sitä muille jakamatta. Siitä syystä tammiolaiset eivät kiirehtineet veneineen hakeutumista Hamina-Kotka purjehdusyhdistykseen.

Alue oli laajentua liian laajaksi, eikä mikään mainituista paikoista purjehdusta ajatellen ollut niin ylhäällä muiden yläpuolella, että se olisi voinut ottaa johtavan aseman, joten muodostettiin purjehdusseura, joka käsittäisi Kotkan ja Haminan ympäröivine rannikkoseutuineen ja saarineen.

Halu järjestää näissä yleisissä kilpapurjehduksissa kilpailu myös aluksille, jotka ovat alle 20 jalkaa pitkiä, ja joissa kilpailut käydään pääasiassa nuorten miesten ja poikien toimesta, täytyy kyllä ajatella hyvin harkituksi. Erityisesti nämä pienet, mutta usein meidän alueillamme merikelpoiset ja hyvin varustellut alukset ovat niitä, joissa rannikon asukas hankkii nuorena koko elämänsä kannalta välttämättömät ja tunnusomaiset purjehtijan ominaisuudet: nopeus, huolellisuus ja itsevarmuus.

Osanottajia ei saapunut yhdistyksen alueen ulkopuolelta, mutta toivotaan tuleviksi, kun yhdistys tulee tunnetummaksi

Hamina-Kotka purjehdusyhdistyksen vuoden 1890 purjehdusajat ovat: Pienempi kilpapurjehdus, johon tulevat ottamaan osaa ainoastaan yhdistykseen kirjautuneet veneet, 15 kesäkuuta Hamina, sekä yleiset Kotkassa 24. elokuuta.

Vuoden 1890 Haminan-Kotkan purjehdusyhdistyksen ensimmäinen kilpapurjehdus järjestettiin 15.6. HAMINASSA. Purjehdukseen saivat ottaa osaa ainoastaan yhdistykseen kirjoitetut veneet. Kilpaan ilmoittautui 9 venettä, 5 Kotkan ja 4 Haminan piiristä.

Kilpailumatka oli 15 engl. peninkulmaa. Tuuli oli pohjoisesta ja kiihtyi kiihtymistään purjehdittaessa. Veneet jaettiin kahdelle osastolle. Ensimmäisen osaston kilpaan osallistui Haminasta E. Baskin omistama ja Tammiosta M. Tähtisen johtama Aino, joka sijoittui toiseksi ajalla 3 t. 13 min. 15 sek. Toiseen osastoon osallistui Tammiosta J. Suomalaisen Onni, jota kohtasi onnettomuus. Vene kaatui Mustasaaren itäpuolella kääntyessään ja upposi. Purjehtijat J. Suomalainen ja hänen kolme poikaansa sekä Matti Tammelin hukkuivat.

Merkillisintä on, että vaikka merenselkä oli täynnä purjehtijoita ja höyryaluksia, ei kukaan huomannut tapausta kuin alaikäinen poika, joka oli höyrylaiva Estherissä, jonka päällikkö saatuaan asiasta tiedon pojalta, samassa silmänräpäyksessä täydellä vauhdilla riensi paikalle, missä onnettomuus tapahtui, johon hän saapui kolmen minuutin kuluessa. mutta silloin olivat jo sekä alus että miehistö näkymättömiin joutuneet ja ainoastaan muutama sadetakki, keksi ym. oli näkyvissä veden päällä. Tämän todistavat myös palkintotuomarit, jotka kohta Estherin jälkeen saapuivat onnettomuuden paikalle. Kuinka viisi miestä saattoi hukkua, vaikka apua löytyi niin lähellä, on käsittämätöntä ja jääpi salaisuutena, kun poika, joka yksin tapauksen näki, ei voinut antaa lähempiä tietoja, kuin että hän näki veneen kaatuneen. Seuraavana päivänä otti luotsilaiva Willmanstrand weneen ylös ja samaan aikaan naarattiin weneen läheisyydestä kaikki viiden miehen ruumiit.

Suomalainen, tunnettu rohkeana ja taitavana purjehtijana, on yhä tämän seudun kilpapurjehduksesta voittanut ensimmäiset palkinnot, ja oli myös tällä kertaa ensimmäinen luokassaan, Miehistö, muista weneistä, jotka olivat kilpailuun osallistuneet, saivat tiedon tästä surullisesta tapauksesta takaisin tullessaan purjehduksesta. Niin pian kuin surusanoma oli lewinyt yleisöön, muuttuivat tietysti äsken iloiset miehet mitä synkimmiksi ja, kun kilpatuomarit olivat kilpapurjehduksen tulokset

ilmoittaneet, erottiin toisistaan suru sydämissä. Palkinnon saaneet lahjoittivat voittonsa onnettomasti hukkuneiden perheille, ja kerättiin tilaisuudessa lisäkin. Tämähän oli oikein ja kaunista, mutta surkea onnettomuus pysyy tietysti aina hirveänä onnettomuuden sallimana.

Kilpapurjehdus viime sunnuntaina luultiin tulewan oikein loistawa. Taiwas oli kirkas ja tuuli kohtuullinen, ilma hieman kylmähkö. Kello 11 e.p.p. kokoontui purjehtijat ja kansaa muutenkin paljon kokoontumispaikalle Hailikarille, jota tilaisuutta warten oli juhlistettu ja lipuilla koristettu. Purjehtimisen aloitti hra Baskin kaunis alus "Aino" ja sen perästä toiset. Kaikki käwi ensin hywin hywästi ja onnellisesti, mutta jonkun ajan kuluttua huomattiin höyryalus "Estheristä", joka oli ulapalla, että talollisen Suomalaisen, Tammion saarelta, wene kääntäessään kaatui ja upposi kohta. Heti höyrysi Esther onnettomuuspaikalle, mutta ei enään ollut mitään tekemistä; kaikki oli kadonnut Wellamon yhdeksän sylen sywyiseen helmaan, ainoastaan joku lakki ja sadetakki kelluiwat weden pinnalla. Tiedettiin siis että wiisi henkilöä oliwat saaneet ennenaikaisen kuoleman. Nämä wiisi oliwat talollinen Suomalainen itse ja kolme hänen poikaansa sekä talollinen Tammelin. Suomalaiselta jäi jälkeen waimo ja neljä alaikäistä lasta.

Sanoma onnettomuudesta lewisi pian ja ilo samassa katosi. Purjehtijat palasiwat takaisin Hailikarille liput puoli mastoissa. Palkintoja kilpapurjehduksesta ei jaettu, waan sanotaan niitten arwo rahasta annettawan wainajan leskelle.

Maanantai-aamuna alettiin ruumiita naaraamaan ja noin puolen päiwän ajoissa oliwatkin jo kaikki yläällä. Naaraamistyössä antoi hywäntahtoista apua ympäristön saarelaiset sekä luotsihöyrylaiwa Willmanstrand, jota johtaa kapteeni Andst'en.

Wiisi ihmishenkeä menetettiin. Kilpapurjehduksessa ulkopuolella Haminaa viime sunnuntaina kaatui ja upposi maalaistyyppinen vene Tammiosta, jolloin veneen omistaja Johan Suomalainen ja miehistö, johon kuului hänen kolme poikaansa iältään 22 vuodesta 12 vuoteen sekä nuorukainen samalta saarelta, joutuivat veteen ja hukkuivat ennen kuin tuomarivene saapui paikalle noin 8 minuuttia myöhemmin. Katastrofin syy oli se, että vene, jolla oli kaksi yläpurjetta molemmissa mastoissa ja joka oli lastattu painolastilla, joka koostui hiekkapusseista, oli siirtynyt liikaa kallistuksen suuntaan epätaisessa ja tuulisessa säässä, jolloin tuuli taivutti purjeet vastatuuleen ja veti niin paljon vettä kyljiltä, että vene upposi. Sekä uhrien ruumiit että vene vedettiin ylös seuraavana päivänä.

Paikallinen purjehdusseura päätti tämän vuoden vuosikokouksessa, että painolastin siirtäminen kesken kilpapurjehduksen ei ole sallittua, ja edellä mainittu on surullinen todiste siitä, miten vaarallista painolastin siirtäminen tuulenpuolelle voi olla. Toivottavaa on kuitenkin, että ne purjehdusseurat, jotka eivät vielä ole päättäneet kieltää tällaista painolastin siirtämistä, pian tekevät samoin.

Hukkuneet miehet haudattiin Kuorsaloon. Hautaan siunaamisen toimitti pastori Molander. Useita purjehdusseuran jäseniä oli lähtenyt paikalle osallistuakseen surulliseen tilaisuuteen.

ONNETTOMUUS

Vuonna 1890 kesäkuun 14. päivänä Haminassa järjestettyihin yhdistyksen sisäisiin kilpailuohin oli ilmoittautunut 10 venettä. Ilma oli kaunis ja aurinkoinen, tuuli kohtalainen. Klo 11 ap kokoontuivat kilpailijat ja kilpailua seuraamaan tulleet höyrylaivat matkustajineen hilpeän tunnelman vallitessa Hailikarin luo. Kohta startin jälkeen huomattiin höyrylaiva Estherin kannelta, kuinka kilpailua joltavan tammiolaisen talollisen Johan Suomalaisen vene Onni käännöksessä sukelsi aaltoihin ja upposi. Muutamassa minuutissa oli Esther paikalla, mutta mitään ei ollut enää tehtävissä: venettä eikä ketään sen miehistön jäsenestä enää näkynyt. Vain pari öljytakkia ja saapasta kellui vedessä. Onnettomuudessa menettivät henkensä talollinen Suomalainen ja hänen kolme poikaansa iältään 20, 17 ja 13 vuotta sekä talollinen Tammelin. Sanoma järkyttävästä onnettomuudesta levisi pian katselijoiden ja kilpailijoiden keskuuteen. Liput puolimastossa palasivat veneet kilpailujen jälkeen Hailikarille. Kaikki palkinnonsaajat palauttivat palkintonsa yhdistykselle ja niiden arvo luovutettiin Suomalaisen leskelle ja hänen perheelleen.

Onnettomuuden syyksi arveltiin liikkuvaa painolastia, joka halssia vaihdettaessa siirtyi ja kaatoi veneen. Veneessä ei myöskään ollut pelatusrenkaita. Tämän jälkeen kiinnitettiin huomiota veneiden turvallisuuteen. Yhdistyksen kilpailuihin ei enää saanut osallistua, ellei veneessä ollut tarvittavia pelastusvälineitä eikä painolastia saanut siirtää kilpailun aikana, vaan sen oli oltava paikallaan. Pari vuotta myöhemmin hylättiin erään voittajaveneen suoritus, kun oli käynyt ilmi, että painolastia oli siirretty kilpailun aikana.

Onnettomuuden jälkeen etenkin nuorten saaristolaisten osoittama kiinnostus yhdistyksen järjestämiin kilpailuihin laimeni. Osanottajamäärä väheni seuraavina vuosina. Varsinkin tammiolaisia alkoi jäädä pois kilpailuista.

HAMINASSA 15.6. 1890 järjestettyihin purjehduskilpailuihin saivat ottaa osaa vain Haminan-Kotkan purjestyshdistykseen sisäankirjoitetut weneet. Tammiolaisista näitä olivat Moses Tähtisen johdama Aino, jonka omisti E. Bask, ja Johan Suomalaisen Onni. Aino sijoittui toiseksi ajalla 3 t. 13 m. 15 sek. Onni kääntyi nurin ja miehistö hukkui.

Onnettomuuden jälkimainingit jatkuivat yhä lehdistössä.

Kilpasoutu ja kansanjuhla on saaristotalonpoikien tarkoitus järjestää Kuorsalon saaressa ensi sunnuntaina. Kuorsalon asukkaiden perinteinen purjehduskilpailu näyttää nyt vaihtuneen kilpasoutuun: tämä luultavasti johtuu viiden vakituisen saarelaisasukkaan niin surullisesta hukkumisesta viimeimmän purjehduskilpailun aikana Haminassa.

Kotkan-Haminan purjehdistyksen toinen yleinen kilpapurjehdus tänä kesänä järjestettiin KOTKASSA Elisabetin saaren läheisyydessä 24.8.1890. Aamulla oli hyvin huono ilma, satoi raskaasti ja oli melkein tyyni, josta syystä jo aiottiin lykätä kilpailu toistaiseksi, kun ei osanottajiakaan näkynyt saapuvan, mutta asiasta keskusteltaessa herkesi satamasta, alkoi tuulla ja kilpailu voitiin järjestää. Tammiolaisista Wiktor Pitkänen weneellään Tammio voitti I:sen luokan ensimmäisen palkinnon hengenpelastusliivit ajalla 2 t. 35 m. 11 sek. ja Kristian Pitkänen, Joosen Risto pienten weneiden kilpailun weneellään Liuhto spriikeittimen. Ensimmäisessä hukkumisonnettomuuden jälkeisessä kilpailussa useimmilla jaetuilla palkinnoilla pyrittiin kohentamaan purjehdusturvallisuutta.

Vuoden 1890 yhdistyksen vuosikokouksessa maaliskuussa 1891 päätettiin m. m., että muuan yhdistykseen kuuluva Tammion vene erotettiin yhdistyksestä syystä, että se rahtia kuljettaessaan oli käyttänyt yhdistyksen lippua. Sama tieto toistui Kotkan Sanomissa 28.6.1891 Kotkassa järjestetyjen kilpailujen selostuksessa.

Kuka Suomalainen oli 28.6.1891 KOTKASSA ohjaamassa purjehduskilpailussa A. Gullichsenin Solweg-venettä, jää vaille vastausta. Samana päivänä kilpailujen jälkeen pidettiin yleinen vuosikokous purjehdusyhdistyksen paviljongissa.

TAMMIOSSA kansanjuhlan yhteydessä 19.7.1891 järjestetyissä kilpailuissa suurempien kansanveneiden sarjassa sijoittui toiseksi Joosen Risto Kristian Pitkänen weneellä Ahti ajalla 2 t. 8 min. 37 sek. Kilpailun voittaja ei ollut Tammiosta, vaan Pitkäpaadesta. Pienempien kansanveneiden kilpailun voittaja Evert Mäkelä weneellään Aalto oli sen sijaan tammiolainen voittaja ajalla 1 t. 50 min. 23 sek. Hän sai palkinnoksi vesikaraffin laseineen. Toisen palkinnon yhdistetyn barometrin ja lämpömittarin sai N. Suomalainen eli Niilo Kala weneellä Wellamo ajalla 1 t. 53 min. 15 sek. Muut selostuksessa mainitut tammiolaiset H. Pitkänen, Jermon Posti-Heikki weneellä Wilkas ja V. Pitkänen weneellä Kulkia eivät saapuneet maaliin. Kansanjuhlan tuotto kerättiin 1891 perustetun Tammion kansakoulun hyväksi.

Kotkan Sanomat kertoi, että Tammion kilpapurjehduksesta saimme eilen illalla tietoja, vaan ne olivat siksi sekavia, ettemme uskalla niitä siinä muodossa julkaista. ”Kotka” kertoo, että ainoa kotkalainen paatti ”Glimt”, joka otti osaa kilpailuun, sai ensi-palkinnon luokassaan.

HAMINASSA järjestettiin yleinen kilpapurjehdus elokuun 23 p:nä. Tammiolaisten tulokset ja palkinnot:

III luokka: 2. W. Pitkänen Joosen Vihtori veneellä Tammio 2 t. 52 min. 45 sek., 30 mk.

3. R. Pitkänen Joosen Risto veneellä Ahti 2 t. 55 min. 7 sek., 20 mk.

IV luokka: 2. A. (Alfred) Pitkänen Jerolasta veneellä Lempi 2 t. 21 min. 36 sek., kompassi

Purjehdusyhdistyksen kokouksessa 23.8.1891 käsiteltiin vuosikokouksen asettaman komitean ehdotusta purjepinta-alan mittaamisesta. Komitea katsoi, että purjepinta-ala olisi tosin oikeampaa mitata liikistä kuin puomista, mutta ehdotti kuitenkin siirtymistä jälkimmäiseen mittaustapaan saadakseen yhtenevääsyyttä Uudenmaan pursiseuran kanssa, jota kuitenkin täytyy pitää maan johtavana. Kun kokous oli päättänyt, että yllä mainitut muutokset tulisivat voimaan tulevaisuudessa, sovittiin myös, että seuraavassa maaliskuun kokouksessa herätettäisiin kysymys ja keskusteltaisiin siitä, eikö yhteinen ylipäällikkö tulisi valita useammaksi vuodeksi eteenpäin eikä kuten tähän asti vain yhdeksi vuodeksi kullekin alueelle erikseen.

WIROLAHDEN Ripeysseuran 30.8.1891 järjestämässä purjehduskilpailussa Viktor Pitkänen sijoittui toiseksi wenheellään Tammio.

TAMMIOSSA pidettiin kansanjuhla ja arpajaiset vuoden ikäisen kansakoulun hyväksi sunnuntaina 17.7. 1892. Kansanjuhlan yhteydessä pidettiin myös kilpapurjehdus ja kilpa-ammunta. Purjehduskilpailujen tulokset ja palkinnot: Suuremmat maalaisveneet: 1. Kantolan Anton Kristianinp. Suomalainen veneellä Elsa 2 t. 7 min. 34 sek. Kiikari, 2. Joosen Topin poika Kristian Pitkänen veneellä Ahti 2 t. 7 min. 53 sek. Seinätaulu ja 3. Heikkilän Anton Heikinp. Suomalainen Heikkilästä veneellä Tyne 2 t. 12 min. 17 sek.

Haminasta oli saapunut juhlaan yleisöä joltisestikin. Höyrylaiva Esther teki huvimatkan saareen ja useampia yksityisiä pursia meni niinikään sinne. Väkeä ei kuitenkaan ylipäätäen ollut niin runsaasti, kuin suotavaa olisi ollut. Tähän mahtoi osaksi olla syynä sekin, että Wehkalahden Nuorisoseuran vuosijuhla osui olemaan samana päivänä.

Vieraita otettiin erittäin ystävällisesti vastaan saarella. Paitsi kilpailuja saatiin juhlassa kuulla puheita, laulua ja torvisoittoa. Wieläpä pistettiin pieneksi tanssiksikin. Saaren kansakoulunopettaja F. Halonen piti pontevan puheen, jota yleisö mielihyvällä kuunteli. Lyseolainen W. Tompuri piti myös puheen ja lopuksi kiitti opettaja Halonen juhlaan saapuneita osanotosta.

KUORSALOSSA 7.8.1892 pidettyjen purjehduskilpailujen tammiolaisten tulokset ja palkinnot. III luokka 1. Alfr. Pitkänen Jerolasta veneellä Lempi 1 t. 53 min. 59 sek. Kello 2. Anton Suomalainen veneellä Onni 1 t. 55 min. 38 sek. Pöytälamppu ja 4. Alfred Suomalainen Willelästä veneellä Aalto 1 t. 57 min. 16 sek.

KOTKASSA 21.8.1892 järjestetyn kilpailun tammiolaisten tulokset ja palkinnot: Saaristolaisalukset: 1. Jooselan Viktor Pitkänen veneellä Tammio 2 t. 40 min. 18 sek. 30 mk, 2. Joosen Topin Kristian Pitkänen veneellä Ahti 2 t. 49 min. 20 mk. Jooselaiset purjehtivat koko kilpailun nopeimmat ajat.

Kiinnostusta Kotkan kilpailuja kohtaan riitti vielä Viipurissa ja Helsinginseudullakin. Viipurista olivat Kotkaan lähdessä kutterit Margit ja Edith ja Wiborgsbladet julkaisi kilpailuista uutisen samoin kuin Helsingissä painetut vasta perustettu Nya Pressen ja Hufvudstadsbladet. Lehdistön kiinnostus oli kuitenkin hiipumut eivätkä monia niistä Tammion kilpailut enää 1892 kiinnostaneet. Tammiolaiset eivät myöskään kilpailleet 1890-1892 Kymenlaakson ulkopuolella.

Vuoden 1892 toiminnasta julkaistiin perinpohjainen selvitys kahdessa Kotka-lehden artikkelissa Hamina-Kotka purjehdusyhdistyksen vuosikertomuksesta. Lisäksi todettiin, että myös Tammiossa

järjestetystä kilpailusta olisi vuosikertomuksessa mainittu muutama sana, mutta sieltä ei onnistuttu tietoja saamaan,

Läänin kuvernööri oli myöntänyt arpajaisluvan Tammion saarelaisille kansakoulun hyväksi 1893 heinäkuulla pidettävien purjehduskilpailujen yhteydessä. TAMMION kilpailuihin oli sunnuntaina 23.7. 1893 väkeä saapunut Haminasta, Kotkasta, Haapasaaresta, Kuorsalosta, Pitkäpaadelta ja Wirolahdella useilla höyrylaivoilla ja pursilla. Jo lauantai-iltana alkoivat ensimmäiset vieraat saapua ja tulijoita tulla liehki pitkin yötä ja seuraavana aamuna. Kello 12 aikana alkoi kilpapurjehdus, mutta tuuli oli heikonlaista, joten noin 9 englannin peninkulman purjehdusmatka suuremmille aluksille kesti monia tunteja. Sillä välin alkoi itse juhla juhlakentällä. Sen avasi opettaja F. Halonen lyhyellä puheella. Väliin oli soittoa ja tanssia ja esiintyipä siellä Leiwo lauluseurakin kajauttaen ilmoille useita laulukappaleita. Puheen piti niinkään tullipäällyismies A. Grönberg kuvaten Wiron ja Puolan kansojen kohtaloa ja huomauttaen, mitä velvollisuus meillä sivistyneeltä säätyluokalta vaatii kansan valistustyössä. Juhlan päätyttyä kiitti opettaja Halonen juhlaan saapuneita vieraita ja varsinkin haminalaisia, jotka aina ovat olleet alttiit edistämään saaren koulu-asiaa. Arvat lienevät kumminkin kaupaksi käyneet pitkänveteisesti, mutta myydyksi ne tulivat, lopulta alennetuilla hinnoilla. Kilpapurjehduksessa sai I:sen palkinnon, herätyskellon, suuremmista saaristolaisvenheistä Alfred Pitkäsen "Waltti" Tammiosta, purjehdusaika 3 t. 46 min. 52 sek. ja haapioista II:sen, sylkyastian, Anton Pitkäsen "S" 3 t. 38 min. 7 sek.

KOTKASSA 30.7.1893 järjestettyihin purjehduskilpailuihin osallistui Tammiosta vain yksi wene, Alfred Pitkäsen Waltti. Se voitti II luokan kilpailun purjehtien matkan ajassa 3 t. 42 min. 21 sek. saaden palkinnoksi hopeoidun kahvikannun.

KUORSALOSSA 13.8. 1893 järjestetyn kilpailun kolmannessa kategoriassa suomeksi ja ruotsiksi julkaistut tulokset poikkeavat toisistaan. Edellisessä kerrotaan Kristian Pitkäsen voittaneen kilpailun veneellä Pohjantähti ajalla 2 t. 26 min. 55 sek. saaden palkinnoksi tulitikkuasettimen ja Alfred Pitkäsen sijoittuneen toiseksi veneellä Lempi ajalla 2 t. 30 min. 44 sek. Jälkimmäisessä kilpailun ilmoitetaan voittaneen Eskon Topin veneen Loue Tammiosta ajalla 2 t. 20 min. 39 sek. palkintona soppakulho. Kristian Pitkäsen kerrotaan tulleen toiseksi weneellä Pohjantähti ajalla 2 t. 26 min. 55 sek. ja Alfred Pitkäsen kolmanneksi veneellä Lempi ajalla 2 t. 30 min. 44 sek.

20.8. 1893 järjestettiin purjehduskilpailut HAMINASSA. Toisen luokan kilpailijoista olisi Waltti omistaja Jerolan Alfred Pitkänen Tammiosta saanut ensi palkinnon, jollei hän kilpailun aikana olisi siirrellyt aluksensa painolastia. Olkoon varoituksi kilpailijoille tästä edes. Saaristoaluksista sai 3: nen palkinnon 10 mk Pohjantähti Tammiosta, purjehdittu aika 4 t. 28 min. 47 sek. Viime mainitun aluksen omisti Anttulan Aleks. Pitkänen Tammiosta, joka itse johti sen kulkua. Myös V. Pitkänen osallistui kilpailuun veneellä Tammio, mutta keskeytti.

Ikävä häirinki vaan kilpailun loputtua tuli häiritsemään kilpailun hyviä tuloksia. Asia koski tuota jo muutaman vuoden kiellettyä painolastin korttaamista. Eräs purjehtija teki nim. huomautuksen palkintotuomareille, että toiset purjehtijat luowiessa olivat muutelleet painolastia, jonka johdosta palkintotuomarit kahden syytetyn weneen miehistöltä tiedustivat, josko niin oli ollut laita. Toisen, Slöörin miehistö, kielsi, vaan Waltti sanoi korttanneensa, sekä lisäsi, että kaikki muutkin liikkuwalla painolastilla purjehtivat weneet oliwat tehneet samoin. Harkittuaan asiaa, tuomittiin Waltti menettämään ensimmäisen palkintonsa. – Tästä siis ei luulisi olewan mitään sanansijaa, koska kielto oli woimassa, vaan luulemme kuitenkin, etteiwät palkintotuomarit woineet olla tietämättä että sitä tehdään tuosta kiellosta huolimatta, ja että ennen purjehdusta eilen olisi woitu kieltoa uudistaa. Tutkittaessa taas olisi pitänyt kaikilta purjehtijoilta tiedustaa, josko korttaamista olisi käytetty, ja silloin olisi warmaan useampi kuin yksi jäänyt ilman palkintoa, sillä käydessämme weneitä tarkastamassa, huomasimme useimmassa painolastin lepäämässä toisella puolella, - olisi siis ehkä parasta seuraavissa purjehduksissa, jos korttaamista tahdotaan estää, asettaa "katsantomies" joka veneeseen, sillä sitä

kaikista kielloista huolimatta yhä vaan tehdään. Näin Slöör Kotkasta sai II luokan I:sen palkinnon, pajutuolin.

Haminalaiset rakensivat oman paviljonkinsa Pienelle Vuohisaarelle 1894. Kilpailujen jälkeen paviljongilla vietetyt palkintojenjakotilaisuudet yhteisine illallisineen, puheineen, maljoineen ja purjehdusmuisteloineen saattoivat venyä myöhäiseen iltahetkeen. Kohteliaat isännät asettivat vieraittensa käyttöön paluumatkaa varten höyrylaivan, jonka hinaamina veneet palasivat kotisatamaan yön hiljaisina hetkinä yli vaahtoavan veden kauniissa kesäyössä.

1894 tammiolaisista osallistuivat purjehduskilpailuun menestyvästi vain Joosen Risto Kristian Pitkäsen Jymy ja Jerolan Alfred Pitkäsen Waltti. Lehdistön mielenkiinto Tammiota ja sen purjehtijoita väheni ja uutiset lyhenivät.

HAAPASAARESSA 8.7.1894 järjestetyissä kilpailuissa saavuttivat tammiolaiset kaksoisvoiton. Kilpailun voitti Kristian Pitkäsen Jymy ajalla 1 t. 44 min. 16 sek. Toiseksi tuli Alfred Pitkäsen Waltti tuloksella 1 t. 45 min. 48 sek.

TAMMIOSSA 22.7.1894 järjestetyn kilpailun II luokassa Alfred Pitkäsen Waltti sijoittui toiseksi ajalla 1 t. 32 min. 33 sek. saaden palkinnoksi ilmapuntarin. III luokassa Aleksanteri Pitkänenkin sijoittui toiseksi veneellään Pohjantähti ajalla 1 t. 53 min. 40 sek. saaden palkinnoksi sadetakin.

KUORSALOSSA 29.7.1894 järjestetyn kilpailun II luokassa Alfred Pitkänen weneellä Waltti oli paras ajalla 2 t. 12 min. 50½ sek. saaden palkinnoksi seinäkellon. Tästä kilpailusta alkaen Jerolan Alfred Pitkänen oli Tammion paras purjehtija 1894–1895.

KOTKASSA 26.8.1894 pidetyn kilpailun saaristolaisveneiden sarjan ykkönen oli jälleen Alfred Pitkänen veneellään Waltti nyt ajalla 3 t. 37 min. 35 sek. ansaiten voitollaan 20 mk.

1895 keväällä A. Pitkänen Tammiosta suoritti Viipurin navigaatiokoulussa tutkinnon aliperämiesosastossa hyväksyttävästi pienellä äänimäärällä, mutta sai koneopissa palkinnoista parhaan 100 mk.

Suomesta ei ole tavoitettu juurikaan valokuvia purjehduskilpailuista eikä pursista ajanjaksolta 1890–1910. Kuitenkin virolainen Edmund Russow on ottanut 1895 erinomaisen kuvasarjan Käsmun regatista. Käsmu oli se paikka, johon 5-6 venettä Tammiosta purjehti vuodesta toiseen kaksi kertaa separamatkoilla. Niin myös 1895. Tammiolaisia ei tiedetä kilpailleen Virossa koskaan.

1895 tammiolaisia ei kilpailuissa juurikaan näkynyt. Tammiossa ei kisoja pidetty, mutta Kuorsalossa ja Haminassa sentään kilpailtiin.

KUORSALOSSA 14.7.1895 kansanjuhlan ja kansakoulun hyväksi toimitettujen arpajaisten yhteydessä järjestetyn kilpapurjehduksen voitti Alfred Pitkänen weneellään Waltti Tammiosta ajalla 1 t. 45 min. 11 sek. Kilpailuun osallistui vain kolme wenettä. Avauspuheen piti aiemmin suurella purrellaan Perhonen voitokas J. Römpötti ja juhlapuheen Kuorsalossa kesänsä viettänyt tohtori K. Krohn.

HAMINASSA 25.8.1895 järjestettyjen purjehduskilpailujen suurempien saarelaisveneiden kisan voitti Alfred Pitkänen Tammiosta ajalla 3 t. 2 min. 38 sek. saaden palkinnoksi 30 mk. Toiseksi tuli maaliin Kristian Sipari Weneellään Wilkas ajalla 3 t. 8 min. 46 sek. saaden palkinnoksi 20 mk. Kristian Pitkäsen Jymy jäi kolmanneksi ajalla 3 t. 10 min. 12 sek. Myös haapioitten sarjan paras oli Tammiosta: Aleksanteri Pitkäsen Pohjantähden voittoaika oli 3 t. 21 min. 34 sek ja palkintona 20 mk.

Saaristoveneet eivät selviytyneet kilpailusta moitteetta. Kilpailun tuoksinassa Tammion Kristian Pitkäsen Jymy yritti estää Kuorsalon Kristian Siparin Wilkkaan ohitusyritykset useita kertoja lopulta epäonnistuen. Hyvässä kunnossa oleville saaristoveneille oli varattu palkintoja, mutta ne jäivät jakamatta, koska yhdessäkään näistä weneistä ei ollut hengenpelastuskapineita.

Ruotsinkieliset selostukset julkaistiin lehdissä Fredrikshamns Tidning, Kotka ja Hufvudstadsbladet ja tulokset lehdessä Nya Pressen. Kotkan Sanomissa A. Pitkäsen mainitaan olleen Kuorsalosto, vaikka hän oli tammiolainen.

1896 KUORSALOSSA järjestettyihin purjehduskilpailuihin osallistui vain muutama purjehtija. Tammiolaisia ei Kuorsalon kilpailusta ilmaantunut lehdistön selostuksiin. Ehkäpä ei heitä mukana ollutkaan. Muistona tammiolaisten huimasta menestyksestä 1880-luvulla oli II luokan voittajan wene Kulkija. Kyseessä lienee Viktor Pitkäsen maineikas Kulkia, joka oli ainakin jo 1894 päätynyt Haminaan Tihan Sergejeffille. III luokan kakkonen oli E. Baskin Aino. Kulkijasta ja Ainosta otetut valokuvat ovat vanhimpia Haminan seudun purjeveneistä otettuja valokuvia (Haminan pursiseura 1882-1982 s.18 ja s. 65).

TAMMION saarelaiset pitivät kansanjuhlan ja arpajaiset sunnuntaina 19.7.1896 kansakoulunsa hyväksi. Tässä yhteydessä järjestettiin myös purjehduskilpailut. Väkeä oli saapunut Haminasta, Kotkasta sekä muualta lähiseuduilta jotenkin runsaasti. Opettaja Risto Puhakka piti tervehdyspuheen. Ohjelmassa oli tarjona laulua, torvisoittoa sekä tanssia. Arvat menivät kaupaksi hyvin. Purjehduskilpailun 2. sarjan voitti Kristian Pitkänen weneellään Jymy ajalla 2 t. 29 min. 19 sek. saaden palkinnoksi öljytakin. Kristian Pitkäsestä Jymyineen tuli Haminan ja Kotkan seudun paras purjehtija 1896–1899 ja menestystä tuli Helsingissäkin.

KOTKASSA sunnuntaina 16.8.1896 järjestyissä purjehduskilpailuissa saivat tammiolaiset saaristowenheistä 1. palkinnon 30 mk R. Pitkäsen Jymy ajalla 2 t. 22 min. 25 sek ja 2. palkinnon 20 mk A. Pitkäsen, Anttulan Saskan Pohjantähti ajalla 2 t. 25 min. 20 sek. Heitä nopeammin purjehti vain I luokan voittajawene Roulette.

1897 purjehdusseuran Haminan ja Kotkan piirit itsenäistyivät. Uudet säännöt vahvistettiin 29.3. Tärkein muutos oli yhdistyksen talouden jakaminen. Kummallakin piirillä oli tästälähin oma taloutensa ja kirjanpito, joten piirit toimivat taloudellisesti täysin itsenäisinä. Yhdistyksen yhteisestä kassasta muodostettiin palkintorahasto, joka päätettiin käyttää saaristolaisten keskuudessa järjestettävien kilpapurjehdusten avustamiseen.

VIIPURIN lähistöllä UURAAAN edustalla 27.6.1897 järjestetyssä kilpailussa peri jälleen voiton Kristian Pitkänen Tammiosta weneellä Jymy ajalla 1 t. 49 min. 7 sek. saaden palkinnoksi 50 mk.

KUORSALOSSA kansanjuhlan yhteydessä 11.7.1897 järjestetyssä purjehduskilpailussa Tammion Alfred. Pitkänen sijoittui weneellään Waltti toiseksi ajalla 3 t. 35 min. 58 sek. saaden palkinnoksi kaksi pöytäveistä.

KOTKASSA 17.7.1897 järjestettyihin purjehduskilpailuihin eivät tammiolaiset osallistuneet. Tällöin vuosikokouksessa todettiin tammiolaisten osallistumisen Haminan Kotkan purjehdusseuran kilpailuihin laimentuneen.

Haminan-Kotkan purjehdusyhdistyksen yleinen kilpapurjehdus pidettiin 22.8.1897 HAMINASSA. Luokan II voitti Kristian Pitkänen weneellään Jymy Tammiosta ajalla 3 t. 2 min. 48 sek. Kristian sai palkinnoksi 50 mk. Tässä luokassa kolmanneksi jääneen Lempi-weneen omistaja oli Husgafwel ja kuljettajana A. Suomalainen Haminasta. I luokan toiseksi paras oli A. Pitkänen weneellään Pohjantähti hänkin Tammiosta ajalla 2 t. 14 min. 37 sek. Syytä mainitsematta määrättiin Pitkäsistä Kristianille 51 sek. rangaistus ja rangaistusta Anttonille 1 min. 40 sek. Rangaistuksen syytä ei kerrottu asianomaisille kilpailijoillekaan. II luokan kilpailuun osallistunut A. Suomalainen ja III luokan Suomalainen weneen Slör kuljettajana tuskin olivat tammiolaisia.

1898 perustetussa Suomen Urheilulehdessä pohdittiin keinoja maalaisweneiden kehittämiseksi kilpailukuntoisemmiksi. Haminassa huutoon vastattiin ja Risto Pitkänen Tammiosta lähti weneellään Aalto Helsinkiin kilpailemaan. HELSINGISSÄ 19.6.1898 järjestetyssä purjehduskilpailussa Kristian

Pitkänen oli suurempien saaristolaisveneiden sarjassa ylivoimaisesti paras veneellä Aalto ajalla 2 t. 51 min. 58 sek. saaden palkinnoksi 100 mk ja erikoispalkintona hyvästä purjehduksesta ½ tusinaa hopealusikoita.

Uudenmaan purjehdusseuran 19.6. lähellä Helsinkiä pidetyn suurempien saaristolaisveneiden II luokan kilpailun voittajaksi mainitaan monissa lehdissä Kristian Pitkäsen isä tammiolainen Tobias Pitkänen. Uuden Suomettaren toimittaja asetti veneistä etusijalle Tobiaksen Vehkalahdella rakennetun kaunismuotoisen weneen. Se osoittautui nopeaksi purjehtijaksi, jonka ohessa se on hyvä merialus ja kaikin puolin käytännöllinen; siis mallikelpoinen saaristolaiswene.

Nya Pressen kertoi, että samaan Helsingin kilpailuun oli osallistumassa luokassa II Tobias Pitkänen veneellä, jonka pituus oli 23½ jalkaa. Aftonposten kertoi, että kilpailut oli pidetty pohjois-Blekholmin saaren lähetyvillä, jossa suurempien nuottaweneiden sarjan voitti Tobias Pitkänen Tammiosta saaden palkinnoksi 100 mk. Aika oli täsmälleen sama kuin edellisissä uutisissakin. Tobias sai lisäksi nopeimmalle nuottaveneelle ylimääräisenä palkintona tarkoitetut kultaseppä Hj. Fagerroosin tuottamat puoli tusinaa hopeisia teelusikoita. Aftonpostenin erityisenä huolen aiheena oli, kuinka Uudenmaan pursiseuran piirissä olisi kehitettävissä nopeampia veneitä (kuin Pitkästen vene). Riemun aiheena oli tuore tieto siitä, että Uudenmaan ylpeys Singoalla oli Viipurissa voittanut viipurilaisen kuippuvene *Vendetta*.

Haminan Sanomat kertoo johdonmukaisesti 21.6. juuri Risto Pitkäsen ansainneen Helsingissä jaetut hopealusikat (eikä hänen isänsä Tobiaksen) ja saaneen lisäksi vielä Haminan-Kotkan purjehdusyhdistyksen myöntämän summan 25 markkaa.

Suomen Urheilulehti korosti selostaessaan Helsingin kilpailua, ettei etevin saaristolaisvene kuitenkaan ollut Uudeltamaalta kotoisin, vaan sen omistaja oli Tobias Pitkänen Vehkalahden Tammiosta ja venekin oli Vehkalahdella rakennettu. Vasta perustetussa Suomen Urheilulehdessä artikkelissa maa-laisweneistä kehuttiin Topias Pitkäsen weneitä Uudenmaan veneitä paremmaksi.

Borgåbladet käsitteli Helsingin kilpailua ja sen virittämiä ajatuksia kilpapurjehduksesta ja sen kehittämisestä seikkaperäisesti kuten Aftonposten. Palkintojenjaon jälkeen arkkitehti Schjerfbreck piti mielenkiinnolla kuunnellun esitelmän veneenrakennuksesta. Puhuja ilmoitti lopuksi, että purjehduskilpailun järjestäjät olivat jäljelle jääneistä varoista osoittaneet 100 markkaa avustukseksi sille, joka olisi halukas rakentamaan veneen ensi kesäksi puhujan esittämien periaatteiden mukaisesti. Eräs kilpapurjehtijoista ilmoitti pian tämän jälkeen olevansa valmis tekemään kyseisen kokeen.

Viittaukset Tobias Pitkäsen saavutuksiin antavat aiheen olettaa, että kiikarissa oli rakentaa Uudella-maalla Tobiaksen weneen voittajaksi pystyviä weneitä.

Paikallisen purjehdusyhdistyksen vuosikertomuksessa todetaan vuoden 1897 kilpailuista: Mutta ei ainoastaan yhdistyksen piirissä, vaan myös saaristomme väestön keskuudessa on kiinnostus purjehdusurheilua kohtaan huolestuttavassa määrin hiipunut. Tämä näkyy siitä, että menneenä kesänä ei järjestetty yhtäkään purjehduskilpailua Kuorsalossa eikä Tammiassa, mikä aikaisemmin oli lähes itsestäänselvyys. Se, että jotain tulisi tehdä purjehdusurheilun kiinnostuksen herättämiseksi uudelleen alueellamme, on itsestään selvää, ja hallitus uskaltaa siksi ehdottaa, että asia otetaan jo tässä vuosikokouksessa uudelleen käsiteltäväksi.

Huoli oli aiheellinen, mutta hallitus oli kertomuksessaan unohtanut, että Kuorsalossa kyllä kilpailtiin ja että Haminassa ei kilpaillut Tammiassa Jenny vaan Pohjantähti.

Vuosikokouksessa 18.7.1898 päätettiin perustaa rahasto purjehdusharrastuksen elvyttämiseksi varsinkin saaristolaisten keskuudessa. Rahaston perustaksi osoitettiin noin 300 mk, jotka olivat jääneet, kun yhdistyksen kassa oli jaettu haminalaisten ja kotkalaisten kesken.

KOTKASSA 24.7.1898 yhdistykseen kuulumattomien weneiden kesken järjestetyn kilpailun II sarjan kilpailun voitti Kristian Pitkänen weneellä Jymy ajalla 2 t. 14 min. 1 sek. Hänelle annettiin myös

hyvästä purjehduksesta ylimääräinen palkinto 10 mk. Samat tiedot julkaistiin myös ruotsinkielisissä lehdissä.

KOTKASSA 7.8.1898 järjestettyihin merkittäviin purjehduskilpailuihin osallistui Tammiosta vain Kristian Pitkänen weneellä Jymy voittaen suuremman maalaisveneiden sarjan ajalla 3 t. 25 min. 36 sek. saaden palkinnoksi 40 mk. Kotka oli varsin arvostettu purjehduksen kilpailupaikka. Sinne saapuivat kisailemaan mm. Vendetta Wiipurista ja Singoalla Helsingistä. Lehdistön mielenkiinto kohdistui varsinkin helsinkiläisen Singoallan ja viipurilaisen Vendettan esiintymiseen Kotkassa. Ruotsinkielisestä lehdistöstä kilpailuja selosti seikkaperäisimmin Kotka Notis och Annonsbladet tulostaulukoineen.

15.3.1899 järjestettiin purjehdusyhdistyksen kymmenvuotisjuhla. Yhdistyksen vuosikertomuksen alussa on katsaus yhdistyksen historiaan 1889–1899. Vuosikertomuksessa ei käsitellä enää saaristolaisveneitä, mikä osoittaa purjehdustoiminnan painottuneen yhä voimakkaammin varakkaiden harrastukseksi. Herroja myös arvostellaan kilpailujen järjestämisestä pyhäpäivinä.

Purjehdusyhdistyksen kilpapurjehduksessa KOTKASSA 30.7. 1899 maalaisveneiden kilpailun II sarjan voitti ylivoimaisesti Kristian Pitkänen Tammiosta weneellä Jymy ajalla 3 t. 40 min. 38 sek. Alfred Pitkäsen Waltti jäi toiseksi ajalla 4 t. 3 min. 3 sek.

HAMINASSA 20.8.1899 kilpakauden päätteeksi järjestetyn pitkän matkan kisan voitti saaristolaisveneiden luokassa Tammion Tobias Pitkäsen omistamalla weneellä Jymy hänen poikansa Kristian ajalla 5 t. 17 min. 22 sek. saaden palkinnoksi 40 mk. Toiseksi sijoittui Alfred Pitkänen Waltillaan saaden palkinnoksi 25 mk. Monet pääkaupunkiseudun sanomalehdet julkaisivat Haminan kilpailusta lyhytuutisia kertoen huippuveneiden menestyksestä, mutta eivät maininneet saaristoveneistä mitään. Mielenkiinto saaristoveneilyä kohtaan oli herpaantunut. Tämä oli samalla viimeinen kerta, kun kotkalaiset ja haminalaiset kohtasivat saman purjehdusyhdistyksen jäseninä. Ennen kilpailua Haminan purjehduspaviljongissa järjestetyssä tilaisuudessa puhunut Kotkan edustaja kiitti pitkäaikaisesta yhteistyöstä ja selvitti avioeron motiiveja, Haminan edustaja kotkalaisia aina ilmenneestä vieraanvараisuudesta.

1900 17.6. järjestettiin HAMINAN piirin viimeinen oma kilpapurjehdus, johon osallistui vain 4 omaa alusta. Joukossa ei ollut yhtään tammiolaista venettä.

SVARTHOLMAN purjehduskilpailuihin odotettiin 29.7. saapuvan veneitä Tammiosta, mutta heitä tuskin siellä nähtiin. Eikä heitä ilmaantunut muillekaan kilpavesille vuonna 1900. Syynä lienee se, etteivät he liittyneet mihinkään kilpayhdistykseen eikä heillä siten ollut oikeutta osallistua kilpailuihin, ei edes Kuorsalossa.

Haminan Sanomat julkaistiin vuodesta 1900 lähtien nimellä Koitar. Tammio ja Stamö katosivat 1900 paikallis- ja muistakin lehdistä Viipurin lehtien muutamia pikku-uutisia lukuunottamatta lähes kokonaan. Ei kesäjuhlia eikä purjehduskilpailuja mainita Tammiossa pidetyn kesällä.

1900. HAMINASSA 9.9. 1900 pidettyihin kilpailuihin osallistui vain 5 venettä, joista ei yksikään ollut tammiolainen. Waltti oli kyllä mukana, mutta sen omistaja oli nyt haminalainen Härkönen.

1901 16.3. Haminan – Kotkan purjehdusyhdistys lakkautettiin virallisesti. Perustettiin Fredrikshamn segelförening ja hyväksyttiin mm. kesäkauden purjehdusohjelma: 16.5. lipunnosto paviljongilla, 20.6. yhteispurjehdus Kuorsaloon, 21.6. yleinen kilpapurjehdus ja kilpailut saaristoveneille Kuorsalossa, 4.8. yhteispurjehdus Tammioon ja 18.8. yleinen kilpapurjehdus. Yhdistyksen säännöt oli hyväksytty jo 17.5.1900. Uuden yhdistyksen kotipaikaksi ilmoitettiin Haminan kaupunki ja toimialueeksi lisäksi Vehkalahden ja Virolahden pitäjät saaristoineen.

Fredrikshamn segelföreningenin ensimmäisen toimintavuoden 1901 16.6. pidetty kilpapurjehdus jouduttiin keskeyttämään tuulen tyyntyessä kokonaan eikä 30.6. 1901 järjestettyihin kilpailuihin osallistunut tammiolaisia.

Heinäkuussa 1901 Koitar julkaisi jymy-uutisen: Topias Pitkänen Tammiosta on myynyt omistamansa Jymy-nimisen veneen, joka on monissa kilpapurjehduksissa kunnostanut itseään, saaden ensimmäisiä palkintoja saarelais-alusten kesken Helsingissä, Viipurissa, Kotkassa ja Haminassa. Itä-Uudenmaan purjehdusseura oli ostanut veneen arvottavaksi ja malliksi Uudenmaan saaristolaisille.

HAAPASAARESSAKAAN eivät heinäkuussa 1901 pidettäväksi suunnitellut purjehduskilpailut toteutuneet tuulen tyyntyttyä. Ammunnassa kuitenkin jaettiin yksi palkinto. Sen sai kisan voittanut Anton Suomalainen Tammiosta.

KUORSALOSSA 21.7.1901 järjestetyn purjehduskilpailun II luokan voitti Tammion kansakoulun opettaja Johan Suomalainen veneellä Elsa ajalla 3 t. 1 min. 12 sek. saaden palkinnoksi 40 mk. Muut tammiolaiset kilpailuun osallistuneet olivat A. Suomalaisen Wihuri ja Anttulan Topias (Toivo) Pitkäsen Pohjantähti.

KOTKASSA 11.8.1901 pidetyssä kilpailun saaristolaisveneiden sarjan nopein oli jälleen opettaja J. Suomalainen veneellä Elsa ajalla 4 t. 14 min. 53 sek.

HAMINASSA 18.8. 1901 pidetyistä kilpailuista ei tuloksia lehdistöön ilmaantunut.

Kilpapurjehduksen, jonka Haminan purjehdusyhdistys sunnuntaina 20.7.1902 pani toimeen TAMMI-OSSA saaristolaiswenheille, oli ilmoittautunut neljä isompaa wenhettä ja neljä haapiota. Isommista wenheistä sai I palkinnon 40 mk J. Suomalaisen Elsa Tammiosta purjehdusajalla 1 t. 47 min. 46 sek., II palkinnon sai A. Pitkäsen Kaja Tammiosta ajalla 1 t. 53 min. 37 sek. Haminan purjehdusyhdistys järjestämällä kilpailut Tammiossa kuten se oli tehnyt Kuorsalossa vuotta aiemmin pyrki täten tukemaan saaristolaisten vähentyneitä voimavaroja. Muutoliike Tammiosta oli alkanut.

KUORSALOSSA ja samana päivänä 3.8.1902 KOTKASSA järjestettyihin kilpailuihin ei tammiolaisia osallistunut. Myöskään HAMINASSA 17.8. pidettyihin kilpailuihin eivät saaristolaisweneet osallistuneet myöhästyttyään lähdöstä.

KUORSALON nuorisoseura toimeenpani kesäjuhlan sunnuntaina 26.7.1903 Haminan ja Vehkalahden edistysseurain kokouksen yhteydessä. Saaristoweneistä voiton vei S.(Sulo) Pitkäsen Humu Tammiosta kuljettajana Niileksen Jutan poika 21-vuotias W. (Waltteri) Pitkänen ajalla 2 t. 5 min. 4 sek. Opettaja J. Suomalaisen Elsa Tammiosta purjehti matkan ajassa 1 t. 58 min. 6 sek. mutta jäi palkinnotta, kun käytti lisäpurjeita ja muutti painolastia. Vähän aikaisemmin kuin kokouksen lopputoimet oli saatu suoritetuiksi alkoi kansanjuhla, minkä Kuorsalon nuorisoseura oli puuhannut. Ohjelmassa oli torvisoittoa, kertomus, kuwaelma, joka suoritettiin wenheestä merellä ja teki hauskan vaikutuksen, pukutanssi, urheilukilpailuja, sekä kilpa-ampumista.

1903 kesällä järjestettiin Haminassa ja Kotkassa useita purjehduskilpailuja. Tammiolaiset eivät kuuluneet Haminan eikä Kotkan purjehdusyhdistyksiin, eivätkä siten voineet osallistua purjehdusyhdistysten yleisiinkään purjehduskilpailuihin. Tammiossa ei kilpailuja järjestetty eivätkä tammiolaiset osallistuneet myöskään Kuorsalon kansanjuhlien yhteydessä järjestettyihin kilpailuihin.

1904 oli suunnitteilla Haminan purjehdusseuran eskaaderipurjehdus Tammioon. Kun se ei toteutunut, seuran vuosikokouksessa maaliskuussa 1905 päätettiin, että se toteutetaan heinäkuussa 1905. Samalla päätettiin yhteispurjehduksen yhteydessä maksaa palkinto parhaiten varustetusta talonpoikaisveneestä ja toivottiin, että mainitussa purjehdustapahtumassa, mikäli mahdollista, annettaisiin palkinto myös nopeimmasta purjehduksesta.

Yhdistyksen talouden tukemiseksi järjestettiin illanviettoja ja arpajaisia. Palkintoina jaettiin arvokkaita hopeapikareita. 1902 arpajaisten päävoittona oli arvottava alus, 0,9 valöörin yksityyppialus Anna, seuraavina vuosina mm. soutuvene, jolla ja vaununlastillinen rimahalkoja, mutta taloudellisesti huonoina vuosina voittajat saivat tyytyä pelkkiin kunniamainintoihin. Näin esimerkiksi vuonna 1904, jolloin edellisen vuoden jäsenmaksuja oli kavallettu 174 mk 75 p. Yhdistys sai pääosan tuloistaan jäsenmaksuista ja paviljongilla toimivan ravintolan tuotosta.

Kilpapurjehdusten arveltiin vähentävän osallistumista jumalanpalveluksiin kesäsunnuntaisin.

J.A. Teirikari oli useiden paikallisten sanomalehtien toimittaja ja kirjailijakin. Hän julkaisi Koittaressa 1.7.1905 kertomuksen Kuusisaaren kalmistossa pohjana purjehdusonnettomuus, jossa 15.6.1890 hukkuivat tammiolaiset Jopilan Juho Hiobinpoika ja hänen kolme poikaansa sekä Matti Tammelin.

TAMMION saarelaiset toimeenpanivat heinäk. 23 p:nä 1905 arpajaiset ja kesäjuhlan. Ohjelmassa oli kilpapurjehdus saaristolaisveneillä, minkä toimeenpani Haminan purjehdusseura, kilpasoutu ja ampuminen, jos lupa siihen myönnetään, torvisoittoa, puheita, lausuntoa, urheilukilpailuja, tanssia y.m. Arpajaislupa myönnettiin. Tammiossa pidettiin tuolloin myös Wehkalahden ja Haminan edistysseurojen kokous.

Tammion kilpapurjehduksessa 23.7.1905 pääsi tammiolaisista palkinnoille vain tullimestariksi Haminan 1902 Tanelin talosta muuttanut Alfred Pitkänen. Hän sijoittui kolmanneksi suurempien saaristolaisveneidän luokassa veneellä Repekka ajalla 2 t. 52 min. 55 sek. Lisäksi Haminan purjehdusseura antoi hänelle palkinnon parhaimmin kunnostetusta veneestä. Tammiolaisten osallistuminen purjehduskilpailuihin 1905 supistui vain omiin kisoihin. Kilpa-ammunnassa palkituiksi tulivat tammiolaiset Aaro ja Wihtori Pitkänen.

KUORSALOSSA 16.7. 1905 pidetyt kilpalut järjestettiin purjehdusyhdistyksiin kuuluvien veneiden kesken, joten tammiolaiset eivät voineet osallistua edes Kuorsalon kilpailuihin.

1906 julkaistiin yhdistyksen Fredrikshamn segelförening purjehdusohjeet ja kilpailuohjelma suomeksi ja hyväksyttiin yhteinen uniformu. Siihen kuului jo käytössä olevan lakin lisäksi sininen merimiestyylinen takki, jossa oli kaksirivinen napitus. Napit olivat mustat ja niissä oli yhdistyksen nimi-kirjaimet.

1906 ei paikallisiin lehtiin ilmaantunut kuin yksi uutinen purjehduskilpailuista, joissa olisi ollut mukana tammiolaisia. KUORSALOSSA järjestettiin kilpailut sunnuntaina 22.7.1906. Kuorsalon kilpailuihin osallistuivat Tammioista K. Pitkäsen Kullervo ja A. Pitkäsen Merivalo suurempien saaristolaisveneidän luokassa ilman mainittavaa menestystä.

1907 sanomalehdessä Wasabladet julkaistussa artikkelissa Maamme saaristolaisvenetyypit mainitaan neljä huomion arvoista esimerkkityyppiä. Niistä yksi on Stamö- eli Tammiovene. Tähän päätyy myös maankuulujen Tammio-veneidän menestystarina. Viimeiseksi tammiolaiseksi saavutukseksi jäi haminalaisten purjeveneidän voitto KOTKASSA 28.7.1907 järjestetyssä Trio-pokaalakilpailussa, jossa voittojoukkeen parhaan veneen, G. Saweniuksen omistaman Perhon ohjaajana toimi tullimestari A. Pitkänen.

Vaikka tammiolaisia ei enää juuri nähtykään Kotkan ja Haminan purjehduskilpailuissa, Tammiossa niitä järjestettiin edelleenkin lähes vuosittain. Lehdistön kiinnostus niitä kohtaan myös hiipui, eikä kilpailuista aina kerrottu uutisiakaan.

Haminan purjehdusyhdistyksen, jota nimitystä ruotsinkielisen rinnalla ryhdyttiin käyttämään 1910, harmiksi yhdistyksen ensimmäinen paviljonki tuhoutui tulipalossa 19.12. 1908 yöllä. Tuhopolto. Syyllinenkin selvisi.

Saaristolaisveneet, joita toisinaan kutsuttiin maalaisveneiksi olivat kauan kulkeneet kilpailuissa yhtä hyvin ja välillä nopeamminkin kuin herrasveneet. Varakkaiden oli onnistunut hankkia itselleen yhä nopeammin purjehtivia veneitä. Vaikka säätyvaltiopäivät oli lakkautettu Suomessa 1906, pulpahteli säätyjakoinen ajattelutapa pinnalle toisinaan edelleenkin purjehduskilpailujen yhteydessä. Tällaisesta pulpahtelusta kantautui Haminan Sanomiin 1909 Sekulia.

TAMMIOSSA 21.7.1912 pidetyissä purjehduskilpailuissa tammiolaisista menestyi palkinnoille A. Pitkänen sijoittuen kolmanneksi veneellä Wäkinäinen ajalla 2 t. 19 min. Hän sai myös Haminan purjehdusseuran palkinnon veneen merikelpoisuudesta.

Mistä Tammion taloista veneiden Wihuri, Kaja, Merivalo ja Wäkinäinen A. Pitkänen ja Kullervo K. Pitkänen olivat kotoisin, ei ole pääteltävissä. A. Pitkänen saattoi olla veneenveistäjä Tommon Aaro, 1872 syntynyt Aron Tuomaanpoika Pitkänen, joka vuosien mittaan ehkä kokeili aina valmistamansa uuden veneen Kajan, Merivalon ja Wäkinäisen purjehdusominaisuuksia ennen veneestä luopumista, myyntiä.

TAMMIOSSA 12.7.1914 kesäjuhlan yhteydessä järjestetyn purjehduskilpailun ainoassa selostuksessa tammiolaisten osallistumisesta kilpailuun ei mainita mitään. Kilpasoudussa sen sijaan voittajaksi ajalla 3 min. 13 sek. selviytyi tammiolainen Werner Pitkänen, jonka isä jo oli aiemmin ottanut sukunimekseen Saarinen. Ammunnassa tammiolaisista Anton Suomalainen sijoittui toiseksi ja Aaro Pitkänen kolmanneksi.

Viimeinen purjehduskilpailu on kirjattu Tammion nuorisoseuran pöytäkirjaan 23.6.1919 pidettäväksi kesäjuhlan yhteydessä. Kilpailun järjestämisestä kerrottiin 26.6.1919 lehdessä Maaseutu ja 26.6. ja 28.6.1919 Haminan lehdessä. Tammion viimeisen purjehduskilpailun tuloksia ei koskaan ilmaantunut sanomalehtiin eikä tammiolaisten tiedetä osallistuneen 1919 Kuorsalon kesäjuhlilla eikä muuallakaan järjestettyihin purjehduskilpailuihin. Tähän päättyi Tammion maineikas kilpapurjehdushistoria.

PÄÄTÖSSANAT

Tammion miesten kiinnostus kohdentui aikavälillä 1875–1900 kilpapurjehdukseen, mutta samanaikaisesti ja yhä lisääntyvästi vuoteen 1917 saakka laivojen omistukseen, osaomistukseen ja rahtipurjehdukseen. Kilpapurjehdus päättyi, mutta kipinä kilpapurjehdukseen ja purjehdusharrastukseen ei ole kuitenkaan sammunut. Tammion tulokkaista ovat toimineet Haminan purjehdusyhdistyksen varakommodoreina Kari Hallikainen ja Eliel Koskiluoma, jonka poika Kari Koskiluoma oli innokas purjehtija. Erkki Pitkäsestä tuli seuran kunniajäsen 1967. Haminan satamakapteeni Seppo Vaulolla oli kesämökki Tammiossa, jossa hänen poikansa Janne Vaulo harrasti omalla veneellään purjehtimista.

Pitkästen jälkeläisistä ovat kilpapurjehdusta harrastaneet Joosen Topin jälkeläiset Juhani ja Tapani Pitkänen ja Topin sisaren Saaren jälkeläiset Kimmo Suortti ja Jyrki Sipari sekä purjehdusta innokkaasti harrastaneet ainakin lommilaiset Reijo Lommi, Sari Raki ja Simon Topin Merita Petäjä sekä Kallulan Ari Jokela, Suomalaisten perillisistä Tanin Riston Jouni Suomalainen ja Jopilan Jussi Suomalainen. Reijo Lommi ja Jouni Suomalainen valmistivat kumpikin Tammiossa itselleen oman purjehaapionkin. Kimmo Suortti voitti 1973 junioreiden maailmanmestaruuden San Remossa Italiassa. Jyrki Sipari oli myös menestyksekkäs: Hän voitti m.m. Hangon regatan. Sari Raki on purjehtinut omalla veneellään Atlannilla ja Välimerellä ja tyttäreni Merita Petäjä omalla veneellään Suomenlahdella ja Ocean Ladies ryhmän mukana ohi Englannin kanaalin.

